

Edgar Cayce

Ve světě snů

Harmon H. Bro

Eko-konzult

Edgar Cayce - Ve Světě SNŮ

© Harmon H. Bro 1968

© Translation Dr. M. Matušek 1998

© Eko-konzult 1998

ISBN 60-88809-36-3

Předmluva

Na Zemi nadešel čas, kdy se lidé na celém světě budou chtít dozvědět více o tajemstvih mysli i duše.

Edgar Cayce

Tato slova nejslavnějšího amerického jasnovidce a lidového léčitele výborně vystihují dnešní naši skutečnost. Stále více a více lidí na celém světě, hlavně v této nejisté době, se v touze najít vysvětlení světa kolem sebe i různých životních událostí obrací na duchovní sféry. Podle průzkumů veřejného mínění dnes téměř 2/3 americké populace věří, že byli v kontaktu s někým, kdo už zemřel. Dokonce 3/4 všech dospělých uvádějí, že mají nějakou zkušenost s mimosmyslovým vnímáním.

Každá historická epocha zanechala nějaké zmínky o svých příslušnících, kteří měli schopnosti přesahující běžné lidské možnosti. Tito vzácní jedinci byli vždy objektem mimořádného zájmu, protože dokázali poradit i v těch nejtěžších životních problémech. Věděli, či viděli (?) totiž více než ostatní! Ani naše současnost není výjimkou. Edgar Cayce je nejlépe zdokumentovaným jasnovidcem a léčitelem naší doby. Jde o čtyřicet let neuvěřitelných telegnostických a léčitelských výkonů. Jeho výklady slouží do dnešní doby nejen jako zdroj inspirace, ale také jako zdroj nesmírně poučných informací, jako nevyčerpatelná studnice praktických rad a návodů na konkrétní pomoc desetitisícům lidí na celém světě.

Ve svých jasnovidných transech hovořil Edgar Cayce o takových věcech, o nichž se převážné většině běžných lidí ani nesní. Vyprávěl o věcech, o nichž během celé lidské historie vyprávějí různí mystikové, okultisté, vizionáři, mágové nebo špiritistická média nebo dnešní tzv. psychotronikové. Proto ho někteří dogmatici, doktrináři či fundamentalisté, ať už z řad vědců, nebo křesťanů, označují za pavědce nebo okultistu, jak se kdy komu hodí. K našemu štěstí a na škodu jeho kritiků je to velký omyl. Kromě mimořádných telegnostických schopností měl E. Cayce i hluboké náboženské přesvědčení. Byl ortodoxním členem křesťanské církve. Celý svůj dospělý život učil v nedělní škole a byl vynikajícím znalcem bible. Jeho detailní výklad biblické historie, dosud úplně neznámých historických faktů, tak inspiroval některé americké teology, že si na základě jeho informací udělali dokonce doktoráty z křesťanské historie. I když se to

zdá být neuvěřitelné, Cayce každý rok přečetl celou bibli znovu. A činil tak víc než čtyřicet let. Zdá se Vám to nemožné? - Je to jednoduché. Zkuste to udělat tak, jako to dělal on. Rozpočítejte si celou bibli na 365 dní a každý den přečtete těch několik stránek a dokážete to i Vy! E. Cayce se během celého svého života snažil konat v souladu s boží vůlí - nejenže se věnoval modlitbám, ale vždy byl po ruce těm, kteří za ním přicházeli s prosbou o pomoc. Svůj neobvyklý talent využíval jen k dobru. Jeho prostota a pokora probouzely i v jiných lidech zájem o dobro, lásku k bližnímu a zlepšení tohoto světa.

Edgar Cayce byl zpočátku sám překvapen tím, co vyprávěl v transu. V bdělém stavu se totiž vůbec otázkami mystiky a ezoteriky nezabýval. Jako ortodoxní křesťan přísně odsuzoval astrologii, spiritismus, magii atd. Cesta jeho samotného k ezoterickým otázkám nebyla jednoduchá. Od svých vlastních výroků v transu se nejprve distancoval. Až později podávané další a další odpovědi a důkazy ho přesvědčily, že na tom něco musí být. Jeho duševní odkaz a dílo jsou doslova monumentální. Jeho dílo významně ovlivnilo nejen myšlení milionů lidí v USA, ale i v celé řadě dalších zemí, protože knihy vycházející z jeho informačního dědictví byly přeloženy do více než dvou desítek jazyků.

Jeho dílo ovlivnilo i vědecký zájem a pracovní zaměření celé řady významných badatelů z oblasti medicíny, psychologie a tanatologie. Mnozí se k tomu otevřeně přiznávají ve svých dílech. Mnohé věci, o nichž E. Cayce hovořil před více než padesáti roky, v posledních desetiletích potvrzují celé desítky moderních vědců. I když je dílo E. Cayceho u nás dosud málo známé, nevynechává ho ani jedna seriózní „záhadologická“, či parapsychologická encyklopedie.

U nás bylo o Edgarovi Caycem publikováno už 10 knih: Spící prorok, Lidový léčitel, Klíče ke zdraví, Tajemství Atlantidy, Edgar Cayce hovoří, Tajemství lidského osudu, Jak léčil Edgar Cayce - Revmatismus, Potraviny jako lék, Tajemství záhad, Edgar Cayce o lásce. (První dvě jsou už několik let beznadějně vyprodány.) Publikace, kterou právě držíte v rukou, je první knihou o názorech E. Cayceho na problematiku „práce se sny“. Jsme proto velmi rádi, že aspoň se zlomkem díla tohoto slavného jasnovidce se budou moci seznámit i naši čtenáři. Tato kniha Vám pomůže získat hlubší obraz nejen o výkladech snů a o zákonitostech, kterými se sny řídí, ale i o tom, jak je možné sny využít v praktickém životě i ve svém duchovním růstu.

Jsmo přesvědčeni, že když se zahlubáte do následujících stránek, sami přijdete na to, že v podobě této knihy jste získali nejen hodnotný přírůstek do Vaší domácí knihovničky, ale že jste získali i nesmírně cenného rádce, který Vám pomůže prožít Váš život plněji a plodněji.

Vydavatel

Kdo byl Edgar Cayce?

O Edgarovi Caycem bylo napsáno více než sto knih a kromě toho je uváděn i v celé řadě dalších knih. Jeho život a talent byly opakovaně mnohokrát rozebrány. Články o Caycem se objevily ve stovkách časopisů a novin. Co bylo a stále je tak pozoruhodného na tomto fenomenálním americkém jasnovidci? Záleží na tom, z jakého pohledu se na něho díváme. Mnoho jeho současníků ho znalo jen jako běžného, slušného a tichého člověka, jiní zase jako normálního profesionálního fotografa. Bylo to totiž jeho skromné zaměstnání. Děti ho zase poznaly a obdivovaly jako laskavého a přátelského učitele nedělní školy náboženství. Jeho vlastní rodina ho poznala jako dobrého, chápavého a skromného manžela a otce.

„Spící“ Edgar Cayce byl však úplně jiným člověkem! Byl to jasnovidec známý tisícům lidí ze všech oblastí života i všech končin USA. Poznaly ho tisíce lidí, kteří mu vděčili za pomoc. Mnoho z nich bylo a dodnes je přesvědčeno, že to byl právě on, kdo „zachránil“ nebo „změnil“ jejich život, když se už všechno zdálo být ztraceno. „Spící“ Edgar Cayce byl tedy mimořádným, dalo by se říci unikátním, senzibilem, léčitelem, diagnostikem, prorokem a vyznavačem Bible. Proč dodnes tak fascinuje a inspiruje lidi? - Neboť skutečně nemá ve světě obdobu.

Uvedme aspoň nejzákladnější údaje o jeho životě. E. Cayce se narodil 18. března 1877. Už jako dítě na rodné farmě v blízkosti Hopkinsville v Kentucky udivoval schopnostmi, které přesahovaly okruh pěti smyslů. Jako šestiletý řekl rodičům, že dokáže vidět a hovořit se „zjevenými“ příbuznými, kteří nedávno zemřeli. Samozřejmě, že mu nikdo nevěřil. Rodiče to připisovali zvýšené představivosti malého dítěte. Ve škole se neučil dobře, i když mu později stačilo, aby „spal“ s hlavou na školských učebnicích, a tak si zopakoval jejich ob-

sah. Tento dar však brzy zmizel a Edgar ukončil školní docházku v sedmé třídě. V té době to bylo však úplně běžné a mnozí nenavštěvovali školu ani tak dlouho. V 21 letech se stal prodávčem v papírnictví. Tehdy ho postihla velmi nepříjemná nemoc - paralýza svalů v hrdle - a hrozila mu úplná ztráta hlasu. Protože lékaři nebyli schopni ani určit fyzickou příčinu tohoto stavu, ani ho vyléčit, Edgar požádal svého přítele, aby se mu pokusil pomoci hypnózou. Jeho přítel se zhostil této úlohy na výbornou a Edgar dokázal v hypnotickém stavu vyřešit svůj tíživý problém. Nejenže si určil diagnózu, ale doporučil si i léky a terapii, které úspěšně obnovily jeho hlas a vyléčily ho. Takto náhodou byl vlastně objeven jeho zřídka a zvláštní talent. E. Cayce jako ortodoxně věřící a pobožný člověk se zpočátku bál tento svůj mimořádný dar využívat ve prospěch jiných. Až později ho k tomu přemluvili přátelé. Později se zjistilo, že dokáže dělat i diagnózy „na dálku“.

I skupina lékařů z Hopkinsville a Bowling Green využila Edgarův unikátní talent ke stanovení diagnózy u svých pacientů. Co je to diagnóza na dálku? Je to schopnost vykonat diagnózu jen na základě jména a adresy pacienta, bez jeho osobní přítomnosti. Tzv. oficiální či školská medicína tuto schopnosti stále slepě a tvrdošjně popírá, i když takovýchto případů bylo potvrzeno a exaktně dokázáno víc. Přesnost takovýchto diagnóz je různá a závisí na mnoha faktorech. U E. Cayceho se pohybovala mezi 90 - 100 %, což je vyšší přesnost než u školených lékařů. Zjistilo se tedy, že Cayce potřeboval jen jméno a adresu, kde se pacient v současnosti nachází, k tomu, aby se mohl telepaticky naladit na jeho mysl a tělo. Další informace, týkající se pacienta, vůbec nepotřeboval. Bylo to něco neuvěřitelného a fascinujícího. Jeden z mladých lékařů, MUDr. Wesley Ketchum, předložil vědeckou zprávu o této neortodoxní diagnostice oficiální lékařské společnosti v Bostonu. The New York Times 9. října 1910 věnovaly dvě strany životu a podivným schopnostem E. Cayceho. Od tohoto dne vyhledávali pomoc „zázračného muže“ postižení ze široka daleka. Následovalo více než 30 let usilovné a do dnešní doby ze světového hlediska jedinečné práce, a to nejsou vůbec nějaká nadnesená slova. Proč? Když E. Cayce 3. ledna 1945 zemřel ve Virginia Beach, zanechal po sobě více než 14 000 stenografických záznamů svých telepatických rad, které poskytl více než šesti tisícům osob během téměř čtyřiceti let. Tyto dokumenty jsou označovány jako „výklady“.

Tyto výklady představují nejrozsáhlejší známé záznamy mimosmyslového vnímání poskytnuté jednou osobou v celé historii lidstva. Společně s jeho korespondencí a hlášeními byly rozříděny podle zaměření a dodnes jsou k dispozici zájemcům z celého světa. Studují je hlavně psychologové, studenti, spisovatelé, ale i vědci různých speciálních oborů. Na základě studia těchto záznamů vzniklo už více než 100 nejrozmantějších publikací a stovky článků.

Tato kniha vznikla na základě více než 600 výkladů snů Edgara Cayceho. Harmon H. Bro, doktor filozofie, pracoval s E. Caycem v letech 1943 - 1944. Pozoroval pravidelný postup denních výkladů.

Do Virginia Beach přišel jako skeptik, kladl množství kontrolních otázek, mluvil s lidmi, kteří si přišli pro výklady, dopisoval si s nimi. Takto získané detailní poznámky se staly později podkladem pro jeho doktorskou práci na univerzitě v Chicagu.

Jedním z jeho zjištění bylo, že E. Cayce kladl mimořádný důraz na to, aby lidé individuálně studovali svoje vlastní sny. Jeho práce „On Dreams“ byla první populární studií o těchto výkladech. Nebyla určena jen k tomu, aby ukázala tyto nové, provokující koncepty snů, ale i k tomu, aby umožnila čtenáři uplatnit tyto myšlenky v práci se svým vlastním snovým materiálem. Toto je jedna z nejlepších a nejdůležitějších studií o výkladech snů E. Caycem.

Jsme přesvědčeni, že tato kniha bude pro Vás velmi zajímavá a otevře před Vámi úplně nové obzory poznání. A to nejen proto, že vychází z jedinečných a nesmírně bohatých poznatků nejslavnějšího amerického jasnovidce a léčitele, ale také proto, že přináší poznatky i z oblastí, do nichž přecházíme po smrti. Kromě toho Vás naučí analyzovat Vaše sny, (pokud budete chtít pracovat se svými sny), objevíte neuvěřitelné obzory nového světonázoru atd. Jsme přesvědčeni, že bude pro mnohé nejen zdrojem poučení a inspirací, ale i světlem hlubšího poznání, útěchy a také praktickým návodem, jak plnohodnotněji prožít svůj život.

Sny mladé ženy

1. Snící

Byla to mladá, 21 letá, atraktivní žena, hrdá na svou postavu. Byla ambiciózní, z jedné z předních rodin v oblasti Mississippi, bystrá absolventka vybrané ženské univerzity. A nyní byla vdaná.

Vybrala si o 9 let staršího pensylvánského bankéře, kterého potkala na rodinném večírku. Věděla, že jeho společníci považují jeho budoucnost za velmi slibnou, a uměla si ho představit jednoho dne na Wall street (finanční centrum USA). Sotva ale očekávala, že v průběhu čtyř let nebude jen bankéřem na Wall Street, ale i milionářem a finančním géniem. Těžko si to mohla představit dokonce i ve 20. letech plných prosperity. Právě teď, čerstvě vdaná, měla před sebou problém. Jak měla vysvětlit svým příbuzným intenzivní zájem svého manžela o neznámého muže ze středního Ohia, který se zabýval parapsychologickými jevy? - Byl to Edgar Cayce.

Téměř celé své rodině, svým rodičům, své sestře a většině svých strýců, tet a bratranců řekla o Caycem, a oni zůstávali skeptičtí.

Proč? E.Cayce byl nevzdělaný. Neměl žádné úctyhodné zaměstnání, i když byl do roku 1923 poměrně úspěšným fotografem v Alabamě, tj. do té doby, než se přestěhoval do Ohia. Neměl žádné peníze, přestože ještě nedávno vlastnil milióny dolarů ve formě akcií petrolejových nalezišť, která byla nalezena pomocí jeho jasnovidných schopností. Obchodními neúspěchy přišel E. Cayce o vše. Neměl pro sebe dokonce ani vlastní dům, a Francisin manžel pomáhal financovat stěhování jeho rodiny do Virginia Beach. Bylo to místo, o němž jasnovidec tvrdil, že tam bude nejproduktivnější. Bylo jen několik věcí, které mohla svým příbuzným povědět o užitečnosti Cayceho. Byl to jižan z Kentucky a jeho rodina mohla sledovat svůj původ až do Francie, podobně jako její vlastní příbuzní. Byl to člověk oddaný rodině, s malou, ale důstojnou jižanskou manželkou, s jedním synem na vysoké a druhým na střední škole. Vedl nedělní školu křesťanské církve v kostele baptistického stylu, jaké byly populární na jihu, a pomáhal Aaronovi, jejímu manželovi, aby se stal bohatcem. Od Aarona slyšela více příběhů o tom, jak Cayce radil jemu

a nějakému ohijskému obchodníkovi, aby používali své přirozené parapsychologické schopnosti k tomu, aby se stali zámožnými. Cayce jim nenabízel žádné zázraky, protože dával obchodní rady jen těm, kteří už byli ve své oblasti aktivní a efektivní. Majitelům manufaktur, agentům s realitami, šéfům společností, vynálezčům, distributorům, brokerům, pojišťovacím agentům a bankéřům, jakým byl její manžel.

Dokonce i pro ně, jak .věděla, byly rady omezené. Třebaže totiž byl schopný očividně vidět neuvěřitelné množství faktů ve svých psychických vizích, používal svůj talent jen k tomu, aby cvičil ostatní v používání svého vlastního talentu, svých dojmů, vjemů, svého vnitřního hlasu a svých snů. Přesvědčil jejího manžela a to byla celá pomoc, kterou od něho potřeboval, aby se skutečně rychle stal zámožným, stejně jako jeho společníci, zvláště dva bratři, kteří byli obchodníky na burze. Cayce si byl jistý, že jasnovidné schopnosti jsou normálním potenciálem každé zdravé, tvořivé osoby. Viděl v nich možnosti osobností, které je možné trénovat stejně, jako se může cvičit muzikální talent, filozofické nebo praktické danosti. Francis byla obzvláště fascinovaná tím, co dokázal Cayce se sny. Věděla, že její mladý manžel měsíce seznamoval Cayceho se svými sny, aby je interpretoval, hlavně se sny o obchodních problémech, ale také se sny o sexu, agresivitě, zdraví, o svých obavách, náboženství, o postoji k společníkům, o zálibách, o smrti, dokonce i o tom, jakými snachami budou v budoucnosti jeho přítelkyně. A teď povzbuzoval i ji k tomu, aby představila své sny Cayceovi. A tak Francis, čerstvá novomanželka, sepsala některé ze svých nejnovějších snů a poslala je E. Cayceovi do jeho nového domu na Virginia Beach, aby je interpretoval. Výklady dělal E. Cayce v transu dvakrát denně.

Takto začala jedna z nejzajímavějších kapitol v historii výkladů snů ve 20. století. Začalo to Freudovým monumentálním dílem Interpretace snů. Studium snů bylo v rukou psychoanalytiků až do 50. let, kdy začaly vznikat první laboratoře spánku na univerzitách. Možná se sny, které pro Francis interpretoval E. Cayce, ukáží jednoho dne jen jako epizoda v století, které znovu objevovalo sny. Anebo ukážou nové, objevné přístupy v práci se sny, k výcviku snících a k věcem, které stojí za to, aby se o nich snilo.

Za čtyři roky dala Francis Caycemu k dispozici 154 snů, kterými se zabýval různě dlouho. Udělal pro ni 55 výkladů. Většina těchto výkladů se uskutečnila v prvních třech letech jejího manželství. Jen

tři další osoby, jednou z nich byl sám Cayce, postoupily takovou rozsáhlou kolekci svých snů k psychickému výzkumu. Během dvou desetiletí, v kterých E. Cayce interpretoval sny, hledalo poznání ve snech celkem 69 lidí. (Od roku 1924 do Cayceho smrti v roce 1945). Celkově dali Caycemu k interpretaci okolo 1 650 snů v cca 700 výkladech, to znamená přibližně 1 výklad z 20, z těch tisíců, které byly zachyceny a uchovány po dobu 40 let Cayceho činnosti. Jaký typ snů byla Francis? Jaký druh bdělého života stál v pozadí jejích snů? V době, v níž Cayce sloužil jako analytik jejích snů a její poradce v učení se interpretaci vlastních snů, prožila Francis časy dobré i zlé.

Její sny odrážejí obojí. Žila dobře v drahém domě v New York City, se služebnictvem plnilím její přání. Cestovala do Evropy a často do domu svého mládí na Mississippi, také do Virginia Beach, do Palm Springs, na Floridu a do Chicaga. Kupovala si krásné šaty. Hodně četla, ale právě tak hodně a energicky podnikala. Našla si čas i na toulání se v lenivých vzpomínkách na dětství a na fantazie o svých starých milostných aférách. Byla nadšená, když ji Cayce ubezpečil, že bude pod srdcem nosit dítě, které bude ve své době intelektuálním a duchovním vůdcem. Potom potratila, před čím ji varoval Cayce i její sny, a opustila nemocnici právě včas, aby se mohla zúčastnit matčina pohřbu. Nakonec asi po roku porodila syna, ale dříve než s ním opustila nemocnici, její otec náhle zemřel v Mississippi. V období, kdy spolupracovala s Caycem na svých snech, Francis poznala stejně dobře bolest i radost.

Záznamy jejích snů ukazují, že se hádala se svou tchyní, i když ne příliš úporně. Měla problémy s manželem, žárlila na jeho intelektuální a psychické schopnosti, protože prý inklinoval k tomu, aby se k ní choval pohrdavě. Zdáli se jako stvoření jeden pro druhého a jejich manželství bylo dobré sexuálně i sociálně až do té doby, kdy je postihla série úderů jako při zemětřesení. Francis předvíдалa všechny problémy ve svých snech.

Po devíti letech společného života se s manželem rozvedla. Nezdá se, že by byla bývala neurotička, i když její sny ukazují, že byla temperamentní, s ostrým jazykem, tvrdohlavá, a dokonce sobecká.

Ve většině svých snů vystupuje jako zcela normální mladá žena, procházející obdobím přizpůsobování se a probouzení na začátku manželství a mateřství. Ale prožila i několik šoků, které jasně ukázaly strukturu její osobnosti. Překonala i psychoanalytikům dobře zná-

mý problém transference. Došlo až k tomu, že viděla Cayceho nejen jako symbol otce, ale i jako proroka, přestože ji opětovně přesvědčoval, aby se s uctíváním obrátila spíše k Bohu než k němu. V souvislosti s Caycem projevovala známou nerozhodnost mezi láskou a odmítáním. Jednou slíbila, že jednoho dne dokáže dělat výklady jako on, a potom byla zase rozmrzelá, když magicky nezabránil jejímu potratu. Po vyřešení problému její transference nastaly problémy, jak to už někdy v psychoanalýze bývá.

1) Její vztahy s Caycem byly napjaté, plné nespokojenosti, když její manžel, hádající se s Caycem z důvodu financování Cayceho nemocnice, v době hospodářské krize ukončil všechnu svou podporu a kontakt.

2) Francis okusila zhroucení své jistoty, když se začalo hroutit její manželství.

3) Podstoupila malou, ale drastickou změnu své náboženské orientace. Byla Židovka, stejně jako její manžel, z rodiny s poměrně liberální tradicí, která nazývala dům služby chrámem namísto synagogou nebo šulem. Zнала židovské fráze a zvyky a ty jí jako části zranitelné menšiny v americké společnosti pomáhaly chránit si vlastní důstojnost. Ona a její příbuzní chodili na židovská setkání a těšili se z nich, jak to ukazují její sny. Z míry ji vyvádělo to, že E. Cayce, ať byl jakkoliv tolerantní ve svém bdělém životě, ve stavu transu ctil Ježíše jako příklad pro člověka skutečně nejvíc následovatelný pro člověka jakéhokoliv náboženského přesvědčení.

Věděla, že se jí Cayce nesnaží přesvědčit o tom, aby se z ní stal stálý návštěvník kostela, kromě toho dodával jí odvalu v její naději, že její syn jednou bude náboženským vůdcem v Izraeli. Ale síla respektu, kterou věnoval postavě Krista, jí dostávala nejen do vnitřního rozporu, ale i do vnějšího napětí ve vztahu k příbuzným.

4) U samotné Francis se vyvinulo něco, co může být posuzováno jako určitý stupeň parapsychologických schopností. Neorientovala se, na rozdíl od svého manžela, na obchodní záležitosti, ale stejně jako on rozvinula své schopnosti ve svých snech. Obrátila se k ženskému světu rodiny a příbuzenstva, zabezpečujícím pocitu zdraví, starostlivosti a podpory pro syna, manžela a příbuzné.

I když její manžel měl velký zájem o parapsychologické záležitosti, dokonce větší než o vydělávání peněz, na čem tvrdě pracoval, zjistila, že s ním nemůže žít v jeho atmosféře sama. Musela jednat s přáteli a příbuznými, kteří vstupovali do jejího života a odcházeli

z něho a často zesměšňovali její zájem o psychiku. Její jinak normální ego tak bylo vystaveno neobvyklému tlaku a její sny ukazují, jak váhala nad tím, jak má přemýšlet o sobě a svých psychických zájmech, kritizovaná sobě rovnými navzdory svému bohatství a sociální pozici.

Francis utrpěla čtyři silné otřesy, mezi jiným smrt obou rodičů v průběhu devíti let manželství. Nepřekvapuje proto, že její sny ukazují obvyklé stresy, ale i jakýsi vyšší tlak, který byl kompenzací za traumata v jejím životě. Začala mít živé snové zkušenosti nebo vidi-ny své mrtvé matky, která - tak to cítila ve shodě s Cayceho ubezpečováním - žila i po smrti. Nacházela v těchto zkušenostech nejen pramen bázně a zázračnosti, ale také praktické vedení, které pro ni znamenalo mnoho.

Nikdy se podruhé nevdala. Z krize se dostala tak, že odevzdaně sloužila svému synovi a své těžce vybojované kariéře zdravotní sestry. Její pevnost, která se ukazovala v jejích raných snech, vyzrála v jejích pozdějších letech do síly a soucitu. Tyto vlastnosti z ní udělaly ženu, kterou lidé poznali a vážili si jí.

2. Úrovně snění

Jak E. Cayce interpretoval sny ve stovkách svých sezení v transu?

Co říkal o funkci spánku a snů? Jaký měl názor na práci snů? Sny pracují tak, aby splnily dvě věci:

1. Pracují tak, **aby řešily problémy** vědomého, bdělého člověka, který sní.

2. A pracují tak, **aby oživily nové potenciály snícího**, určené k tomu, aby si je osvojil.

Proč sny? Když Cayce předepisoval sny jako metodu řešení problémů, vlastně anticipoval mnohé z objevů tzv. laboratoří spánku, které byly vědci zakládány až o čtvrt století později.

I když E. Cayce zachytil, že některé ze snů Francis vyjadřují tělesné napětí, nepovažoval její sny za něco, co jí dávalo náhradní uspokojení skrytých přání v oblasti sexu a agrese. **Sex a agrese** nebyly v jejích snech časté a vyskytovaly se většinou v příznivých souvislostech. Říkal ale, že tyto sny vyjadřují více než směřování těchto základních pudů. Její sny by se zabývaly primitivními pudy jenom tehdy, kdyby se staly pro ni problémem.

Potom by byly naznačené ve snech tak, jako každý jiný problém, tj. **s oběma možnými řešeními, realistickým i nerealistickým**, dramatinované v jejích snech. I když Cayce nepoužíval termín užívaný dnes moderními psychoanalytiky, často popisoval proces, který se dnes nazývá „perseverativní efekt“. Je to proces, který se objevuje, když je osoba vtažena do problémů nebo úlohy. Osoba má tendenci perseverovat či setrvávat v daném problému až do té doby, kdy je zpracovaný. Moderní výzkum snů ukazuje, že normální lidé mají tendenci **setrvávat v průběhu noci v otázkách, kterými se zabývají přes den**. Nejen otázkami jejich postavení ve srovnání s ostatními, ale i velmi praktickými úvahami o penězích, studiu, výletech, jídle, schopnostech, dokonce i o tom, jak se dostatečně vyspat.

Při popisu velké části řešících problémy, Cayce vyzdvihl i ten typ snů, který dlouho zajímal umělce a vynálezce, tzv. „**inkubační sny**“. Jsou to sny, které buď podávají překvapivé řešení problémů nebo díla, na němž snící pracoval, nebo se po těchto snech probudí do stavu, kdy mu řešení najednou lehce vkročí do myšlenek. Tu opět Cayceho práce o desetiletí předběhla činnost dnešních moderních laboratoří výzkumu spánku a snů, které dnes zkoumají nejenom schopnost mysli kreativně řešit problémy v snech, ale i používání extrasenzorického vnímání (ESP) v spánku.

Ale na druhé straně se Cayce, když popisoval část snů jako sny urychlující rozvoj snícího, jako sny rozvíjející jeho vlastní lidský potenciál, přiblížil názorům psychoanalytiků různých škol. Znovu a znovu poukazoval na to, jak **sny ukazují snícimu**, že pro něho nastal čas nést nové zodpovědnosti nebo přijmout vyspělejší hodnoty nebo naplnit své myšlení. Takové sny neřeší prosté praktické problémy. **Tyto sny pomáhají snícimu růst**. Popisoval celé **cykly snů** jako ty, které mají v snícím rozvinout nové kvality, trpělivost, rovnováhu, mužnost, altruismus, humor, citlivost, pietu. Některé z těchto snů, nově formujících vlastní já, viděl jako sny přicházející ze snahy osobnosti snícího vyrovnat se s vlastním selháním tak, jak to psychoanalytici vidí každý den u těch, kteří leží na jejich pohovkách. Jiné takové sny Cayce viděl jako spontánní, zdravé znamení, zjevující se tehdy, když přijde čas pro novou etapu růstu v životě snícího. Francis nasbírala za čtyři roky Cayceho pomoci přesvědčivé důkazy, že její sny fungují v obou směrech. Při řešení vnějších problémů, i při urychlování růstu jejího vnitřního potenciálu.

V jejích snech se odráželo množství praktických problémů. Mno-

hé sny byly v rozporu s příbuznými anebo s manželem. Některé byly o cestovních plánech. Jeden byl o nachlazení jejího manžela. Dva se zabývaly služkou, která ukradla její šaty. Mnohé sny se týkaly její diety a cvičení, když se připravovala na mateřství. Nemálo snů se zabývalo jejími způsoby a životním stylem. Dokonce se vyskytovaly sny, které ji upozorňovaly aby se příliš nespolehala na Cayceho - takto je totiž interpretoval. Ale spolu s těmito sny, řešícími problémy, a někdy dokonce jako součást stejných snů, se vyskytovaly i sny, které sloužily odlišnému účelu. Sny, které měly povzbudit Francis, aby dosáhla bohatší a dospělejší „já“. Její sny přicházely, aby ji povzbudily k systematictějšímu používání mysli a k studiu. Jiné ji pobízely, aby se více věnovala svému dítěti, aby jej nenechávala pěstounce. Několik snů ji konfrontovalo s jejími náboženskými zkušenostmi. Téměř polovina snů obsahovala nějaký odkaz nebo výzvu, týkající se její **životní orientace** a nejvyšších hodnot tak, jak se projevovaly v prozaickém denním životě. Cayce nenechal Francis používat sny jako jednoduché zrcadélko!

- Co se mohlo zdát přicházející zprávou, mohlo místo toho odrážet chorobné sklony v momentálním chování snícího.
- Co se mohlo zdát jako doporučení na výhodný prodej akcií, mohlo být jen hodnocením, jak vnímá vlastní akcie sám snící, nebo jak vnímá akcie svého přítele.
- Hrůzu probouzející vousatý muž ve snu mohl být spíše přísným vědomím snícího než nebeským poslem, jak by snící rád věřil.

Cayce jí vysvětlil, že všechny sny není možné vnímat jako **zprávy z vyšší říše**. Je důležité, vysvětloval, rozlišovat mezi spirituálním zjevením a koncepcí vědomí, které se objevují ve snech. A přece sny často zahrnují říše vědomí, které jsou širší, když už ne vyšší, než ty v bdělém stavu. Sny mohou lehce využívat jakoukoliv formu mimosmyslového vnímání, které snící má, ať už jako přirozený talent, nebo jako vyvinuté umění.

- Mohou je ukázat řešit problémy, ať už ze vzdálené budoucnosti, z minulosti nebo soukromí.
- A existují i sny, které mohou zapojit do hry určité vyšší struktury, lehčí než bdělé vědomí, struktury, které mají velkou důležitost pro snícího.

Francis mohla **ve snech získat kontakt** s jejím vlastním lepším nebo vyšším já, nebo mohla dokonce dosáhnout něco až za hranicemi jí samé, co Cayce nazval tvořivou silou nebo Bohem. Cayce pra-

coval s obsahem těchto snů, na rozdíl od současných psychoanalytiků, s **velkým respektem**. Není na tom nic divného, protože na rozdíl od psychologů věděl přesně, o co jde. I když označil jen velmi malou část snů jako ty, které obsahují explicitní, přímý kontakt s vyšším „Já“ nebo božstvím, přece jen neváhal identifikovat některé sny právě tímto způsobem. A proto jeho interpretace snů vyvolávají nové otázky. Otázky, zda není třeba prozkoumat sny nejen v laboratořích a na klinikách, ale zda není třeba tak udělat **i v kostelech**. Často shrnul význam snů do slov, kterými se snažil přivést snící k tomu, aby konzultovali své sny pro sebepoznání a pro vybudování mentálního, spirituálního, ale i finančního „já“.

Když Cayce radil Francis i ostatním ohledně jejich snů, bylo jasné, že vidí přicházet jejich sny z odlišných úrovní jich samých. V jeho pojetí byl snící čímsi jako loď.

Úroveň těla

Pro lepší pochopení snů na úrovni těla můžeme lidské tělo přirovnat k lodi. Loď je velký stroj. Má trup, motory, pohonnou jednotku, paluby, kotvy atd. Některá z těchto zařízení musejí být obsluhována posádkou. Další části zařízení lodě mohou být používány pasažéry, např. záchranné vesty. Některé zařízení slouží zase jiným zařízením, jako například nouzové okruhy, rozvaděče oleje nebo automatický pilot.

Ve snech tělo snícího předkládá své funkční problémy tak, jako mašinerie lodě zaměstnává ty, kteří se na ní plaví.

a) **Potřeby těla**, co se týká cvičení, spánku, vyrovnané diety, ale i hry nebo těžké práce, zdravého vylučování, medicínské starostlivosti, sexuálního orgasmu, tiché meditace. Všechno toto a mnoho dalšího, co naplňuje oblast snů, bylo pro Cayceho vyjádřením toho, co nazýval **fyzickým**.

b) Na druhé straně některé sny vznikající v těle jsou více **halucinoenní** a nestojí za to, abychom je interpretovali. Jsou produkované stejnou tělesnou chemií, kterou jsou produkovány vize alkoholiků, fatamorgány na poušti nebo fantazie lidí v hlubokém vyčerpání.

c) Další sny jsou **produkty samostatně pracujícího těla**, jako když některá část zařízení lodě vyzývá k činnosti.

Když Francis žádala Cayceho, aby si kvůli ní vzpomněl na sen, který ona zapoměla, (což se jí stávalo často), řekl jí, že tento sen byl produktem těla cvičícího sebe samé a nevyžadoval si žádnou inter-

pretaci. Zase další sny, vysvětloval Cayce, ukazují tělo volající po pomoci, které jeho vlastní mechanismy nemohou zabezpečit. Francis se zdálo:

Viděla jsem člun leviatan a bratrance velmi nemocné a zdálo se, že něco není v pořádku s Tedem a byl mrtvý, protože jeho žena byla v smutečním oblečení.

Cayce to vyložil: Myslela na to, že podnikne výlet na oceán, zabývala se myšlenkou, co jí může způsobit mořská nemoc, nebo co může způsobit jejímu bratranci Tedovi, který byl v té době nemocný. Tato představa dostala tělo do kontaktu (tak jako to může často vyvolat hypnotická sugesce) se strachem z nemoci, se strachem, který potom zapříčinil sen. Naštěstí Cayce nejen interpretoval sen, ale dal Francis i jemně působící lék, který rozdala i ostatním k prevenci mořské nemoci s překvapivě dobrým výsledkem, když vezmeme do úvahy, že lék byl od někoho bez medicínského vzdělání. Tělesný stroj Francis dostal pomoc, jejíž potřebu sám signalizoval.

Úroveň podvědomí

Lod' je ovládána posádkou. Její členové jsou vycvičeni, aby ji udržovali v činnosti den co den, což často činí automaticky. Někdy ale vznikají rozpory v rozkazech, a oni si musejí ujasnit rozdíly mezi svými povinnostmi a rutinou. Někdy dostanou zboží nebo přijdou do kontaktu s pasažéry, s kterými nevědí, co dělat, a musejí se zeptat důstojníka. Jindy jsou zaskočeni poruchou stroje nebo bouřkou a musejí žádat o pomoc vyšší autoritu. Někdy jsou k posádce přiděleni noví členové se schopnostmi nebo výstrojí, o jejichž existenci posádka dosud nevěděla. Cayce se často vyjadřoval o podvědomých silách snů, jako by se někdo vyjadřoval o posádce na lodi. Tyto síly vystupovaly ve snech velice často, buď předkládaly problémy svého vlastního fungování, anebo předkládaly speciální informace, které obdržely od svého vlastního radaru mimosmyslového vnímání.

Jazyk těchto sil je charakteristicky znakový, něco jako dialekt plný solí a obrazná řeč námořníků. Podvědomí snícího, jeho skryté struktury, zvyky, kontroly, mechanismy, komplexy, formule, užívají vlastní paměťové představy a obrazy snícího, aby dosáhly splnění účelu. Někdy může posádka podvědomí dát „stroji těla“ zkušební okruh snů, aby je tak připravila na nastávající práci. Francis byla po potratu a trpěla i dřívějšími obavami z narození dítěte, když přišly její sny s následující živou zkušeností. Bylo to ještě dřív, než otěhotně-

la. Cayceho interpretace snů obsahovala výzvu, aby se rozhodla teď otěhotnět, a příslib šťastného konce. Tento její sen byl zapříčiněn jejím podvědomím. Posádka podvědomí zahřívala „stroje“ sexuálních a mateřských instinktů. Francis měla sen:

Měla jsem nějaké zdravotní problémy, které mi zabraňovaly mít dítě. Lékaři mi řekli, že náprava bude vyžadovat jen malou operaci. Namítla jsem, že u mě nemůže být použitý éter, ale ano, může, odpověděli, a našla jsem se na operačním stole, jak mi podávají anestetikum. Pomalu jsem cítila, jak ztrácím vědomí. Operace začala. Cítila jsem, jak jsou dotyky jejich prstů lehčí a jejich hlasy se zdály stále vzdálenější a vzdálenější. Jsem v bezvědomí. Potom jsem znovu přišla k vědomí, operace byla vykonaná. Zmínila jsem se před sestrou, že teď nebudu moci mít dítě. Odpověděla, že budu, a velice brzo. Chtěla jsem potom vstát a odejít.

Při interpretaci tohoto snu se Cayce, který ho považoval za velice pozitivní a dodávající odvalu, nedotkl jenom tématu mateřství. Francisiny sny ukazovaly stálý zájem o lidi, které považovala za blízké. Ukazovaly nejen její úsilí o uspořádání osobních vztahů s nimi, ale i o řešení jejich vlastních problémů. Co je tížilo, tížilo i ji, protože je nosila ve své vlastní psýché tak, jak loď vozí pasažéry. Věděla například, že její manžel touží po přímém psychickém setkání se svým mrtvým otcem. Odrazem jejího zájmu o tuto jeho touhu byla její vlastní jasnovidná zkušenost - tajemný, ale milý malý sen, který se ukázal být prorocky přesný.

Viděla jsem 5 chryzantém na hrobu otce mého manžela.

Cayce poznamenal, že za 5 týdnů bude mít její manžel kontakt se svým mrtvým otcem, kontakt, který mu přinese jednu z největších radostí v životě. Za pět týdnů, přesně podle předpovědi, se Aaronovi začaly zdát uvedené sny.

Francis hovořila o těchto květech náhle ze spánku a Cayce tento úkaz komentoval takto. Totéž podvědomí, které předpovědělo obsah manželových snů, ji vyzývalo, aby o nich mluvila nahlas a interpretovala tento sen. Ale zvuk jejího vlastního hlasu ji vzbudil, když mluvila. **Mohla pokračovat a vytrénovat se**, kdyby nechala svému podvědomí více iniciativy. Tyto situace se mohly stát spontánními malými výklady pro ty, o něž si dělala starosti. Její mluvení nahlas nebylo nepodobné jeho vlastnímu transu a bylo přirozeným vyjádřením toho, co se právě dělo v jejích snech. Francis zkoušela trochu váhavě povzbudit posádku svého vlastního podvědomí k výkonům

v tomto směru. Příště, když **nahlas mluvila ze spánku**, radila svému manželovi, aby neměnil typ své zubní pasty. Podle Cayceho skromná rada, ale správná. Později ji její cesty zavedly hlouběji, i když zážitky nebyly časté. Jedním z nejdůležitějších byl hovor ze spánku o jejích vlastních předsudcích, týkajících se tváře a postavy. Bylo to téma, o kterém Cayce řekl, že bylo ústředním motivem její osobnosti, protože zdůrazňovala nadvládu nad muži. S každým pasažérem z Francisiny lodi se dalo lehce jednat, jak na to Cayce poukázal v souvislosti s jiným snem, který mu poslala:

My všichni, má tchýně, její přátelé, můj manžel a já jsme byli zpátky v našem domě v Mississippi, jako za starých časů, kdy jsme žili ve městě. Připravovali jsme se na letní cestu do Sandy Beach.

Přítelkyně mé matky řekla, že ona s námi nepůjde, nýbrž se vrátí domů do White Plains v New Yorku. Paní B., další přítelkyně, řekla, že s námi půjde na pláž. Všichni jsme nastoupili do automobilu a nastartovali. Má tchýně se ke mně chovala velmi nahněvaně a podrážděně, stejně jako minulé léto. Byla velmi nepřijemná.

Cayce tvrdil, že Francisino podvědomí vyzdvihlo pomocí svého mimosmyslového vnímání hlasy jejích příbuzných a přátel z blízké budoucnosti v souvislosti s některými věcmi, které Francis řekne nebo udělá. Doporučil jí, aby se připravila na tuto nepřijemnost a nedala se vyvést z míry.

Úroveň vědomí

Ve většině snů Cayce viděl volání po vědomém rozhodnutí a činu. Tento proces byl podobný tomu, jak posádka lodě žádá od svého kapitána rozkazy. Když začal vysvětlovat sen o mateřství, který už uváděl, poznamenal: „**Každý, kdo dokáže snít a pamatovat si sny**, je schopný učit se ze snů, je schopný zapojit vědomý náhled a jednat do nevědomého obsahu zážitku ze snu.

Každý jednotlivec, který dokáže vidět rozličné podmínky po dobu zážitků, které procházejí rozličnými vědomími jednotlivce (rozličné úrovně aktivní ve snu), **se může i poučit z těchto lekcí**. Může z nich získat pravdy, které se ukazují jednotlivci prostřednictvím jednotlivých složek jeho vědomí.“

Nesní nikdo, kdo není schopný interpretovat sny a učit se z nich. Posádka každého člověka má svého kapitána, který musí jako kapitán jednat, když se jeho posádka objeví ve snu. Někdy se může posádka dovolávat kapitána proti kapitánovi samotnému. Několik prv-

nich týdnů po svatbě byla Francis doslova opojená Cayceho interpretací jejích snů a jeho celkovým náhledem na život. Ponořila se do psychických a okultních studií. Stejně jako její netrpělivý manžel chtěla porozumět celému problému najednou, aby mohla sama začít aspoň trochu pracovat v oblasti psychiky. Tenkrát se jí zdálo:

Viděla jsem se klouzat se po široké klouzačce do vody. Rozšiřovala se, a jak jsem se blížila ke dnu, rozdvjojovala se do dvou směrů.

Kdosi řekl, tam, kde přistaneš, je 4,5 metru. Co budeš potom dělat?

Cayce poznamenal, že Francis **byla varovaná** vlastním nitrem, že mentální síly, tzv. její vlastní kapitán nebo vědomí, byly tlačeny do větší hloubky, než byly schopné zvládnout v čase, kdy jen začínala rozumět základním podmínkám psychického vývoje. Kdyby postupně kráčela krok za krokem, její vědomí by se rozšiřovalo zdravým způsobem, ukazuje nové směry v používání svých energií, jak to sen naznačil rozšiřující se klouzačkou. Ale jestli bude urychlovat svůj vývoj schválně, přivolá na sebe **destruktivní síly**.

Kapitán musí dodržovat rozumný kurz. Podle Cayceho názoru kapitán = vědomí, má konečnou sílu rozhodnout, s jakou zátěží bude pracovat posádka. Nahlížel na podvědomí jako na vysoce aktivní, stále tvarující cokoliv, na co se upírala jeho pozornosti. Znovu a znovu tvrdil, že **myšlenky jsou věci, myšlenky jsou činy**, kvůli jejich vlivu na podvědomí.

Francis se pohybovala v sociálních kruzích, kde bridž a klevetění mohly zabírat mnoho hodin denně, spřádající pomalu síť, kterou ne vždy bylo vidět, až do dne, kdy dostala svou podobu. Tento sen jí to dostatečně ukázal:

Když jsem přihlížela hře (bridž), uviděla jsem, že v pokoji přímo přede mnou stojí jakoby skutečná živá kárová královna. Zamrazilo mne a utíkala jsem pro svého manžela.

Cayce vysvětlil, že cokoli ve vědomí přebývá, je uložené do podvědomí anebo „odsunuté podvědomými silami“ až do té doby, kdy to dostane tělo a formu a nezávislý život samo o sobě. Nová postava v tomto snu se připojila k Francisině posádce. Byla to Frankensteinova příšera, vytvořená u bridžového stolu, kde kapitán hrál a klevetil.

Úroveň nadvědomí

Posádka potřebuje informace i z prostředí mimo lodě, aby ji mohla efektivně vést. Některé z těchto informací si může zabezpečit

sama z vlastních zdrojů. V dávných časech námořníci určovali svou polohu z hvězd, čas ze slunce a novinky získávali od kolem plujících lodí. Cayce hovořil opakovaně o možnostech podvědomí určit svou orientaci v praktických problémech **pomocí vlastního mimosmyslového vnímání (ESP)**. Řekl Francis, že to byl její přirozený psychický talent, který se ukázal v jejích mnohých snech, od zubní pasty až po chování jejích příbuzných v budoucnosti.

Ale podle Cayceho názoru máme k dispozici i jiný pramen pomoci. Nazývá ho **nadvědomím** a popisoval ho jako vyšší říši podvědomí.

Moderní námořník se může obrátit na něco, jako je nadvědomí, když telegrafuje do dispečinku námořní plavby, který může okamžitě dodat nejnovější informace o aktuální situaci na moři, o přílivech, o počasí, o jiných lodích, jejich cestujících, a dokonce i o trzích v přístavech, do kterých směřují. Cayce tvrdil, že existuje něco, co nazval univerzálními silami, které může jedinec zkontaktovat v souladu se svými potřebami a se svým tréninkem ve styku s nimi. Tyto síly jej mohou zásobit nesčíslným množstvím informací a důležitými směrovými tabulemi. Jsou to, co se účinku týká, tvořivé vlastnosti samotného božství, pohybující se lidskými záležitostmi jako neviditelný golfský proud. Ve snech může jedinec dosáhnout daleko za vlastní schopnosti naladěním se na tyto **univerzální síly** pomocí vlastního nadvědomí. V začátcích svého studia snů s Caycem, v době, kdy byla stále nejistá, jak si poradit s Cayceho náboženskými názory, Francis zaznamenala následovně:

Zdálo se mi, že jsem měla bolesti ucha a čekala jsem na matku před drogerií v našem starém rodném městě. Máma přišla a ucho mne bolelo tak, že jsem od ní chtěla, aby mne vzala k doktorovi. Žádného nepotřebuješ, překonáš to sama. Udělala jsem to a byla jsem tím tak překvapená, že jsem zašla ke své přítelkyni C. a řekla jsem jí o tom. To, co potřebuješ, je Christian Science (nauka o léčení pomocí křesťanské víry, rozšířená v USA). Musíš to zkusit, protože je to Christian Science. Staň se členkou hnutí Christian Science. Ne, odpověděla jsem. Já mám svou vlastní vědu. Židovskou vědu. Vyléčila jsem se sama.

Při interpretaci tohoto snu Cayce neprojevil žádné překvapení nad jejími bolestmi ucha, protože Francis mu přinesla už předtím jeden varovný sen o staré příhodě se zánětem prsu. Ani obsáhle nekomentoval způsob vyléčení se ve snu. Taková pomoc nadvědomí byla

pro něj stejně reálná jako pomoc léků, které jí na ucho již předešal. Místo toho vyzdvihl otázku, jestli taková **pomoc nadvědomí** je součástí každé víry. Její sen ukazoval, že **tyto síly a energie** jsou objektivní realitou, kterou může najít a používat každý, kdo je ochotný přijmout jejich podmínky, včetně víry v boží sílu projevující se v jedinci. Doporučil jí, aby studovala zákonitosti takovéto pomoci v léčení bez ohledu na to, komu se připisují za tuto pomoc zásluhy, anebo jak urážlivá se může tato pomoc zdát jejím přátelům a příbuzným. Člověk může rozdělit své teorie do tradic, poznamenal Cayce, ale mluví **o zákonech**, které rozdělené být nemohou, protože patří a spojují se s dědičností, ať už židovskou, křesťanskou, řeckou, nebo pohanskou.

Posádka má zdroje energie a vedení, které přesahuje cokoliv na lodi, jestliže ví, jak se spojit se svým domovským přístavem, a skutečně to potřebuje.

Úroveň duše

Loď obsluhuje její posádka, pracující podle rozkazů svého kapitána. Na druhé straně je kapitán podřízený rozkazům, které nemůže porušit bez nebezpečí. Je zodpovědný majiteli lodě.

Podle Cayceho názoru, na rozdíl od názorů moderní psychologie, **obraz úplné osobnosti není kompletní** bez zahrnutí majitele lepšího já, tedy **duše**. Tato část osobnosti je oddělená od vědomí a má své vlastní reálné ideály, závazky, ať už slovně formulované, nebo ne. Dává charakter a příchuf **svědomí** (podle Cayceho je funkcí podvědomí), ale duše není omezená tímto svědomím. Je to též struktura, ale odolnější než **vědomí** (tohoto kapitána denního života), protože duše přežívá smrt, ale vědomí ne. Duše rozhoduje o tom, jak dlouho a jak dobře kapitán a posádka vydrží plnit svou úlohu. Určuje jim hlavní kurz, a přenechává jim jen denní operace na lodi. Může se jako majitel lodě prezentovat kapitánovi pomocí snů. Ale její přání, touhy mohou být kapitánem zmařené, protože rozhodnutí a činy, a tím i růst na cestě životem, dělá on. Když se Francis narodilo dítě a ona prošla kritickým obdobím po porodu, stala se lhostejnou vůči dítěti, laxativům a fyzioterapii, vůči své náladě, ale i jiným záležitostem, které byly důležité jak pro její vlastní zdraví a mír v duši, tak pro zdraví dítěte. Potom se jí zdálo následující:

Zdálo se mi, že se mám vdát za bratrance Williama, ale když k tomu došlo, váhala jsem, protože to byl můj bratranec a kromě toho

měl mnoho problémů. A tak jsem přešlapovala a nerozhodně váhala, co udělat.

Cayce ji varoval, že tentokrát protestovalo její skutečné vnitřní já (nejlepší já našeho vlastního „já“ protestovalo proti jejímu selhání v plnění slibů daných sobě samé, tj. obrazně příbuznému, kterého měla ráda). Její selhání bylo tak vážné jako zrušení zásnub. Zdůraznil výzvu tím, že vyzdvihl **varování**, které bylo určené pro ni v Aaronově snu před několika týdny, kdy viděl, že jeho manželka by měla užívat určité léky. Tenkrát souhlasila, a nyní byla nezodpovědná a dítě, které kojila, trpělo v důsledku této její nezodpovědnosti. Majitel káral kapitána v tomto snu, že plave v nestabilním kurzu.

Dlouho předtím, během jejího těhotenství před potratem, měla Francis ve snu stejný kontakt se svým lepším já, se svou duší, v tomto živém, úzkostném snu:

Zdalo se mi, že nikdy nebudu moci mít dítě, že nikdy žádné ke mně nepřijde, že nikdy žádné neporodím.

Cayce ji bez váhání ubezpečil, že jednoho dne bude mít dítě (také je skutečně měla, i když ne to, se kterým byla právě těhotná). Řekl jí, aby zapoměla na jakoukoli doslovnou interpretaci tohoto snu. Místo toho jí doporučil, aby se věnovala vzorně **přípravám na mateřství**, dietě, fyzioterapii, psychickému stavu, cvičení. Toto měly být její nejvyšší služby stvořiteli a tomu, koho měla ráda - jejímu manželovi. Později přišla na to, proč tento sen vyzdvihl tyto běžné přípravy na porod. Šlo o očistění se a disciplínu, potřebnou, aby se připravila ne na dítě, ale pro své vyšší já, které potřebovalo zaujmout vyšší prostor v jejím životě.

Toto byl **porod**, který byl ve hře, ne narození jejího dítěte. Toto bylo dítě, její nejvyšší já, které by bylo jednoho dne jejím největším vlastním darem pro její rostoucí potomstvo. Majitel lodě může obchodovat na své lodi, aby si mohl koupit novou.

Reinkarnace na scéně

Ale jedním z Cayceho názorů bylo, že duše se reinkarnuje, podnikajíc postupné cesty do života na Zemi, které trvají déle nebo kratce. Každá cesta je určená k tomu, aby obohatila a rozšířila úplnou tvořivost duše v nějakém specifickém směru. Žádné z Cayceho tvrzení mu neodcizilo za jeho života tolik lidí, jako právě toto. Léta používal svůj dar jen pro medicínské rady. Potom přidal nejen rady o nalezištích nafty, ale i rady týkající se celonárodních záležitostí. Na-

vzdory všem těmto jasnovidným radám až do svých čtyřiceti pěti let zůstal psychologickou zvláštností. Pro někoho byl divem, pro jiného příkladem lživých představ o sobě samém. Ale krátce předtím, než do jeho života vkročili Francis a její manžel, vyhlásil v transu, že lidé žijí na Zemi mnohokrát. Od těch dob nebyl jenom zvláštností, ale stal se někým, před kým je potřeba mít se na pozoru. A to i pro ty, kteří by se jinak cítili přitahováni jeho zvláštním jasnovidným nadáním. Navzdory tomu jeho **psychické zdroje**, nehledě na to, kolik ho to stojí osobní popularity a sebeúcty (protože myšlenka reinkarnace byla i jemu jako křesťanovi cizí), trvaly na tomto převtělování se jako na skutečnosti. Na **reinkarnaci** se mělo nahlížet jako na stejnou skutečnost, jakou byly zlomené nohy, které popisoval ve svých medicínských radách, nebo trendy akcí na burze, které popisoval ve svých obchodních radách, nebo skrytá naftová ložiska, která tak brilantně lokalizoval několikrát v minulosti.

Při prvním výkladu, který pro Francis dělal, jí řekl, že v jednom z jejích minulých životů byla služkou Jindřišky, manželky anglického krále Karla I. Nebyl to nějak užitečný život, protože převzala mnohé z ducha dvorních intrik, hlavně od své paní, a styl plný pomstychtivosti, když byla odmítnutá nebo když byly zkřížené její plány. Cayce jí dost ostře řekl, že v tomto životě se musí především naučit **nejednat v hněvu** nebo se závistí. Bylo to varování, které jí opakoval několikrát. Viděl to jako poslání pro její duši naučit se odpouštění a trpělivosti s jinými v době, **kdy sloužila** jako Aaronova manželka. Její zkoušky k ní přicházely tak, jak se to děje u mnohých manželských konfliktů. Francis žila se svým manželem devět let a nakonec ho opustila v podobné situaci, která připomínala náladu na anglickém dvoře. Její sny ukazovaly, že se zahrává s myšlenkou na romanci se starým přítelem, aby se dostala do rovnováhy, ale nejvíc ji pobízely k trpělivosti s manželem, když přišly problémy. Podle Cayceho první Francisin sen, který se vztahoval k jejím minulým životům, přišel už během jejich líbánek. Potom přesně za rok přišel další sen, upozorňující na rozpad manželství, který přišel po několika letech.

Můj manžel a já jsme byli na člunu a zdálo se, že hodně hřmí nebo se střílí. Končilo to tak, že člun byl zasažen bleskem a kotel vybuchl. Potopil se. Vyletěli jsme do vzduchu, byli jsme zabiti.

Cayce jí řekl, že jednoho dne nastanou v jejím životě podobné události jako v čase, který už byl. Tento sen jí to jen připomenul, Cayce ho nazval vizí, ne snem, pro jeho přesnost a hloubku. Její pod-

vědomí použilo **cestu člunem** jako symbol nebo znak cesty životem. Varoval ji, že při plavbě životem skutečně přijdou krize, otřesy a problémy. Přísně promluvil k oběma, k manželovi i k manželce, mluvíce o tom, že varování vize patřilo oběma, aby se cesty každého z nich dostaly do většího souzvuku jedna s druhou.

Ale přesto nebyl fatalista, když hovořil s Francis o blížící se zkoušce jejích schopností potlačit hněv a závist. Tvrdil, že sny často drammatizují naše řečové zvraty. Po „výbuchu“ nemusí nastat destrukce, ale může následovat i „uklidnění“ a lepší porozumění mezi manželí. Majitel loď volá k přípravám na setkání s vážnou výzvou.

V pozdějších letech musela Francis čelit ještě jednou takové výzvě. Její syn byl, podobně jako jeho otec, zatažen do manželských problémů a nervově se zhroutil. Tentokrát se uchýlila k hlubokým pramenům trpělivosti a věrnosti. Zvládla tento problém způsobem, který vyvolal obdiv přátel a který Cayce komentoval svým typickým tajemným označením pro **nejvyšší odměnu**: „Entita v tomto životě získala.“

Tři úrovně ve snění

Cayce tvrdil, že v snění jsou prakticky jen tři úrovně. **Úroveň těla, úroveň mysli, úroveň ducha.**

a) Tělo může vyvolávat **smysluplné sny**, dovolávající se fyziologické pomoci přes asistenci podvědomí. Nebo může produkovat i **sny bez významu**, způsobené jen vlivem tělesné chemie na nervový systém, mnohokrát díky potravě, někdy díky abnormálnímu vylučování endokrinních žláz nebo kvůli porušení cirkulace v nervovém systému. V těle se mohou nacházet fyzikální nebo tělesné elementy, které produkují **halucinace**, **noční můry** nebo jiné problémy v mentálních silách individuí.

Takové sny nebo nesny musejí být odlišovány od běžnějších snů, které jsou vyvolány mentálními nebo psychologickými aktivitami.

b) Sny prvotně mentálního charakteru jsou něčím, čeho se jen vědomí obává a zabývá se tím, vystrašené uprostřed noci. Jen čistě **strašidelné sny** jsou vzácné u těch, kteří pracují se svými sny.

Obyčejně, když jsou myšlenky a námaha vědomí v noci znovu uvedené na scénu, je to proto, **aby se získala reakce podvědomí**. Pokračuje se tedy v interpretaci zkušeností vědomí v novém světle, nebo aby byla přidána informace z vlastního mimosmyslového vnímání, z podvědomých zdrojů. **Některé sny** jsou vyvolávané mentál-

ním vědomím entity, pomocí hlubokého studia nebo přemýšlením o problému, -zájmem nebo vztahem. V těchto snech jsou vnější zkušenosti individuální entity na dosah vnitřním strukturám a perspektivám pomocí podvědomých (latentních, skrytých) sil entity, které představují korelace ve vizi nebo ve snu. Často jsou to symbolické stavy a každý reprezentuje jinou fázi v mentálním vývoji entity.

A zase v dalších mentálních snech, jak je viděl Cayce, leží iniciativa víc na podvědomí, důvěřuje nebo upozorňuje snícího na něco, co se ještě nedostalo do jeho vědomých zkušeností, ale ukazuje se na jeho vnitřním radaru pomocí zdroje, na který je zaměřený.

Jako ilustraci tohoto typu varování podvědomím Cayce vybral Francisin sen, ve kterém její blízký přítel spáchal sebevraždu. Tento sen velmi přesně označil tendenci u jejího přítele, která se už změnila. Takový sen se může vyvinout „při korelování mezi mentalitami nebo podvědomími snících“ a přináší přímo nebo nepřímo z jednoho podvědomí do druhého skutečně existující stavy tak, aby byly zpracované láskyplnou starostlivostí.

c) Nakonec jsou tu sny z vyššího snícího já. **Bezejmenný hlas** ve snu často vyjadřuje sny z nadvědomí, dotýkající se univerzálních sil. Cayce nazýval takové **sny spirituálními**. Francis slyšela přesně takový hlas v době medových týdnů na začátku svého zaznamenávání snů :

Zdálo se mi, že vidím ženu nataženou na posteli a pelest postele jako by se převracela dozadu. Zdálo se mi, že něco uvnitř mě řeklo: „Francis, probudíš se do něčeho odlišného,“ a já jsem najednou cítila úsměv na mé tváři.

V interpretaci tohoto snu Cayce jasně hovoří o radosti oddání se v manželství, dramatizované v sexuálních představách, o posteli, o polohách a houpání se. Taktéž hovořil o plnosti ženství a osobnosti, probouzející se ve Francis, když se oddala sexuálnímu aktu a popisovala hlas, který slyšela jako nadvědomí, radostně odpovídající na sexuální zkušenost a přinášející na její tvář ve snu úsměv. Dal jí pocit, že se náhle probouzí na mnohých úrovních, na tak mnohých, jak to jen může nevěsta cítit. V tomto snu, jako v mnohých jiných, bylo typickou funkcí duše nebo nadvědomí urychlit **probuzení** snícího k novým vnitřním potenciálům.

3. Řešení problémů prostřednictvím snů

E. Cayce povzbuzoval Francis, aby vykládala své vlastní sny.

Několikrát při výkladu použil přísloví: „**Každý sud musí stát na vlastním dně.**“ Byl to ten typ spolehnutí se na sebe samu u Francis, který viděl v následujícím snu:

Byla jsem u stolu s mým manželem a on mluvil o mých zelených sklenicích na vodu. „Teď buď už tiše,“ řekla jsem mu, „a nekritizuj mé sklenice.“

I když Cayce často hovořil Francis, že její sny o tom, jak ji jiní kritizují, byly reprezentací jejího vlastního ostrého jazyka, při výkladu tohoto snu zaujal jiný postoj.

Zelená, řekl, byla znakem zdravého vývoje, tak jako zelená v přírodě. Měla se tedy přidržet a být věrná tomu, co se zdálo být smysluplným jejím konceptu tvořivých sil. **Sklenice** byly nádobami pro to, co vstoupí do jejího těla a života, pro cokoliv se rozhodla, že to absorbuje a bude tomu věřit. Radil jí: V tom případě se nestarej o to, co budou říkat jiní, ale o to, co jsi viděla a co jsi uvedla do souladu se svou vnitřní verzí tvořivé síly nebo Boha.

Když se Francis později chtěla příliš spoléhat na sny se zprávami od své mrtvé matky, znovu jí dodával odvalu, aby se spoléhala sama na sebe. Řekla mu následovně:

Zdálo se mi, že má tchýně bude v Kalifornii znuděná a vrátí se domů za šest týdnů.

Řekl jí, že její cítění bylo přesné, a to se také ve skutečnosti ukázalo. A když se ho zeptala, zda její vnímání bylo vedené z jiné úrovně, zdůrazňoval, že přišla k závěrům ve snu, z vědomí přemýšlejícího ve stavu snu, spíš než z nějaké psychické zkušenosti. Povzbuzoval ji, aby v sobě raději vyvinula schopnost vytvořit telepatický kontakt s těmi, kteří jsou jí blízcí, než aby hledala spiritualistické vztahy.

Když se jí zdálo víc než rok před krachem burzy v roce 1929 o přesném datu, kdy by měli ona a její manžel prodat své akcie, protože se začnou „velké změny“, povzbuzoval ji, aby si uvědomila, jak může s takovými zkušenostmi získat cokoliv, co potřebuje pro své denní aktivity. Cayce vedl Francis k tomu, **aby udělala víc**, než jen studovala své sny a snění. Vedl ji k tomu, aby interpretovala a používala své vlastní sny při řešení problémů denního života.

Problémy s příbuznými

Na začátku série jejích snů se vyskytl problém, který měla s příbuznými v její úzce svázané rodině jižanských Židů. Vyjadřovaly nejen normální pochybnosti o seveřanovi, který sebral výkvět jižanského ženství, ale i určité soukromé, rodinné pochybnosti o tom, zda šeková knížka jejího manžela byla skutečně tak dobrá, jak se zdálo. Otevřeně kritizovali jeho zájem o metapsychiku. Jak se měla Francis chovat k těmto příbuzným? Dokonce i během svatební cesty se jí zdálo o její rodině:

Zdálo se mi, že jsem viděla svého strýce míchajícího černou kávu.

Zdálo se mi, že jsem byla ve vlaku.

Zdálo se mi, že jsem byla na koni a spadla jsem.

Téhož rána se mi zdálo o mém otci doma v Mississippi a vzbudila jsem se myslíc na Cayceho.

Cayce jí řekl, že její první sen vyjadřoval skutečný názor strýce na její manželství. Byl tak rozčilený, že míchal černou kávu, i když to vůbec nebylo třeba.

Druhý sen byl pokračováním toho, na co myslela předtím, než upadla do dřimot. (Pozoruhodné je, že Cayce zjistil tento fakt ze vzdálenosti několika set mil a o několik dní později). Myslela na to, že výlet vlakem během jejich líbánek se značně odlišoval od toho, jaká by mohla být její cesta zpět domů ke své rodině. Problém, který tu řešila, řekl Cayce, soustřeďoval její pozornost na vše, co jako nevěsta nechávala za sebou. Byla to Francisina verze problému, který má každá nevěsta.

Třetí sen Cayce rychle poopravil, jako to často dělal, řka snícímu, že z něj značnou část vynechal. Potom doplnil chybějící detaily, aby si je ověřila a studovala. Nebyl tam jen kuň a jezdec, řekl, ale i vize cesty s různými překážkami, potom událost, která zapříčinila, že kuň se splašil a jezdec spadl.

Tento sen považoval za takový, který uváděl mladou nevěstu do roviny mnohem hlubší než ostatní. Psychoanalytik by zkoumal dynamickou představu koně jako představu otce a narážku na strach vzbuzujícího Cayceho. Ale Cayce nezdůrazňoval v tomto snu žádný oidipovský problém, i když bylo pravděpodobné, že Francisina pouta s otcem se vynořila, když se vdala. Místo toho viděl tento sen jako pokračování problému, jak příbuzní akceptují její manželství a zájem jejího manžela o parapsychické jevy.

Cayce viděl **koně** jako přinášejícího posla, jako volání, které přichází ke každému z jeho vlastního lepšího já. A popisoval její překvapení tím, co jezdec stejně řekl, jako její snažení srovnat zprávu s názory lidí, které měla ráda tak, jako například svého otce. **Překážky** viděl na cestě jako grafické snové zobrazení problémů, které ji čekaly na nové životní cestě, a varoval ji, že **pád jezdce** z koně znamenal možné odmítnutí zprávy (které se skutečně vyskytlo, jak ji její sny opakovaně upozorňovaly, asi o pět let později). Cayce mluvil s Francis s nezvyklou vážností při interpretaci tohoto snu. Popisoval její vyrovnání se se závěry spánku jako velmi dobré. Vyjádřil přesvědčení, že v tomto snu překonala strategické problémy rodinné harmonie a dotkla se hlubokého problému, toho, čemu měla věřit celý svůj život - jakému názoru, jaké víře, jakým principům. Jako vždy ji povzbuzoval, **aby věřila svému nejlepšímu úsudku**.

Emocionální problémy

Ne všechny Francisiny problémy byly takto abstraktní. Ještě během líbánek poslala Cayceovi sexuální sen, na který dostala úplně odlišný typ odpovědi. Psala:

Viděla jsem jasně krásný dům, který hořel. Téže noci se mi zdálo o jedné mé přítelkyni, která byla u stolu s mnohými hosty, včetně mne samotné. Bylo to v Mississippi. Prudce a otevřeně se milovala s mužem, který seděl vedle ní a byl jejím milým ještě za svobodna. Všichni hosté ji za to kritizovali.

Při interpretaci tohoto snu se Cayce odklonil od své obvyklé metody. Obvykle mu manželka nahlas předčítala sen, když on byl ve stavu transu, a potom ho interpretoval. Ale v tomto případě začal s interpretací hned po první větě, přerušuje svou ženu, která „uváděla“ výklad, jako to dělají hypnotizéři. Ignoruje text snu, pokračoval v rozhovoru o něm tak, jako by měl pomocí mimosmyslového vnímání všechno ve vědomí, což ve skutečnosti, jak ukazují komentáře, byla také pravda.

Proč to přerušení? Vyskytlo se z času na čas, když Cayce cítil obzvláštní závažnost toho, co řekl Francis. Řekl jí, že ten **krásný dům stojící v plamenech** byl jen jedním ze série jejích snů, které ukazovaly zničení něčeho krásného. Toto ničení bylo vždy reprezentované nějakým symbolem, který představoval neporozumění s lidmi v její domácnosti. Tady to byl **ohněň** představující v jejích snech zlost. Ne zřídka snový symbol, jak poznamenal. Řekl novomanželce toto:

„Tvůj sen ukazuje, že tvůj krásný, nový vztah může lehce skončit nedorozuměními a trpkým hněvem.“ Měl Cayce pravdu ve svém varování? Po devíti letech skončilo její manželství přesně tímto způsobem. Ale Cayce nebyl žádný fatalista. Jinak by nemělo vůbec žádný význam nabádat mladý pár, aby začali okamžitě pracovat na vzájemném porozumění. A kdyby přece jen oheň hněvu jednoho dne přišel mezi ně, dodal, mohli by z něho vyjít jako lepší lidé.

Zdokonalení a v harmonii, protože prošli zkouškou ohněm, jestliže se pro to rozhodnou. Zdůrazňoval důležitost síly vůle v každém partnerovi a nacházel možnosti jejího účinkování ve směru, který ukazoval sen. Pro Francis to bylo **zatajení** části své osobnosti před manželstvím.

Řekl jí, že potlačila část snu, a upozornil ji, že v jejím snu byla plamenem zničená jen část průčelí domu, zatímco v zadní části viděla jen černé ruiny.

Co představovaly tyto **černé ruiny**?

Odpověď tkví v divoké scéně milování z předcházejících dnů, která následovala v jejím snu a přinesla odsouzení přítele, jenž se jí ve snu zúčastňoval vlastně jako náhradník za snícího.

Cayce mluvil opatrně o této části snu, varoval Francis, že sexuální nepřístojnosti mohou být pro ni považované za zastínění života. Při interpretaci tohoto snu hovořil Cayce k samotné Francis, na rozdíl od jiného snu, který měla Francis mnohem později. Ten ukazoval jejího manžela ve velmi pochybném světle, když ji nechal utopit se. Komentoval to tak, že si vyhrazovala část svých **fantazií** pro svého bývalého milence. Zůstávala při nich dokonce během líbánek a potom trpěla výčitkami svědomí. Varoval ji, jako častokrát varoval jiné, že myšlenky jsou činy s velmi skutečnými následky. Zjevně narážel na řetěz událostí, které jsou dobře známé psychiatrům: Jeden z partnerů si chrání v manželství část své osobnosti před manželem, ale tak se stane zranitelným pro **pocit viny** a nedokáže odpustit druhému, když se on nebo ona chová podobným způsobem. Cayce viděl ve Francis, co mohlo blokovat usmíření v pozdějších manželských hádkách, a pobízel ji, aby našla sama tento **blok**. Určitě nehovořil o jejích současných činech. Byla čerstvě a šťastně vdaná a nic takového jako vedlejší vztah nebylo v dohledu.

Za pět měsíců měla Francis tento sen:

Má tchýně, můj manžel a já jsme žili společně v domě v Pensylvánii a já jsem slyšela velkou střelbu a zvuky plné rozčilení. Všechno

na okna našeho domu byla otevřená, a protože začalo pršet a blýskalo se, pospíchali jsme se je zavřít a zamknout. Zdálo se, že strašně divoký muž utíká městem a střílí, působí velké problémy a policie jej pronásledovala.

V té chvíli Cayce, který byl v transu, přerušil výklad snu a řekl snící tak, jako by byla s ním v pokoji ve Virginia Beach, a ne vzdálená stovky mil v New Yorku, že ten velký muž, ten **tulák**, to byla ona sama a její nálady. Potom chvíli počkal, než mu dočetli zbytek snu:

Situace byla chaotická a problematická. Zastavili jsme policisty a zeptali jsme se, zda už chytili tu strašnou osobu, a oni odpověděli, že ještě ne.

Cayce znovu poznamenal, že Francis by měla **kontrolovat** sebe samu, kdyby měla být tato zdánlivě strašná osoba chycená a podrobená. Obraz jejího snu, který se pokoušel řešit problém jejích nálad, byl pro něj úplně jasný, tak jak mohl být pro kohokoliv, žijícího s Francis, když chodila po domě jako bouřka, působící chaos a problémy. Ne všechny problémy, na jejichž řešení pracovaly její sny, byly však tak vážné. Některé byly tak prozaické, jako její dieta.

Problémy zdraví

Chtěla si udržet svou dívčí postavu. Bylo to důležité v jejích sociálních kruzích a samozřejmě neslo to s sebou sexuální podtóny, na které byli oba, ona i její manžel, citliví.

Snila o nošení šatů a později v těhotenství snila o tom, jak ztratila odvalu, protože byla příliš široká, aby se zúčastnila formálního večírku. Často držela **dietu**, přestože měla teprve těsně po dvacítce a neměla nadváhu. Ze svého jídelního lístku vyloučila potraviny obsahující škrob a sladkosti, a jak řekl Cayce, „vytvořila tím problém pro ekonomii vlastního těla.“

Sny pokračovaly v snaze vyřešit tento problém.

Zdálo se mi, že jsem řekla svému manželovi: „ Ted’ už všechny moje křeče zmizely.“ On řekl: „ To je dobré.“ Potom jsem se vzbudila a všechna bolest byla opravdu pryč.

Cayce věnoval dlouhý čas tomuto malému snu, aby jí ukázal, že **křeče**, které skutečně měla po dobu bdělého života, byly - stejně jako ve snu - zapříčiněné její redukční dietou. Poukázal na důsledky této diety na zažívání, na vylučování, na obnovu buněk, činnost žláz a cirkulaci krve. Potom ji nabádal, aby upravila svou dietu tak, jak jí to už její lepší, vnitřní úsudek naznačoval.

Zrovna tak jí ukázal, jak vypadá v jejich snech její stálé zabývání se postavou, když mu řekla o snu, který se jí zdál minulou noc.

Zdálo se mi, že jsem viděla J. B. a jeho sestru. Dívali se, jak vypadají.

Upozornil ji, že viděla tohoto muže a jeho sestru jako lidi, kteří se příliš zabývají svým vlastním zjevem. Zdálo se jí o nich proto, že jejímu vlastnímu vnitřnímu vědomí se její přehnané diety kvůli vzhledu zdály stejně nesmyslné jako ty jejich.

O týden později se Francis zdálo o její dietě:

Seděla jsem u stolu a jedla, ba co více, nacpávala jsem se. Byl tam čokoládový koláč a všechny možné sladkosti a dobroty a já jsem se cítila skvěle a všechny jsem je snědla.

Cayce jí trpělivě vysvětloval, že toto byl také sen řešící problém jejího těla a že by měla jíst raději více sladkostí, než poškozovat své tělo redukční dietou. Ale upozornil ji, že by neměla brát tento sen doslovně a sladkosti by měla jíst jen umírněně.

Rok poté, kdy ještě stále experimentovala s dietami, aby si udržela postavu, se jí zdálo toto:

Pršel škrob a mně se zdálo, že bych měla vyjít do tohoto škrobového deště a přiložit si tento škrob na svůj bok, aby mi polevily bolesti.

Tady znovu, řekl Cayce, řešilo tělo tento problém pomocí snu. Dlouho jí vysvětloval, že nedostatek škrobu v její dietě zapříčinil fermentaci v orgánech na pravé straně těla, působil bolest a nedostatek škrobu nebyl dobrý ani pro plod, který právě nosila.

Problémy se společníky

Téže noci se Francis zdálo i o značně odlišném typu problému. Tento sen byl získaný jejím mimosmyslovým vnímáním a varoval ji před nastávajícími problémy.

Omdlela jsem na 5. avenue, při pádu na ulici, a vyrazila jsem si několik zubů. Zdálo se, že Leo s tím má něco společné.

Zdůrazňuje neznámého Lea, Cayce poznamenal, že tento malý sen ji varoval před přicházející bolestí, která bude způsobená neláskavými věcmi, které o ní Leo řekne. Pak dodal, jako to mnoho-krát udělal při interpretaci předvídajících snů: „**Jsi upozorněná, buď připravená.**“ Doporučil jí, aby nevnímala a odpustila poznámky, když je bude slyšet. Aby si je nenechala zakořenit v mysli, jako to zlomyslné klevety často dělají, vedouce k ostrým slovům, která se dávají zpátky stejně těžce jako zuby.

Jiný typ společníka byl ústřední postavou dramatického snu, který byl vyvolaný pomocí Francisina mimosmyslového vnímání. Ztratila krásnou ozdobnou jehlici, kterou jí darovala matka, a podezírala služebnou, že ji vzala. Zdálo se jí:

Bob mě upozornil, že má ztracená jehlice je připojená k mému náhrdelníku z perel. Zkontrolovala jsem ho a zjistila, že to byla jiná jehlice než ta, kterou mi dala moje matka, a vůbec ne ta, kterou jsem chtěla.

Na odhalení tohoto snu Cayce musel číst ve vědomí Francis, zaměřuje se na její paměť a na to, jak jednala, když před časem podezírala jednu ze svých služek z **krádeže** šat. Místo toho, aby obviňovala služku a nutila ji k obraně, Francis podnikla pozitivnější kroky a svěřila se dívce se svými vlastními pocity, týkajícími se poctivosti, a šaty byly vráceny.

Avšak v tomto případě byla Francis **netrpělivá**. Sen hovořil o její netrpělivosti. Ukázal jí, že bude-li v této záležitosti se současným zaměstnancem postupovat silou, obviněná služebná by mohla jehlice vyměnit, aby zakryla krádež, nebo dát výpověď a Francis nikdy nezíská svoji jehlici zpět. Cayce ji nabádal, aby postupovala tak, jako to udělala v záležitosti se šatami.

Tak jak ji její vlastní a lepší úsudek už k tomu pobízel - čekat, dívat se, modlit se. Potom, jak bylo typické, upozornil na příležitost být pro svou služebnou **tichým svědkem**. Řekl, že děvče je připravené učit se, jestliže nebude příliš vystrašené.

Nabádal Francis, aby jednala v této záležitosti tak, aby sama neukradla zloději něco, <^je důležitější než stříbro a zlato, tj. její **sebeúctu**, její příležitost na růst, její duši. Žádal Francis, aby vložila do srdce a vědomí zaměstnanců a příbuzných okolo ní, že **strach před Bohem**, a ne zákon je začátkem poznání či moudrosti.

Zdůrazňoval, že síla orientace osobnosti je důležitější než vědomí trestu a strach před ním, aby ji ubezpečil, že vztah mezi Francis a její služebnou přinese dobré ovoce. Cayce ukázal své nejvyšší hodnoty. Tyto hodnoty nevyhnutně ovlivňovaly všechny jeho vážné interpretace snů. Podle Cayceho názoru ničí problémy nebyly jen jeho vlastní a jednou z funkcí snů bylo osvětlit všechny faktory v situaci stejně jako nejtvůřivější úplné řešení.

Problémy financí

Sama Francis vlastnila nějaké akcie, ale byl to hlavně její manžel, kdo investoval a měl sny o investicích. A přece se nemohla úplně ubránit, aby se nestarala o jeho starosti, a už na začátku jejich manželství měla následující dva sny o akciích:

Můj manžel a já jsme byli dole na jihu a viděli jsme tisíce dětí, které se učily plavat ve velkém jezeře. Byly na nějaké konstrukci upletené z lan, která se na zvuk píšťalky ponořila a umožnila jim ve vestách plavat ve vodě. Byla jsem překvapená, jak ta věc z lan funguje a co to je. Mnoho starších děvčat plavalo stejně.

Cayce charakterizoval tento sen jako sen o důležitém produktu jihu (kde Francis vyrůstala), o bavlně. Velké zařízení ukazovalo růst a pád **cen na trhu** s bavlnou v závislosti na trhu. Hvizd píšťalky představoval nabídku nebo poptávku po bavlně. Tisíce dětí reprezentovaly nové závody na jihu, které potřebovaly bavlnu, zatímco větší děvčata představovala větší spotřebitele a brokery, kteří nejmíc ovlivňovali pohyb cen. **Voda** tam byla na to, aby ukázala, že trh ovlivňoval podmínky denního života a výživu mnohých lidí.

Řekl Francis, aby dopravila své balíky bavlny k určitým obchodníkům mimo rodiny (ne k svému manželovi, který byl sám zkušeným investorem) a ti jí pomohou dovést tipy, které dostala ve snu, k dobrým výsledkům. I později přicházela s radami pro manžela, týkajícími se akcií, např.:

Manžel a já jsme šli na nádraží, on nestihl svůj vlak. Vlak už odjel. Řekla jsem mu: „Neměl jsi zmeškat tento vlak. Měl sis lépe hlídat čas. Jsi příliš pomalý.“ Zavolal taxi, aby se dostal na jiné nádraží, ale taxi, které zavolal, byla pomalá koňská bryčka. Potom jsem uviděla stánek s ovocím, obrátila jsem se k manželovi a řekla jsem mu: „Kup mi kousek ovoce.“

Při tomto snu šel Cayce hned k detailům trhu. Povzbuzoval Francis, aby používala takové sny pro finanční vedení, stejně jako povzbuzoval jejího manžela. Upozornil ji na fakt, že sen byl přesný, a její manžel skutečně promeškal šanci zvýšit počet akcií železnic, kterých měl nedostatek. Ukázal i to, jak mohl Aaron vyklouznout z této situace s akciemi železnic. Bylo to vyjádřené symbolem taxi, ale nemohl vydělat na tomto obchodě víc peněz, jak to ukazovala pomalá **bryčka**. Část, která hovořila o ovoci, označil jako předpovídající, že akcie železnic a akcie obchodu s ovocem se brzo dostanou do vzájemné souvislosti a to ovlivní jejich hodnotu. Povzbuzoval Fran-

cis a jejího manžela, aby byli připravení a kupovali, když se to stane.

Takto byla Francis uvedena do světa obchodních snů, které získaly jejímu manželovi a jeho společníkům mnoho peněz v jejich podnikání s akciemi.

Na horizontě se začínal objevovat velký krach na burze v r. 1929. Oba, Francis a její manžel, měli početná a jasná varování v předstihu několika měsíců. Výsledkem bylo, že její manžel překonal krach a první roky krize finančně relativně bez ztrát. Dokonce navzdory krizi cestoval do Evropy. Bylo to díky jeho jasnovidnému vědění, které mu umožnilo chránit si své bohatství podobně, jako ho předtím udělalo bohatým.

Po rozpadu manželství byla Francis nucena sama podporovat svého syna. Během několika let se dostala od skromných prostředků k mimořádnému bohatství a potom opět do finanční nouze, a k tomu jí ještě zemřeli oba rodiče. Pro své bytí potřebovala každý zdroj. Jedním ze zdrojů byl její úžasem naplňující a aspoň pro ni přesvědčivý zážitek kontaktu s její zemřelou matkou.

4. Dobrodružné putování sny

Pro ty, kteří se obrátili na E. Cayceho, aby jim radil s jejich sny, bylo typické, že začali dobrodružné putování svou noční produkcí. Mnohé z jejich snů se zaměřovaly na řešení problémů na všech úrovních životů podobně, jako tomu bylo u Francis. Ale některé ze snů nemohou být nazývány jen dobrodružstvími, protože byly zjevně vázány na odhalení skrytých potenciálů snícího, na druhou velkou funkci, kterou E. Cayce viděl ve snech.

- Někteří ze systematicky snících dostali mechanické nápady, jako například nádrž na naftu, na které jeden muž vydělal mnoho peněz.
- Jiným se zdálo o jejich cestě zpět do historie. Někteří slyšeli hudbu, další studovali ve snu psychologii. Třem studentům ze střední školy se zdálo velmi přesně o skrytém pokladu. Jedné ženě v domácnosti se zdály odpovědi do soutěže o vitamínech.
- Většina z putování však vedla hlouběji. Vedly snícího na cesty, které mohly rozšířit a transformovat celou jeho osobnost.

Transformace poznačila dobrodružné putování, které se rozvinulo pro Francis během čtyř let, kdy hledala rady ve svých snech. Ne-

jpřve prostřednictvím svých snů a potom i pomocí několika zážitků v polobdělém stavu prozkoumala i krajinu smrti.

Psychické zážitky ve snech

Ne všechny Francisiny psychické zážitky ve snech měly co do činnosti se zesnulými, s diskarnáty, jak je nazývají psychologové. Některé z jejích zážitků mimosmyslového vnímání (ESP - extrasenzorického vnímání) vedly do dost odlišných směrů. To, co se ukázalo mimosmyslovým vnímáním, ji odneslo zpátky v čase do toho, co Cayce nazýval **minulými životy**. První náznak přišel ve snu šest týdnů po její svatbě.

Zdalo se mi, že můj manžel už nepřišel domů a já jsem hořce plakala.

Cayce jí řekl, že tento sen obrazně dosáhl jádro její duše. Větší láska k manželovi v ní probouzí i možnosti těchto zvláštních stavů. Hluboké pohnutí, které cítila jako mladá nevěsta, vyvolalo i to, co Cayce nazýval její karmou.

Všechny tyto otázky o mužích a lásce, které ležely zamknuté v jejím nejniternějším bytí. Obraz skutečné lásky, který s sebou přinášel pocit úplného odcizení sobě samému, poznali stejně básníci i psychiatři bez toho, že by jej zařazovali do Cayceho rámce reinkarnace.

Navzdory těmto odstrašujícím příhodám ve snech byla Francis rozhodnuta rozvinout své extrasenzorické vnímání a její psychika se zdála být připravená na takové probuzení, pokud Cayceho interpretace těchto snů byla přesná.

Zdalo se mi, že jsem zemřela.

Tady viděla, jak říkal, **smrt** připoutání se k fyzickým silám, zabývání se fyzickými radostmi a rozptýleními, takže její kapacita pro vážné myšlení a kreativitu se mohla zrodit. Téže noci se jí zdálo o probuzení, které se v ní rodilo v souvislosti se zájmy jejího manžela a Cayceho:

Viděla jsem někoho, kdo byl oblečený v šatech, které jsem já okopírovala a nosila. Když jsem si zkoušela levý rukáv, byl velmi těsný. Řekli mi, že to je přesně tak, jak to má být. Řekla jsem : „Udělejte mi dvoje, přesně takové, jako jsou tyto.“

Cayce popsal její navlečení si aparelu jako důkaz probuzení jejího podvědomí, aby si mohla „navléci“ nové možnosti, speciálně pro parapsychologické zkušenosti, například takové, jaké by chtěla okopírovat od svého manžela a od jiných. Ale varoval ji, že když si objed-

návalem dvoje šaty, ukazovalo to na její přílišnou **hrdost**, která měla být tlumená.

Jeho základní rada byla biblická: „**Hleďte a najdete. Klepejte a bude vám otevřeno.**“ A přece poznamenal, že by jí tyto šaty mohly být těsné, proto neměla ustoupit od přání ukázat se přijatelnou pro Něj, dárci všech dobrých a dokonalých darů, ukázat to ve slovech, konání a činech, které tato úloha obsahovala. Parapsychické schopnosti, které hledala, nemohly být objednávané jako šaty, ale měly být objeovované, kousek po kousku, čára po čáře tak, jak se naučila smysluplně se dělit o své objevy s ostatními. Pokračoval ve stejném duchu, když mu pověděla o dalším snu z téže noci.

Viděla jsem sama sebe v rozličných kostýmech.

Při posuzování tohoto snu jí řekl, že mohla vidět sama sebe postupně se vyvíjet, postupně **na sebe navlékat** vše, co si přála, na všech úrovních pro její nové probuzení se - spirituálně, fyzicky i mentálně.

A ve svém jazyku, typickém pro seriózní výklady, parafrázoval dva citáty z Nového zákona: „Obleč si celé brnění, to znamená podmínky, které ti dává spirituální království. S tímto probuzením do tohoto správného království bude ti všechno fyzické a materiální přidané v podobě darů tak prospěšných, jako byly dary dávané jejímu manželovi anebo Cayceovi, dary které tak obdivovala.

Bylo to předtím, než se u Francis začal ve snech probouzet její talent mimosmyslového vnímání. Během čtyřleté spolupráce s Caycem se tento její talent rozvíjel ve dvou směrech. Jedním směrem byly rady v oblasti zdraví pro ni samotnou a ty, kteří jí byli blízcí. Druhým směrem byla telepatie. Tyto dva dary spolu s její pozdější schopností komunikovat s její mrtvou matkou tvořily její speciální profil, odlišný od profilů jiných, kteří hledali rady pomocí snů u Cayceho. Zdravotní rady v jejích snech byly jednoduché. Ale byly velmi účinné. Jeden z prvních snů byl krátký.

Zdálo se mi, že nachlazení mého manžela se zhoršovalo.

Cayce jí připomenul, že přece už má recepty na léky, které mu má dát, a měla by s tím něco udělat. Něco víc podobné extrasenzorickému vnímání se jí zdálo v části pozdějšího snu:

Já a manžel jsme šli do obchodu a koupili jsme si nějaké sladkosti a já jsem k tomu řekla: „Staráš se o to, aby sis kupoval sladkosti. Přitom víš, že pro tebe nejsou dobré a že bys je neměl jíst.“

Cayce to vyložil: Nastal pro ni čas, aby trochu vedla svého manže-

la a chránila ho před jeho velkou chutí na **sladkosti**.

Aaron ji skutečně mohl poslechnout, protože už měsíc předtím přišla se živým snem o něm, který se ukázal jako medicínsky správný:

Zdálo se mi, že mám problémy s uchem. Já vím, že to je návrat mých starých problémů s uchem. Ucho mě velmi bolelo. A přesto se mi zdálo, že to není moje ucho, ale manželovo.

Cayce jí ukázal přesný směr, kterým je třeba se obrátit. Protože tento sen byl ve skutečnosti varováním před infekcí v manželově Eustachově trubici. Sen jednoduše použil její problémy s uchem, aby dramatisoval jeho potřeby. Sen byl velmi nápomocný, i když se Francis musela Cayceho zeptat, které manželovo ucho bude postihnuté. Odpověděl - levé, tak jak to později doktor potvrdil. Téže noci se Francis zdálo také ještě o zdraví švagra:

Viděla jsem ho tak velmi nemocného, že jsem se do toho vložila a řekla jsem ostatním, že by neměli dovolit opakování toho, co se stalo v případě mé matky.

Cayce jí řekl, že velmi přesně rozeznala ve snu tendenci jejího švagra zanedbávat medicínskou pomoc, tak jak ji osudově zanedbala její matka. Ale její vměšování se do případu naznačilo kroky, které už podnikla ve svých rodinných kruzích a které pomohou a už začínaly přinášet ovoce.

Během šesti měsíců měla nezanedbatelné zkušenosti ESP při ochraně zdraví těch, které milovala. Zdálo se jí, že její rodiče (oba byli mrtví) se jí zjevovali ve snech a byli rádi, že ji vidí. Navzdory tomu ale vyjadřovali velkou starost.

Řekli mi o mé sestře, že se pokusila o sebevraždu, anebo že se zabila.

Cayce tvrdil, že tento její sen ukázal skutečnou činnost sestřina vědomí. Její sestra v sobě skutečně nosila myšlenku na sebevraždu dnem i nocí. Francis a její manžel hned sestru telefonicky zalarmovali. Psychicky se zhroutila a přiznala, že přemýšlela o tom, že se zabije, tak jako to před ní udělal její otec. Jenom sen, který přišel včas, a telefonický hovor, po kterém následovaly dlouhé hodiny rad, zachránil její sestru před smrtí. Schopnost rozpoznat prostřednictvím snů myšlenky jiných, kteří jí byli blízcí, nebyla pro Francis tak dramatisující. Poslala Cayceovi krátkou poznámku spolu s jinými sny o scéně, která se týkala jejího oblíbeného synovce:

Zdálo se mi, že se můj synovec William oženil.

Cayce řekl: Tady přesně předvídala jeho záměry a po třech měsí-

cích dostane zprávu, že se sňatek uskutečnil. Nabádal ji, aby si dělala **záznamy snů**, tak jak k tomu často vybízel i jiné, nejdříve studuje dosah podvědomí a jeho extrasenzorického vnímání. Následuj toto, řekl, a uvidíš to. Cayce jí neobjasnil, jestli byla Francis odesílatelem nebo příjemcem v radostném případě snové telepatie, který se vyskytl v první fázi jejího těhotenství. V noci 2. prosince 1925 měla Francisina švagrová sen:

Zdálo se mi o Francis, že měla nový diamantový náramek.

Poslala sen Cayceovi, jak to dělali někteří Francisini příbuzní. Řekl jí, že to představuje Francis, připravující se na mateřství, pro větší pouto, které poutá já k zvětšování sil ducha v pozemské rovině. Cayce měl vysoké mínění o **mateřství**, které dokázalo přitáhnout talentovanou duši na pozemskou rovinu do nové inkarnace. **Těhotenství** bylo symbolizované krásným **šperkem**, speciálně šperkem, který zdobil ruce, jež budou nosit dítě. Přesně téže noci samotná Francis měla následující sen:

Na prstech měla stuhý, které se rozšiřovaly do diamantových náramků až po mé lokty. Byla jsem v té době doma, chystala jsem se jít do školy. Měla jsem oblečený červený svetr a sukni. Má matka mě nabádala, abych zůstala doma a oslavovala toto štěstí, a tak nebo tak jsem ztratila svůj rozvrh studijních hodin, a proto jsem nemohla jít ten den do školy. Zůstala jsem doma a nadšená jsem se radovala z tohoto překrásného šperku.

Ve výkladu pro Francis uvedl Cayce ještě více detailů o náramcích. Nejdříve se ukázaly jako stuhý, protože **stuhý** na prstech představují manželskou jednotu. Rozšířily se do **náramků**, protože její manželství otvíralo teď úžasný vývoj, během něhož identita bude spočívat v rukou plných šperků, které vzejdou z této jednoty. Upřesnil ještě i to, co řekl švagrové. Francis dodal, že dítě se narodí uprostřed června a bude to chlapec. Avšak velmi přísně ji varoval, že porod se nemusí uskutečnit, když nebude dbát na nevyhnutelné přípravy a mentální i fyzické podmínky. Toto těhotenství skutečně skončilo potratem o dva měsíce později. Sen o tom, že zůstala doma ze školy a **ztratila svůj rozvrh**, jí ukazoval, že se mohla ztratit v bludišti podmínek a spekulací o mateřství. Nutil ji, aby se starala o problémy diety a fyzioterapie, právě tak jako o odpočinek a osvobození se od starostí, jak jí to načrtl už předtím při zdravotních výkladech. Francis se učila po dobu snů nejen o mimosmyslovém vnímání, ale měla se učit mnoho i o mateřství.

Předvídání smrti

Podobně jako její manžel i Francis byla fascinovaná otázkou, zda lidská osobnost přežije tělesnou smrt. Je třeba si uvědomit, že na počátku 20. let, kdy E. Cayce vykládal tyto sny, ještě neexistoval systematický vědecký výzkum ESP. Slavný americký psycholog Dr. J. B. Rhine, který zavedl tento termín, se ještě neobjevil na scéně parapsychologického výzkumu, udělal to až na Clarkově univerzitě o několik let později se slavným MacDougallem a pozdějším děkanem amerických psychologů Gardnerem Murphym.

Pro Francis a její přátele byly parapsychologické fenomény téměř synonymem učení o životě a smrti. Jejich zájmy následovaly linii zájmů v Británii založené Společnosti pro psychický výzkum, která se tenkrát zaměřovala hlavně na výzkum médií a špiritistických fenoménů. Tato pozornost nebyla morbidní touhou ukázat, že vědomí je nezávislý princip v člověku. Něco, co přežije jeho smrt, něco, co si zaslouží po dobu života více pozornosti než tělo a materialismus. Toto hledání bylo zásadní pro **filozofii života**, z které mohli entuziasté pro parapsychologické fenomény odvodit a sestavit nové schéma hodnot v tehdejší světě, který byl stále poznačený jizvami 1. světové války.

Francisin zájem o život po smrti byl zjevný ve snu, který měla zanedlouho po svatbě a jehož typ nebyl zřídka pro ty, kteří poskytovali své sny Caycemu. Byl to diskusní sen o tématu, které bylo pro snícího důležité.

Diskutovala jsem s Tedom. Pamatuji~si z toho jen část. Vysvětloval mi, že mé vědomí může pochopit důležitost následující lekce. Pamatuji si to následovně. Říkala jsem Tedovi: „Ted’ vidíš, že smrt není hrob, jak si myslí mnozí lidé. Je to jinak fenomenizovaná forma života.“

Cayce začal tím, jak to často dělal, že řekl snícímu, která část jeho vědomí pracovala v tomto konkrétním snu. Tentokrát to bylo podvědomí, dávající vědomí, jak říkal, lekci o psychologii mentálních sil. Potom pokračoval a vzpomněl si pro ni na celý sen, když se ho na to zeptala. Termín „fenomenizovaný“ používal v té době Francisin manžel na vyjádření toho, že jedna síla života působila v pozadí fenoménů, kterými osobnost vyjadřovala své bytí, ať už v trojdimenzionálním těle, nebo ve čtyřdimenzionálním po smrti. Cayce pokračoval ve svém výkladu zdůrazněním, jak to často dělal, že **posmrtná**

existence nemůže být uchopená rozumem a logikou, ale že musí být vyzkoušena pomocí psychického vyladění se, které může uvést pozemskou osobu do spojení s tímto jiným stavem.

A nemůže být uchopená trojrozměrným vědomím, pomocí trojrozměrné analýzy, ale musí být viděna ze čtyřrozměrného hlediska, jako to může být prožité nebo vyzkoušené entitou, která získala přístup potřebným rozvojem psychickým a spirituálním na fyzické úrovni přes mentální procesy této entity.

Dodal, že Francis získala schopnost právě takového vyladění se. Pak pokračoval ve vysvětlování, když se ho ptala. Cayce souhlasil s Francisiným komentářem, kde identifikovala život po smrti jakou „jinou fenomenizovanou formu“ životní síly. Ve fyzickém světě vidíme možnost nebo podmínku smrti v každé formě života, jak se to ukazuje tady. Nacházíme v zrnku kukuřice nebo pšenice zárodek, který uvedený do pohybu přirozenými procesy s matkou zemí a prvky okolo tohoto semena přináší úrodu podle svého druhu. Druh zrna a zárodku se podobá duchovní přirozenosti. Zrno a přírodní nebo fyzické podmínky jsou fyzikálními silami. Potom, když zrno odumře, tělo bude zanechané jako obal zrn a něco nového vzejde z tohoto zárodku. Cayce, pravda, vždy zdůrazňoval něco, co nikdy nezapomněl podtrhnout v diskusích o životě po smrti, a to problém typu nebo **kvality posmrtné existence**, to, že si ji osoba buduje ve svém pozemském životě. Toto byla **základní spirituální otázka**, kterou vždy zdůrazňoval, otázka směru, trendu, kvality posmrtné existence, kvality bytí osoby, nejen jeho přetrvání, ale „přežití“. Je jisté, že obal zrna odpadne. Ale jaký bude směr rozvoje vycházejícího zárodku?

Francis neměla ani potuchy o tom, že její sny o životě po smrti sloužily i jinému účelu než jen rozvíjení jejích intelektuálních zájmů. Jenže po měsíci a půl její matka zemřela na rakovinu a po roku a půl její otec zemře vlastní rukou. Byl to příklad procesu, o kterém se Francis zdálo: „*Životy, které budou odebrané v žáru vášně*“. Zdálo se, že její sny ji pomalu připravovaly. Další sen o dva týdny později byl jedním z těch, o kterých se Cayce vyjádřil, že právě tento není předpovědí.

Zdálo se mi, že můj otec zemřel. Muselo to být v blízké budoucnosti, protože moje matka ještě stále kulhala po nehodě, která se stala nedávno a při níž si poranila nohu.

Sen o otcově smrti byl jednoduše ohlasem jejího vědomí, které si

dělalo starosti kvůli jeho problémům s cukrovkou. Aby jí pomohl, určil pro jejího otce velmi přesnou dietu, fyzioterapeutické manipulace a detailní předpis pro čtyřsložkové tonikum, které se mělo užívat třikrát až čtyřikrát denně. Co se týkalo matky, ve snu Cayce předložil jinou interpretaci. Francisiny dopisy matce urážely matčiny city a Francis měla být mnohem pozornější v jednání s matkou a v komunikaci s ní. Ale sen o dva dny později byl úplně jiného rázu. Tenkrát byla Francisina matka v nemocnici na operaci oka, které vykazovalo zhoubný růst.

Zdálo se mi, že já a moje sestra jsme byly na mé posteli s mou matkou. Matka byla v bezvědomí. Obě, moje sestra i já, jsme plakaly a říkaly: Neopouštěj nás! Najednou se naše matka vzbudila a začala hlasitě mluvit, ale neznělo to jako řeč naší matky.

Vystrašená Francis se ptala, jestli tento sen znamenal, zda se její matka uzdraví, nebo ne. Cayce řekl, že to neznamenal ani jednu možnost. Byla to **lekce podvědomí**, ukazující „možnosti skutečných stavů, které mohou existovat v oblasti psychických sil“ její matky. Francisino podvědomí jí ukazovalo „život duše“ a Francis měla studovat tento sen, aby získala „sílu vyrovnat se se slabostí nebo unést smrt“.

Při této příležitosti ji Cayce upozornil i na to, co se ve stejnou noc zdálo jejímu manželovi, ale o čem Caycemu nepodal zprávu. Aaron viděl Francis plakat. Důležitějším bodem nebyla ztráta prostřednictvím smrti, ale její stav během pláče, v kterém bylo Francis vidět, jak se zbavuje fyzického porozumění, aby místo toho pochopila spirituální podmínky, v jakých skutečně byla její matka. V tom čase Francisina matka měla své vlastní sny v nemocnici. Jeden z nich, o jehož interpretaci požádala Cayceho prostřednictvím Francis:

Viděla jsem všechny mé děti, manžela, a dokonce mého kuchaře a služebnice, všechny s kterými jsem byla v spojení, a viděla jsem je jako mrtvé.

Cayce řekl její nemocné matce, že v tomto snu její podvědomí hledělo z perspektivy nadvědomí, jak dalece každá z osob vystupujících ve snu pochopila souvislost mezi pozemským a posmrtným životem. Takový sen ve formě přehledu, v kterém snící zkoumal stanoviště zúčastněných, nebyl zřídka typem snu. Viděla v něm jednotlivé osoby jako mrtvé, protože každý z nich bude muset podstoupit určitý způsob „smrti“ svých falešných postojů a přesvědčení, když se dostane do vyššího stavu vědomí. Když se vrátí do svého

nouze. Její možnost spočívala v tom, co jim mohla ukázat způsobem svého vlastního umírání (on to nazýval fyzickým přechodem). Mohla být příkladem skutečné síly ducha, který mohl pomoci každému z jejich milovaných vyrůst směrem „k plnému probuzení“. **Člověk musí nejdřív zemřít, aby znovu ožil.** To se musí stát u každého, a nejenom tělesně, ale totálně existencionálně. Při takovém umírání nebo smrti, které musí podstoupit každý, je důležitá celá síla života. Sny, které přicházely k Francis, se zdály pokračováním přípravy na ztrátu, které se obávala.

Viděla jsem nápis rukou na stěně, který zněl: „Dobře.“ Nerozuměla jsem a šla jsem znovu spát a uviděla jsem se v modrém a bílém oblečení. Klečela jsem na kolenou před lékařem, poklepal mne po hlavě a já jsem řekla: „Bez tebe a s pomocí Boha nejvyššího má být naše matka uchráněná pro nás.“ A on přitom řekl: „Pomodlíme se ještě jednou.“

V té době Francisina matka zaznamenala výrazné zlepšení, dokonce na určitý čas opustila nemocnici. Později Cayce řekl, že zlepšení bylo dosaženo téměř určitě díky **modlitbě**. Ale určitě pochyboval o eventuálním výsledku, protože znovu interpretoval sen tak, že má připravit Francis na to, aby dokázala přijmout smrt. Sen ukazoval Francis, že za existujících podmínek existuje pro entitu jen možnost odevzdat se do rukou dárce všech darů dobrých a dokonalých. Protože při výběru lékaře nebo „Lékaře“ toto by bylo „to nejlepší pro entitu samotnou a pro dobro její matky.“ **Modrou a bílou** barvu jejích šatů interpretoval, jak to dělal u těchto barev v jiných případech při stejných podmínkách snu, jako pravdu a čistotu, tentokrát v její modlitbě a prosbě. Nápis rukou, který viděla, byl jako nápis z biblických dob a znamenal: „*Všechno je dobré.*“ Ne nevyhnutně z medicínského hlediska, ale z hlediska lepšího pochopení smrti, které přijde k Francis, když bude důvěřovat tomu, čemu je třeba. To byla odpověď na její modlitbu, ale v pojetí božím, ne v jejím. Cayce ukázal Francis, že sny byly přirozeným a přiměřeným prostředkem, kterým mohly být dány odpovědi na modlitbu. Později též noci měla Francis svůj první sen toho druhu, který Cayce nazýval vizemi pro jejich klasický symbolický jazyk a silný vliv na snícího.

Viděla jsem muže se silnými vousy, oblečeného v čisté bílé barvě jako barva ovce. Tak to na mne zapůsobilo, že jsem řekla: Já tomu nemohu uvěřit.“ Viděla jsem, jak tahá mou matku za paži ven do světla.

Takové vize vždy měly přímý vliv na Cayceho, protože v něm vyvolávaly biblické představy, na kterých byla založená jeho vlastní víra. I když Francisina matka byla Židovka, Cayce vysvětlil vizi v křesťanských pojmech.

Toto, jak vidíme, neukazuje snícímu nikoho jiného než beránka, vykupitele. Protože, jak je to dané v Písmu, přes Něho se dosahuje přístup k trůnu milosti a odpuštění. A kráčením po cestách, které určil On, jak je to daně v jeho slovech, smíme my všichni být vedeni do světla. I vlna červená jako karmín se stane bílou v poslušnosti k Němu, Jeho cestám, Jeho slovům. A toto, jak vidíme, nás všechny přivede k tomu velkému bílému světlu.

Pro Cayceho neexistovala jiná důležitá otázka, jenom ta, zda Francisina matka žila ten druh života, který tvořil skutečnou kvalitu z té části entity, jež prožila tělesnou smrt a přivede ji k živému dotyku s nejvyšší spiritualitou. Pak, asi měsíc předtím, než její matka zemřela, měla Francis svůj poslední varovný sen.

Má matka se měla velmi dobře, měla se vdávat a všichni oslavovali. Já jsem byla smutná, nemohla jsem se připojit k svatebnímu veselí, protože jsem věděla, že má být znovu operovaná a zemře. Byla jsem nespokojená i proto, že mě nepozvali na její svatbu.

Jak se ukázalo, její matka podstoupila další neočekávanou operaci při tomto snu a potom zemřela. Při interpretaci tohoto snu Cayce uznal smutek, který se z toho zrodil. Francis přesně věděla, co se stane její matce. Ale přece trval na svém. „Matka na tom bude dobře.“ Tady připomněl představy ze snu se zdůrazněním **veselí** a zvláštního zlomového bodu přicházejícího k matce. Ale dodal, že matčino blaho je dosaženo „ne operací, ale použitím spirituálních sil, které se mohou probudit v jedinci.“ Francisina matka se probouzela do další úrovně své existence a to byla příležitost k veselí, navzdory Francisinu nevyhnutelnému smutku, že k tomu nebude přizvána. Cayce trpělivě vyzýval Francis, aby se znovu podívala na nemožné drama snu, pochopila spirituální poučení svým vlastním probuzením, neposuzovala celou věc jen z fyzického úhlu pohledu.

Jestliže život po smrti byl opravdu faktem, potom sny, které předpověděly smrt někoho, kdo žil dlouho a dobře, nemohly být omezené na představu žalu, nechtěl byl zármutek pozůstalých jakkoliv skutečný. Nic nemohlo vyjádřit tu situaci tak výstižně, jak obraz **svatby**.

Snění přes bariéru smrti

V noci poté, co zemřela její matka, Francis měla výjimečně živý sen o staré přítelkyni své matky, která zemřela 3 týdny předtím v jiné části krajiny. Tento sen ukázal nesprávnost jejích obav o matku.

Slyšela jsem hlas, který jsem poznala jako hlas naší staré přítelkyně z Mississippi. Měla mě ráda ještě jako dítě, ale neviděla jsem ji už dva nebo tři roky. Dojem z toho, že ke mně mluví, byl velice výrazný. Vůbec jsem neviděla její postavu, ale cítila jsem, že byla s mou matkou v nemocnici, když matka přecházela z pozemského vědomí do jiného. Byla tam, když se uskutečnil přechod, a nyní byla s matkou a říkala mi: „Tvá matka je šťastnější než kdykoliv předtím.“ Řekla mi toho o matce víc, ale nemohla jsem si to zapamatovat. Vzpomeňte si prosím a vysvětlete mi to.

Cayce ujišťoval Francis, že ve snu bylo ukázané, „co se myslí životem jiným než fyzickým.“ Připomínaje biblickou frázi, „**jak strom spadne, tak zůstane ležet,**“ zdůraznil, jaké přirozené bylo pro někoho, kdo miloval její matku během života, pokračovat ve stejné lásce na jiné úrovni tím, že pomáhal její matce přejít událostí smrti.

Řekl, že Francis měla získat sílu z vědomosti, která jí byla ve snu výrazně ukázaná společnicí, kterou její matka měla. S velkou spoluúčastí jí řekl: „Má se dobře, je šťastná a osvobozená od starostí, které existují v pozemské rovině.“ Francis se mohla naladit na psychické pochopení skutečností, kdyby se neoddávala pocitu, že selhala v tom, co měla udělat pro svou matku. Pocitu, který přinášel jen nepotřebný smutek.

Tento sen ukázal Francis nejjasněji, jak **přátelství a láska** vládnou smrti stejně jako životu. Touto zkušeností ve snu, která nebyla symbolická, ale doslovná. Francis měla na jisto zvědět, že její matka neodcházela sama. Vůbec ne sama do tohoto neviditelného světa, ale se stejnou starostlivostí, se stejnou láskou, jakou poznala na Zemi, přicházejíc k lepšímu porozumění sil, které jsou manifestované v životě a smrti.

Když se Francis zeptala, jestli někdo, jako matčina přítelkyně, vede umírající osobu, Cayce řekl, že se to děje přesně tímto způsobem a jenom nedostatek našeho porozumění zabraňuje žijícím, aby to věděli. Připomenul Francis slova z Bible, když se jí snažil přiblížit to, co se v jeho vidění zdálo být neotřesitelnou pravdou: „**Hle, já jsem s tebou, a třebaže kráčím údolím smrti, můj duch tě bude vést.**“

Francis okusila ještě něco jiného v noci, kdy její matka zemřela. Byl tu hlas, klidně k ní hovořící v spánku, který řekl: „Tvá matka je živá a šťastná. Ale potom si uvědomila, že Cayce interpretoval tento druh hlasu jako její vlastní, vyšší vědomí, její vlastní duši, která k ní hovořila ve snu. A toto byla přesně interpretace, kterou jí pověděl v otázkách a odpovědích, které následovaly. Mluvil s velkým citem. Tvá matka je živá a šťastná. Pak se uklidnil a vrátil se k objektivnějšímu stylu jazyka:

Entita by si měla uvědomit, že všechna síla (i mimo osoby) se snaží ukázat a dokázat vědomí entity, že tak, jak v něm žije, bude v něm oživená v smrti! Protože neexistuje žádná smrt. Jen přechod z fyzické úrovně na duševní. Protože jako je narození se do fyzického vnímáno jako čas nového života, tak je fyzická smrt ve skutečném pohledu narozením se do spirituálního.

Francis se zdálo o smrti její matky jako o svatbě. Cayce jí řekl, že to byly i **narozeniny**. Ptala se ho: „Má matka mě tedy vidí a miluje jako vždy?“ Cayce hned odpověděl: „Vidí tě a miluje tě jako vždy. Přesně tak, jak byly tyto síly manifestované ve fyzickém světě.“ Teď bylo na Francis, jaká skutečně bude tato **láska**, jak se jí zhostí a jak bude toužit a jak se dostane do vnitřního naladění se s touhami matky, do takové míry bude láska existovat. **Protože v duševním světě jde všechno předstírání stranou.** Matčina láska byla tady, řekl. Byla Francis osvobozená od pocitů viny a žalu a strachu natolik, aby ji mohla akceptovat a vrátet ji? Francis se tedy ptala dále. „Pokouší se mi tedy skutečně říci: „Jsem naživu a jsem šťastná? „ Cayceho odpověď byla jasná, ale znovu zdůrazňoval Francisinu vlastní úlohu a ukazoval zdroj hlasu jako její vlastní. Říká entitě, pokud se entita dokáže na to naladit: „Jsem naživu a šťastná.“ Podle něho tvořilo vhodný prostředek komunikace hluboké vnitřní obrácení se k duchu modlitby, ne seance. Francis pokračovala trochu váhavě. „Cítím ji při sobě, cítila jsem ji zvlášť tehdy, když jsem políbila její chladné tělo. Cítila jsem, že o tom ví a přijímá to. Ale skutečně to udělala, nebo dělám blázna ze sebe samé?“ Cayce odpověděl Francis, že stejným způsobem, jakým se sama otevřela své matce, přišla odpověď. „Ne, neděláš blázna ze sebe samé, protože její duše žije a je v míru a přeje si, aby dcera věděla, že žije.“

Potom se znovu obrátil k citátu z bible s bezprostředností, která byla častá při jeho výkladech. „Tak, jak bylo napsané: **V domě mého otce jsou mnohé příbytky, kdyby tomu tak nebylo, řekl**

bych vám to." A dál: „Já jdu a připravím místo pro vás tak, aby tam, kde jsem já, mohli jste být i vy." Toto mohla vzít za své Francis v této hodině stejně, jak to slíbil vykupitel těm, kteří se okolo něho shromáždili. „Protože když se my, entity ve fyzické rovině, připravujeme na jednotnost (která nás všechny sjednotí s těmi, kteří jsou na jiné rovině bytí), je to, jak nám říkával On: „Když já budu vyzdvihnutý, přitáhnu všechny lidi k sobě."

„Dveře přes bariéru smrti," řekl Cayce, „leží ve vnitřním vyladění se na toho Jediného, kdo je může správným způsobem otevřít pro komunikaci mezi živými a mrtvými." Obrátil se znovu k Mojžíšovu učení, aby ještě jednou rozvinul stejné téma. **Komunikace s mrtvým** se neměla primárně uskutečňovat přes prostředníka, jako byl Cayce, ale pomocí vlastního nitra snícího.

„Neříkej sobě samému, kdo sestoupí do hlubin, aby ho vytáhl na povrch, anebo kdo vyletí do výšky nebe, aby jej snesl dolů, protože duch míru, pravdy a lásky je v tvém vlastním srdci. Jestliže duch jedince dosáhne správného vyladění, může být v jednotě s ostatními duchy v jiné úrovni bytí. Toto každý může vědět, může to pochopit, může uznat tuto pravdu, která jej může osvobodit." Francis dostala v noci, kdy její matka zemřela, zapamatováníhodné poučení. Ještě jeden sen ze stejné noci shrnul to, co se jí stalo, v jednoduché, ale silné představě.

Viděla jsem zvíře škrábající zem ve stavu jakéhosi polovědomí v šedém svítání.

Cayce řekl, že Francis viděla sebe samotnou. Viděla sama sebe probouzet se. Stávala se, i když pomalu, vědomou si toho, že v ní sídlí duch, který může nést svědectví o pravdě, že existuje „Duch, který dává a bere a dává a bere, a že do jednoty s ním se můžeme dostat prostřednictvím života i prostřednictvím smrti."

Funkcí snů nebylo jen řešit problémy. Stejně měly sloužit probuzení snícího do plnosti jeho osobnosti. A Francis se právě probouzela.

Kontakt se smrtí

Bylo to nedlouho předtím, než se Francis začala ve snech zjevovat postava její matky. Obvyčně tato postava přišla, aby prohloubila vnitřní proudy, které se u ní jako u mladé ženy objevovaly. Příležitostně jí pomáhala tato postava i s praktickými problémy.

Jednou z Francisiných potřeb bylo zvládnout žal, že nedostatečně naléhala, aby její matka dostala medicínskou pomoc přesně tak, jak

to předepsal Cayce. Starostlivost obsahovala, jako to bylo obvyklé u Cayceho při ošetřování pacientů s rakovinou, aplikaci určitého druhu ultrafialového světla. Byla to terapie, kterou lékař ani nechápal, ani neuplatnil. Několik nocí po matčině smrti se Francis zdálo:

Viděla jsem matku se dvěma lampami, které jí svítily na zátylek. Tyto lampy tam umístil dr. K.

Tento sen nebyl poselstvím od její matky. Bylo to jednoduše její vlastní podvědomí, snažící se poznat pravdu o lékařské situaci. Sen jí přesně ukázal, jak by byla ovlivněna krev a jak by to zlepšilo stav její matky. Smyslem snu ale nebylo přinést Francis jakýkoliv druh sebevýčitek, jen porozumění, kdyby se jednoho dne měla dostat do srovnatelné situace v posouzení lékařů a léčby.

Musela pochopit, že ani takováto léčba by nebyla v žádném případě zachránila život její matky, jen by ji na chvíli udržela a přinesla jí určité zlepšení. Za několik měsíců se Francis opět zdálo o její matce. Cayce znovu řekl, že to nebyla komunikace s její matkou.

Tento sen byl velmi jasný a zdál se tak realistický, že mé vědomí si ho po probuzení zapamatovalo a bylo velmi dojaté. Zdálo se mi, že jsem těhotná a že jsem byla velmi nemocná. Zoracela jsem, atd. Byla tam má matka a řekla, že to musí být, protože jsem nemocná, a ne těhotná. Požádala jsem, aby zavolala lékaře, a moje matka to udělala. Zdálo se mi, že u mně došlo k nějaké formě potratu. V každém případě to skončilo tak, že jsem nebyla těhotná, ale jak řekl lékař, nevolnost byla ve skutečnosti způsobená něčím jiným.

Tento sen, řekl Cayce, přišel, protože znovu nastal čas, aby počala. Její touha po mateřství byla ve snu symbolizovaná přítomností její matky. Měla se postavit tváří v tvář obavám, které zanechal její předcházející potrat, a připravit své tělo na těhotenství. Když tak učiní, nemusela se vůbec obávat, že by ztratila své dítě (tentokrát skutečně o dítě nepřišla). Protože jak sen ukazoval, problémy byly jen v oblasti jejího celkového zdravotního stavu, a ne v její schopnosti donosit dítě.

Ale Francis stále váhala. Zklamání z potratu a z matčiny smrti byly stále živé a zdálo se, že potlačila celou otázku těhotenství i přijetí vhodné lékařské starostlivosti. Potom přišel první sen, který naznačoval, že by mohla získat pomoc od své matky.

Byla jsem paralyzovaná. Volala jsem na mou matku a byla jsem vyklepaná. Zdálo se, jako by se moje části lámaly, a já jsem nemohla tento proces kontrolovat, třebaže jsem se zoufale snažila. Nakonec

jsem trpěla tak, že jsem si přála zemřít.

Cayce jí bez obav pověděl, že sen poukazuje na to, že její mentální vývoj zůstal na mrtvém bodě. Jako osobnost se nechala úplně paralyzovat. Sen nebyl o jejím těle, ale o jejím vědomí, o jejím růstu jako osobnosti. Měla se už vzdát **odporu** a vyslyšet volání po dalším vývoji, které se ozývalo v jejím nitru, speciálně její volání po mateřství. Potom ještě dodal, že by si měla všimnout, jak se ve snu projevuje volání k vědomí, ke kterému se tělo obrací pro instrukce. Byla to narážka na to, že její matka by mohla v jejích snech plnit roli pomocníka. Otěhotněla. Začala uplatňovat program lékařské starostlivosti, ke kterému ji vybízeli Cayce. Potom jej přerušila kvůli stálé nevolnosti. Aaron byl zoufalý. Později psal Caycemu:

Snažil jsem se ji přinutit, ale ona se na mně nahněvala. Minulou noc jsem se modlil, aby (její matka) psychická aktivita v Jediném vědomí, která pozorovala dění v psychice své dcery, se jí zjevila a vyjevila jí, co by bylo nejlepší pro ni samotnou a pro formující se dítě. Prosil jsem našeho Pána, aby mne podpořil v mém snažení. Zázračná odpověď přišla tak, jak to naznačuje sen.

Téže noci se Francis zdálo o jejím prvním živém kontaktu s matkou.

Zjevila se mi má matka. Viděla jsem ji vzdáleně. Řekla mi: „Měla bys jít k lékaři. Měla by ses za sebe stydět. Jestli Aaron chce, abys šla k lékaři, měla bys jít.“

Sen vyžadoval jen malé vysvětlení. Aaron poznamenal, že účinek, který měl na Francis, byl takový, že „ani všichni královi koně, ani všichni královi muži ji nemohli zadržet, aby navštívila lékaře.“

Když se Francis zeptala, jak její touha po matčině a manželově modlitbě přispěla k její zkušenosti, Cayce odpověděl: „**Modlitby spravedlivých spasí mnohé.**“ Když se dva nebo tři potkají spolu z jedné příčiny, já budu v jejich středě. Kombinace působení všech, včetně její matky, umožnila vnitřní vyladění.

V průběhu dvou týdnů začala Francis mít časté sny, ve kterých byla přítomná její matka, či už jako herec v představení (které, jak řekl Cayce, Francis snila někdy pod vlivem své matky, a někdy prostě snila o tom, co pro ni její matka představovala), nebo jako živá osobnost (která, jak řekl Cayce, byla doslovně její matkou, která komunikovala s Francis). Tyto sny nebyly pro Francis posedlostí. Od počátku byly smíšené s jinými sny, které se jí běžně zdály, například se sny o problémech s dásněmi, které Cayce připisoval důsledkům cirkulač-

nich problémů během těhotenství, se sny o blesku, který ji zasáhl a který, jak Cayce říkal, označoval některé z obav, jež měla v průběhu těhotenství, se sny o tom, že kniha, kterou píše její manžel, bude mít úspěch. To byl sen, o kterém Cayce řekl, že byl skutečným předpokládáním možností této knihy.

Usměrnování mrtvými ve snech

Byl to praktický problém, který příště přivedl matku a její řídicí síly do snu:

Byla jsem nemocná v nemocnici a má matka, byla se mnou. Rozhodovalo se o tom, zda budu mít své dítě, anebo zda znovu potratím. Něco nebylo v pořádku s mými prsy, matka mi řekla, že bych se měla léčit.

Podle Cayceho nebylo Francis nic. Sen ji jen upozorňoval na potřeby přicházejícího dítěte. Mělo být kojené z prsou, a ne krmené z lahve.

Za několik nocí měla Francis další sen, který kombinoval pomoc její matky s jejím vlastním ESP. (Je potřeba poznamenat, že zájem o medicínskou starostlivost byl důležitou črtou skutečného života Francis. Po rozvodu se stala zdravotní sestrou). Její sen začal:

Zjevila se mi moje matka. Řekla: Jsem živá."

Tady ji Cayce přerušil s náznakem šťastného naléhání: „Ona je skutečně naživu.“ Sen pokračoval řečí její matky:

Něco se stalo s nohou nebo ramenem tvé sestry (nebo s oběma, nemohu si přesně vzpomenout), měla by s tím navštívit lékaře.

O tom Cayce řekl, že Francis by si měla všimnout, že prostřednictvím Francisina vědomí byla její máma matkou celé rodiny. Protože Francisino podvědomí, když spala, se nacházelo v jednotě s její matkou i sestrou. Zdravotní problém končetiny její sestry skutečně existoval. Pocházel z vnitřní autointoxikace.

Sestra měla být upozorněna a vyhledat lékařskou pomoc. A léčba, dodal Cayce, bude obsahovat i zvýšení jejich vylučovacích funkcí. Oba, Francis i Aaron, byli nesmírně zaujatí touto zkušeností, která, jak se ukázalo, měla skutečný lékařský podklad, i když si toho Francisina sestra nebyla v čase snu vědoma. Jejich smysl pro velké dobrodružství ve spolupráci s mrtvými byl zjevný z jejich korespondence s Caycem.

Dva měsíce poté přišla nová zkušenost s matkou, která byla tak živá, že probudila Francis a nahnala ji do manželovy postele.

Zdávalo se mi o hře, kterou jsme viděli. A v tom jsem zaznamenala v pokoji matčinu přítomnost. Její přítomnost byla tak reálná, výrazná, její vize byla tak blízko ke mně, byla tak živá, že jsem ve strachu vyskočila a běžela z mojí postele do Aaronovy.

Ale příchody matky ve snu pokračovaly. V jednom z nich bylo varování, že jedna z Francisiných tet byla v takovém stavu mysli, že mohla ublížit sama sobě, a sen vybízel Francis, aby ji navštívila. Potom následovalo **varování**, týkající se nebezpečí zápalu plic u další, ještě starší tety. Potom Francis zaznamenala další sérii snů, v nichž nevystupovala jen její matka, ale i ona samotná. Netýkaly se žádných praktických problémů, ale Francisiny vlastní hloubky a růstu jako osobnosti.

Uviděla jsem matku. Byla se mnou nespokojená, protože jsem chodila často do divadla. To nejmenší, co jsi mohla pro mně udělat, bylo aspoň jeden rok držet smutek.

Toto nebyla zpráva od matky, ale od Francisina vlastního „já“, zabývajícího se celým jejím vztahem k matce. Nebylo to zdůraznění povinnosti, (podle židovského zvyku se rok měl uskutečňovat kadyš, to znamená modlitby smutku), ale orientace. Protože zkušenosti, které získala od matčiny smrti, její zjevení, blízkost, pocit přítomnosti v pokoji, tyto podmínky tak, jak byly přítomné, přinášely pro Francis to nejlepší. Přes tyto zkušenosti, přes jejich studium se vyvíjela nová původní spiritualita, která byla Francis přirozená a měla si ji zapamatovat tak, jak si pamatujeme památku mrtvého, kterého jsme milovali. Další sen zdůraznil tento bod odlišným způsobem.

*Zdávalo se mi, že jsem se **zbláznila**. Pominula jsem se a mé uvažování bylo velmi nevyrovnané. Má matka tam byla se mnou a prožívala se mnou strašné časy.*

Tady znovu, poukázal Cayce, mohla Francis vidět, jak důležité pro její úplnou dospělost bylo probuzení významů a perspektiv, které k ní přicházely „z přítomnosti její matky“. Sen ukazoval Francis něco, co už o sobě věděla, že přicházejí momenty, kdy entita (Francis), pokoušejíc se snížit důležitost prvků, které přináležejí k spirituálnímu porozumění, uvádí svou mentalitu do nevyrovnaných stavů, tvoříc bariéry, které se budou těžko bourat. Je to těžké pochopit, těžce chápe dokonce sama sebe. Doby, kdy se vysmívala Aaronovi pro jeho studia po jejím potratu a matčině smrti, o ní mnoho řekly.

„Musí se,“ jak řekl Cayce, „udržet se mentálně, fyzicky, spirituálně v té jednotě s univerzálními silami, které dávají lepší porozumění

ní každé entitě." Francisin další sen o její matce přišel do souladu mezi myslí Francis a její matky. Tento sen byl hodný zapamatování jednak pro jeho detaily předpovídající budoucnost, jednak pro náznak židovského manýrismu používaného její matkou ve snu, což dávalo snu příchuť reality.

Zdálo se mi o mém dítěti. Právě se narodilo a vážilo přes 5 kg. Mělo modré oči a blond vlasy, byl to chlapec. Mělo však židovský nos, který se mi nelíbil. Řekla jsem matce, která tam byla: „Vypadá kikiš“ - to znamená příliš židovsky. Avšak má matka ohnula své prsty charakteristickým způsobem a byla dítětem nadšená. Říkala, že je úžasné.

Francis byla teprve v pátém měsíci těhotenství, ale její sen, týkající se rysů dítěte, byl podle Cayceho detailně přesný. Ubezpečil ji, že to bude chlapec, že bude blondák, jeho oči budou modré, avšak jeho váha bude blíže k 4 než k 5 kg. Když se dítě narodilo, ukázalo se, že ve všech detailech byl Cayce přesný. Co se týká nosu, řekl, že Francis měla pravdu jen z části, jeho nos bude trochu židovský, ale bude mít rysy atraktivnosti. Tak tomu také ve skutečnosti bylo.

Tato část, dodal, přišla, aby podtrhla to, co bylo pro její matku velmi důležité - chlapcovu možnou životní dráhu v náboženském učení jeho vlastních lidí, a aby ji na to připravila (jako mladý chlapec její syn skutečně projevoval o učení rabínů velký zájem, ale krize a nemoc jej od toho odvrátily). Další snový materiál z pozdějšího času též noci podtrhl stejná témata a k tomu předpověděl porod, který se ukázal být jedním z vrcholů Francisina skutečného dobrodružství s její matkou.

Byla jsem na porodním stole a byla tam i má matka. Byla jsem na tom dobře. Tak dobře, že jsem se dokonce mohla postavit a kráčet poté, co se dítě narodilo. Dívala jsem se na své dítě. Bylo o den nebo dva starší, než jsem je viděla předtím. Zdálo se mi, že je to krásné dítě se světlými vlasy, modrýma očima, zdravé dítě. Vstalo z dětské postýlky, přišlo ke mně a řeklo: „Aha, tady mám pro tebe, mami, dopis.“

Tento sen přišel, aby zdůraznil Francisiny potřeby udělat všechny možné přípravy na porod, v dietě, v odpočinku i ve fyzioterapii. A část snu **s dopisem** byla jen dalším způsobem, jak říci, že dítě mohlo vyrůst v muže, který mohl přinést zvláštní zprávu nebo poselství. Francis měla během těhotenství často sny. Zdálo se jí o manželově podnikání, o psychické nemoci přítele, o cestování v době těho-

tenství, o manželových plánech spojit se s ostatními při stavbě nemocnice ve Virginia Beach, kde mohla být Cayceho práce lépe využívána a studována. Zdálo se jí o manželově upovídanosti, o její vlastní triviálnosti, o nemocích jejích příbuzných. Ale nezdálo se jí už o její matce. Stále plná strachu z porodu dostala do blízkého kontaktu s Caycem. V lednu jí řekl, že porod bude normální a přijde mezi 29. březnem a 6. dubnem. Porod nastal 4. dubna. Několik dní před porodem jí řekl, že všechno bude v pořádku a dítě přijde během 96 hodin. Přišlo za 72 hodin. S dítětem se dostavila i nezapomenutelná zkušenost, týkající se Francisiny matky.

Kontakt s mrtvým mimo snů

To, co se stalo, bylo nejlépe popsané v Aaronově dopisu Caycemu: *„Velmi objektivní demonstrace duševní komunikace, až taková, jakou jsem nikdy neviděl a ani jsem nedoufal, že budu jejím svědkem, se stala toto poledne mezi Francis a její matkou, když jsem držel Francis za ruku. Toto také potvrzuje, že anestezie, jak to uvádí Ousepenský, umožňuje mysli anebo otevírá podvědomí pro komunikaci.*

Francisiny bolesti byly tak velké, že jí dali éter, a ten ji omámil. Nejasně mi řekla: „Má matka je se mnou. Byla se mnou už od rána. Podívej, je právě tady.“ Potom Francis ukázala na druhou stranu postele, ne na tu, na které jsem seděl já, a řekla: „Má matka je právě tady.“ „Co říká?“ zeptal jsem se. Francis řekla jasně a přesně: „Hovoří: Nemějte starosti, všechno se skončí dobře.“ Jak víš, že je tu s tebou?“ „Cítím ji, vidím ji, modlí se za mně. Je právě tady, se mnou. Právě tady.“ A znovu ukázala rukou přesně na stejné místo.“

Aaron ve svém dopise pokračoval:

„A teď se vás ptám: Slyšeli jste už někdy o něčem tak úžasném? Ubohé malé dítě. Z jejího příbuzenstva byla s ní jen její sestra. Poměrně nedávnou ztratila svou matku. A toužíc po ní tehdy, kdy trpěla více než kdykoli jindy, cítí a ví, že je milovaná, že je s ní, její srdce opuštěné po matčině odchodu, statečné a nestěžující si na svou bolest, sahá po své matce, a sláva buď Všemohoucímu, nesahá do prázdna. A říkám vám, když jsem přišel ven a pověděl jsem o tom pěti dospělým lidem, včetně mé velmi praktické matky, všichni plakali jako malé děti. Dokonce i já vzlykám ještě teď, když toto píšu. Zdá se, že mě to úplně omámilo. Nevím, jak mám být dostatečně vděčný a co mám dělat. Je to tak nádherné, tak jisté, tak přesné, tak krásné, že mě to dalece přesahuje. Tajně doufám, že i já se někdy

aspoň přiblížím k získání takové zkušenosti, protože vím, že je to udivující, mne přesahující a mocnější, než jsem já, malý a ubohý. Kdo se stará o názory těch, kteří považují spirituální komunikaci s duchy za podvod? Jak důležité jsou jejich názory? Jakou váhu mají v konstruktivním poli výstavby poznání?

Malé, bolestí zmořené tělo, skrývající osamělé a ubolené srdce, dostává nejen odpověď od ducha matky, která upokojuje srdce, ale také skutečně pomáhá, dodává odvalu a podporuje fyzickou sílu tohoto těla a dělá to velmi dobrým způsobem. Je to nepraktické? Je to iluzorní? Dobrá, potom se budu snažit během mého života udělat co nejvíce z toho. Věřte mi! Toto je to, co jsem se vám pokusil říci telefonicky, a jsem šťastný, že jsem nemohl. Ale teď už musím končit a jít do postele, protože jsem na smrt unavený."

Požádal Cayceho, aby zkontroloval tuto zkušenost po dobu transu a vysvětlil, jak se to všechno stalo. Evidentně síla této zkušenosti se dotkla něčeho v Caycem samotném, protože po dobu výkladu se stalo něco, co bylo v jeho transech poměrně zřídkavé. Pět odlišných mrtvých hovořilo jeho prostřednictvím, včetně samotné Francisiny matky. Jeden z nich byl dobře známý filozof. Dva byli cizinci, jak pro Cayceho, tak pro snícího. Jeden byl Cayceho rodinný přítel. Každý z nich hovořil krátce a podal svůj pohled na to, co se stalo v nemocnici.

Všichni souhlasili s tím, že **zkušenost** byla skutečná. Tři souhlasili s tím, co si Aaron myslel, že i on zažil zkušenost s přítomností matky v nemocničním pokoji, i když jiný typ psychické zkušenosti, než jaký podstoupila Francis. Jeho zkušeností bylo **vnitřní souznění** bez formy anebo zjevného hlasu, jen „vnitřní vědomí přítomnosti jiné bytosti". Francis naproti tomu měla při této události **smyslové vjemy**, protože matku viděla, cítila, slyšela a věděla o ní ve Svém vědomí, které bylo pod narkózou. Neobyčejný Cayceho výklad této události podaný v transu nebyl příkladem toho, co výzkumníci nazývali medialitou přímého hlasu, co se mu někdy v transu stávalo, ale představovalo to vyjádření smyslu toho, co cítí jiná osoba. V tomto případě mrtví (**diskarnáti**). Přitom se snažil použít vlastní jazyk a vědomí. Když se Cayce přiblížil ke konci výkladu, přišla zpráva od Francisiny matky, v což Aaron doufal. Cayce ji vyjádřil těmito slovy: „Přišla jsem k Francis takovým způsobem, který dává vědomost o tom, že existuje život po smrti." Potom Cayce přidal své vlastní ubezpečení:

„Ochota matky je vždy přítomná v mentálním postoji její dcery ochránit každou její myšlenku, každou starost.“

Závěrečná slova byla znovu od matky tak, jak je Cayce cítil. Ne překvapující ve světle názorů, které měli Cayce a snící, byl tu odkaz na reinkarnaci. „Buď věrná a oddaná, protože v těchto lekcích jsem ti dala toto: Buď oddaná Aaronovi a dítěti, které přijde mezi vás a které jsem poznala předtím.“

Tento výklad byl pro Francis velmi vzrušující. Nešlo jen o získání jistoty, že ona i její matka dosáhly jedna druhé. V nemocnici několik dnů po porodu se stalo ještě něco jiného, o čem podala zprávu Caycemu. Právě podřimovala, když se stalo následující:

Slyšela jsem klepání. Řekla jsem si, že je to matka. Sedla jsem si na posteli a zaposlouchala jsem se, ale neslyšela jsem nic. Znovu jsem si zdřímala. Znovu jsem slyšela klepání a znovu jsem to identifikovala jako znak přítomnosti mé matky.

Podle Cayceho k ní tato autentická zkušenost nepřicházela jako nějaká novinka, ale podpořila ji v lepším chápání přirozenosti lásky mezi těmi, kteří jsou na živu, a těmi, kteří jsou mrtví.

Mezi životem z jedné úrovně do druhé úrovně, nechť byla láska jakkoliv uzavřená, během života každého z nich. Byl to stejný typ zkušenosti, kterou podstoupil její manžel, když cítil, jak se třese postel několik měsíců poté, co matka zemřela. Oba, Francis i Aaron, si měli podle Cayceho udržet to poznání, uchovávající si ho v srdci.

Tímto začala konečná kapitola Francisiných snů s matkou. Čekal ji celý rok plný různých zkušeností, dřív než se vedena Caycem dostala až na konec.

Různé způsoby styku s mrtvými ve snech

Motiv, který zasáhl tak hluboce do Francisiných názorů, se ukázal po dobu dalšího snu, ve kterém vystupovala její matka. V tomto snu viděla Francis mužské **vetřelce**, jako už víckrát předtím, ale tentokrát jí vůbec neublížili. V době, kdy byla ještě stále s dítětem v nemocnici, se jí zdálo:

Má matka a já jsme byly v našem starém domě v Mississippi, kde jsem žila jako malé děvče. Obě jsme byly vystrašené, protože jsme slyšely nějaké muže vcházet do domu. Když jsme to šly prozkoumat, našly jsme tři muže, kteří se vloupali do domu, ale ne proto, aby kradli, ale chtěli se informovat, jestli mohou v našem domě ukrýt pálenku. Řekli, že nám dají několik dní na rozmyšlení a rozhodnutí.

Jádrem tohoto snu, řekl Cayce, byl přesun od tématu **ilegálnosti** - náznaky vloupání a pálenka (bylo to v časech prohibice) - k tématu ohleduplnosti a ochoty pomoci. Byla to dramtizace Francisiny vlastní příležitosti, která začala příchodem jejího syna, pohnout se od „lityry zákona k zákonu milosti“. Umístění **domu** jí ukazovalo vážnost snu, protože představoval, jak to často hovořil o milovaných domech z dětství, její duchovní dům, její „skryší“. Jak do něj měla vstoupit? Jako porušitel zákona přinášející utrpení a trest? Nebo jako matka, tj. cestou víry a dávání ostatním?

Cayce řekl Francis, že předtím v minulých životech byla ženou velmi krásnou, podobně jako Helena Trojská. Jako Helena i ona byla nevěrná a ochotná zneužívat svůj půvab k tomu, aby dostala muže do své moci. Výsledkem bylo, že do tohoto života vstoupila s hlubokým **strachem z mužů**, obávala se, že na oplátku oni budou nevěrní a budou ji zneužívat. Toto byl opakovaný snový motiv mužských vetřelců a pronásledovatelů.

Kdyby žila podle „**lityry zákona**“, měla by zakusit od mužů zkušenost té tvrdosti, jakou způsobila, dokud by se její duše nenaučila, co se má v této lekci naučit. Potom by se vrátila do svého „duchovního domu“ moudřejší, tak, jako potrestaný porušitel zákona. A skutečně, Francis se dostala do hlubokého konfliktu s muži o několik let později, když se rozvedla se svým manželem. V určitou chvíli dokonce těžce propadla alkoholu, jak ji podle tohoto snu Cayce dopředu varoval. Ale její vztah k dítěti představoval cestu úniku, kdyby si přála vybrat si. Při plném odevzdání se tomuto mužskému dítěti a jeho otci mohla navždy upokojit svůj vlastní strach a nenávisť, které byly zrozeny jejími vlastními zlými činy. Takto by se dostala pod „**zákon milosti**“, zákon odpuštění, a cokoliv by její vlastní životní podmínky přinesly, mohla se s tím potkat beze strachu z vnitřního utrpení. Dlouho po rozvodu, když byl její syn už dospělý muž, který se nacházel v nesnázích, Francis ho pěstovala a starala se o něj právě tímto způsobem, vyplňujíc tak cestu milující služby, kterou předtím nemohla najít ve svém srdci pro Aárona. Sen, který měla v prvních dnech života svého dítěte, jí ukázal pomocí její matky dvě cesty vývoje k její skutečné duševní podstatě:

- a) **přesně vyměřenou cestu utrpení**,
- b) **cestu milosti**, na které jedinec nachází odpuštění a akceptaci podle toho, jak je ochotný je dávat.

Tyto dvě cesty růstu formovaly přetrvávající téma v průběhu dese-

tiletí výkladů, které Cayce dělal pro stovky lidí. Ať už v rámci reinkarnace, anebo bez ní, zdály se smysluplné pro mnohé, kteří si dali tu námahu **studovat**, co Cayce řekl, a nezůstali jen v údivu nad jeho psychickými schopnostmi.

Za pět měsíců přišel další sen, který měl vztah k Francisinu žebříčku základních hodnot. Jako mnoho snů, které přišly k těm, kteří vážně studovali své sny s Caycem, jí řekl, že toto byl sen - lekce, který chtěl pomoci Francis najít perspektivu její životní cesty. Byl to sen o jejím blízkém příteli, který nedávno zemřel. Jeho skutečná smrt byla ve snu podaná symbolicky.

Dívala jsem se na svou matku, jak ukazovala na skupinu lidí okolo Davida, který ležel a umíral. Byl v posledním stádiu tohoto procesu. Viděla jsem lesknout se jeho oči. Zdálo se, že moje matka se mě snaží na to upozornit. Potom se v posledním vypětí pokoušel vstát. Ti okolo něho by mu v tom nezabránili. Matka mi ukázala, že by toho přirozeně nebyli schopni. Potom spadl zpět a zemřel. Plakala jsem, načež mi matka doporučila, abych neplakala.

Sen byl o Davidovi, protože podle Cayceho, reprezentoval 'pro Francis někoho, kdo měl pro ni výraznou cenu a **sociální pozici**, což byla Francis někdy v pokušení hodnotit příliš vysoko. Umírání jí názorně ukázalo, jak **smrt položí všechny na jednu úroveň**. A žádná akce v poslední chvíli s tím nedokáže nic udělat. Davidova snaha vstát byla dramatičtější důležitosti, síly vůle, která musí uloupit život každého rozvíjejícím se, a nejen dlouhým setrváváním v daném stavu, které nakonec selže při dosažení pochopení a míru, který by měl přijít ze života, který byl dobře žitý v službě ostatním.

Tento sen, který přesně předpověděl události okolo umírání, zamýšlel dát Francis víc, než jen tajné vědomosti o životě a záhrobní. Nabízí jí vhodnou perspektivu k jejímu každodennímu životu, aby si sama mohla vybrat své vlastní hodnoty, na kterých by pracovala. Cayce zdůraznil, že tyto hodnoty, ji neměly udělat vážnou a ani neměla stále myslet na smrt a budoucnost. Život tu byl na to, aby se žil nyní. Ale přesto, pokračoval, v životě tu není všechno na to, aby to bylo žité stejně jako v smrti, kde má vše zemřít. **Žijíc nebo umírajíc, musí duše účtovat sama se sebou za všechno, co si myslela a dělala**. Protože je v přirozenosti duše vrátit se do celosti, která ji stvořila, a přesto si zachovat sílu poznání samé sebe jako individua a všeho, čím byla a co dělala. Nikdo nedokáže uniknout sobě samému. S jakým poznáním si Francis přála cestovat přes život a smrt?

S poznáním, které zdůrazňovalo, že skutečné hodnoty života se dají rozeznat **v malých věcech života**. Takový byl sen, který přišel zanedlouho potom. Cayce jej popsal jako sen, který přišel pomocí Francisiny matky, i když se v něm přímo nezjevila. Francis napsala:

Viděla jsem, že moje dítě je skutečně nemocné. Mělo podrážděný žaludek a zvracelo. Zdálo se mi, že bych mu měla dát magnéziové mléko.

Jak Cayce hovořil často o snech týkajících se zdraví, sen ukazoval jen konečnou možnost toho, co se mohlo stát, kdyby současné potřeby dítěte nebyly splněné. Lék doporučený ve snu byl přesně takový, jaký dítě potřebovalo proti překyselení žaludku. Měl být podáván hned spolu s tím, že v budoucnosti by měla být strava dítěte pod lepším dozorem.

Dokonce ještě prozaičtější byl malý fragment snu, o kterém podal Caycemu zprávu Aaron.

Matka řekla Francis, že si kupovala večerní šaty.

Tento sen pomohl Francis vidět, že její matka byla stejně pozorná k dceřiným světským i duševním záležitostem. Považovala celý život své dcery, včetně jejího sociálního života, za stejný a stejně zajímavý, jako během svého fyzického života.

Ukryvanou črtou matčina vztahu k dceři bylo téma snu, který se dostavil asi o měsíc později. Tento sen nepotřeboval žádnou Cayceho interpretaci. Dostavil se ve vztahu s nemocným příbuzným.

Má matka říkala: tvoje švagrová bude v pořádku. My všichni tu pracujeme pro její uzdravení. Potom řekl někdo jiný, nebo to byla moje matka? „Ano, to je tento problém. Nemůžeme udělat to, co bychom chtěli, tj. jít a rozvíjet se, protože stále máme ty, kteří jsou nám drazí, a oni potřebují naši pomoc. A toto nás drží blízko při Zemi. Stále musíme dávat pozor na vás, na mladé lidi.”

Později mi má matka ukázala tuto věc i obrazně. Ukázala mi, že mateřská láska, kterou cítím já k svému dítěti, přežívá i v duševní individualitě kosmické entity například tak, jak přežila v ní vůči mně i po její tělesné smrti. Tak mi dala další lekci nejen o životě po smrti, ale i o celém životě, lásce a blízkém vztahu milujících se, o větší radosti a slávě života, závisejících na službě. Bylo to následovně. Chystala jsem se odejít domů do Mississippi, kam jsem chtěla jít. Rozloučila jsem se se všemi a moje matka balila mé věci. Vidíc své dítě, změnila jsem svůj názor a zůstala jsem se svým dítětem. Přesně tak, moje matka, milující své dítě, zůstala blízko při Zemi se mnou,

i když svoboda vesmíru stále nabízí vábivé poznání její současné duševní síly. Je to tak přesné?

Byla to pravda, řekl Cayce. Její matka byla ve fyzické rovině anebo ve sféře Země, zatímco tato ji vedla v stálém vývoji směrem k jednotě se „všesilou“. Přejde čas, kdy se matka dá na cestu po chodníku vlastního duševního růstu. Pro tentokrát Francis mohla počítat s její stálou pomocí, jak se to ukázalo v jednom z posledních snů, které Francis poslala Caycemu na interpretaci.

Viděla jsem svoji matku velmi vzdálenou. Poslala jsem jí telegram, že brzy zemře.

Podle Cayceho toto nebyl sen varující nebo předpovídající. Právě naopak. Ukazoval Francis ve vědomém aktu akceptování stavu její matky. Signalizoval jí vlastní hluboké uvědomění toho, že matka jí poskytne všechno potřebné vědomí a ochranu, kterou potřebovala pro svůj vlastní život a pro dítě, když se od této chvíle spolehne na svou vlastní intuici a na matčin vliv.

Dokonce ani smrt ji nemohla teď překvapit. Když se Francis příště zeptala Cayceho na správnou starostlivost o dítě během jejího šestitýdenního výletu, nedal jí žádnou radu. Zeptal se jí, na co jeho radu vlastně potřebuje, když má takovou definitivní jistotu matčiny pomoci a tolik zkušeností se svou matkou.

Francis našla svoji cestu přes krajinu smrti. Našla rameno lásky, které se k ní vypínalo ze života po smrti. Teď musela podle toho zařídit svůj život.

Francis měla svůj vlastní pohled na dobrodružství, které prožila se svými sny v průběhu 34 let. Když byla v roce 1929 Cayceho nemocnice ve Virginia Beach dokončená, vystoupila na pódium řečníků a stydlivě zaujala svoje místo mezi jinými, kteří přednášeli projevy. Její slova byla nejen formálně vhodná při této příležitosti, ale obsahovala i její myšlenky.

„Nechť tato instituce rozšívá svoje učení, nechť pomáhá a dává vědění a porozumění všem lidem ze všech zemí tak, jako toto učení pomohlo mně najít porozumění v jednotě života a síly.

Jak pracovat se sny

5. Cayceho schopnosti a schopnosti snících

V průběhu čtyřiceti let, ve kterých E. Cayce používal svůj záhadný dar, často se potkával s tím, že jeho výklady prezentovaly jako fakt něco, co slyšící považovali za nepravděpodobné.

- Cayceho výklady doporučovaly osteopatii spolu s úctyhodnými léčivými a chirurgii ještě v dobách, kdy osteopatie byla klasifikovaná jako šarlatánská medicína.
- Psychosomatické prvky při nemocích vystupovaly až v 1/4 všech jeho výkladů, a to v době, kdy jen vídenští specialisté považovali psychogenní příčiny za důležité.
- Jeho výklady popisovaly některé vitamíny dřív, než tyto byly izolované v laboratořích.
- Specifikovaly funkce žláz s vnitřní sekrecí, které byly objevené až po jeho smrti.
- V roce 1932, celé desetiletí před objevem svitků od Mrtvého moře v Kimranu, Cayceho slova vysvětlovala, jak žili starobylí esení a jiná centra duchovního života u Mrtvého moře a jinde.
- V roce 1940, kdy Francouzsko bylo okupováno a hledělo tváří v tvář smutné budoucnosti, jeho výklady předpověděly jeho poválečný návrat jako nezávislé evropské síly.
- V roce 1920, dlouho předtím, než byla založená Organizace spojených národů (OSN), tvrdily jeho výklady, že Liga národů by byla tím správným prostředkem, s jehož pomocí by lidstvo mohlo postavit válku mimo zákon.
- Půlstoletí předtím, než se na amerických univerzitách začalo diskutovat o zen buddhismu a hinduistické meditaci, specifikovaly jeho výklady proceduru hluboké meditace a doporučily ji každému.
- Popisovaly zemětřesení předtím, než se objevila, a označovaly zlomy, které se na nich podílely.
- Je málo známé, že jeho jasnovidné výklady vyprodukovaly disertační o tvaru křídel pro letadla a že tato disertace předběhla tehdejší aerodynamický výzkum o desítky let.

- Jeho výklady určily základní vzory, podle kterých by měly žít nově narozené děti, a vyžádalo si to jednu celou generaci, než odborníci pochopili, jak neuvěřitelně přesné byly.

Ti, kteří studovali Cayceho výklady, strnuli nad úžasnou šířkou jeho vizí, které se volně pohybovaly od mikroorganismů, od života po smrti a od perské historie, přes ceny na burze cenných papírů, od dosud neobjevených naftových ložisek až po ukrytého muzikálního génia v dítěti.

Je třeba poznamenat, že Cayceho výklady nefungovaly jako psychický mikroskop nebo teleskop. Jeho výklady se metodicky snažily rozvíjet lidi po dobu celých čtyřiceti let jeho aktivity jako nejznámějšího člověka pracujícího s psychickými silami v moderní době.

E. Cayce v transu poukazoval na každý nález ve světle změn, které mohl přinést do něčího života. Odmítl říci lidem cokoli, co nemohli konstruktivně použít. Nedal by jedné osobě neférovou výhodu před druhou. Každou **výzvu o pomoc** otočil na otázku: „Jaký to bude mít význam?“ Když se lidé na něho obraceli s prosbou o lékařskou radu, zeptal se jich tím nebo jiným způsobem: „Co uděláte se svým životem, až se uzdravíte?“ E. Cayce byl evidentně něčím o mnoho víc, než jen parapsychologickou raritou. Byl filozofem, učitelem života, utěšovatelem, povzbuzovatelem, analytikem problémů, duchovním vůdcem pro ty, kteří hledali jeho pomoc.

Jeho neuvěřitelný dar, schopnost získávat ty nejcennější informace, poskytovat pronikavé rady týkající se individuálních hodnot, ho přivedl k tomu, že udělal takové zvláštní vyhlášení: „**Nedělám nic, co byste nemohli dělat i vy.**“ Hovořil to celý svůj život, stále znovu a znovu, známým i úplně neznámým návštěvníkům, kteří stále přicházeli si s ním pohovořit. Říkal to v transu, opakoval to znovu a znovu, a tak objasňoval proces své práce.

Trval na tom, že to, co lidé vidí v Caycem, nebylo v principu jedinečné, i když to mohlo být velice působivé. Viděli jen účinnost celkem přirozených zákonů. Viděli zákony, které se sami mohli naučit používat.

Je jisté, že ne každý, kdo by se naučil používat tyto zákony, by přišel přesně tam, kam Cayce. Někteří by měli pozoruhodně rozličné dary, například dar intelektuální učenosti anebo administrativního vůdcovství, při kterých by jim jejich psychické schopnosti a vnitřní spiritualita pomohly tak, jak pomáhaly Caycemu. Ne každý by měl stejný **stupeň darů**. Na každém poli byli géniové. Cayce dokonce

řekl, že někteří by byli ještě lepšími jasnovidci než on. Např. jednomu muži řekl, že by mohl dávat určitý druh výkladů i v bdělém stavu, jinému zase řekl, že disciplinovanou celoživotní prací by dokázal křísit mrtvé. Byly to schopnosti, které, jak Cayce řekl, byly pro něho samotného v tomto životě nedostupné.

Tvrzení, že každý by mohl dělat v určitém měřítku to, co dělal on sám, bylo možná tím nejodvážnějším tvrzením, které vůbec udělal. Ale E. Cayce nenechával tento svůj názor nepodložený. Poskytl lidem „laboratoř“, ve které mohli sami tento názor prozkoumat. Vyzval je, aby si pamatovali a studovali své sny. **Ve snech mohou lidé získat zkušenost s jakýmkoliv druhem psychických fenoménů, který je pro ně důležitý, a jakoukoliv úroveň nápomocných psychologických nebo náboženských rad. Ba co víc, pomoci snů se mohli naučit ovládat tyto zákony.** Ve snech mohli absolvovat spontánní a přiměřený snový tréninkový program, jak používat tyto zákony, aby je mohli potom používat ve svém bdělém životě. Tedy tak, aby mohli konstruktivně využít všechny věci, které se naučili v těchto snech. Byl to dost neobyčejný nárok na sny.

Když E. Cayce zemřel, zanechal za sebou čtyři kompletní případy jedinců, které trénoval pomocí studia stovek jejich snů, prostřednictvím výkladů, aby rozšířil a prohloubil jejich přirozené schopnosti psychické, intelektuální, finanční, vůdcovské, umělecké, dary léčebné, lásky, poznání a dary cvičení ostatních.

Jedním z těchto případů byl jeho vlastní záznam 106 snů, interpretovaných v 69 výkladech, které dával v letech 1924 - 1940. Podnikl toto studium svých vlastních snů, protože krátce poté, co se přestěhoval do Virginia Beach, mu to bylo doporučeno prostřednictvím jeho vlastních výkladů. Bylo mu řečeno, že mnozí, kteří by možná neakceptovali to, co se zdálo, že dělal v transu, by byli ochotni experimentovat s jejich vlastními sny, kdyby jim ukázal příklad. Systematickým **zaznamenáváním a studiem svých snů** mohli pochopit mnohé z toho, co mohlo být cenné pro vědomí jedinců, kteří budou poslouchat a používat stejná poučení a pravdy, získané z téhož pramene pro jejich individuální životy.

Výklady přidaly i bohatý komentář, naznačující, jak bylo po celé léta zdůrazňované, že pravá cesta, jak naznačit lidem to, co E. Cayce dělal, nebyla ve snaze odevzdat jim Cayceho fenomén. Namísto toho jiní měli být vybaveni zákony a pravdami, které mohli vyzkoušet sami na sobě. Nebyl to vlastně Cayce, na kom záleželo. Není dů-

ležité nebo nevyhnutné věřit pracím E. Cayceho, hovoří odvážně tento výklad. Co je potřebné, je vyzkoušet na sobě samém pravdy, které se přes Cayce manifestovaly. V transu Cayce hovořil, že sny jsou výbornou cestou, jak to udělat. Stejný výklad naznačil blízkou paralelu mezi Cayceho stavem transu a tím, co se děje v spánku.

„V současnosti,“ začínal výklad popisující jeho trans, „nacházíme tělo a vědomí v pasivním vztahu, ve kterém akce pozitivní sugesci z psychického vědomí,“ (tímto byla míněna Cayceho vlastní modlitba podobná sugesci, která ho uváděla do transu, posilňovaná hypnotickými sugescemi jeho manželky), „je namířena směrem k univerzálním silám podvědomí nacházejíc směr.“ Byl to tentýž proces, který byl pro snící popisovaný předtím, když jejich vlastní podvědomí se mohlo ve snech přiblížit k univerzálním silám pomocí procesů ladících nadvědomí.

Toto bylo všechno, co Cayce dělal po dobu výkladu. Rozdíl byl jen v tom, že mohl využívat parapsychické schopnosti a současně hovořit a simultánně používat prameny, ke kterým se mohl snící přiblížit jen jednotlivě nebo příležitostně. U Cayceho byly tedy v akci najednou často téměř všechny kosmické spirituální a nadvědomé síly. Konče tento bod o studiu snů, výklad pokračoval. Sny, které přicházejí k entitě (k E. Caycemu), mohou být korelací kterékoliv nebo i všech těchto schopností a má se o nich udělat záznam. Tak měl Cayce ukázat lidem, jak se jejich noční stavy podobají jeho stavu v transu.

Dosažení stavu spánku přibližně takového, jako byl Cayceho stav transu, se pro Francis i pro další čtyři snící, kteří byli cvičení, stalo realitou. Ona sama-zkusila ve snech nejen telepatii, vizi budoucnosti, medicínské rady a vhléd jak do příbuzných, tak i cizích lidí, ale i pohledy na pohyb akcií na burze a na život po smrti. Přesto jen těžko mohla věřit, že používá variace stejného procesu, který používal E. Cayce.

V jedno odpoledne, v dřímotách, když už pracovala na svých snech asi dva roky, měla následující paměťihodnou zkušenost.

Okolo d'etí hodiny odpoledne, když jsem si zdřímla, řekla jsem si (ne, že bych se viděla jak mluvím, ale moje já hovořilo a já jsem si byla toho vědoma) :

„Teď moje tělo sbírá své normální síly a bude schopné dát mi takovou informaci, kterou si právě teď přeji. Fyzické tělo bude úplně normální a dá mi tu informaci teď.“

Takto parafrázovala instrukce E. Cayceho, který si je uděloval při svých výkladech, a krátce na to už jeho pravidelné dýchání indikovalo, že byl v hlubokém transu. Francis pokračovala v zaznamenávání myšlenek v době této zkušenosti.

Teď jsem ve stejných podmínkách, jako když E. Cayce dává výklad. Jen moje srdce bije a vyšší orgány pracují, jinak je celé tělo klidné. Co by si mysleli můj manžel nebo služebné, kdyby teď přišli a slyšeli mě mluvit v tomto stavu?

Po chvíli slyšela samu sebe, jak opakuje formuli, kterou používá Mrs. Cayceová, aby přivedla svého manžela ven z transu.

Teď psychické síly atd. atd. (přesně tak, jak probíhala celá procedura probouzení, slovo po slově při výkladech) až po - teď celkem normální a dokonale vyvážený vstanu. Potom jsem se probudila. Vyskočila jsem trochu ztuhnutá a trochu jsem měla závrať. Měla jsem zvláštní pocit v zátylku. Měla jsem hlad, a když jsem se najedla, ty malé závratě přestaly. Tato zkušenost trvala asi 25 minut. Potom jsem znovu upadla do spánku a spala jsem normálně.

Francis se ptala, když psala Cayceovi: „Byla jsem ve stejném stavu, ve kterém je Cayce, když dává výklady?“ Odpověď od spícího Cayceho byla bez pochybnosti: „Ve stejném.“

Když se zeptala, jak dokázala dát sama sobě sugesci, když Cayce potřeboval, aby mu ji dal někdo jiný, bylo jí řečeno, že jí pomohla její matka z jiné roviny bytí, i když to ona sama nemohla zpozorovat.

Tento zážitek se jí stal podle Cayceho z více důvodů:

- Snažila se pochopit přirozenost vědomí po smrti. Tak jí tato snová zkušenost uvedla do stavu podobnému smrti, ale přesto jí dovolila zůstat v dotyku s tělem.

- Dále hledala pochopení toho, co dělal Cayce, a tento sen jí přišel na pomoc, protože „se zkušeností přijde více reality.“

- Nakonec sen se vynořil, aby jí ukázal jeden ze směrů, jak mohla sloužit ostatním, kdyby si ho vybrala a kdyby sama sebe korektně připravila.

Přirozeně se Francis zeptala, jak by to mohla uskutečnit znovu a jak by mohla pomoci někomu nemocnému tak, jak to dělával Cayce. Upozornil ji, aby se pohybovala dopředu **pomalů**, studujíc každou takovouto zkušenost, která se jí přihodí do té doby, než důkladně pochopí proces této práce. Když vydrží u tohoto studia a udrží svůj bdělý vztah **v zbožně milující službě ostatním**, může očekávat celou sérii takovýchto snových zkušeností, ve kterých obdrží ur-

čitý druh vnitřního tréninkového programu.

Ale bude se muset **postavit tváři v tvář nejdůležitější otázce** při hledání takového vývoje. Proč to dělala? Jestli to dělala pro slávu nebo moc nad ostatními nebo jako kompenzaci vin jejího života, nedostane se nikam.

Toto upozornění, které Cayce opakoval každému, kdo hledal seriózní parapsychický vývoj, mohlo Francis zastrašit, nebo mohla být prostě odvedená mimo vnější události v jejím životě, které na ni v průběhu dvou nebo tří let tvrdě dolehly. V každém případě nepodala zprávu o tom, že se znovu přiblížila k tomuto stavu s výjimkou modifikované formy, ve které hledala spojení se svou matkou kvůli vedení jejího dítěte. Ale pochopila, proč Cayce tvrdil znovu a znovu, že každý může dělat to, co dělal on, a že to může začít ve snech.

Sny a medicínské výklady

E. Cayceovi se po prvé dostalo pozornosti celého národa v r. 1910, když dr. Ketchum o něm podal zprávu na konferenci lékařské společnosti v Bostonu. Potom dával lékařské rady několik let. Lékařská pomoc byla oblastí, ve které se po prvé ukázaly jeho mimořádné schopnosti. Lékař v jeho rodném městě ho požádal, aby diagnostikoval pacienta a předepsal mu lék, jak to podle publikací dělaly některé evropské hypnotické subjekty.

Celá tato myšlenka se zdála zvláštní. Cayce neměl vyšší vzdělání, jen základní školu, a jeho zkušenosti ze zaměstnání se omezovaly na úřednické místo v obchodě s knihami a asistenci u fotografa. A přesto nevědomě ukázal schopnost přehlédnout lidské tělo jakoby mentálními rentgenovými paprsky. Přitom používal lékařské termíny, které nikdy neslyšel, a potom předepsal komplexní lékařskou starostlivost nebo odkázal pacienta k příslušným specialistům.

Fenomén jasnovidného - „psychického“ diagnostika, jak ho nazývaly noviny, začal jako senzace, jako určitý druh přírodního zázraku, jako například vodopád. Ale v průběhu Cayceho života se jeho dar stal stabilním a dostatečně respektovaným, aby vzbudil myšlenku vybudovat "Cayceho nemocnici,, s kompletním medicínským personálem, s univerzitou, s úplnou fakultou, úředníky, studentskými internáty, dokonce i fotbalovými týmy. Byla to Atlantická univerzita ve Virginia Beach, která byla v činnosti, dokud ji v době krize nezavřeli. Z více než 13 000 výkladů, které byly zaznamenány po dobu Cayceho života (tisíce dalších nebyly zaznamenány předtím, než se

přestěhoval do Daytonu v Ohio v r. 1923), víc než 2/3 byly věnovány lékařským radám pro jednotlivce v takovém rozsahu nemocí, které by stačily pokrýt rozsah velké kliniky. Proč bylo tak mnoho jeho jasnovidných rad věnovaných medicínským problémům?

- Jeho vlastní výklad řekl, že to bylo proto, že jeden z jeho nejlepších minulých životů se odehrál jako život oddaného léčitele ve staré Persii a že toto inklinování k pomoci lidem v bolestech pokračovalo jako část dědictví jeho duše.
- Byl tam i účinek jeho pamětihodné modlitby a vize jako dvanáctiletého chlapce, když při studiu bible žádal, aby mohl sloužit svým bližním tak, jak biblické postavy, a nejvíce dětem.
- Možná tady působily ještě i další prvky. Cayce si velice vážil postavy Ježíše, jehož mistrovství obsahovalo i léčení.
- A nakonec v pragmatické americké kultuře by se žádný jasnovidce nedočkal žádného sluchu bez nějakého užitečného daru.

Netypické medicínské výklady, které Cayce nazýval **fyzickými výklady**, začaly určením vážnosti onemocnění osoby, která k němu přišla. Cayce tvrdil, že ti, kterým pomáhá, by měli spolupracovat se svými lékaři, a ne používat ho místo nich. Potom se výklad zaměřil na kritický, nesprávně fungující bod v těle, ať už šlo o infekci, poranění nebo jinou abnormalitu. Často byl tento kritický bod úplně odlišný, než pacient nebo jeho lékař očekávali. Skutečně bylo velmi překvapivé, když Cayce například lokalizoval kritický bod při epileptickém problému v žaludku, a jen sekundárně v mozku.

Vyhledal základní patologické procesy v těle a posuzoval je tak klidně, jako by studoval celé soubory rentgenových snímků nebo laboratorních zpráv, a ne ležel téměř v bezvědomí na gauči, často stovky mil od pacienta, kterého nikdy neviděl.

1) Obvykle potom postupoval přes velké systémy těla nebo hlavní tělesné systémy, zaznamenáváje etiologii každého z nich v jednotlivých pacientech, jakož i jejich současnou funkci a taktéž přesné symptomy a to detailně, jak je pacient cítil v průběhu jednotlivých částí dne a noci.

2) K tomu ještě poznamenal, jak každý systém přispívá k nesprávné funkci anebo nefungování jiného systému, a často tvrdil, že ošetřovaná nebo léčená má být celá osoba, a nejen daná chorobná jednotka označená klasicky medicínským jménem.

3) Nejdřív se zabýval oběhovým systémem, krevním i lymfatickým. Zdálo se, že dokáže bez problémů určit statistické počty krvi-

nek, stejně jako obsah toxinů v krevním řečišti, krevní tlak, zdroje infekce nebo zúžení v cirkulačním proudu. Přezkoumal endokrinní funkce, jak se projevovaly v krvi, krevní cukr a mikroorganismy, dokonce byl schopný popsat, jak bychom je viděli při mikroskopickém zvětšení.

4) Potom se věnoval nervovému systému cerebrospinálnímu a autonomnímu, popisuje jeho chyby a nepravidelnosti. Jestliže jakýkoliv ze smyslů fungoval abnormálně, mohl popsat, jak a proč, zaznamenává také reakční časy, průběh bolesti nebo příliš slabou stimulaci příslušných částí těla. Označil jednotlivé nervy a nervová ganglia, jestliže to bylo potřeba, mapuje jejich přesné umístění a funkci v těle.

5) Jako další přišly na řadu hlavní orgánové systémy v těle. Podíval se na podmínky v mozku.

6) Potom přešel na dýchací systém od nosu až po plíce, popisuje typické znaky, a když to bylo potřebné, řekl i to, co by ukázalo rentgenové vyšetření.

7) Potom následovalo srdce a jeho pulmonální systém pro okysličování krvi. Neviděl žádný problém v měření pulzu, funkci srdečních chlopní, usazenin v srdci nebo okolo srdce a v popisu vývoje nemoci srdce.

8) Potom přišel čas na přezkoumání celého zažívacího systému od úst až po vylučovací orgány. Často podal zprávu o acidobazické rovnováze, peristaltice, o sekreci v játrech a pankreatu, o vylučování a v návaznosti na to i funkci ledvin.

9) I pohlavní a rozmnožovací orgánové systémy byly detailně prozkoumané, když to bylo potřebné. Zvláštní pozornost byla věnována jejich endokrinní funkci, s doplňujícími otázkami, týkajícími se metabolismu a růstových procesů v těle.

10) Při tomto bodu výkladu už Cayce hovořil v transu více než půl hodiny a to byl čas přistoupit ke komplikované otázce léčení. Dělal to se stejnou důsledností, protože trval na zmapování programu na uzdravení pacienta a **na odstranění příčin onemocnění, nejen jednoduše na odstranění symptomů.** Neváhal předepisovat komplikované léky, dokonce ani narkotika, pokud tato byla podávána pod lékařským dozorem.

11) Ne zřídka vyjmenoval složení v detailních gramech a miligramech, aby ho mohli sledovat farmaceuti. Ale často používal i komerční produkty a používal je podle jejich obchodního jména, pokud

výrobce nezměnil jejich složení, což Cayce promptně zaznamenal a napravil doporučením jiných farmaceutických přípravků.

12) Stejně tak neváhal doporučit **operaci**, jestliže ji považoval za nevyhnutnou, a to dokonce i tehdy, když lékaři byli proti tomu. Byl dokonce schopný přesně specifikovat řezy, jednotlivé procedury a drenáž.

13) Ale v jeho medicínských radách byl dávaný mnohem větší důraz na všechny druhy fyzioterapie, než byste to mohli najít v předpisech a doporučeních lékařů. V pozadí tohoto důrazu bylo jeho přesvědčení, že **tělu by se mělo pomáhat, aby se léčilo samo**, pokud je to možné. Organismus by měl být chráněn před zásahy nepotřebných chemikálií nebo skalpelu, které mohou zkomplikovat léčbu, ale také oslabit tělesný systém. Proto jeho výklady velmi často doporučovaly koupele, zábaly, cvičení, manipulační terapii, elektroterapii, pocení, masáže, oleje.

14) Stejně tak detailně předpisoval **diety**. Ať už speciální diety, nebo pravidelné denní diety, jakož i přídavky k jídlu a tonika. Diety doporučované v jeho medicínských výkladech se brzy staly díky své úspěšnosti široce známými. Zacházel s jídlem jako s lékem, přičemž sledoval specifické individuální tělesné cykly, což je rys, který medicína dodnes širě nepraktikuje. Možná i proto, že možnosti určit tyto cykly nemá ani současná moderní medicína vždy po ruce, a už vůbec ne na té úrovni přesnosti, jak to dokázal určit spící Cayce.

15) Změny v životních postojích, zvycích, názorech, v způsobech oddechu, v životním stylu a povolání a stejně tak v náboženské orientaci byly v rámci terapie vždy někde na prvním místě seznamu doporučovaných léčebných prostředků. Z času na čas byly doporučeny hypnóza a psychoterapie, stejně jako skupinová terapie nebo společná modlitba s jinými. Ale nejčastěji doporučoval pacientovi samému **znovu vybudovat svůj vlastní vnitřní život** přezkoumáním jeho základů a účinků na lidi okolo něho i na jeho vlastní zdraví.

Možná nejpřekvapivějším rysem v medicínských výkladech nebyla diagnostická činnost spícího Cayceho, neboť konec konců jste si mohli představit, jak prochází pacienty jakoby rentgenem, ale jeho tvrzení, že diagnóza přichází z pacientova vlastního podvědomí, které poznalo své vlastní tělo podstatně lépe než sám Cayce.

A nebyla to ani jeho encyklopedická znalost medicínských termínů a zářející šířka možností léčby (neboť by bylo možné si představit, že má vynikající paměť), co šokovalo přihlížející snad stejně

jako každý jiný rys těchto výkladů, ale byl to dojem, jako by měl přístup ke kompletnímu seznamu medicínské pomoci. Mohl v okamžiku určit nejlepšího lékaře pro léčbu určitého stavu i to, kde tento lékař sídlí. Dokázal specifikovat, kde se dá objednat neznámý lék. Dokázal identifikovat, kde budou nejlepší podmínky a klima pro pacienta. A dokonce se zmínil i o místním golfovém hřišti. Když lidé viděli tyto neuvěřitelné schopnosti a přesvědčili se, že byly přesné v stovkách výkladů, zákonitě museli uvěřit v určitý druh **univerzálního vědomí**, o kterém Cayce řekl, že se ho dotýká.

A navzdory tomu Cayce tvrdil, že všechno, co dělal po dobu medicínských výkladů, bylo možné zopakovat ve snech, když to snící potřeboval a byl schopný tomu porozumět. Snící, který to hledal, by přinejmenším našel sám od sebe ukazovatele, kde, kdy a proč může dostat pomoc ať už pro sebe, nebo pro své blízké.

Jistěže ti, kteří měli přirozený sklon k medicíně, by našli v takovýchto snech více materiálu týkajícího medicíny než jiní, jejichž hlavní zájem byl např. v oblasti umění nebo historie. Ale tělo by i tak ve snu ukázalo své potřeby a dokonce určilo terapii. Francisin manžel Aaron snil o manipulační terapii pro svou churavou matku:

Řekl jsem své matce. Teď ti já sám udělám to osteopatické ošetření. Udělal jsem to tak, jak to dělal Dr. H. z Virginie, jemně masíruje a roztíraje krk místo toho, abych s ním násilně manipuloval.

Jak to řekl Cayce, ve svém snu viděl přesně ošetření, které potřebovala jeho matka, ale mělo být poskytnuté lékařem, a ne snícím. Aby se věci ulehčily, Cayce potom jmenoval lékaře v New Yorku, který tuto terapii správně vykoná. „Marshall to dobře zvládne, Dan Marshall.“ Protože Aaron o něm nikdy neslyšel, podobně jako Cayce v bdělém stavu, Aaron se zeptal: „Dáte mi adresu?“ Cayceho odpověď byla pozoruhodná: „New York. Podívejte se do telefonního seznamu. Namáhejte se trochu i Vy.“

Cayceho nekonečným problémem v tréninku snících bylo **naučit je spoléhat sama na sebe**, spící nebo bdící. Nehledal malé Caycee. Žádal schopné, na sebe spoléhající se lidi, používající své talenty, kterými byli nadaní, a učil je používat nové zákony. Jako dobrý trenér musel povzbuzovat své snící.

Používal k tomu všechny své medicínské schopnosti.

- Když se ženám zdálo o těhotenství, přidal přesné datum, kdy měly otěhotnět. Potom je vyzval, aby se pokusily snít o pohlaví svého dítěte, které by jim potom potvrdil. Měly se naučit snít tak,

aby jim to bylo nápomocné.

- Když se jim zdálo, že dieta, kterou dostává děťátko, je nesprávná, opravil ji, ale vyzýval je, aby prováděly nové pokusy a kontrolovaly dietu spolu s ním.
- Když se muži zdálo, že jeho jezdecké nohavice jsou příliš široké, Cayce byl potěšený jeho pokrokem v snění o medicínské starostlivosti. Sen poznamenával, řekl Cayce, že jízda byla pro snícího dobrá, ale není třeba to přehánět.
- Jiný snící slyšel zase sám sebe varovat, aby nešel na fotbal, který miloval. Cayce potvrdil toto varování a vyzval ho, aby se snažil snít, proč toto varování přišlo. Udělal tak. Bylo to kvůli nebezpečí ušní infekce. Cayce souhlasil a poradil mu léčbu, která umožnila snícimu, aby znovu mohl chodit na fotbal.

A v dobrém rozmaru dokonce řekl snímu, které zápasy jeho univerzita vyhraje ve zbytku sezóny za předpokladu, že se nebude měnit slosování. .

Sny a psychologické výklady

E. Cayce měl už 45 let a používal svůj dar dvacet let, když se poprvé objevil typ výkladu, který se potom stal druhým nejpočetnějším v jeho záznamech. Šlo o psychologické výklady, které on nazýval **životními výklady**. Do své smrti jich poskytli přibližně dva a půl tisíce, a to lidem v každém věku a nejrozmanitějších životních osudů, počínaje jeho vlastní rodinou a příbuznými. Jak tvrdil, paralelu těchto výkladů bylo možné najít ve snech. Na rozdíl od medicínských výkladů tyto zkoumaly systém lidské psyché místo systému lidského těla.

1) Na samém začátku těchto výkladů spící Cayce často hovořil polohlasně, jako by přemýšlel, zatímco zkoumal záznamy. Vraceje se rok za rokem životem jednotlivce, nahlas označil důležitý vývoj, body zvratu, traumata a stresy, které poznačily jeho život.

2) Potom se ponořil do zkoumání celé osobnosti. Podobně jako v medicínských výkladech začal několika rychlými poznámkami, aby charakterizoval, s čím má dočinění. Uvedl **silu ducha osobnosti**, talentu a možnosti pro službu jiným a typ lekcí, které byly nejpotřebnější po dobu života osobnosti, rozhodnutí, která musela být učiněna.

3) Potom začal se **systematickou analýzou osobnosti**. Začal temperamentem jednotlivce, talentem a tendencemi životního stylu. Přistupoval k těmto otázkám jako k základním rysům osoby, které posuzovaná osoba buď používala, zneužívala, nebo ignorovala. Pou-

žíval na to systém, který zavedli už staří řečtí stoici, tj. názvy sedmi olympských bohů a bohyň jako znaků jednotlivých trendů osobnosti. Říkal, že tyto struktury by mohly být dané i do korelace s tradicemi, vázícími se na planety v Zodiaku, zvěrokruhu, i když se to nesmí dělat mechanicky. Ve skutečnosti je těchto **sedm znaků**, či emblémů metodou, jak hovořit o tendencích v systému osobnosti, který se vyvinul a zdokonalil v přechodné periodě mezi pozemskými životy. Jde o postřeh, který zastávali i staří stoici.

4) V takovémto přístupu k osobě Cayce opatrně používal svých sedm bodů, aby osvětlil **trendy v osobnosti**. Nezabýval se jen silou individuálních nadání, například prací intelektu, kterou připisoval Merkuru, ale i tím, jak jedno nadání působilo v závislosti na jiných. Jak například mohl být Merkur ovlivněný agresivitou a silou, kterou připisoval Marsu.

Ale používáním takovéhoho systému se Cayce postavil mimo terminologie moderní psychologie, která nikde nevyužívá podobnou typologii, dokonce ani ve třech panelech temperamentu, používaných Sheldonem, ani v osmi funkcích a postojích vědomí, používaných K. Jungem.

5) Někdy se Cayce zmínil o těchto **vrozených strukturních vzorcích osobnosti** jen velmi narychlo, protože, jak říkal, jednotlivec používal svou vůli, aby je všechny vynuloval. V jiných případech se jim věnoval pozoruhodně dlouho a dával je do souvislosti s povoláním osoby, s osobními slabostmi, přátelstvím, uměním, morálkou, filozofickými zájmy, zvyky a vůdcovskými schopnostmi. Toto byla řečiště, kterými tekla přirozená energie osobnosti, nechť už byl konec jakýkoliv. Často byly zobrazované ať už v abstraktních, nebo běžných snech, v strukturách a vzorech.

6) Ale potom se Cayce obrátil k dynamičtější stránce osobnosti. K cílům, ke kterým osobnost postupovala, a k mocným proudům a zaujetím, které ji tam vedly. Toto byly prvky, které pocházely z předcházejících pozemských životů a které ve snech vystupovaly, jak poznamenal, se silným smyslovým a emociálním tónem. Cayceho metoda výběru pozemských životů byla jednoduchá. Z těch mnohých, které mohl vidět, vybral ty, o kterých cítil, že jsou pro individuum právě důležité. Varoval, že jiné minulé životy mohly být důležitým poselstvím pro nějaký předcházející bod nynějšího života a už jako by prošly, zatímco jiné mohou přijít do ohniska pohledu později.

7) Podle Cayceho názoru **individuum žije v určitém smyslu všechny své „životy“ v současnosti**. Minulá existence není ponechána vzadu jako uzavřená kniha. Člověk ji prožívá i v současnosti tak, jako podle psychoanalytiků dětství prožívá i v dospělém věku, ovlivňujíc ho v mnoha směrech. Cayce viděl kompletní osobnosti rozvinuté v minulých životech jako substruktury současné psyché, vybarvující všechen život od dospívání, závisejíc na současném chování individua.

8) Tvrdil, že sny mohou připomínat skutečné scény a vzpomínky z minulých životů a že člověk pravděpodobně sní o proudech osobnosti a problémech přetrvávajících z těchto minulých životů.

9) Ve svých životních výkladech se zmiňoval zpravidla o čtyřech až šesti minulých životech, které si neseme do současnosti. Když se ho ptali, mohl se vrátit do minulosti a věnovat jeden nebo více výkladů jednotlivému životu. Mohl popsat jeho vzestup, vzdělání a talenty. Zachytil smysl bývalého života, zda tento život dosáhl jasné cíle, nebo prostě jen uplynul. Vyznačil schopnosti, které mohly být přenesené do současnosti. Pokoušel se rozvést smysl sounáležitosti, jaké byly hlavní vztahy a jak se měly rozvíjet. Zasadil individualitu do rámce dění institucí a pohybu v jeho době, hlavně těch, které v daném času zanechaly v osobnosti hluboké stopy. Hláskoval jména osob v anglickém přepisu z kteréhokoliv jazyka, z něhož pocházely, ať už z hebrejštiny, čínštiny, sanskrtu, egyptštiny, řeči amerických indiánů nebo z řeči někoho jiného. **Sumarizoval každý život zjištěním, kolik entita z něho získala nebo ztratila.**

10) Speciální pozornost věnoval tomu životnímu období, ve kterém, jak cítil, individualita dosáhla svůj nejvyšší spirituální rozvoj, svoje nejčistější ideály a největší službu svým bližním. Často hovořil lidem, že už se jim vlastně zdálo o tomto období života v opakovaných fragmentech, které je na to upomínaly. Tvrdil, že jednou z hlavních funkcí snů o minulých životech bylo **urychlit znovu spirituální rozvoj osoby**.

11) Na konci výkladu přešel do přítomnosti a **sumarizoval schopnosti entity a to, co a jak má dosáhnout**. Tu vyzdvihoval otázky zaměstnání, vzdělání, manželství, veřejné služby, aby naznačil, jak může být dědictví jednotlivce zařazené do současné kultury a do sítě jeho osobních vztahů. Naznačoval, kde osoba najde své největší štěstí, kde udělá nejvíc dobrého, kde bude nejvíc žít a stále růst. A svou analýzu zakončil položením otázky o spirituálních prio-

ritách do budoucnosti, kde individualita ve svém srdci stála s Bohem? Často tu byly také otázky okolo praktických problémů, které Cayce vyzdvihl, například jak vycházet s jednotlivými příbuznými, jak se rozhodnout mezi nabídkami zaměstnání, proč osoba osudově podléhala určitým selháním, jak začít disciplinovanější život.

12) Cayceho názor, který prezentoval ve stovkách výkladů snů, byl, že všechny důležité problémy v jeho životních výkladech je možné vypátrat i ve snech jednotlivých snících.

Pro psychoanalytika nebo pro moderního badatele v oblasti snů by nebylo žádným překvapením slyšet, že sny se zabývají všemi stránkami temperamentu, talentu, stylu, tendencí, cílů, závazků a vztahů, kterých se Cayce dotkl v jeho životních výkladech. Podle názorů většiny badatelů ale bylo nezvyklé očekávat, že sny uvádějí tytéž struktury, které popisoval Cayce, tj. minulé životy a vzory „vnitřních“ zkušeností. A navzdory tomu trval Cayce na tom, že pozorně studované sny budou odhaleny jako nositelé obou těchto prvků jak v současných důležitých otázkách, tak i v relevantních minulých strukturách. Používal všechny své schopnosti vykládat minulé životy při trénování snících. Např.:

a) Když se finančníkovi zdálo o něm samotném jako o filozofovi, který dostává titul v akademickém oblečení, Cayce mu řekl, že má tento talent ze života v Egyptě a v Číně, a povzbuzoval ho, aby pokračoval tímto směrem. Do čtyř let tento muž publikoval obsáhlou knihu o životě po smrti, přednášel každý měsíc na univerzitě a obdržel pocty, o kterých se mu zdálo.

b) Když se citlivému a výřečnému mladému muži zdálo o sobě samém ve výzbroji starého bojovníka s mečem v ruce, Cayce souhlasil s názorem snícího, že se podíval do svého minulého života. Ale vyzval ho, aby zjistil pomocí snů a samostudia, jak jeho bojovnické já vstoupilo do současné osobnosti. Později mu tento mladý muž podal zprávu, že teď používá svou starou prudkost na to, aby se raději stal trpělivým a pokorným ve službě jiným, než by je měl ničit svým jazykem a odmítáním. Cayce souhlasil a trval na tom, že jeho substruktura bojovníka mu pomůže rozvinout v jeho osobnosti kontrolovanou sílu, co se také skutečně stalo v následujících letech.

c) Atraktivní a ambiciózní žena, výkonná pracovníčka v newyorské firmě, snila o muži, ke kterému byla přitahována. Nacházel se v jejím apartmá, kde ho mohla buď svést, nebo mu pomoci v tvořivém projektu, do kterého byl zapojený. Cayce naznačil, že muž,

0 kterého se jednalo, byl kdysi jejím synem z doby, kdy byla obětává, a navzdory tomu silná. Při práci s ním teď mohla upřednostnit raději svou nejlepší stránku než své lovecké instinkty.

d) Když se obchodníkovi na burze začalo symbolicky zdát o akcích v číselných vzorcích, které indikovaly jejich vzestup a pád, sílu i slabost, dokonce data a množství koupě a prodeje, Cayce řekl snícím jméno jednoho muže, se kterým měl konzultovat symboliku čísel a jehož dobrým přítelem se měl stát, protože byli spojeni v životech předtím.

e) Když se bankéř zeptal na cizí jazyky, o kterých mu ostatní řekli, že nimi hovoří ve spánku, Cayce je identifikoval jako egyptské a keltské, co, jak tvrdil, může být ověřené. Navíc doporučil snícím všimnout si znovu kamenné tabule, o nichž se mu zdálo a o kterých se snící Caycemu vůbec nezminil. Mohl se naučit číst tyto egyptské tabule. Cayce mu řekl: „Uč se je číst shora dolů a ne zleva doprava.“

f) Jiné ženě řekl, že ve svých snech by se mohla rozpamatovat na zkušenosti z minulých životů, kdy byla přivedena z křížových výprav jako norská žena jednoho křesťana, a mohla by psát zajímavé příběhy o konfliktech a událostech, které poznala.

Ve větším množství výkladů snů ukázal Cayce snícím, jak zkušenosti z minulého života předznamenaly jejich současný vzor:

- Způsob, jakým se manžel díval na svou manželku jako na dítě.
- Tendenci snícího vyhostit ze svého života ostatní a utéct do vlastního, jakoby vnitřního exilu, když věci s ním nestály dobře.
- Hluchotu, která postihla muže, který příliš často hrál hluchého k nářku ostatních.
- Důvod, proč žáci stále vybírali určitého studenta do vedoucích pozic ve třídě atd.

Cayce pocítoval tyto sny jako skutečné životní výklady ve spánku a přidával k nim často vlastní informace a povzbuzení.

Jestli Cayceho názory na reinkarnaci budou někdy ověřené, a to studiem hypnotických časových regresí, nebo vzpomínkami živých lidí, sny, vizemi pod vlivem drog, studiem struktur psychiky, nebo jinými výzkumnými metodami, to zůstává otevřenou otázkou. Jisté ale je, že když se dnes problematika reinkarnace stává objektem studia, může významně přispět k Freudovým názorům na sexualitu u dětí, k Rankovým studiím o porodním traumatu a Jungovým spekulacím o dědictví individuí z transpersonálního nebo kolektivního nevědomí a dalším otevřeným otázkám psychologie.

Sny a náboženské výklady

Ke konci svého života Cayce použil zvláštní variantu tří druhů výkladů, které spolu vytvářely komplexní profil jednotlivce:

- a) Fyzický výklad mohl obsáhnout osobu medicínsky.
- b) Životní výklad mohl obsáhnout člověka psychologicky.

c) A to, co Cayce nazval mentální a spirituální výklad, mohlo osobnost obsáhnout ve vztahu k božskému. Prováděl méně mentálních a spirituálních výkladů než fyzických a životních. Zčásti proto, že nebyly tak bezprostředně živé jako medicínské výklady, ani tak exotické jako životní výklady. Navzdory tomu E. Caycemu dělalo podávání těchto výkladů mimořádnou radost, protože se dotýkaly otázky, kterou on pociťoval jako nejdůležitější v životě.

1) Tyto výklady byly **analýzou kompozice celé entity** na její dlouhé cestě tak, jak jiné výklady analyzovaly tělo a psyché. Aby zorientoval osobu, které věnoval výklad, Cayce obyčejně začal přehledem toho, co byla duše, jak fungovala v lidském těle během pozemského života.

2) Všechny duše byly stvořeny na počátku ve stejném čase a byla jim dána svoboda ponořit se do stvoření za dobrodružstvím a zkušenostmi. Jejich osudem byl návrat k božskému silným a vědomým aktem vůle, vstupující do plného partnerství s božským, pomáhající a rozvíjející stvoření. A toto byl jejich speciální příslib k božskému, že si budou pamatovat všechno, co udělaly a čím byly, obohacující tak samotnou boží prozřetelnost. Některé z duší přišly na Zem, aby byly plodné, množily se a podmanily si ji. Aby skutečně přinesly do pozemského stvoření možnost vědomého poznání jeho vztahu s božským, ze kterého povstaly. Ale tyto duše se naladily tak velmi na události na Zemi a tak zapadly do jejich zákonů a procesů, a všechno to byly prvky dobré pro ně samotné, ale byly to odlišné procesy než ty, které měly původně vést duše. Duše ztratily své přirozené naladění na božské. Musela jim být ukázaná cesta nazpět k božskému, zatímco zažívaly zkušenost tajemství stvoření a stvořitele na Zemi, kterou si vybraly. Výsledkem byl proces reinkarnace. Jak se pohybovala každá duše ze života do života, získávající své vnitřní zkušenosti, měla zdokonalovat své naladění se na božské a svou milující službu bližním. Mentální a spirituální výklad byl přezkoušením těchto dvou procesů v individuu.

3) Nejdřív to byly problémy, ke kterým individuum stále směřova-

lo své myšlenky v denním životě. Cayce nikdy neochabl v tvrzení, že **vědomí je stavitelem** schopným přivést duši do lepších a produktivnějších vztahů směřujících k božským silám, nebo zavléci duši od nich dále, až k jejímu vlastnímu trpkému konci. I sny se často zabývaly otázkami, které si snící kladl ve svých obvyklých myšlenkách.

- Vynálezce, kterému se zdálo, že mu někdo ukradl nápad, byl tak vyvedený z míry strachem, že už nemohl tak dobře bádát.
- Těhotná žena, které se zdálo o účtech, si dělala takové starosti kvůli výdajům, že ohrožovala zdraví své i svého dítěte, místo toho, aby nechala tyto problémy na svého manžela, který je mohl řešit.
- Obchodník byl vůči svým partnerům tak podezřívavý, že je nakonec přivedl k tomu, aby se proti němu spojili a podvedli ho tak, jak se toho obával.
- Na druhé straně muž, který se snažil vidět v lidech jen to nejlepší, viděl sám sebe ve snu, jak se spolu s přáteli výborně bavili na rybách - na „duchovní potravě“.
- Muž modlí se za svou velmi vážně nemocnou příbuznou viděl v nemocničním pokoji u ní vyzařovat světlo víry, znázorněné ve snu světleji nebo tmavěji, v závislosti na stálosti jeho záměru nebo síly touhy.

4) Charakteristické bylo, že mentální a spirituální výklad se vzá-
pětí otočil k tomu, **co subjekt ve svém životě považoval za důležité** nebo upřednostňoval. Bez ohledu na jeho zaměstnání, manželství, přátelství, příslušnost ke skupinám a institucím. Různým způsobem by se Cayce zeptal stejnou otázkou. **Co je tvým ideálem?** Z celkového pohledu tu byly jen dva typy ideálů:

- cíle, které sloužily jen sobě samému,
- anebo služba druhým.

Jakoby ostrým skalpelem Cayce otevíral a odhaloval jedincovo pojetí slávy, bohatství, moci, vedení a lásky. Označil, co bylo v osobě dobré a co mělo být nadále budované. Mateřství, soucit s níže postavenými, odvalu v nebezpečí, schopnost chápat důsledky věci, loajalitu s přáteli, prostě to nejlepší z ideálů osoby. Potom s tím porovnal zbytek chování osoby a vyzval ji, aby tyto věci v sobě uspořádala.

5) Nakonec Cayce řekl: „**Nejúplnějším ideálem** pro lidi, i když mnozí jiní byli také obdivuhodní, je duše, která se stala známá jako **Kristus**.“ Často vyzýval lidi, aby porovnali svůj život s Jeho životem.

Navzdory realitě minulých životů a užitečnosti znalostí o nich toto byl život, který měl skutečnou cenu.

Podle Cayceho názoru na sny porovnání života snícího s jeho ideálem vystupovalo ve snech téměř každou noc, ať už znázorněné nějak symbolicky, nebo v jakýchkoli náznacích.

- Snícímu, který si vzpomínal, že noc předtím si obouval zvláštní **boty** se zvláštními šňůrkami, bylo řečeno, aby držel své nohy na správném chodníku cestou nahoru.
- Muž, který viděl mokrou ulici a právě čistěná **pouliční světla**, dostal tímto způsobem upozornění, že by měl být sám vyčištěn, aby dostal více světla, více pravdy o svém životě, o kterou by se mohl podělit s ostatními.
- Muž, jehož zálibou bylo promítat doma filmy, viděl **světlo z projektoru**, podobného krabici v tmavém pokoji, které představovalo světlo v jeho nitru. Znamenalo to, jak mohl snící, navzdory zábranám nebo překážkám v temnotě, podat ve svém životě pomocnou ruku svým bližním mnohými způsoby.
- Snícímu, který cítil ve svých snech **soucit s dětmi** pomocníků v obchodech, které čekaly venku před obchodem, bylo řečeno, že tento soucit byl začátkem skutečné sublimace jeho sexuálních fantazií, které často naplňovaly jeho vědomí a týkaly se právě pomocnic v jeho obchodech.
- Snící, který slyšel ve snu jen třikrát zvolat svoje **jméno**, se dozvěděl, že měl tutéž zkušenost jako biblický Samuel v chrámu. Měl odpovědět jednoduchou, ale skutečně z celého srdce míněnou odpovědí: „Použij mě!“

Jakákoliv rada nebo výzva, kterou mohl Cayce poskytnout svým klientům během mentálních a spirituálních výkladů, každá byla stejně jasně vyjádřená i v jejich snech.

Sny a obchodní výklady

Současně s výklady o vztahu jednotlivce k božskému E. Cayce poskytoval i výklady o vztahu jednotlivce k jeho financím. Jak říkal, muž, který snil o velkém bohatství, penězích, i o učení se a o schopnosti, „je stvořen k tomu, aby sloužil tomuto záměru a účelu“ v zájmu pořádku věcí. Skutečně. Rada týkající se obchodních problémů nebyla zřídka v jeho zdravotních výkladech nebo životních výkladech, kde zaměstnání, povolání nebo investice přímo ovlivňovaly zdraví individua a mír v jeho duši. Podle Cayceho názoru božské ne-

ní zainteresovánq jen na lidské nábožnosti nebo morálce. Tak jak Bůh může být vhodně nazývaný „tvořivou silou“, tak může být i vhodně popsáný, jako zajímavý se o každou úroveň lidské kreativity, o skládání hudby, milování, vznik civilizací, modlitbu, medicínu, stavění domů nebo - vydělávání peněz.

Vždy se tu samozřejmě objevila lidská **nenasytnost**, když lidé viděli, že Cayce může poskytnout cenné informace pomocí svých jasnovidných daností. V této otázce byl Cayce nekompromisní. Svě schopnosti považoval za správně využitý, jestliže pomáhaly **budovat lidi, a ne bohatství**. Když bylo potřebné pomoci někomu zvýšit jeho příjem jako součást jeho celkového růstu, Cayce mu poskytl finanční radu stejně rychle, jako mu předepsal lék. Avšak jeho tlak vždy působil na to, co mohlo individuuum udělat pro sebe samo.

- Když k němu přišli lidé s takovýmto záměrem, **zeptal se jich, co ještě chtějí udělat se svým životem kromě toho, že chtějí zbohatnout**.
- Jen tehdy, když ukázali ochotu a odhodlání **sloužit jiným** svými prostředky, bylo pravděpodobné, že jim poskytne finanční radu.
- Když jeho vlastní syn a dva příbuzní přišli k němu pro pomoc při určení místa, kde byl zakopaný poklad, řekl jim, že jsou na správné stopě, a doložil to detaily z toho místa a tehdejších nálezů. Ale ve svém výkladu tvrdil, že nebyli ještě připraveni na popularitu a úctu, kterou by jim takovýto nález přinesl, a odmítl jim podat další pomoc s výjimkou, že by jim ji podalo vlastní podvědomí ve snech, což by jim byl potom potvrdil.
- Tytéž hodnoty aplikoval ve všech svých obchodních výkladech. Když sen ukázal, jak skupina finančníků udělala kroky k zmanipulování trhu, pomohl snícím, aby se s touto manipulací korektně vypořádal. Ale nepomohl by mu vůbec, kdyby manipulátoři jen zamýšleli udělat určité kroky, protože v tomto bodu, jak řekl, myšlenky člověka zůstávají jeho vlastním vlastnictvím.

Relativně nemnozí vyhledávali obchodní výklady a byly jim poskytnuty, protože; zdá se, věřili Cayceho kvalifikaci v této oblasti. Navzdory tomu několik tuctů lidí hledalo a dostalo takovouto pomoc. A několik jednotlivců si zabezpečilo poskytnutí několika stovek výkladů, týkajících se obchodních záležitostí, hlavně jako komentářů k snům.

1

a) **Obchodní výklad** byl obyčejně věnovaný jednomu specifickému problému. Např. jedné určité transakci, sloučení firem, problé-

mu určitých zaměstnanců nebo partnerů, tendenci vývoje akcií na burze, trhovým možností, nápady na další rozvoj.

b) Poté, co se Cayce zabýval hlavním problémem, jedinec nebo skupina, která hledala odpověď pomocí výkladu, se mohla zeptat Cayceho i na jiné obchodní záležitosti.

Avšak většina z těch, kteří poznali Cayceho lépe, dobře věděla, že při obchodním výkladě se mohou dostat pod Cayceho zkoumavé oko i oni samotní, i **jejich motivy a metody** operací, na které se ptali nebo je jen zamýšleli. Protože Cayce nerad odhaloval lidi před jinými (jednou například podal svou radu obchodníkovi v němčině, tj. v jazyku, který Cayce v bdělém stavu nepoznal, ale tento obchodník ano, aby mohli projednat tento bod bez toho, že by ho zahanbil před jeho společníky), měl své způsoby, jak dát najevo, že ví, které věci jsou chybné v přístupu jednotlivce k prostředkům nebo v přístupu k jeho závazkům a vztahům. **Toto odrazovalo mnohé** od hledání obchodních rad u Cayceho.

Kromě toho Cayce tvrdil, že jedinec je schopný pomocí snů odhalit **všechno, co potřebuje pro svou obchodní prosperitu**, když je v správném rozpoložení a je ochoten použít své prostředky na pomoc méně šťastným.

Dva ze čtyř sníčích, které trénoval pomocí interpretace stovek jejích snů, se stali po dobu čtyř let milionáři tím, že ke své každodenní práci přidali studium svých vlastních snů. Jiní dva se nezabývali obchodem, ani nehledali bohatství tak intenzivně, jako hledali odhalení jiných svých znalostí a talentu, i když jedna z nich dosáhla také velkého bohatství s pomocí svého manžela. Cayce používal všechny své psychické schopnosti, **aby povzbudil všechny své sníčí.**

- Když se jistě ženě zdálo o růstu akcií jedné pobřežní loďařské společnosti, nejenže souhlasil s jejím snem a poradil jí kupovat, ale odměnil ji extra přídavkem, když jí dal přesné datum o nějakých 90 dnů dřív, kdy bude trh nejlepší na to, aby akcie prodala. A byl přesný.
- Když se obchodníkovi s akciemi zdálo o akciích oceli, přestože se zajímal o kolejnice a motory, Cayce mu pomohl pochopit, že sny mu ukazovaly ocel jako kritérium, podle něhož se pohyboval široký trh v určitém období, a jednou dokonce naznačil pohyby akcií oceli na celý rok dopředu.
- Když se jistému investorovi zdálo o tom, že se veze ve vagónu městské dráhy, ve kterém bylo upozornění, že by neměl vystupo-

vat u určité veřejné budovy, Cayce mu vysvětlil, že toto bylo varování nejen před akcemi newyorského metra, ale že sen popisoval i důvod. Městští úředníci plánovali regulace, které by zmenšily zisk této dráhy.

- Když finančník plánoval zformovat finanční společnost, Cayce mu pomohl ověřit prostřednictvím jeho snů navrhované ředitele.
- Když snící přišel za ním se snem, v kterém měl ve svém úřadu problémy se šekem na 150 dolarů, Cayce mu ukázal, že to byl ve skutečnosti sen o dvou takových šecích. Jeden přišel do jeho kanceláře a byl nesprávně označený a druhý šek měla vyplatit manželka snícího, protože to dlužila.
- Když unavený obchodník odcházel na prázdniny a zdálo se mu, že při jeho návratu byl jeho **stůl odsunutý bokem** a místo toho byl postavený sekretář, jednoduše viděl, jak řekl Cayce, změnu priorit, která nastane při jeho návratu.

Znovu a znovu Cayce objasňoval a ukazoval, jak mohou být sny nápomocny v obchodě, a potom přidal svůj vlastní názor, aby dodal odvalu snícím a udržel je v růstu.

- Bankéři se zdálo o řadě sekretářek, žádajících o místo, které v kanceláři otevře. Cayce mu pomohl identifikovat, jaké kvality vlastně hledá, a potom dodal, že by měl zaměstnat tu třetí v řadě.
- Jeden podnikatel viděl ve snu přesně, jak by mohl distribuovat a uvést na trh nový produkt ve starostlivosti o dásně, ale sen jej stejně tak varoval, aby nezaměstnával svého příbuzného, kterému zamýšlel dát tu práci.

Jakékoli faktory měly vliv na svět obchodu, kolaps bank, objednávky od zahraničních firem, spojení firem, problémy s odbory, vládní regulace, odvážné přijímání rozhodnutí, konkurence, Cayce dokázal stokrát, že dokáže přesně a okamžitě všechny získat. Ale o mnoho důležitější bylo, že dokázal snícím, že i oni sami by mohli řešit problémy stejně dobře jako on, i když s jedním velkým rozdílem. Jejich vhléd byl omezený na záležitosti jejich vlastní a jejich společníků. Byli obchodníky a dostali radu, kterou potřebovali. Cayce byl porotce a poskytoval to, co ti, kteří se ptali, potřebovali.

Ti, kterým Cayce pomáhal pracovat se sny, aby jim pomohl řešit obchodní problémy, nebyli chamtiví lidé. Jinak by jim nebyl pomohl. Ale čelili tlaku svých příbuzných a přátel zvelebit svůj majetek a dosáhnout požadovanou sociální pozici, což někdy vyvolalo Cayceho přísný a zkoumavý pohled stejně, jako se to událo v jejich snech.

Na samotném vydělávání peněz není nic zlého. Kristus sám, jak tvrdil Cayce ve svém výkladu, by mohl dělat výborného makléře na Wall Street a přitom zůstat plně věrný svému otci. To, co se počítá, nejsou dolary, ale motivy. To, co se snaží duše dosáhnout penězi na své cestě přes své pozemské životy.

Sny a výklady o skrytých zdrojích

Díky svým zvláštním schopnostem Cayce často určoval místa něčeho **skrytého nebo ztraceného**. V mladších letech uskutečnil mnoho pokasů tohoto druhu, ale ke konci života byl méně ochoten angažovat se v těchto věcech. Při **řešení zločinů** zjistil, že jeho vlastní psychika byla dotknuta a šokována krutostí zločinů, a jeho vlastní výklady mu řekly, že používání jeho darů na tyto účely by bylo jako řezání stromů žiletkou. Mohl to udělat, ale proč?

Když se to týkalo dolů a naftových ložisek, pomáhal jiným, aby dosáhli štěstí. Ale stejně tak viděl investory, jak se rozpadají jako jedinci i jako skupiny přemožené **chamtivostí a žárlivostí** jednoho vůči druhému. Jeho výklad mu řekl, že by sám mohl získat peníze určením místa zakopaného pokladu, kdyby byl schopný jednat se svými vlastními motivy a následky tohoto činu. Uvedme jeden z těchto případů, kdy se o to pokoušel. Byl spolu se svou ženou a sekretářkou na cestě se skupinou obchodníků, aby určili místo pokladu. Následující sen ho poslal domů:

Zdalo se, že jsme se chystali udělat výklad o mé babičce. Věděli jsme, že byla znovu naživu, a někdo nám řekl, abychom šli na určité místo, že tam ji najdeme. Vypadalo to jako místnost obchodu nebo místnost nějakého podnikatele. Našli jsme mou babičku s vinnou révou, rostoucí okolo ní a nad ní. Moje žena, sekretářka a já jsme tuto vinnou révu osekali, a tak nebyl žádný problém zjistit, kde moje babička leží. Potom jsme začali mluvit o tom, jaké by to bylo krásné, kdyby toto mohlo být dokázané lidem. U dveří jsme potkali tři psy různých ras. Pokoušeli jsme se je vyhnat, ale jeden se utrl a běžel nazpět k mrtvému tělu. Rozběhli jsme se za ním a najednou jsem zjistil, že to všechno je jen sen, a viděl jsem i jeho interpretaci. Znamenalo to, že my tři jsme opustili svou práci a snažili jsme se dělat něco, do čeho nám nic nebylo.

I když Cayce cítil poměrně jistě, že chápe význam svého snu, podrobil ho ještě jednomu výkladu. Výklad potvrdil, že **odtahování vinné révy** reprezentovalo jeho zapletení se s hledači pokladu.

Snil o cestě, která by na týdny odsunula jeho medicínskou nebo duchovní pomoc ostatním. Ale ještě důležitější bylo, že ti tři **psi** byl on sám, jeho žena a sekretářka. Psi, kteří začínali radostně kývat ocasem, co se však později mělo v napjatých podmínkách proměnit na chňapání a hryzání. Za těchto podmínek, cokoliv by Cayce udělal, všechno by skončilo s ubohým výsledkem a nezískal by z pokladu ani slávu, která by byla hodna této ceny. Potom komentoval sen ohledně tématu znovuožítí babičky:

- Jeho skutečnou starostí bylo probuzení lidí k jejich pravé přirozenosti a stavu. Takový byl smysl jeho daru.
- Ale on nesprávně cítil, že důkaz, že by svými jasnovidnými schopnostmi mohl lokalizovat ukrytý poklad, by završil takovéto probuzení. Určitě by tím ale nedosáhl hloubku a sílu novozákonního motivu vzkříšení.
- **Lidé se měli probouzet individuálně**, čimkoliv, co mohli aplikovat a použít ve svých vlastních životech, a ne publicitou, která by je zastavila v psychickém růstu.

Jeho výklady o ukrytém nebo ztraceném ukázaly stejnou rezervu, když v době únosu Lindberghova dítěte za ním přišla jedna žena se svým snem (v té době světoznámá aféra únosu dítěte slavného amerického letce, který jako první člověk přeletěl sám v letadle Atlantický oceán z USA do Evropy). Souhlasil s každým detailem jejího snu, stejně jako s rolí opatrovatelky a zahradníka. Odsouhlasil i to, že k úniku byl použitý člun na řece Potomac, a dokonce opravil jeho jméno. Město Arlington, které ona lokalizovala ve snu do Německa, opravil na Arlington ve Virginii. A přesto neřekl, kde je tělo dítěte ukryté. Místo toho ji pobízel, aby snila znovu a získala ve snu zbytek detailů, které by on rád doplnil. Řekl, že kdyby se jí podařilo vyřešit tento problém, mohla by se stát velmi známou. Ale on by nevystavil její psychiku většímu stresu, větší známosti na veřejnosti, než by to udělalo její vlastní podvědomí. V dalším se zabýval jí samou a jejími motivy a celkovou silou její osobnosti. Nikdy se nevrátila s dalším snem.

Ale viděla stejně jako jiní, že cokoli bylo ztraceno nebo ukryto, mohlo být skutečně poodkryté snícím, mohlo mu to být prozrazeno ve snu za předpokladu, že byl připravený se s tím vypořádat.

Například jeden obchodník cítil, že by měl pozvat svoji babičku, aby žila s ním a jeho mladou ženou. Jeho sen mu radil něco jiného, ale potom mu velmi přesně vyznačil adresu jednoho apartmá neda-

leko, kde by ji mohl ubytovat. Cayce byl velice potěšen, jaký pokrok v praktickém používání svých snů žák udělal.

Sny a výklady o sociálních změnách

Mnoho let důležitým tématem výkladů, které bylo akumulované v Cayceho záznamech, byl problém pokroku malých sociálních hnutí nebo pohybů, souvisejících se změnami určitých aspektů amerického způsobu života. Jejich ústřední problematikou nebylo civilní právo, ani právo pracujících a kontrola porodnosti, mezinárodní mír, psychoanalýza nebo zdravá jídla, i když každému z těchto problémů Cayce věnoval určitý omezený počet výkladů. Hnutí, jehož růst podporoval svými výklady, byla aktivita malých skupin lidí, kteří cítili, že Cayceho vlastní práce byla důležitá a reprezentovala problémy, kterými se mnozí zabývali, když jim rozuměli. Tomuto malému hnutí říkali „Práce“ a výklady o Práci zůstávají jedním z toho nejzajímavějšího, co Cayce poskytl.

- Je zarážející, jak málo se tyto výklady staraly o osobní blaho a slávu E. Cayceho. Cayce měl doprovázet tyto výklady o Práci, to bylo jasné, ale skutečným předmětem nebyl Cayce.
 - Jsou to procesy, ve kterých se jednotlivci mohou učit pomáhat sami sobě, mohou podstoupit probuzení, které může být symbolizováno například tím způsobem, jako v Cayceho snu příběh o postavě jeho babičky.
 - Hledání probuzení není jednoduše dogma, jako například víra v život po smrti nebo v parapsychické fenomény nebo v reinkarnaci. A určitě to není víra v E. Cayceho.
 - Není to nic menšího než to, že každá duše, která k nim přišla, se může probudit k plné, tvořivé podstatě jako syn Nejvyššího. To je cíl této Práce.
 - Ale takovéto probuzení vyžaduje začít tam, kde se nachází každý jednotlivý člověk, a stavět na jeho vlastních, specifických potřebách a talentech.
 - A tak musí všichni jednat v té oblasti, ve které působí, v oblasti medicíny, obchodu, filozofie, psychologie, sociálního práva, vzdělání a v mnohých jiných oblastech.
 - A museli začít s tím, co měli právě k dispozici, či už zrovna v Cayceho rodině, mezi jeho nejbližšími společníky, dokud čekali na jiné s různými talenty, které se k nim připojí.
- Někteří z Cayceho společníků dostali pokyny, kde mají získat

vzdělání, někteří ohledně svého zaměstnání, jiní ve věci svých daností. Jak ukázal Cayceho život, „Práce“ obsahovala v sobě také založení a vedení nemocnice a univerzity. Když tyto byly zavřeny, „Práce“ se obrátila k tomu, aby dosáhla rozvoje a spirituální hloubky a kvality u množství jeho virginských přátel, u obyčejných lidí, kteří se poddali disciplíně a vytvořili malý manuál oddanosti životu nazývaný *A Search for God*, tj. Hledání Boha. (Připravuje se vydání v češtině.)

Historie Cayceho života a práce je mikrokosmem snah o seriózní sociální změny. Jeho výklady se zabývaly všemi aspekty v takovýchto snech. Jejich filozofií, jejich cíli, vůdcovstvím, jeho spojenci, prostředím každodenní práce, fázemi jeho rozvoje. Tvrdili, že se **každá trvalá změna musí dotknout nejdřív individua, potom skupiny, potom třídy a až potom mas**. V tom byly Cayceho názory nekompromisní, i když se někteří snažili Cayceho podporovat obvyklými reklamními prostředky. **Sociální změny** musí být završeny, jak hovořily jeho výklady, budováním a přebudováním jednotlivého života podporovaného jeho primární skupinou doma, v práci, v církvi a komunitě a potom je nutné rozvíjet tento proces během let s vůdci v různých profesích a směrech života. Teprve potom se může něco ukázat tak široce zasahujícím a tak dobře pochopeným a praktikovaným, že se to dotkne mas lidí. Podle Cayceho názoru každý aspekt růstu sociálních změn mohl být viděn a mohly být o něm získané informace ve snech. Používal všechny své schopnosti, aby to zprostředkoval snícím, se kterými pracoval, například:

- Když se jim zdálo, že nemocnice se stane skutečností, v časech potíží jim ukazoval, jakou praktickou kvalitu měly jejich sny a že to nebyla jen prostá přání.
- Když se objevila otázka financování nemocnice v poslední fázi financování, pomohl snícím sledovat svůj sen rovnou do kanceláře, kde se dala získat potřebná hypotéka.
- Když měla být hypotéka uzavřena, pomohl jednomu ze snících vidět, jak se její prezident dostává na nové úrovně osobního a rodinného růstu místo toho, aby jej zastavilo momentální zklamání a problémy.
- Když začaly pracovat studijní skupiny, ukázal členům, jak mohli radit jeden druhému pomocí svých vlastních snů.
- Ukázal jim, jak mohli růst v milosti až k bodu pravé vize Krista přes svoje sny, když jejich životy byly věnovány jiným.

- Podporoval snící, aby si vybírali členy svých týmů ve snech a potom v nich rozvíjeli své schopnosti.
- Výklady snů v Cayceho záznamech ukazují každý krok této „Práce“ předvídaný a vedený ve snech od r. 1924 až do jeho smrti v r. 1945. Jeden ze snů dokonce obsahoval Cayceho smrt a důsledky na jeho životní práci, dílo, dodává v krátkosti, že jeho manželka zemře krátce po něm, co se ukázalo jako přesná pravda. Výklady ukázaly možnost, že každý, kdo se zodpovědně zajímá o hnutí sociálních změn, sociální služby a sociální starostlivosti, může velmi dobře hledat noční vedení ve svých snech, přesně tak, jak se to dostávalo biblickým postavám.

Sny a výklady k určitým tématům

Z času na čas se skupina jednotlivců, zajímavících se o Cayceho práci, nebo výzkumníků či spisovatelů v určité oblasti zúčastnila jednoho z nepočetných výkladů, které nebyly věnované potřebám jednotlivce nebo skupiny, ale určitému nezávislému tématu. Jejich schopnost přesvědčit spícího Cayceho, aby jim zabezpečil takovou informaci, znovu závisela na tom, **co s ní zamýšleli udělat**. Jestliže hledali nějakou senzaci, nebo se snažili získat informace o putování duší jen pro svou vlastní zábavu, nebo materiál o cizí civilizaci, aby udělali dojem na ostatní, mohli očekávat od spícího Cayceho jen velmi málo nebo nic, nebo dokonce místo toho lekci o jejich duševním růstu. Ale za léta jeho činnosti přece v určitém počtu případů ti, kteří hledali podobné informace, obdrželi výklady k těmto nezávislým tématům.

- Jeden z mezinárodních vůdců IMCA, muž velké víry a dobré duše, získal informaci o autorství knih Nového zákona. Informaci, která byla předtím jiným odmítnuta a bylo jim řečeno, že biblická otázka je pro ty, kteří dokáží její hodnoty aplikovat ve svých vlastních životech.
- Francisin manžel, který studoval život po smrti, hledal a dostal informace o podmínkách na této jiné úrovni stejně, jako výklady o revoluci a vzájemných vztazích dědičnosti a vlivu prostředí.
- Skupina Cayceho společníků, která se zajímala o daný problém, obdržela výklad o mezinárodních otázkách, o povaze Cayceho vlastního daru, o prastaré a častokrát zpochybnované civilizaci Atlantidy.
- Malá série výkladů se týkala otázek, které mezi jiným zahrnovaly 1 narození Ježíše.

- Skutečná série těchto výkladů, doplněná analýzami toho, jak dobře jejich studijní skupina pochopila, pomohla vytvořit malý manuál spirituálního růstu po názvem „Hledání Boha“, stejně jako studii Knih zjevení.
- A další série byla věnovaná skupině, která zkoumala léčení pomocí modlitby.

A ze všech druhů Cayceho výkladů se tyto výklady zdají být nejméně pravděpodobně potvrditelné ve snech. Ale Cayce ukázal svým snícím, hlavně dvěma z jeho čtyř hlavních subjektů, které podporoval, že **sny jsou schopné produkovat rozsáhlé slovní komentáře doplněné dokonce diagramy a ilustracemi**. A skutečně ti, kteří seriózně studovali svoje sny, se naučili očekávat tento druh snů, který kombinoval scénu s jejím vysvětlením, ať už hlasem ve snu, anebo sérií myšlenek týkajících se tématu.

Většina z těchto vysvětlujících snů vycházela z úsilí podvědomí snícího naučit ho něco, co potřeboval pochopit ve svém denním životě a při svém studiu. Často se takovéto sny odehrávaly v prostředí školy. Některé z těchto snů pocházely z vyššího snícího „já“ a někdy větší část instrukcí pocházela z diskarnované entity nebo pomocníka, který pomáhal snícimu, jak o tom hovořil Cayce. Cayce používal všechny své schopnosti, aby zabezpečil informace, které by podporovaly a usměrňovaly snící ve studiu jejich snů.

- Když se makléři na burze zdálo, jak ho „duch“ určitých akcií uvedl do jejich budoucích pohybů, Cayce souhlasil s jeho analýzou a ukázal snícimu, jak rozlišit přesné pohyby akcií, ve snech od těch, které byly obrázky vývoje pohybu.
- Když žid snil o otázkách práce Ježíše, Cayceho podpora se týkala přesnosti jeho snové analýzy a dodal nějaké vlastní vysvětlení.
- Když se americkému obchodníkovi zdálo o silách, které byly zárodkem revoluce v Číně, Cayce rychle nabádal snícího, aby uvedl tento zájem do akce, speciálně při studiu čínských záležitostí a při psaní o nich.

Cayce pracoval na snových esejích o tom, jaký je to pocit umírat, jak komunikují živí a mrtví, jak se jednotlivec může dostat do styku s univerzálními silami, co se může duše naučit od zvířecího stvoření, jaké důsledky má sebevražda, jak se spolu doplňují věda a náboženství a jak jsou vykonávané morální soudy.

Při zpátečním pohledu na Cayceho příběh čtyřicetiletého poskytování rad v transu je to kvantum informací, některých ověřených

a některých zdaleka neověřených. Současně je to **příběh výchovy lidských bytostí s jasným a pevným schématem hodnot**, které se během roků neměnily. Je to úchvatný obrázek neznámého potenciálu lidského vědomí, v dotyku s něčím, co je víc než jen ono samo.

Ale nic z celého Cayceho příběhu není působivější než to, co tvrdil během celého svého života, že i ostatní mohou dělat to, co on, a začít s tím mají u svých snů.

*

6. Náznaky zákonů snění

E. Cayce ukazoval svým snícím, že tytéž zákony, které tvořily jeho výklady, stejně tvořily i jeho sny. Nepojmenoval a přesně neurčil tyto zákony, jako by to mohli udělat vědci. Cokoliv je v jeho výkladech řečeno, vysvětloval, musí být částečně filtrované kapacitou a terminologií jeho vlastní psýché a psýché posluchačů. Dával praktické rady týkající se jednoho snu a jednoho života. Ale příležitostně poskytl i pohledy, které osvětlovaly „krajinu snění“. A potom naléhal na snící: „Studujte, studujte, studujte!“

Naznačení zákonitostí v procesu snění

Cokoliv dělala Cayceho mysl, když poskytoval výklady, nebylo to bez určitých **zákonitých omezení**. Musel být naváděn na své cíle hypnotickou sugescí. Pro medicínské výklady potřeboval adresu individua nebo jedince, pro kterého hledal pomoc. Pro psychologické výklady potřeboval datum narození.

A při výkladech o určitých nezávislých tématech nebo o skrytých věcech se mu muselo říci, co se hledá, pojmenování a lokalita toho, co bylo hledáno.

Častokrát ti, kteří chtěli rady určitého druhu, žádali během otázek, které následovaly po výkladu, i radu jiného druhu. Byl-li Cayce obzvlášť zainteresovaný nebo v hlubokém vztahu k osobě, která hledala pomoc, mohli dostat žádanou lékařskou informaci i při obchodním výkladu nebo např. radu pro toho, koho měli rádi, při výkladu snu. Ale častěji jim bylo řečeno: „**Ted' o tom nemluvíme,**“ a byli instruováni vyhledat odlišný typ výkladu.

Cayce vysvětloval svým studujícím, že **ohnisko jejich snu** má podobné limity. Nabádal je, aby postavili před svoje vědomí tvrdým studiem, koncentrací a aktivitou cokoliv, o čem hledali pomoc ve snech.

Informace o ceně akcí přijde ve snu k tomu, kdo studuje akcie, lékařské předpisy k tomu, kdo je zainteresovaný na zdraví druhých, spirituální rady pro ty, kteří se snaží chodit po přímých cestách před svým pánem, informace o životě po smrti k tomu, kdo se snaží porozumět těmto věcem. **Sny jsou totiž limitovány ohniskem, na které je zaostřeno vědomí snícího.**

Cayceho výklady se omezovaly jen na informace, které mohl jedinec **konstruktivně použít**. Stejně je to i se sny. Není žádný důvod snít o mezinárodních záležitostech, o době starého Egypta nebo o finanční politice národní banky, či o bakterii, která způsobuje danou chorobu, jestliže snící nemůže s tímto problémem něco podniknout. Podobné informace jsou dostupné pomocí podvědomí a jiných zdrojů, které se dají kontaktovat. Ale psychika chrání svoji rovnováhu tím, že dodává snícím jen omezený materiál. Pracuje totiž podle zákonitostí samoregulace.

Samotné Cayceho výklady ukazovaly pozoruhodnou **variaci formy** nejen ze dne na den, ale i z roku na rok. Když hovořil v transu o těchto variacích, říkal, že zákonitosti práce stejně ovlivňují formu snů.

1. *Jeho výklady měly rozličnou délku*, stejně jako ji mívají i sny. Nejkratší a nejstručnější z jeho výkladů o snech obsahoval jen dvě věty. Byl to výklad věnovaný jednomu z jeho vlastních snů. Výklad ho odmítl interpretovat, řka Caycemu, že nepodnikl nic s tím, co mu bylo interpretováno o jeho posledních snech. Ale vyskytovaly se i takové interpretace snů, které zabíraly celé stránky popsaných poznámek. Ostatní typy výkladů ukazovaly podobné variace v délce od stručných odpovědí po dlouhá vysvětlení.

2. *Jeho výklady se lišily i jasností komunikace*, podobně jako tomu bývá i při snech. Některé výklady byly přímé a precizní, zatímco jiné přebíhaly od bodu k bodu, zahalující myšlenky do sítě slov.

3. *Jeho výklady se lišily i v uvádění detailů*. Některé uvedly jen všeobecný stav krevního oběhu pacienta, zatímco jiné podrobně specifikovaly krevní obraz a krevní tlak. Výklady určitého dne se obvykle pohybovaly na stejné úrovni uvádění detailů tak, jako se podobají sny určité noci. Jedné noci jsou to jen všeobecné vjemy, zatímco během jiné noci jsou ostře vykresleny.

4. *Jeho výklady se měnily, i co se týká úrovně jazyka*. Tak se sny mění od pozemského materiálu, a dokonce slovních hraček, až po poetické a duchovní představy. Většina Cayceho výkladů měla stro-

jený styl obsahující neosobní oslovení, jako např. entita, jedinec, pasivní slovesné konstrukce. Některé výklady ale obsahovaly i útržky slangu, žargonu, např. obchodního, nebo domácí výrazy, které používali v rodině osoby, jíž patřila rada. Na druhé straně některé výklady byly rapsodické a rytmické frázování dalších může být přednášeno jako poezie. Tyto rozličné úrovně stylistiky výkladů mají též svůj zákonitý základ, jako ho mají stejné úrovně ve snech.

5. *Cayceho výklady se lišily i v šířce svého ohniska.* Stejně jako je tomu i při snech. Některé se zabývají jen bodovým problémem, zatímco ostatní proudí v rozšiřujících se kruzích představ a vzhledů, dokud snící nezíská perspektivu širokého rozhledu. Většina výkladů se jednoduše dotýkala osoby a problému, o nějž se jednalo. Byly ovšem i dny, kdy výklady lehce přecházely do spontánního mimořádného materiálu. Takové komentáře mohly být krátké, např. povědí jednotlivci, že jeho ovdovělá matka se brzy vdá za někoho, koho ještě teď nezná. Ale komentáře mohly být i dlouhé, např. vysvětlující biblické paralely k problému, s kterým byla osoba před ním momentálně konfrontovaná. Nebo tyto spontánní komentáře mohly být vedeny i jako myšlenky z vyšší perspektivy, varující všechny, že Bůh nebude na věky snášet tuto cizoložnou a zkaženou generaci.

6. *Vyskytovaly se i další rozdíly ve výkladech,* které mohly nacházet svoji paralelu ve snech. Rozdíly byly v tom, jak rychle se Cayce dokázal věnovat probírané otázce. Někdy to bylo bez čekání na obvyklé instrukce, jako když snící upadne do spánku a náhle sní tak hluboce, že když se probudí, je z toho dezorientovaný. Byly též rozdíly v tom, jak Cayce přerušoval to, co se mu četlo, tak jako hlas přerušuje sen svým komentářem nebo jedna snová scéna přechází do druhé. Vyskytovaly se též evidentní nebo zjevné rozdíly, když Cayce dával vzácně výklady, které nebyly žádány, ale byly potřebné pro někoho, kdo mu právě psal nebo telefonoval. Podobně i sny často zobrazují potřeby, které si snící vlastně ještě ani neuvědomuje.

Všechny tyto rozdíly byly způsobované určitými zákonitostmi v jeho práci. Například celé skupiny vlivů v něm samém měly sklon ovlivnit jeho výklady, jako subjektivní stav snícího ovlivňuje formu jeho snů.

7. *Cayceho zdravotní stav ovlivňoval také výklady.* Když byl nemocný, nemohl výklady poskytovat. Když byl unavený, byly méně jasné, méně detailní nebo méně obsažné. Podobné faktory ovlivňují i sny. Je to skutečnost. Vliv tělesných procesů na snění je skutečně

takový, že na snech určité osoby může být v průběhu času ukázáno, že se její sny mění v závislosti na tom, zda je daný člověk vegetarián, nebo jí maso. Odpočinek a fyzická kondice právě tak ovlivňují paměť, rozsah, hloubku a jasnost snů.

8. *I Cayceho stav mysli ovlivňoval jeho výklady.* Negativně se to projevovalo hlavně tehdy, když měl konflikt nebo stál v defenzívě. Jaké byly některé z těch mála jasných chyb během jeho života, když dával výklady? Jednou to bylo při dávání výkladu o naftových ložiscích a jednou při poskytování výkladu pacientovi v jeho nemocnici. Ani v těchto případech nechybil úplně, ale nepřesnosti, které později vyšly najevo, byly nebezpečné. Přispěly k tomu, že ztratil obojí, naftové vrty i nemocnici. Jeho **nejlepší výklady** se uskutečnily, když byl v dobré náladě, relaxovaný, vtipný, jistý. Na druhé straně častokrát uskutečnil **mimořádné výklady**, když byl v těžkém stresu. Například když ho dvakrát uvěznili kvůli tomu, že poskytoval výklady, nebo když se rozpadla jeho univerzita.

9. *Sny jsou také podmiňovány osobní, subjektivní kondicí.* Nabádal snící, aby si vyšli do přírody, hráli si, aby si udělali dovolenou, aby dostali do rovnováhy své smysly a rozmyšlení, aby žertovali, smáli se, těšili se z dětí. Ale právě tak je nabádal, aby si všimli hloubky snů u osob konfrontovaných se smrtelnou ztrátou nebo selháním v obchodě, rozvodem, nebo při těžkých otázkách ohledně zaměstnání. Všechny tyto faktory mohly vyvolat sny takové hloubky a síly, že z nich učinily vize.

10. *Cayceho výklady byly ovlivněny tím, co jeho vlastní trans popsal jako jeho relativní spiritualitu.* Když byl zlákaný ambicemi v hledání pokladů, nebo byl v pokušení hledat popularitu pomocí svého jasnovidného daru a uspořádáváním přednášek, byl přiveden k poznání, že tím trpěla **kvalita jeho výkladů**. Na druhé straně když se pravidelně modlil a studoval bibli, stejně jako v období klidného chování na ryby, zaznamenal, že jeho výklady získaly na kvalitě. Dokonce rozvinul ještě i nové druhy darů a schopností, ať už při poskytování svých výkladů, nebo v bdělém stavu.

Stejně faktory ovlivňují i kvalitu snů. Když se jeho snící usilovali o peníze, slávu nebo moc pro sebe samé, mohli vidět, že jejich sny se věnovaly právě těmto otázkám, a potom **začaly ztrácet na jasnosti** a schopnosti pomoci. Když si byli jisti ve své víře, když se modlili a toužili pomáhat a sloužit jiným, mohli nacházet ve svých snech nové oblasti, dávající jim nahlédnout do světa budoucnosti,

minulosti či transcendentna.

11. *Kromě faktorů Cayceho vlastního života existovaly i objektivnější faktory, které ovlivňovaly formu jeho výkladů.* I když mnozí lidé, možná dokonce každý, byli schopni vyvolat výklad, nejlepší vedení bylo od někoho pasivního, kdo nehledal v tomto výkladu osobní prospěch. Nejlépe vyhovovala pro tuto roli jeho manželka. V menší míře byly jeho výklady ovlivněny dobrotou a spiritualitou těch, kteří byli s ním v místnosti. Paralela v snění, jak poznamenal Cayce, se nacházela ve vlivu těch nejintimnějších vztahů na snícího. Když manžel a manželka byli spojeni skutečnou láskou, sny byly ovlivněny tímto poutem a polaritou, která se často ukazovala ve snech. Vztahy bratra s bratrem nebo dítěte s rodiči ovlivňovaly stabilitu a rovnováhu snícího a taktéž formu a kvalitu jeho snů. Tato **pouta** nejsou otázkou pěkného chování se nebo. povinnosti, ale mají ten nejvážnější vliv na duši samotnou.

12. *Cayceho zdroj častokrát poznamenal, že danosti těch, kteří hledali informace u Cayceho, ovlivňovaly to, co od něho dostali.* Ti, kteří hledali jen senzaci, využívání ostatních, garance pro svůj život, omluvu svých minulých chyb nebo cokoliv jiné kromě skutečné pomoci a růstu, dostali **jen strohé odpovědi nebo nejasné, nečekané odpovědi** o svých vlastních motivech. Ti, **kterí selhali** v tom, aby konali podle rady, která jim byla udělená, se mohli v budoucnosti dočkat jen krátkých rad, nebo jim mohly být dokonce odmítnuté.

Lehkověrná důvěřivost byla odmítaná stejně jako cynismus. O vychvalování se Cayce staral stejně málo jako o znevažování nebo závist. V jednom výkladu pověděl, že skutečný zázrak se uskutečňuje v hledajícím. Stejně faktory, říkal, ovlivňují rozsah, v němž snící je schopný produkovat snové informace nápomocné těm okolo něho. Často snící získal informace, které nebyl schopný získat jeho blízký, protože snící měl větší odstup a objektivitu k jeho potřebě nebo problému. Často i nevědomá telepatie od bratra k sestře nebo dítěti ukázala snícímu, jak zvládnout zlou náladu, alkoholické návyky, zoufalství nebo přílišnou hrdost.

Naznačení zákonitosti v interpretaci snů

Přesně tak, jak probíhaly určité zákonité procesy během každého výkladu, které poskytoval Cayce, a v každém snu každého snícího, vyskytovaly se zákonitosti v interpretaci snů.

Skoro každý výklad snů z těch sedmi set, které E. Cayce poskytl, začínal krátkým přehledem rozvoje snícího. Ohodnotil, jak dobře si pamatuje svoje sny, jaké měly jeho zkušenosti z bdělého života paralely v jeho snech, co snící pociťuje v otázce vlastního rozvoje, jaký má přístup k svému vlastnímu lepšímu já, jaké nové dary se zjevily v jeho snech, jak se vypořádával se starými slabostmi, v jaké oblasti potřeboval studium nebo praxi a jak dokázal interpretovat sny bez Cayceho pomoci.

Všechny tyto aspekty vývoje snícího byly podle Cayceho dostupné snícím v jeho vlastních snech. A skutečně nejčastější z delších typů snů je „**sen - přehled**“, v němž jsou podrobeny zkoumání jeden nebo více aspektů psychiky snícího nebo jeho života. Takové sny se často vracejí zpět do dětství, jak to ukazuje prostředí, v němž se nejednou odehrávají. Obvykle se v nich objevuje mnoho lidí, zatímco identita a zvyky snícího jsou spojeny s určitými konkrétními lidmi, kteří jsou pro něho důležití. Snící může mít i skutečný cyklus snů, vždy s přestávkou několika nocí na totéž téma, např. sex, víra, odvaha v nepříznivých podmínkách, jak zacházet s dary. Všeobecně takové „sny - přehledy“ a jejich ukončení ukazují, jak si osoba vede. Skličující, temné konce a zlá nálada na konci snu zdůrazňovaly **varování**, zatímco dobrodružství, objevy a pěkná místa na konci snu zdůrazňovaly **příslib**.

Když se Cayce zabýval jednotlivými sny během svých typických výkladů, nejprve určil, **která úroveň psychiky vyprodukovala tento konkrétní sen**. I sám snící může podle svých vlastních snů rozeznat určité úrovně, pracující v něm a produkuje jednotlivé sny.

- Když ve snu slyší nějaký hlas, vyzářování pocitů a myšlenek mu ukáže, zda tento hlas je jeho vlastní lepší já, nebo jen jeho představa.
- Když se mu během spánku ve vědomí zjeví záblesky denních událostí, podle určitých náznaků může zjistit, zda tato scéna reprezentuje obavy z bdělého stavu, nebo je komentářem z podvědomí, který mu může pomoci.
- Když se objeví divný a pobuřující snový materiál, vaše vlastní podvědomí vás naučí, jak rozeznat, zda je to jen snová karikatura vašeho vlastního pobuřujícího chování, nebo zda je to radikální výzva pro celé vaše bytí.

Snící by se měli často ptát ve snech, nebo bezprostředně po nich, aby jim byla ukázána část jejich mentality, která pracovala

v tomto snu a proč. Někteří z Cayceho snících byli překvapeni rozhovory, které mohli v sobě sledovat. Jiní byli potěšeni schopností, kterou pocífovali, když dokázali rozlišit svůj vlastní vnitřní hlas od hlasů diskarnátů, vyskytujících se ve snech. Pro Cayceho interpretaci snů bylo charakteristické zasadit sen jako užší problém do širšího významového rámce, když pocífoval, že sen si to vyžaduje.

- Muži, kterému se zdálo **o smrti bratra** a který z toho byl velmi smutný, byly ve snu ukázány náboženské náznaky, které tento sen odlišovaly od varující předpovědi. Snící se díval ze svého vlastního nadvědomí na význam smrti Ježíše Krista, kterého Cayce nazýval starším bratrem jeho bližních.
- Snícímu, který viděl sebe samého, **jak doprovází** cizí mladou dámu domů z taneční zábavy, bylo doporučeno, aby si všiml, jak služba jiným poznačí celý život.
- Obchodníkovi, kterému se zdálo **o výletě vlakem**, bylo řečeno, že se to týkalo jak pohybu akcií, tak i jeho otázky o putování duší, kterou právě v té době studoval.

Podle Cayceho názoru **sný přinášejí důležité významy na více úrovních naráz a podle toho je třeba je také interpretovat**. Část umění interpretace snů spočívá ve starém umění „Urim“ nebo v rozeznávání symbolů s relativně univerzálním výkladem. Cayce zdůrazňoval čistě osobní významy, které obsahovaly mnohé sny od zmínek o oblečení až po scény války. Ale stejně vyzýval snící, aby viděli v určitých poetických a evokujících snech **přítomnost symbolů**, které mají široké zastoupení v mýtech a umění.

Oheň často značí hněv.

Světlo často značí vhled a pomoc od božského a způsobuje pohyb nahoru.

Dítě často značí slibné začátky vyžadující další pomoc od snícího.

Kůň a jezdec často znamenají zprávu z vyšších říší vědomí.

Zahrocené předměty vsouvané do otvorů mohou být často sexuálním symbolem.

I když například *klíč v zámku* je typičtější pro odemykání něčeho v snícím.

Cayce použil tento typ interpretace v necelých 20 % snů, které interpretoval pro většinu svých klientů, ale mnohem častěji ho použil při interpretaci snů své ženy a několika dalších osob. Vhodnost interpretace podle **systemu Urim** závisí totiž na typu snů, který je přirozený pro snícího.

Jeden z aspektu Cayceho interpretace snů je ovšem pro snící skutečně těžké napodobit: Jde o případy, kdy předpovídal jejich sny, kterou noc se uskuteční, dokonce v které části noci. V cizím, měním se se světe snů se tato část jeho schopností zdá neuvěřitelná. Ale on říkal, že to dokáže udělat, protože vidí faktory v psychice snícího, které vyvolávají sny, tak jako může někdo z vysoké budovy předpovídat srážku jedoucích automobilů na rozličných ulicích pod ním. Dodal, že i snící se naučí rozeznávat, kdy dané sny budou signály nového tématu nebo série, a předpovídat, kolik snů o tomto tématu bude ještě následovat. A skutečně to i mnoho jeho snících později dokázalo udělat.

Bylo částí Cayceho schopností interpretace snů uvést analogie a ilustrace pro body, o nichž hovořil, že se je snaží ukázat. Snová scéna při simultánní akci rovin vědomí je jako vidět klavíristu písícího noty a zároveň vidět akci prstů na klávesách. Individualita duše v rámci jejího širšího osudu je jako individualita stromu vycházejícího ze semene. Je věrný vzoru, a přece je to unikátní strom. **Nemocné buňky v těle jsou jako lidé, jejichž myšlenky se pohybují jen okolo nich samotných a uskutečňují změny, jejichž cílem jsou jen oni sami.** Ale tato schopnost představ je, jak tvrdí, stejně přirozená i snícím.

- Tato schopnost vedla Francis k snu, který jí radil, aby podnikla výlet se svým dítětem, když hledala pochopení péče své matky z jiné úrovně existence.
- Vedla jiného snícího, aby viděl určité náboženské hnutí jako trup velké lodě uvíznutý na pláži, sice překrásně postavený, ale nikam neplující.

Podle Cayceho názoru **určení účelu snu je hlavním krokem k jeho interpretaci.** Vysvětloval, že psychika celé bytosti se snaží dodat vždy to, co snící nejvíce potřebuje.

- Když snící potřebuje vhled a porozumění, dává mu ponaučení, a dokonce přednášky.
- Když potřebuje trošku zatřást, dává mu zkušenosti, nádherné nebo hrozné.
- Když potřebuje informace, poskytuje mu fakta.

Sny jsou totiž částí seberegulujícího, seberozšiřujícího, sebez kvalitnějšího programu, o němž vždy rozhoduje vlastní duše snícího. Důležitým krokem při interpretaci snu je specifikování, co se jím má dosáhnout, co se má snící naučit, co se má naučit rozeznávat.

- Akcie na burze, o nichž se diskutovalo ve společnosti, byly ve snu znakem, aby si snící povšiml těchto akcií a studoval je.
- Ale akcie viděné v pohybu, ve skutečných číslech nebo popisované s instrukcemi speciálním typem hlasu ve snu byly pro snícího signálem, aby konal, a už déle nestudoval.

Část Cayceho tréninku vedla snící k tomu,

- aby se po živých snech probudili,
- aby si udělali o nich v mysli přehled tak,
- aby si je později zapamatovali.

Potom se měli vrátit do spánku s přáním, aby sen byl pro ně interpretovaný. A skutečně se tak nezdálo, ať už větším počtem epizod, nebo krátkými pasážemi, nebo hlasem interpretujícího, nebo dávajícího interview, jak to nazval jeden snící.

Nepřekvapuje, že ti, kteří studovali s E. Caycem stovky snů, podstoupili ve svých životech velký stres, a dokonce těžké krize v manželství a v zaměstnání. Toto studium jim ukázalo dech vyrážející úrovně jejich snů, také tvořivou kapacitu, která je musela zákonitě zarazit a silně otrást jejich egem. Ukázalo jim, že byli schopni učinit cokoliv, co dělal i E. Cayce.

Po několika prvních osobách Cayce už nikdy necvičil snící tím způsobem jako je. Místo toho cvičil lidi ve výlučně spirituálním putování, které více obsahovalo sny, ale kladlo stále větší důraz na meditaci, modlitbu a denní službu jiným. **Dále cvičil lidi jen ve skupinách,** kde mohli den za dnem pomáhat jeden druhému ve studiu, v lásce, ve vzájemných diskusích, způsobem, který jeho první snící málokdy poznali.

Ale vždy tvrdil, že kdykoliv sny a interpretace snů vyrostly jako část tohoto širšího tréninku, tak snící mohou zopakovat v noci a někdy i během bdělých zkušeností cokoliv, co on dělal ve výkladech.

Otázka dosahu ve snech

Cayce se sám v bdělém stavu divil tomu, jaký dosah se objevuje v jeho výkladech a v jeho snech. V souvislosti s tím se mu zdálo o této otázce. Tento sen jako množství jiných, které měl, se objevil, když v transu vyprávěl a koncentroval se na potřeby někoho jiného. Část jeho vědomí byla ale stále schopná vnímat, dokonce i během výkladu. Krátce po ztrátě své nemocnice, když se ptal sám sebe na smysl svého mimořádného daru, podal následující zprávu:

Viděl jsem sám sebe koncentrovaného na podávání výkladu a vi-

děl jsem proces, s jehož pomocí byl výklad podáván. Někdo mi to popisoval. Nacházelo se tam centrum nebo místo, z něhož jsem se dostával do stavu transu a vyzařoval jsem směrem nahoru. Začínalo to jako spirála s tou výjimkou, že kruhy byly všude kolem. Ze začátku byly velmi malé, ale potom, jak stoupaly, se zvětšovaly a zvětšovaly. Prostory mezi kruhy představovaly odlišná místa ve vývoji, která dosáhly individuality nebo osoby a z kterých jsem mohl dosáhnout informací. A to bylo důvodem, proč u velmi nízkou vyvinuté osoby mohlo dojít k tomu, že byla tak nízkou, že dokonce ani jasnovidná nadaná osoba nebyla schopná získat žádnou cennou informaci. Byly tu určité oblasti krajiny, které vyzařovaly svoje vlastní záření. Například bylo mnohem lehčí poskytnout výklad osobě, jejíž vyzařování se týkalo zdraví nebo uzdravování, nemusela to být nevyhnutně nemocnice, ale stačilo určité uzdravující zařízení, než osobě, která byla zaměřena čistě na vyzařování komerční.

Byl bych schopný dát mnohem lepší výklad osobě z Rochestru v New Yorku než osobě z Chicaga v Illinois, protože vibrace Rochestru byly mnohem vyšší než vibrace v Chicagu. Čím bližší byla osoba jednomu z kruhů, tím lehčí bylo dostat informaci. Osoba byla schopná z kteréhokoliv bodu mezi kruhy na svoje vlastní přání přiblížit se ke kruhu. Je ale podivné, že se jaksi přirozeně stahovaly dolů, směrem k centru, pryč od kruhů nebo do prostorů mezi kruhy.

Cayce podrobil tento materiál výkladu, během něhož mu bylo řečeno, že to byla autentická vize toho, jak byly zabezpečovány jeho rady. Vize byla přesná tím, že začínala Caycem jako malým bodem, jako by byl jen zrnkem prachu, protože v záležitostech světa to bylo skutečně všechno, čím Cayce byl. A přece, když poskytoval výklad, rozšiřoval se nebo byl rozšiřovaný na způsob nálevky nebo víru, který se rozšiřoval ven nebo nahoru, dokud v sobě nezahrnoval všechno. Byl vtahován přímo k tomu, co se v lidské zkušenosti pociťovalo jako nebe samotné. Když jeho tělesné aktivity dosáhly v transu nulových hodnot, používal **vesmírný trychtýř**, aby se dostal k tomu, co se hledalo. Odpověď, kterou měl dosáhnout, potom přišla od odpovídající entity. Některé z nich Cayce viděl ve sférách k nim přínáležejícím, které vydávají svůj zvuk jako loutna vydává tóny, aby odpovídala jeho poptávce po informaci.

Výklad byl metaforický, ale jeho výklad zasáhl Cayceho. Pokračoval tím, že ho ujistil o tom, že **přesně viděl, jak se každý jednotlivec, každá skupina, třída, masa či národ nachází na určitém**

bodě, na spirále, kam ji vyneslo její snažení v práci, zadané vše-
vědoucí tvořivou energií. Každý bod byl spojen s ostatními, jako ner-
vy spojují každou část žijícího organismu s jeho centrem. Každý moh-
l být okamžitě uvědomen a vyslechnut v centru.

Zrovna tak mu bylo přesně ukázáno, **že účinek jeho výkladů se lišil** podle toho, zda byly poskytovány hledajícím z Rochestru nebo z Chicaga. Ale rozdíl nebyl v tom, jakou léčivou radu podal, ta mohla být volně podána jednomu místu, stejně jako druhému. Rozdíl byl v tom, **jaký ohlas vyvolala** v individuu a v místě jeho pobytu, když tato informace a pomoc přišla od Cayceho. **Každý poslouchal a odpovídal, jak mu jeho okolí a vývoj dovolovaly poslouchat a odpovídat.**

Od tohoto zjištění, speciálně ve svých životních výkladech, Cayce často zamrmlal, když začal s výkladem: „Vysoko na spirále vibra-
cí, nebo nízko na spirále času, nebo toto místo má stejné postavení na spirále jako město Allentown v Pensylvánii.“ Ostatní kolem něho nebyli schopni během jeho života vidět tuto strukturu, která vyvolá-
vala tyto poznámky, ale tato struktura byla pro spícího E. Cayceho velmi skutečná.

Vzal tento výklad jako ujištění, že také člověk s lidskými omeze-
ními a slabostmi (a jeho výklady ho seznámily s mnohými) se může dostat do stavu vědomí, kde vstupovalo do hry mnohem víc, než jen on sám, když se mělo vyhovět něčí potřebě.

Jeho výklad nabral stejný směr při vysvětlování dosahu pro jednoho snícího (jednoho z Cayceho hlavních snících subjektů), který po-
dával zprávu o nezapomenutelné snové zkušenosti s milovaným člo-
věkem, který zemřel. Cayce ho ubezpečil, že tato zkušenost byla skutečným setkáním. Potom trpělivě poslouchal, zatímco snící vy-
světloval diagram, který nakreslil sám pro sebe a který ukazoval, jak se **lidé z rozličných úrovních střetají tam, kde se tyto úrovně protínají.** Přestože byl ve stavu transu, Cayce sledoval tento dia-
gram, jako by ho mohl vidět, a potom ještě doporučil, jak ho modifi-
kovat.

Muž měl nakreslit hvězdu, řekl. Triangulační výběžky, které z ní vybíhají, jsou jako úplná psychika každého individua. Na samém konci, na špičce, bylo vědomí, které se dotýkalo a spočívalo v lidském těle - a dokonce částečně vycházelo z tělesné sítě a lidských smyslů. Ale když se osoba pohybovala od špičky, psychika se rozšiřovala. A když jedinec dosáhl část kruhu, v kterém se trojúhelníkové

výběžky hvězdy dotýkají svých sousedů, měl **vizualizaci telepatie** nebo naladění se na ty, kteří mu byli blízcí v jeho myšlenkách a starostech. A tam, kde se každý výstupek otvíral centrálnímu tělu hvězdy, tam byla duše každé osoby unikátně orientovaná do svého vlastního bodu, a přece vždy přítomná v centru hvězdy. Potom, pověděl Cayce, tu byla jeho analogie podobná té se spirálou, snící by měl kontemplovat, jak se může každé individuum pohnout ve vědomí od špičky svých osobních názorů směrem k hlavnímu tělu hvězdy, do centra. **Čím blíž se dostal k centru**, tím víc se mohl úplně ponořit do vědomí a duše každé jiné osoby, nebo do kterékoliv úrovně vědomí, reprezentované jinými body ve hvězdě.

- Existuje centrum univerza, pravil Cayce, skutečné centrum s velkým C. Každý člověk, každá bytost, každé stvoření je poznáno a je mu pomáháno stále z tohoto centra.
- Ten, kdo se dostával ve snu nebo transu blízko k centru, dostával se blízko ke každému jinému, kdo ho potřeboval, nebo k těm, kteří mohli tuto pomoc poskytnout.
- Toto byla odpověď na otázku dosahu ve snech, ať už zahrnovala jakkoliv složité zákonitosti a proces.

E. Caycemu se to zdálo jasné, jakkoliv diskutabilní to mohlo být pro jiné vážené lidi jeho doby. Člověk není v univerzu sám! Zdálo se mu jasné, že centrální Skutečnost, zářící jako centrum hvězdy, může být zakoušena jako realita ve snech.

7. Jak si pamatovat sny?

Výklady E. Cayceho byly ušité na míru každému jednotlivci, který tento výklad vyhledal. Platí to zvláště pro jeho výklady o snech, kde vyzdvihl zvláštnosti každého snu a aktivity v termínech, které měly zvláštní význam pro snícího.

- Sen určité osoby o jeho vlastním bratrovi mohl reprezentovat jeho vlastní, nevyvinutou stranu, koresponduje s něčím, co neměl rád u svého bratra.
- Ale když tentýž bratr snil o něm, mohl v tom vidět doslovné varování týkající se bratrových zdravotních problémů, a ne reprezentaci symbolu.
- Když se ženě zdálo o lékaři, mohl to být signál, že její tělo bylo připraveno na početí.

- Když snil o stejném lékaři manžel, mohlo to být podvědomé ocenění cílevědomosti tohoto doktora.

Když Cayce považoval sny za osobní záležitost, označil i procesy, z nichž by se mohli poučit snící i dnes? Jak dalece se dají zevšeobecnovat rady, které dával Cayce svým snícím, to je otázka pro výzkum. Jen tehdy, když dokážeme porozumět procesům, které popsal pro konkrétní snící, když budou moci být zopakovány a obměněny, budeme vědět, do jaké míry se jeho snící a jeho rady pro ně podobají ostatním snícím a radám, které by potřebovali dnes. Takový výzkum sotva začal. Teprve v polovině 60. let byly Cayceho výklady označené a rozmnožené, a tak ty, kteří hovořily o snech, mohly být vybrány a studovány spolu s důležitou korespondencí a záznamy o případech. Avšak obrysy jeho teorie o snech byly zjevné jeho blízkým spolupracovníkům už na konci 20. let a oni pokračovali v zaznamenávání a studiu svých snů a zrovna tak nabádali ostatní, aby tak činili ve směru, který reprezentoval Cayceho názory na sny.

Především Cayceho syn Hugh Lynn Cayce podporoval vznik množství **studijních skupin**, využívajících sny v národní společnosti nazývané Asociace pro výzkum a osvětu, která byla zformována před smrtí jeho otce, aby zkoumala fenomény a procesy, jež byly předmětem diskuse v otcových výkladech. Hugh Lynn Cayce a ostatní, které E. Cayce trénoval (včetně Elsy Sechristové, autorky knihy *Dream your magic mirror - Sny - vaše magické zrcadlo*) nabádali během třiceti let práce stovky obyčejných lidí, aby pracovali se svými sny. Tito výzkumníci neznámého „kontinentu nevědomí uvnitř člověka“ nevedli svou práci v laboratorních podmínkách, ale byli průzkumníky, objeviteli v krajině snů. Opakovaně potvrdili mnohá Cayceho tvrzení o snech, např. že obsahují různé druhy mimosmyslového vnímání, že reprezentují materiál poukazující na reinkarnaci, že jsou ovlivněny vzory z modliteb, že mohou obsahovat vysokou úroveň mystických zkušeností, božské, že styl snění každého jednotlivce je unikátní, že sny mohou být základem pro sebeanalýzu každého člověka atd.

Systematický výzkum Cayceho snového materiálu je též v procesu zpracování. Minimálně jeden psychoterapeut dělal přehledy množství snů svých klientů, aby viděl, jak zahrnují procesy, které popisoval Cayce. A studenti pokročilých kurzů psychologie snů začali srovnávat jeho interpretaci snů s interpretací Junga a Freuda. Za pomoci syna Cayceho byly uskutečněny experimenty, aby se zjistilo, ja-

.....
ký vliv na sny měly stimuly, které popisovaly některé výklady. Drogy, půst, meditace, světla určité barvy, telepatické vysílání a systematická sebeanalýza. Všechna dosavadní práce naznačuje, že dnešní snící **člověk se může skutečně naučit zapamatovat si, interpretovat a používat snový materiál** způsobem, jaký naznačil Cayce ve svých výkladech.

Jak se naučit pamatovat si svoje sny?

Mnozí si nezapamatovali jediný sen v průběhu roků a někteří si nepamatují, že by se jim vůbec kdy něco zdálo. Znamená to, že nemají sny, nebo že si je nepamatují?

Cayce byl opatrný při oddělování snů normálních zdravých a vyvíjejících se jedinců od těch, kteří měli poškozený mozek nebo některé části endokrinního systému. **U normálních, zdravých lidí** není žádné pochybnosti, že mají sny pravidelně, ať už si je pamatují, nebo ne. Cayce toto tvrdil dávno předtím, než to začali vědci zkoumat v moderních laboratořích spánku. Vědci to dělají tak, že ty, kteří si myslí, že nemají sny, probudí, když se jim během spánku začnou hýbat oční svaly. Potom jim pomáhají rozpamatovat se na sny, které se jim právě zdály. Dávno předtím si Cayce vzpomínal místo spících na požádání nejen na jejich jednotlivé sny, ale dokonce na celé noci jejich snů a dělal to do nejmenších detailů a s takovou silou, jen aby povzbudil vlastní paměť snícího. Po takové zkušenosti jednotlivec věděl, že snil a že snil mnoho. Přesně tak, jak to ukazuje dnešní výzkum spánku normálních, zdravých lidí.

Ti, které Cayce učil pracovat se sny, neměli **žádný problém naučit se pamatovat si svoje sny**, když se už ve svém vědomí to rozhodli **udělat**.

- Museli si být jistí, že jsou ochotni konfrontovat se s čímkoliv, co vzejde z jejich snů, a něco s tím udělat.
- Potom museli projít svým podvědomím, touto cestou nebo jinou, a vštěpit mu, že chtějí sny, které by byly dostatečně živé, aby je probudily a zůstaly ve vědomí do rána.
- Někteří to učinili pokyny sobě těsně před usnutím, že budou snít a zapamatují si to, stejně jako si někteří přikáží, že se chtějí vzbudit např. v pět hodin.
- Jiní to činili modlitbou, aby jim bylo dáno poznání prostřednictvím jejich snů.

při Cayceho výkladech a při vyprávění si o nich.

Cayce naznačil při jednom výkladu o jeho vlastním snu, že i tělo má svou úlohu při zapamatování si snů. Člověk má **lepší šanci zapamatovat si sny**, když se snaží vzpomenout si na ně a zachytit je dříve, než začne svým tělem hýbat, když se ráno probudí nebo když se vzbudí během noci. Zjevně i **dostatečný odpočinek** je důležitý, jak Cayce opakovaně zdůrazňoval těm, které trénoval v snění. Nejde jen o dostatek hodin odpočinku, ale spíše o spánek, který přichází zlehka po relaxaci, cvičení, zábavě nebo změně rytmu a odevzdává život jednotlivce do božích rukou.

Byl přísný na některé snící a tvrdil, že k tomu, aby si zapamatovali svoje sny, **si je musí zaznamenat a potom znovu a znovu** procházet svoje zápisky. Když on sám selhal při zaznamenávání svých snů, Cayce byl upozorněn v jednom ze svých výkladů, že nepoužívá dostatečně svoje vědomí při svých snech. Část návodu, který mu byl dán na zabezpečení interpretace snů, obsahovala pokyny o zkoumající mysli snícího. V jednom výkladu byl sám Cayce upozorněn, že na začátku nezkoumal dostatečně, co se týkalo jeho snů. Ke konci svého života si Cayce navykl **diskutovat o svých živějších snech** se svou rodinou, i když si je nezapisoval.

Cayce nabádal snící, **aby začali čímkoliv**, co si mohou zapamatovat, i útržky. Když si zaznamenali nesprávnou verzi, opravil ji. Ale své systematicky snící opravoval méně, než si mohl začátečník myslet, protože snící se brzy naučili, že když byli na pochybách, tak to, k čemu inklinovali ve svých vzpomínkách, bylo obvykle správné. Začít s náladou, kterou máme při probuzení, může být užitečné. Činy jednotlivce během předcházejícího dne a během určitého období jeho života jsou totiž srovnávány každou noc ve spánku s jeho nejhlubšími ideály. Podle toho, **když se někdo probouzí nevrlý** a neoddychnutý, měl by se podívat na svůj vlastní život, stejně jako na svoje sny. A když se někdo **probouzí v jasném a míruplném stavu myslí**, může si být jist, že to, co se odehrávalo v jeho snech, neukáže mu žádný vážný vnitřní konflikt.

Procesy při snění nejsou kategoricky odlišné od těch, které probíhají v bdělém stavu. Zatímco sen může využít mimosmyslové vnímání, aby odkryl něco budoucího, vzdáleného nebo neznámého, stejně to může v bdělém stavu učinit intuice, nějaký dojem nebo vnitřní hlas. Tak jako může sen odkrýt slabé stránky charakteru snícího, stejně to může učinit hluboká **introspekce**. Jako sen může nabídnout

snícímu náčrt zákonitosti, podle níž pracuje vědomí, stejně to může učinit usilovné studium snícího.

Sen může použít pohádkovou představu z minulosti snícího na odevzdání nějakého poselství, ale totéž může udělat představa v paměti během bdělého stavu a **asociace**, stejně jako **nezvyklé slovní fráze** nebo **uklouznutí v řeči**. Proto Cayce povzbuzoval své snící, aby mu předkládali nejen své sny, ale i tyto záležitosti denního života, kde se zdálo, že podvědomí bylo vedoucí silou. A pomáhaje jim s nimi, rovněž na ně naléhal, aby si pomohli sami studováním těchto produktů bdělého vědomí spolu se svými sny.

Za důležitou věc pro proces vzpomínání si na sny je třeba považovat to, **aby v bdělém stavu snící konali podle snů**, které si zapamatovali. Už tento samotný akt přidání vědomí do podvědomé aktivity, která vyprodukovala sen, vzbudí silné proudy v celkové ekonomii vědomí snícího. **Vyvolá pomocné proudy**, které pomohou zapamatovat si příští sny a eventuálně pomohou i při interpretaci všech snů.

Ten nejjednodušší čin je **zaznamenat nebo vyprávět sen**. Tato činnost stoupne na vyšší úroveň, když si snící dokáže udržet části snů ve svém vědomí, ať už je dokáže interpretovat, nebo ne. Protože když sen dosáhne až do vědomí, pravděpodobně má co do činění s vědomím a přinese profit, když mu bude věnována pozornost. Když je sen varováním, jeho opakování zesilní efekt varování, ať by bylo jakkoliv jemné. Když má povzbuzovat, jeho efekt probouzení a zvyšování citlivosti snícího bude zesílněný. Když má být lekcí jeho uchování, bude sloužit jako cvičení.

Zapamatované sny potřebují dále, je-li to možné, být použité. Samozřejmě být použité nenásilně. Ale podvědomí je jako lesní studánka, která musí být čištěna, a musí se udržovat odtok, aby co nejlépe sloužila. Snící se může zaměřit na určitou část snu, která ho silně oslovuje a která mu poskytuje styk s jeho nejvyššími ideály. Protože sny, jak říkal Cayce, jsou vize, které mohou být krystalizované. Ve snech jsou reálné naděje a touhy jednotlivce, nejen prostá ztělesněná přání, ale je v nich vyjádřena jejich síla.

Pokusit se o interpretaci snu je ještě lepší, protože nic nepodporuje zapamatování si tak, jako přímé, vědomé zabývání se snem nebo spojení s důležitým snovým obsahem.

Interpretace snu je otázkou srovnávání jeho obsahu s obvyklejšími aspekty života a myšlení snícího. Porozumění se vždy dosahuje

srovnáváním. Dva velké kroky v interpretaci obsahu snů se zabývají:

- pochopením toho, k čemu se sen vztahuje,
- a pochopením toho, kterým směrem je obsah snu nasměřovaný.

Změnu čeho vyhledává nebo v čem se snaží použít nové názory?

Interpretovat sen znamená, že jednotlivec srovnává sen s vnějšími událostmi i se svými vnitřními myšlenkami, pocity a úmysly. Rozvoj interpretace snů je rozvojem schopností spojovat se snem věci k němu přináležející a tak se přiblížit k smyslu zprávy, trendu poselství nebo stimulu. Velká část Cayceho tréninku byla věnována právě tomuto procesu. Mimo interpretaci snu se může jeho zapamatování zvýšit přiřazením ještě většího významu z vědomí podvědomé akci snu. Studium snů je jednou z takových cest. Jde o studium zákonitostí a procesů, které pracují ve snu nebo v sérii snů a pracují v snícím a v jeho záležitostech. Jako se dají dvě z hvězd Velkého vozu použít k tomu, abychom určili, kde leží Polárka, tak můžeme zařadit do linie dva nebo více podobných snů a možná ještě nějaký dojem z bdělého stavu a nějakou událost, abychom se dopracovali k důležité vědomosti o životě. O tom, jak pracují úroveň vědomí, jak láska přitahuje lásku, jak strach a pochybnosti ochromují, jak koncentrace urychluje mimosmyslové vnímání, jak úloha **pomoci jiným** přitahuje pomoc živých i mrtvých, jak modlitba přivádí člověka do centra, které není jeho vlastní.

I knihy mohou být nápomocny a Cayce doporučoval svým snícím číst knihy, i když jen nemnohé, a dodával vysvětlení obtížných pasáží, které se daly nastudovat v takových pracích, jako je Ouspenského Tercium organum nebo Jamesovy Druhy náboženských zkušeností. Ale podstatou studia nejsou knihy, nýbrž zkušenost a především stálé, pomalé odhalování psychiky snícího. Tu je možné vidět při starostlivém srovnávání (ne při morbidní introspekci) v činnosti všechny tvořivé vzory, které vládnou v přírodě i říším ducha okolo ní. Je možné dokonce říci, tvrdil Cayce, že všechno, co jednotlivec dokáže pochopit z boží práce, je to, co vidí, že pracuje v něm samém ve vztahu k ostatním stvořením.

I když studium je velkým krokem podporujícím vstup vědomí do snů, a je tedy důležité pro stimulaci jasnějšího snění a jasnějšího pamatování, **studium samotné nepostačuje**. Aktivní odpověď na sen nebo na sérii snů je stejně důležitá pro rozvoj schopnosti zapamatovat si sny. Cayce nazýval tento čin „**aplikace**“ a zařazoval část týkající se této aplikace do každého výkladu snů. I studium může být po-

važováno za určitou formu aplikace, ale většinou měl na mysli něco konkrétnější. Snící musí názory, postřehy a doporučení svého snu **uvést do pohybu svými svaly a nervy**. Musí zkoumat pravdu v praxi, v pokusech, v každodenním životě, aby získal plné pochopení a vedení, které sen nabízí. Znovu a znovu Cayce zdůrazňoval svým snícím: „Pracujte, pracujte, pracujte.“ To říkal lidem, kteří se zabývali svými sny.

Co se týká snů, Cayceho repertoár nejdůležitějších aplikací obsahoval dva druhy činů: naladění a službu.

1. Člověk může použít snové stavy a zkušenosti jako vůdce **k naladění se** na svoje nejvyšší já, kterého se dotýká ve snu, a k naladění na Boha tak, jak to nachází ve svých snech. Nebo může pracovat od snových dojmů směrem k vyladění se na své bližní, a dokonce na pohyby akcí na trhu. **Tato forma aplikace** má být praktikována denně se snovým materiálem, jehož význam interpretoval.

2. Druhou hlavní oblastí aplikace je **dávání, služba**. Zabezpečení vlastní rodiny je pro člověka důležité, ať je námořníkem, nebo filozofem. Ale dokonce ještě důležitější je, pokud jsou uspokojeny základní potřeby, podávání ruky jiným, méně šťastným. Podle Cayceho názoru **služba není v životě ničím příjemným, a na druhé straně není hroživou povinností**. Je to punc reality, cesta duše, která hledá život ve své světlosti, nejen potáčení se svými dny. Univerzum je konstruováno tak, že **služba je hlavní úlohou člověka**, dokud je na Zemi. Je to nejlepší z cest, jak každý z nás může co nejlépe rozvinout svůj potenciál k oslavě Boha. **Jestliže je to činěno správně**, s pomocí stálého naladění se před každým novým krokem, a na tomto Cayce trval, člověk si potom nemusí pro sebe vymýšlet stále se zdokonalující modely. Jeho další kroky vyvstanou přímo před ním jako na tabuli, ať už budou zahrnovat zacházení s bohatstvím nebo medicínu, myšlenky nebo nápad, rodinu nebo nepřátele, krásu nebo spravedlnost.

Nakonec Cayce věřil, že člověk může dosáhnout zapamatování si snů dokonce i mimo studium a plánovaný program činů, a sice záměrným **opakováním typu postoje**, který vyvolal sen. Stav naplnění modlitbou zažitý ve snu může být dosažen modlením se - **systematickými modlitbami**. Výklady skutečně někdy nadiktovaly snícimu, včetně Cayceho samotného, krátké modlitby nebo **afirmace**, které se měly opakovat a často používat během dne. Když sen vyvolával více milující postoj k manželce snícího, neměl jen pochopit po-

třebu takové lásky a učinit určitá rozhodnutí, ale mohl například realizovat a vyjádřit tento čin denními procházkami se svou manželkou. Nejen zabývat se snem, ale i oslavovat, rozpínat se, růst do plné síly snu, to jsou další kroky v přidávání vědomí do snů. Každý z těchto kroků buduje lepší zapamatování si snů. Stejně buduje hloubku a jasnost snění, protože slouží k budování samotného snícího.

Alternativa k pamatování si a interpretaci snů, říkal Cayce, nebývá vždy radostná. **Jednotlivci nemohou očekávat, že se tomu budou navždy vyhýbat.** Jestliže neposkládají svoji identitu a směřování svých životů pomocí svých snů, což by měla zkusit a udělat každá normální osoba, potom mohou být **přivedeni nemilosrdnými akcemi svých vlastních duší do nějaké krize**, která bude vyžadovat, aby se vypořádali sami se sebou. Může to být například zdravotní krize, konec manželství nebo zaměstnání. Může to být deprese nebo závislost. **Existují zákony přísnou rukou vedené disciplíny**, které nazýval částí karmy nebo procesu setí následujících žní činů a myšlenek člověka, ať už v jednom životě, nebo v mnohých.

Co se stane se sny, které si nezapamatujeme?

Cayce vysvětlil, že dokonce ani jeho nejlepší studenti, co se týká snů, nejsou schopni zapamatovat si všechny svoje sny a neměli by to ani očekávat. Mnohé sny jsou míněny jako záloha celkového růstu snícího bez toho, že by dosáhly vědomí. Noční práce, kterou psychika vykonává sama pro sebe ze širší perspektivy podvědomí, nebo dokonce z ještě širší perspektivy duše a univerzálních sil. Takové sny **vykonají svoji práci a odcházejí.**

Jiné sny způsobí jen částečný vjem ve vědomí a zapamatují se jen částečně. Když snící pracuje na lepším zapamatování si a používání svých snů, nemusí se starat o takové fragmenty.

- Některé jsou totiž jen vyjádřením starostí ve snech, které jsou omezeny na vědomí a na úroveň mysli nejbližší k němu, bez pomáhajících odpovědí vytvářených v podvědomí.
- Zase jiný typ fragmentů, který je relativně zřídka, slouží k tomu, aby maskoval bolesti a průběh některých tělesných rytmů a tak umožnil snícímu setrvat ve spánku.
- Zatím jiné takové fragmenty působí opačně. Probouzejí ho, když má vstát, bez toho, že by měly nějaký tajemný obsah.
- Dále jsou tu například sny vytvářené po těžkém jídle, které se nelehko zapamatovávají, protože i když jsou někdy velmi živé, ne-

mají hlavu ani patu. Jsou to jen takové zmatené noční „můry“, jen velmi nepodobné skutečným silným nočním mūrám, které umějí obsadit ve vědomí svoje místo a probudit snícího.

Všeobecně hovořil Cayce svým snícím, že sen, který nebyl úplně zapamatovaný, se bude opakovat a vracet s variacemi, které ale nebudou měnit jeho poselství nebo obsah.

Cayce nezdůrazňoval **cenzorský efekt** ve snech, který byl tak zvýrazňovaný Freudem. Tento efekt se zjevně vyskytoval v nemnohých snech, které interpretoval, obzvlášť ve snech z raných stádií studia snů jednotlivých snících předtím, než snící byl schopný akceptovat neradostnou nebo sociálně neakceptovatelnou stránku sebe samého. Cayce dával přednost tomu, aby vyzdvihl, že popudlivost, chlípnost nebo namyšlenost připisovaná ve snech často jiným lidem, byla ve skutečnosti uvnitř snícího a byla přemítána do jiných. Ale znamenal i formu cenzury, která se častokrát objevila, když jeho snící měli tendenci zapomenout nebo opomenout neradostné nebo zjevující části snů častěji než jiné části. Stejně měli tendenci zapomenout šťastné konce, když měl být efekt šťastného konce podložený jejich smyslem pro zodpovědnost.

Jako dodatek ke snům, které nebyly zapamatované, Cayce adresoval sám sobě otázku o snech, které na snícího působí více svým účinkem na jeho tělo a emoce než na jeho mysl.

- Když snící pláče, křičí, kráčí nebo se přehazuje ve spánku, měl by si dělat starosti o svoje **všeobecné zdraví**.
- Měl by to udělat i tehdy, když sny jsou stále divoce nereálné a neradostné, a v těchto případech, upozornil Cayce, by měly být stejně ovlivněny i jiné imaginativní procesy v snícím, fantazie, denní představy a také jeho normální, bdělá představa o jídle, pití nebo společnosti.
- Takové poruchy jsou výsledkem fyziologické neschopnosti senzorkého nervového systému nebo autonomního nervového systému, který kontroluje tělesné pocity, nebo obou.
- V množství výkladů o takových snech poznamenal, že skoro vždy byla do situace zapojena i funkce endokrinních žláz a vyžaduje si pozornost ohledně toxinů a jejich účinku v těle, případně oběhových selhání nebo osteopatických lézí.

Sny o nemocném těle, těle v horečce nebo zranění nejsou hodny ani toho, aby se zapamatovaly a interpretovaly. Ale velká většina ostatních snů, které najdou svoji cestu do vědomí a zanechají v něm

jasnou stopu, otisk nebo náladu, je hodná toho, aby se jim věnoval čas na interpretaci. Už v roce 1924, když interpretace snů byla používána jen některými evropskými lékaři, specialisty pro psychiatrické účely, nebo okultisty na věštění, Cayce tvrdil, že sny jsou normálním prostředkem, s jehož pomocí se může jednotlivec nebo jeho tělo regulovat nebo rozvíjet v důležitých oblastech. O kolik desetiletí předběhl i v tomto oficiální vědu? Proto by snům měla být věnována větší důležitost, větší místo v aktivitách „lidské rodiny“.

Nebezpečí v pamatování si a používání snů

E. Cayce viděl nebezpečí v tom, že se sny nepamatují a nepoužívají. Selhání v tomto směru mohlo přinutit psychiku, aby na sebe upozornila pomocí nějaké krize nebo choroby.

Ale stejně tak viděl nebezpečí v pamatování si a používání snů. Základní nebezpečí spočívá v mohutných, silných energiích vědomí. **Tyto síly by raději neměly být pouštěny z řetězu u těch,** kteří začínají snít, stejně jako u osob, které udržují interakci mezi úrovněmi svého vědomí pomocí nesnových procesů, jako je například modlitba, umělecká tvorba, oddaná láska, těžká práce nebo hra.

Ale kdo hledá pomocí snů možnost probudit a ovládnout tyto mocné energie v podvědomí bez toho, aby v té době vedl zdravý, vyvážený, rozumný život, **dává sám sebe do loterie.** Znovu a znovu Cayce varoval své snící,

- aby udržovali svůj rozum při síle, když budou zkoumat krajinu snů.
- Musejí udržovat v sobě zodpovědné denní rozhodnutí a nespolehat se až přehnaně na něho nebo na sny, v tomto byl velmi striktní.
- Musejí pokračovat v získávání schopností a vědomostí v záležitostech vědomí, i když se jim podaří otevřít přístup k podvědomí.
- Muž by se měl nepřetržitě věnovat své práci a myšlení, žena své lásce a vztahům, ať by je sny jakkoliv lákaly k novým objevům.

Když další dosažené úspěchy v snových zkušenostech otevřely jeho snícím pohled na zkušenosti mimosmyslového vnímání, na krásu a svatost, říkal jim, že se od nich vyžaduje ještě větší vyváženost a **pevný postoj** na obou nohou, aby se dokázali vyhnout extrémům každého druhu, ať už v dietě, myšlení, nebo dokonce ve studiu snů. V opačném případě tytéž síly, které pracovaly tak nápomocně, dokáží **v okamžiku stát se destruktivními** pro snící i pro jiné.

Sníci mohou například ztratit svoje kapacity pro vedení a růst ve snech, což je vždy reálná možnost, která se může přihodit narcisismem, hypochondru, fanatismem, mesianismem atd. nebo tím, že sníci urychlí dynamické energie v sobě samých a nebudou se jich potom moci lehce zbavit, mohou být vážně poškozeni a rušení těmito energiemi ve svém životě, pokud je budou ignorovat nebo nesprávně používat. V jednom vysvětlení Cayce varoval jistého snícího, že jeho **sobecké zneužívání snových zkušenosti** může začít vytvářet určitý typ „sochy“ v jeho psychice a tento výtvar „nezainteresovaných sil“ může být potom pro snícího **nebezpečný**. Toto upozornění se netýkalo diskarnovaných entit - tzv. mrtvých, ale sil, které byly přirozené pro psychiku snícího, které byly stejně mocné jako přirozené.

Ale všeobecně sny přizpůsobují svůj obsah tomu, s čím je sníci schopný efektivně zacházet. Jsou samoregulační a samokorekční. Když sníci věnuje příliš velkou pozornost snění, potom sny samy odvedou jeho pozornost k denním záležitostem. Když se nechá fascinovat jedním aspektem snu, např. snovou exkurzí do země smrti, bude vidět sám sebe jako blázna právě v takovém snovém prostředí, dokud se mu tento bod nestane zjevným. **Ale je tu též limit pro samoregulační funkci snů.** Když sníci rozruší svoje tělo nebo rovnováhu celé své psychiky, rozruší stejně regulační funkci snů a ty potom běží bez souvislosti. Nebo **může poškodit tuto regulační funkci** svou vlastní silnou autosugescí před spaním nebo během polodělných intervalů spánku.

Cayce byl velmi tvrdý ve varováních proti násilnému vyvolávání snových zkušeností jakéhokoliv typu. Jednomu přílišnému nadšenci řekl, že člověk by neměl běhat dřív, než dokáže chodit. Člověk by měl věřit své duši a svému stvořiteli, že se k němu v noci dostane to, co potřebuje, řekl Cayce jinému. **Pracovat zodpovědně se sny**, to neznamena totéž, jako nutit je, aby se staly náhradou za skutečný život.

I přes varování, která se vinula jako jasná červená nit jeho radami obdrženými ve snech, jeden z Cayceho hlavních snících subjektů přišel o svoji psychickou rovnováhu a upadl na čas do **mentální choroby**, která byla příčinou ztráty jeho zaměstnání a rozpadu manželství. Další zase přišel o své zaměstnání a rodinu. Oba ztratili svoje dary a vzdali se používání svých snů, které z nich učinily milionáře a na čas i šťastné, produktivní lidi. Jak jsme viděli, i Francis měla svo-

je problémy, ale všichni byli předem varováni. Stejně tak byl varovaný muž, který se ptal: „Budu schopný předpovědět svoji vlastní smrt?“ Byla to činnost, kterou viděl naznačenou ve snu. Výklad, který následoval toho dne, měl nádech neobyčejného povýšení, které obsahovalo přísliby velké služby pro snícího, když bude plný víry, ale stejně tak obsahoval varování:

Tak potom spoutej svoje nohy; synu můj, drž se jen správných, přímých cest, věda, že před otcem máš svého zastávce. A když budeš volaný k zodpovědnosti za ty činy, které se udály, když jsi byl v těle, za pozeňnané budou považováni ti, kteří budou vedeni tvou snahou. Udržuj si víru a příslib v sobě samém. A udržuj v sobě světlo, které bude vůdcmem pro mnohé duše, hledající cestu.

Ale potom výklad dodal:

*Ale nedej se přemoci přílišnými vědomostmi. Nedej se přemoci, ale ani nepodceňuj to, co přijde ve snech. Tvou vlastní moci mohou být vyvolány tyto prorocké síly, protože maso a krev mohou projevoovat duchovní pravdu, ale nemohou rozkazovat duchu v žádném směru. Pomoc a podpora mohou přijít prostřednictvím masa a krve ve snech nebo jiným způsobem, dokonce i těm, kteří jsou blízko propasti, a přece tam je připravena ta nepřekonatelná propast. Spíše tomu, kdo udržuje svoji vůli v jednotě s vůlí Otce, bude věnována zvláštní starostlivost prostřednictvím Otcova vědomí. Pamatuj si to a nedělej chyby při konání dobra. Udržuj svoje já blízko Něho. Protože **skála, na niž můžeš klopýtnout**, vždy spočívá ve vyzdvihování vlastní síly a schopností, uložených ve vlastním já, a v zneužití svého já ve vztahu k jiným. Udržuj svoji víru, udržuj svoji víru, synu můj.*

Ale tato rada nenašla odezvu. Snící, který během téměř pěti let využíval všechnen potenciál ukrytý ve snech, a bylo mu řečeno, že jeho schopnosti by dokonce mohly přesáhnout schopnosti Cayceho, se brzy odcizil své rodině a klesl na úroveň prodávče trefek, aby se vůbec uživil. Práce se sny, jako každá lidská aktivita, která zaměstnává všechny lidské úrovně, stejně jako láska a boj, jako udržování moci, výchova dětí, odhalování pravdy nebo tvorba obrazů, **zahrnuje v sobě nebezpečí**. Toto nebezpečí je tu proto, že je součástí samotné lidské bytosti. Nezměrné možnosti nebo potenciály bytosti jsou vždy překonávané nezměrnou svobodou jeho vůle. V tomto je v Cayceho pojetí nebezpečí intenzivní práce se sny.

8. Jak začít s interpretací snů

Cayce dával rady více než 60 osobám o jejich snech a to během více než dvou desetiletí, a přitom jim stále dodával odvahy, aby interpretovali svoje vlastní sny.

Nechť byl snový materiál jakkoliv zvláštní, nikdy nepřicházel podle jeho názoru od cizí inteligence. Dokonce i když sny snícího ukázaly větší vědomosti, než byly jeho vlastní, např. o diskarnátech nebo univerzálních silách, snící se stále díval jen na to, co mohl i sám pochopit nebo dokonce začínal prožívat. To značí, že tu byl vždy vztah mezi snícím a obsahem snu, malé postrčení v jeho názorech, které mohlo určit, kde se nacházel, kdyby byl dostatečně trpělivý.

Cayce byl ale mnohem méně aktivní při povzbuzování lidí, aby interpretovali sny pro jiné. Proč? Aby bylo jasné, vždy říkal snícím, že by mohli dělat cokoli, co dokázal dělat on. A co dělal on? Přece interpretoval sny pro jiné lidi. Ale označoval tuto schopnost za neobvyklou a povzbuzoval v ní jen nejlepšího z hlavních snících. Muže, který snil o sobě samém, že interpretuje sny pro ostatní. Cayce řekl, že jeho interpretace byly v některých případech velmi správné a mohly být ještě lepší, kdyby byl věnoval čas tomu, aby na nich pracoval.

Interpretovat sny, jak to popisoval Cayce, to není nazření do snáře, vyhledání symbolu a jeho aplikace na daný sen. Umění interpretace spočívá v tom, když někdo interpretuje sen snícího, a ne sen samotný. To je důvod, proč si Cayce při každém výkladu dával takovou námahu, aby specifikoval, která část psychiky snícího se podílela na snu, a co se tato část psychiky snažila dosáhnout. Když někdo pochopí úlohu snícího ve snu, může podniknout první důležitý krok, co se týká interpretace. Třeba určit, kterou z dvou hlavních funkcí snů třeba přisoudit tomuto konkrétnímu snu:

a) funkce **řešení problémů a adaptace řešení** na vnější záležitosti, nebo

b) **probuzení a upozornění snícího** na nějaký nový potenciál v jeho nitru.

U většiny lidí je to jen sám snící, který dokáže pochopit v potřebné hloubce sebe samého. A zodpovídající tomu **hlavním předmě-**

tem studia při interpretaci snů je především člověk sám na všech úrovních:

- Vědomé plány, cíle, zájmy, postoje, rozhodnutí, všechny tyto složky musí být zaznamenány.

- Stejně tak podvědomí má být studováno s jeho skrytými zvyky, strachy, touhami, závislostmi, obranou. Ještě dvě velké oblasti si žádají studium.

- Je to tělo se svými cykly, potřebami, zvyky, stresy, z nichž každý může být zobrazený ve snech,

- a je to duše, vždy přítomná v snícím a vtiskující mu svou pečeť, stejně jako to dělá tělo, a se svými ideály, hledáním, otázkami, nebo svým břemenem vzpomínek skrytých před přímým pohledem.

A mimo snícího, a přece rezonujíc s ním jako předmět jeho studia a růstu, je říše univerza s jeho energiemi a vzory, jichž se dokáže dotknout pomocí svého nadvědomí.

„Studuj sebe samého. Studuj sebe samého.“ To byla Cayceho pravá rada při interpretaci snů. Říkal lidem, aby vyhledávali vzpomínky, aby zaznamenávali ideály, které v nich pracovaly na různých úrovních (fyzické, mentální, spirituální), aby zaznamenali, co oceňují u jiných, a aby to srovnali se sebou samým, aby zkontrolovali to, jak vnímají sami sebe ve srovnání s tím, jak je vnímají jiní. Povzbuzoval je, aby hledali zákony a zákonitosti, protože cesta, X se zjeví vždy, když se Y nachází v podmínkách Z.

Nepodporoval samolibost snících, když je povzbuzoval při interpretaci snů, protože v pozdějších letech, když trénoval lidi ve skupinách, jim určoval specifickou úlohu hovořit o snech a vizích ostatních lidí ze skupiny a potom napsat dojem skupiny z toho, co dotyčný vyzkoumal. **Práce s jinými**, tak jako práce na snech, stimuluje psychiku k oběma cílům. K smysluplnému snění a k smysluplné interpretaci.

Ve stejných skupinách dále rozvinul a zvýraznil důraz, který věnoval **denní meditaci, afirmacím a hlubokému tichu**. To je, jak říkal, brána vědomí, v kterém se interpretace snu zjeví rychle a je pravdivá. Častokrát to může člověk dosáhnout tím, že poskládá útržky snu natolik, nakolik si ho jeho vědomí pamatuje, a potom se v souvislosti s ním modlí. Když potom uchytl svůj sen znovu v tichém rámu vědomí, může vyvstat s překvapující jasností.

Studium bible stejně jako **ztišení vědomí** vede k stádiu „jednoty“ se sebou samým, kdy se obsah snů stává jasným. Dále srovnává-

ní událostí snů s určitými pasážemi z bible může probudit v snícím smysl pro **velké symboly „Urim“** vlastní lidskému rodu, které se opakují ve snech a mýtech, umění a legendách všech věků. Jedním z nejobvyklejších prostředků Cayceho na podporu snících bylo vyznačit snícimu určitou pasáž z Bible, aby ji sledoval se svým snem. Byl zrovna tak připravený, i když se to stávalo zřídka, srovnávat sny se zkušenostmi Konfucia, Mojžíše, Budhy, Sokrata, ke kterým choval zjevnou úctu.

Zda měl snící **studovat i knihy o teorii snění**, to se Caycemu zdálo být závislé na snícím samotném. Nikdy od toho neodrazil a někdy to silně podporoval. Zvlášť u jednoho snícího s bystrou, zvědavou myslí. Jednou z nejzvláštnějších událostí v celé historii Cayceho výkladu bylo, když tento konkrétní snící hledal radu ohledně specifických pasáží, které četl, a obdržel komentář bezprostředně, i když Cayce v bdělém stavu tyto knihy nečetl. Tato zkušenost mohla určitým způsobem dopřít myšlenky z těchto knih k spícímu Caycemu, protože později příležitostně ilustroval určité body pro snící, odvolávaje se na ideje z těchto knih, které v bdělém stavu vůbec nečetl.

Tak jako když Cayce vytahoval z ničeho nic jména medicínských specialistů při medicínských výkladech, stejně se dotýkal, i když méně často, různých oblastí vzdělání. Vysvětluje dědičnost a vliv prostředí jistému snícimu, citoval určitou studii, srovnávající množství případů dědičných řetězců, a doporučoval snícimu, aby si přečetl danou knihu.

Všemi těmito způsoby může člověk začít s vlastním tréninkem z oblasti interpretace svých vlastních snů. Ale ještě tu byla přirozeně otázka **interpretace snů chorého vědomí**, které podle Cayceho názoru vždy účinkovalo v churavém těle. Pro tyto snící Cayce neváhal doporučit profesionální pomoc. Jasně naznačil, že **profesionální pomoc má svoje omezení**, tak jako řekl určitému snícimu, že je fixovaný na myšlenku svého vlastního oidipovského komplexu proto, že mu to vsugeroval jeho lékař. Ale na druhé straně doporučoval profesionální asistenci bez váhání jiným snícím ve více než tuctu výkladů.

Proč sny tak matou?

E. Caycemu se jednou zdálo, jak **meloun požírá prase**. Když se věnoval výkladu tohoto snu, bylo mu řečeno, že tento zvláštní pohled - přesný opak reálného života, odráží zvláštní způsob, kterým

se momentálně choval. V obrazu, který se zdál nesmyslný, se objevil vynikající satirický obsah, když se podařilo určit jeho důvod. Ve všeobecnosti se to od snového materiálu dá očekávat. Každá řeč a myšlenka nese v sobě **jemný obsah asociací**. Například slovo vlajka nese v sobě celý řetěz polovědomých myšlenek o určité zemi. V bdělém stavu jsou tyto malé asociace drženy na okraji vědomí tak, že komunikace probíhá bez nedorozumění. Ve snech se tyto asociace dostávají do centra jeviště.

- Cayce řekl burzovnímu makléři, že snil o svém starém příteli ze školy, protože tento přítel byl moudrý a rád studoval, a to byly přesně ty kvality, které snící momentálně potřeboval ve své práci, studuje nové pohyby na trhu.
- Řekl snící ženě, že snila o přítelkyni ze školy, protože tato přítelkyně byla až snobsky hrdá, a to reprezentovalo vlastní nálady snící, týkající se jejího přicházejícího dítěte.

V bdělém stavu se k faktům váží určité asociace. **Ve snech asociace diktují fakta**. Při tomto způsobu fungování sny vlastně vůbec nejsou tak zmatené, jak se zdá.

Sny vyvolávané podvědomím v závislosti na denních starostech snícího uvádějí do pohybu svoje obrazy a účinkující, aby prezentovaly dvě věci naráz. Znovu představují snícímu některé vědomé starosti a jeho vlastní zájmy, některá rozhodnutí nebo plány, které se pokouší dělat **deduktivně**, zakládaje si na tom, co zná. V jistém čase mu ukazují, jak situace vypadá **induktivně**, když je zkoumána pomocí faktorů získaných mimosmyslovým vnímáním podvědomí. Protože plní tuto komplikovanou dvojí úlohu, je překvapivé, že sny nejsou ještě více matoucí. Ale dokonce někdy i Cayce pověděl o některé epizodě ze snu: „Raději ji nechej odejít, přijde znovu v srozumitelnější verzi.“

Sen o mluvícím pavoukovi, který rozhazuje dům snícího, by se zdál absurdní. Je skutečně absurdní, když někdo neví to, co Cayce viděl okamžitě. Nevěděla to ani žena snícího a ani snící sám si to nechtěl připustit. Šlo o to, že mimomanželský vztah, který začal velmi skromně, se blížil k tomu, že rozvrátí jeho rodinu. Tak jako **pavouk** i tento vztah splétal sítě, které se stávaly silnějšími a silnějšími. A znevažující komentáře milenky konaly svoji smrtonosnou práci stejně, jako hovořící pavouk. Jediné řešení, jak Cayce řekl snícímu, bylo to, které bylo ukázáno ve snu. Vyřezat celou záležitost ze svého života chirurgicky a rychle. Sen byl následovný:

Stál jsem na zadním dvoře mého dvora, na sobě jsem měl kabát. Cítil jsem, že něco se nachází v manžetě levého rukávu mého kabátu. Snažil jsem se to dostat ven, ale bylo to zapletené do šatů. Když to vyšlo ven, rozlomilo se to a část zůstala uvnitř. Ukázalo se, že je to kokon, zámoitek, a když pukl, vyšel ven malý černý pavouk. Zámoitek byl černý a zanechal velké množství malých vajíček na manžetě mého kabátu a já jsem je začal strážat a odstraňovat. Pavouk rychle ode mne odběhl, mluvě plynulou angličtinou, zatímco utíkal, ale nepamatuji si, co říkal, s výjimkou toho, že říkal něco o své matce.

Když jsem ho viděl příště, byl to už velký černý pavouk a zdálo se, že je to tentýž, ale vyrostl skoro do velikosti mé pěsti, měl na sobě jedno červené místo a jinak byl celý černý. Tentokrát byl v mém domu a postavil si síť na zadní stěně uvnitř domu a odtud se na mne klidně díval. Vzal jsem metlu, srazil jsem ho dolů a vyhodil ven z domu, myslel si, že je mrtvý, ale on tehdy začal ještě více vyprávět. Pamatuji si, že jsem na něho stoupl nohou a myslel jsem si, že je mrtvý.

Když jsem ho viděl příště, upletl si velkou síť na zadním dvoře mého domu blízko místa, kde jsem ho poprvé sdělil ze svého rukávu. Když mne uviděl, běžel k síti směrem k okapu. Nemohl jsem ho dosáhnout, ale hodil jsem před něho svůj slaměný klobouk, který přetrhl síť. Pavouk spadl na zem, znovu hovořel, a tentokrát jsem ho rozsekal na kousky svým nožem.

Cayce ukončil tento výklad snu varováním, že určité stránky tohoto vztahu „narostly do takové míry, že mohou představovat nebezpečí pro samotné srdce a duši. Dej pozor, dej pozor!“ Ale jeho rada byla bezvýsledná. Snící, který obdržel výklad, potom opustil dům, aby se do něj nikdy nevrátil.

Tento sen je velmi matoucí, když se ho snaží někdo interpretovat sám o sobě. Není ale matoucí, když někdo pozná a interpretuje snícího, jehož situace musela být symbolizovaná něčím záludným, samolibým, hovořeným a odpudivým.

Velmi odlišná situace vyvolala sen s **pavoukem** i u samotného Cayceho.

Viděl opilce, kterého odkopli a potom na něho zapomněli, a v tomto zapomenutí se opilý změnil na škodlivého pavouka.

Když Cayce vykládal tento sen, bylo mu řečeno, že to byl jeden ze série snů, který se zabýval jeho kritikou ze strany lidí, kteří považovali jeho výklady za dílo ďábla. Cayceho impuls byl udeřit zpět celou silou tak, jak to ukazoval sen. Ale důsledkem této odplaty by by-

lo další narůstání odporu, které by ho učinilo ještě smrtonosnějším, tak jak to popisoval sen v podobě nezodpovědného pijana, který se postupně přeměnil na stvoření nesoucí v sobě jed.

Cayce uznával, že **interpretace snů není jednoduchou záležitostí**, protože ani lidé nejsou jednoduší. Když vyprávěl o snech, ve stovkách výkladů vyzdvihl čtyři hlavní druhy snových představ: *nesmyslné, doslovné, symbolické a vizionářské*.

Jak se liší snové představy?

1. Nesmyslné nebo bezvýznamné představy, jako např. ty, které doprovázejí horečku, se objevují, když tělo reaguje na své vlastní stresy místo toho, aby použilo představy o seberegulaci. Cayce se díval na takový materiál jako na chemicky produkováný krevním řečištěm, ať už z alkoholu produkováného konzumací množství sladkostí nebo endokrinním vylučováním, které mohlo produkovat sexuální sny, které doprovázejí noční ejakulaci. Takové představy byly jen zřídka propletené smysluplnými představami v tomtéž snu, spíš představovaly oddělené části určitého snu.

- Když muž, který měl erotický sen, vyprávěl Caycemu o útržku snu, kdy vlasy děvčete radostně narážely do jeho tváře, Cayce řekl, že to bylo jen fyzické a nevyžadovalo to ani interpretaci, ani nějakou pozornost ze strany snícího.
- Ale když tentýž snící vyprávěl kompletní sen, který obsahoval děvčata, která zpívala do jeho uší neslušné písně, Cayce označil tento úsek jako důležitý, ukazující jak nízké myšlenky erotických fantazií přicházejí k sluchu podvědomí a budují tendence, které jsou jen těžko kontrolovatelné.

2. Druhou v řadě Cayceho vysvětlení, týkajících se snových představ, je kategorie obvyklejší než nesmyslné představy, a tou jsou představy doslovné. Podle názoru Cayceho na funkci snů u normálních lidí, kteří nejsou pod velkým stresem, většina jejich snů slouží stejnému účelu jako jejich vědomé myšlenky, tj. řešení problémů v závislosti na vnějších podmínkách.

- Když se v práci snícího vyskytnou stroje, bude snít o tom, jak tyto stroje obsluhuje.
- Když jeho práce vyžaduje, aby najal nějaké prodavače, bude snít o kvalifikaci těchto prodavačů.
- Když má žena starosti s chůzí svého dítěte, bude snít o tom, jak ho naučit chodit.

- Když se cítí zastíněná manželovým sklonem k sebedůležitosti, bude se jí zdát o jejích náladách nebo sklonech.
- Když má obavy pomáhat mu v jeho práci, může snít o tom, že pozvala jeho společníky na příjemný oběd nebo že se zúčastňuje večírku pořádaného jeho firmou. Cokoliv je pro ni přijatelné.

Ale doslovné představy zřídka zůstávají samy. Mezi Cayceho sníciemi například přesný obraz smrti matky jednoho z přátel byl doprovázený právě tak symbolickým materiálem, který mu doporučoval, jaký má být pohled na smrt, jak třeba pomoci příteli, když tato smrt přijde k němu. Precizní, přesný obraz zítřejších ranních cen určité akcie na burze byl často doprovázen scénou například stoupajícího výťahu, který představoval nastávající růst, ale též nebezpečí přílišného vzdálení se od země při této akci. Doslovné a~zdramatizované sny jsou často spolu spleteny.

Jak potom může být to doslovné rozeznané uprostřed fantastických složek? Znovu interpretací snícího, nejen snu samotného. Člověk musí poznat vědomé myšlenky a očekávání snícího, aby odhalil doslovné snové obsahy, které zrcadlí jeho vědomé starosti. Kdo má starosti o svého nemocného příbuzného, měl by se zabývat snem o tomto nemocném příbuzném z hlediska jeho doslovných složek. Ale někdo, komu se ve snu zjevil jeho jen imaginárně nemocný příbuzný, nebo když nemoc příbuzného byla nějakého cizokrajného původu, měl méně důvodů hledat doslovné rady týkající se zdraví. Muž investující do akcií mohl očekávat doslovné snové komentáře pohybu akcií, ale kdo vydělával svoje peníze obchodováním s koni, měl očekávat doslovný snový materiál o koních, a ne o akciích.

3. Přes překvapivě velký důraz nebo pozornost, kterou Cayce věnoval doslovným úsekům ve snech (a byla mnohem širší, než jim ji přiznali psychologové nebo analytici v tomto století, které znovu objevilo sny), díval se na většinu snových obsahů jako na symbolické nebo „náznakové“. V tomto ohledu se přiblížil expertům z laboratoří. Jak Cayce viděl sny, jejich hlavní představy zodpovídají řečovým obrátům, zobrazeným a uskutečněným?

- *Nohy a boty* - měly často do činění s postavením nebo ukotvením někoho v tom, o co se pokouší.
- *Sny o ústech a o zubech* - častokrát měly do činění s tou rozčilující funkcí úst - s vyprávěním.
- *Sen o muži bez hlavy* - byl v jednom případě důrazným varováním pro podvědomí snícího, aby neztrácel hlavu v starostech o svoji hlavu.

Ale sny jsou tvořeny méně z konvenčních řečových zvrátů a více z osobních obrazů tím způsobem, jako normálně je určitá běžná melodie pro někoho velmi rychle zapomenuta, ale jinému zrychlí puls ve vzpomínce na milovaného, s kterým se střetl při této písni. Každý snící podle Cayceho názoru má **vlastní repertoár osobních symbolů** nebo emblémů, nabitý významy, které se rozehrávají ve snech.

- Muži, kteří jsou více než jiní fascinováni ženami, nacházejí svoje pokušení a talenty zobrazované v podobě žen.
- Snívající nadšení a fascinováni rádiem v jeho počátcích nacházeli v rozhlasovém vysílání představu jak pro svoje misionářské tendence, tak i pro svoje naladění na neviditelné božstvo.
- Muž, který měl zájem o akcie Warner Brothers na začátku zvukových filmů, zjistil, že jeho snová představa „vitafonu“ reprezentovala nejen vynikající perspektivy těchto akcií, ale i jeho potřebu spolehnout se na svůj vnitřní hlas při posuzování kurzu akcií.

Proč sny využívají tento náznakový materiál místo toho, aby poskytly snícím jasné vedení? Cayce říkal, že sny mají větší úlohu, než jen dodat informace a vedení. Znovu a znovu tvrdil, že sny přicházejí, aby poskytly snícím určitou zkušenost. Jsou myšleny tak, že **mají rozbouchat jeho srdce**, roztřást jeho kolena a rozezpívat jeho ducha. Jsou to pro snícího události, nejen znaková řeč. Vidět tvrdohlavého **býka**, tak jak se to stalo ve snu Caycemu, označuje pro něho nejen to, že on sám je velmi tvrdohlavý, ale pomáhalo jemu sámému procítit tu slepou energii, s níž se střetl ve snu. Sny jsou určeny k tomu, aby určitým způsobem snícího změnily, nejen ho informovaly. Dosáhnout obojí, **informaci a transformaci**, na to jsou sny přinuceny používat znaky.

- Cayceho sen, v němž viděl, jak se otvírá **podlaha** domu a odhaluje se **hřbitov**, který je pod ní, nebyla jen zprávou o tom, že snaha, kterou momentálně vyvíjí má velmi slabé základy, ale tento sen byl míněn i tak, aby mu dal pocítit, že tyto základy jsou odpuzující jako hřbitov, že jsou mrtvé a pro něho nepoužitelné.
- Manžel, který byl mnohem starší než jeho manželka, měl sen, v němž ji viděl plavat přes široké jezero k druhému břehu, aby získala cenu. Nebylo mu tím naznačeno jen to, aby ji respektoval, ale pomohlo mu to i procítit pocit radostí kvůli postupu směrem k vlastní dospělosti, kterého dosáhl.

A skvrna na košili muže, který se nečestně choval v obchodě, nebyla ve snu jen proto, aby mu připomenula jeho nečisté chování, ale

i proto, aby ho znovu probudila k jeho zanedbané sebeúctě.

- 4. Čtvrtý typ snového materiálu, který Cayce často nazýval „vizí“ nebo vizionářským snem, je tak silně věnovaný účelu změny snícího, jako jsou doslovné představy věnovány jeho informování. Tak jako znaky, tento materiál obsahuje jak smysl, tak i **úder na snícího**, ale úder je tentokrát v popředí a je radikálnější. Cayce viděl, že obyčejní lidé jsou schopni snít sny velké politické síly (i když zřídka) jako důkaz toho, že skutečně hledají svůj růst. Mezi těmi zmatenými scénami, které naplňují noc, přijde z času na čas sen, který se zdá, jako by vystoupil ze stránek mytologie nebo bible.

Takovým snem byl například jeden z jeho snů. Dostal ho dva roky poté, kdy přišel o svoji nemocnici a univerzitu, když se stále snažil zjistit význam svého daru a to, jak by měl vést svůj život. Byla to část série snů, která se rozprostírala v době několika let a která ho vedla k tomu, aby vložil důvěru do rukou stvořitele spíše než do rukou bohatých sponzorů nebo namísto upadání do zmatku způsobeného jeho vlastní domýšlivostí. To přesně vyjadřovalo i jeho vnitřní pocit, týkající se poslání jeho života v konfliktu vyšším, než je běžný konflikt sil. Jeho bohatství detailů přesně vyjádřilo jeho psychiku, která učinila z Cayceho nejen schopného fotografa, ale fotografa - umělce vyhrávajícího ceny.

Byl jsem na cestě do tábora. Přes rameno jsem měl zavěšený řemen, na němž byla malá skříňka, připomínající skříňku na uložení dalekohledu, ale já jsem věděl, že v ní je zpráva, kterou jsem měl zavést někomu, kdo je velitelem armády, k níž směřuji.

Malá **skříňka s odkazem** byl symbol, který se opakoval v jeho snech reprezentujíc jeho vědomí o tom, že měl něco důležitého, co měl odevzdat lidem při své zvláštní činnosti - při vyprávění v transu. Jeho sen pokračoval:

Bylo to velmi drsné lézt přes hory.

Tento symbol se též často zjevoval a jeho výklady ho nazývaly smyslem jeho cesty životem, **šplhající** nahoru k lepšímu spojení se svým Pánem.

Přišel jsem dolů do tábora velmi brzo ráno, právě se rozednívalo. Sešel jsem dolů malou roklinou, kterou teče potok, ne širší než dokázal překročit člověk.

Symbol **tekoucí vody** se v jeho snech též opakoval a on se naučil na tento symbol dívat přesně tak, jak ho vysvětlovaly jeho výklady. Jeho snové výklady na téma „šplhající nahoru k lepšímu spojení se svým Pánem“ byly často velmi podobné těm, které jsem viděl v jeho snových záznamech.

nabídnuta lidem, aby jim pomohla tam, kde to nejvíce potřebují, a tam, kde on je toho nejlépe schopný.

Viděl jsem skupinu lidí oblečenou v bílém. Bílé boty, bílé nohavice, kabáty a helmy. Každý z nich měl na dvou řemenech přes svoje ramena velkou nádobu jako z vojenské kuchyně.

Být **oblečený v bílém** symbolizovalo pro Cayceho i pro jiné lidi být čistý ve své službě božskému.- Tato vize se mu objevila i v bdělém stavu několikrát během jeho života.

Byli ve skupinách po čtyřech a každá skupinka měla oheň. Oheň dělali z něčeho, co vysypali ze svých nádob. Vypadalo to jako piliny, ale bylo to červené, zelené a hnědé a mohl to být korek nebo piliny. Z jiné nádoby vylili něco na pánev, a když to zamíchali, vypadalo to jako omeleta, ale prostě něco dobré k jídlu, ale já jsem nevěděl, co to je. Neviděl jsem žádné zbraně, pušky, meče nebo cokoli tohoto typu, ale přesto jsem věděl, že je to armáda.

Ta představa bojovníků pána byla tak silná pro Cayceho, že se mu minimálně jednou objevila i v bdělém stavu ve vizi.-

Nepoznal jsem nikoho z nich, ale nahoru dolů po celé roklině jsem viděl lidi ve skupinkách po čtyřech připravujících si snídani. Zeptal jsem se jich, kde je velitel. Jeho stan byl výše nebo níže v roklině. Mohl jsem vidět bílý velký stan v dálce.

Nebylo to jen tentokrát, co se mu zdálo, že je veden k neviditelné běhající se osobě.

Tu a tam se někdo ke mně přitulil a ukázal mi cestu, kterou mám jít. Po chvíli jsem přišel na místo, kde směrem po pravé ruce byla další malá roklina, která se točila stále dále doprava. A když jsem přišli právě na její úroveň, slyšeli jsme v temnotě kráčet někoho s holí. Slyšeli jsme, že se hůl zlomila, a přestali jsme slyšet.

Náhle se objevila skupina lidí oblečená v tmavém, ne s tmavou kůží, ale jejich oblečení bylo tmavé, ne černé, ale tmavě šivé, hnědé a pod. Celý jejich oděv byl tmavý.

Bylo to typické pro Cayceho, že viděl „**legii temnoty**“ ne černě, ale jen tmavě oblečenou. V bdělém stavu nebo ve spánku vědomě nebo v transu narážel do lidí, u nichž cítil, že jsou nesprávným směrem nebo jsou nesprávně vedeni, ale nebyli pro něho monstry, byli jen v tmavém. Jeho svět nebyl paranoidně černý nebo bílý, ať byly rozdíly v něm jakékoliv.

Potom se mezi nás postavil anděl světla, takže jsme nemohli vidět skupinu tmavých lidí.

Anděl byl symbol, který byl známý Caycemu jako dobrému čtenáři Bible. A přece pro něho nebylo na této představě vůbec nic banální. Jednak díky několika intenzivním vizím, které zažil během svého života, i díky hrůze, která se dotkla dokonce několikrát jeho výkladů, když se dotýkaly otázky andělů.

Potom se zjevil anděl temnoty. Postavy andělů byly mnohem větší než naše lidské, vyšší, těžší, přirozeně jejich energie byla mnohem silnější. Když se zjevil anděl temnoty, byl tmavý jako lidé, které vedl, ale byl mnohem větší. Jeho křídla se podobala křídům netopýra a přece jsem věděl, že nebyla ani z peří, ani z těla, a přesto umožňovala rychle se dostat, kamkoliv si to přál.

Představitivost uměleckého fotografa tu byla jasně shrnuta. Pro Cayceho to byla zkušenost, nejen kontemplace určité myšlenky ve snu.

Křídla se zdála sahat od beder až po ramena, bylo to něco víc, než něco prostě vyrůstající z těla. U obou, u anděla temnoty, stejně jako u anděla světla. Anděl světla měl křídla podobná křídům holubice, ale rozprostírající se od beder až do ramen, nechávající jeho paže a nohy volné.

A teď nastaly činy.

Anděl temnoty tvrdil, že on, tedy anděl světla, by neměl stát v cestě, a dožadoval se toho, aby vybral někoho, kdo bude bojovat s tím, koho vybere on, anděl temnoty. Potom bylo mezi oběma skupinami vyčištěno místo, něco jako aréna, a já jsem byl vybrán jako ten, kdo bude bojovat proti zástupci z temnoty, a potom jsme zápasili.

Cítil jsem, že jsem nedoručil svoji zprávu, a nevěděl jsem, co s tím mám dělat, s tím, že jsem čekal tak dlouho a nepověděl jsem jim, proč jsem sem přišel, a byl jsem překvapený, proč mě vybrali k boji.

Byla tu ukázána Cayceho mučivá **nejistota** ohledně jeho života, jeho talentu, jeho poselství. Nemohl vědět, že nepřejdou ani dva roky a bude na krátko uvězněný v Detroitu pro praktikování medicíny bez licence. Ale v tomto momentu se jeho nejistota týkala spíše finančních otázek. Otázek, aby vůbec získal pro svoji rodinu dost peněz, aby měli co jíst, tak jak to ukázaly některé jeho sny.

Stále jsem cítil řemen a malý balíček. Měl jsem jen tento jeden malý balíček a divil jsem se, proč jsem neměl hlad, když se zdálo, že ostatní mají co jista já jsem měl jen tu zprávu, kterou jsem měl nést.

Potom jsem se začal divit, zda mne neopustí moje síla. Zda mě to dítě temnoty nepovolí do prachu. To byla otáčavá záležitost.

Část Cayceho zkušeností pod stresem, tak jak to jasně ukázaly jeho sny, byla nejen tendence k depresi, ale tendence k tomu, že chtěl působit na atraktivní ženy, které ho často obklopovaly. Byla to tendence, s níž bojoval, a bojoval s jejím potenciálním nebezpečím jak pro jeho rodinu, tak i pro jeho práci nebo „poselství“.

Ale věděl jsem, že kdybych si mohl vzpomenout na jedno slovo a říci ho, že by to nemohlo udělat (to dítě temnoty), a zkoušel jsem přemýšlet, a nemohl jsem si vzpomenout. Nemohl jsem si vzpomenout, co bylo napsáno v poselství, které jsem nesl s sebou. Nakonec, jakoby ze samotného jádra mé bytosti přišla slova, která jsem nahlas vyslovil: „Ejhle, já jsem s Tebou až do konce tohoto světa!“ Jak jsem to řekl, všichni, kteří byli v tmavém, padli a ozval se velký výkřik od lidí v bílém, který se šířil roklinou nahoru i dolů. A jak spadli, jejich vůdce nebo anděl temnoty (když spadl i ten, s nímž jsem zápasil), uchopil jeho levou ruku a udeřil mě s ní do levého boku. To mne probudilo a já jsem měl strašnou bolest v boku.

Závěrečné vyvrcholení jeho snu přineslo s sebou nezaměnitelnou vzpomínku biblického snu Jakuba bojujícího s andělem. To rovněž odhalilo Cayceho jako člověka, který si uvědomoval, že není člověkem dokonalého chování a ctností, ale že je někým, kdo byl dotknutý a zraněný temnotou stejně, jako i jiní. Byla to myšlenka, která se objevovala i v jiných jeho snech.

Ale srdcem jeho vize byl biblický citát, který přišel ze samotného středu jeho bytosti a který definuje jeho práci jako něco víc než parapsychickou zajímavost. Jako prostředek k probuzení lidí, prostředek k **uvědomění si neustálé přítomnosti Boha**. A přesto vyslovit to, doručit poselství svými slovy a životem, k tomu si Cayce musel být vědomý této centrální myšlenky přímo uprostřed svých vlastních pochybností. Když jeho poselství neúčinkovalo na něho v jeho vlastní nejistotě a finančních problémech, jako ho mohl odevzdat ostatním? V této vizi nebyla centrální myšlenka natolik odlišná od těch, které ho trápily v bdělém stavu, když dva roky předtím ztratil svoji nemocnici a cítil, jako by umíral - jak mu řekly jeho výklady. Potom jednoho dne, jak říkal, „zatímco jsem byl v kostele, slova ze zpěvníku ke mně mluvila a tancovala přímo před mýma očima, slova - *moje milost je s tebou* - na mne udělala velký dojem.“

Málo z Cayceho a málo ze slov těm, kterým radil, bylo tak silné, jako jeho symbolický sen p legiích světla a temnoty z jeho vlastní malou, ale pevnou skříňkou, v níž nesl správné myšlenky pro sebe a pro

těch několik, kteří ho následovali. Ale přesto takové sny se vyskytovaly a Cayce jim přikládal vážnost.

Byly takové sny vyjádřením psychického onemocnění?

Musí se interpretovat snící, a ne sen. Když byl Cayceho život určovaný náboženskými motivy a když se cítil pod silným tlakem v zaměstnání, mohly být tyto symboly správné a nebyly choré. V jiném úseku jeho života, když byl úspěšným naftařem, bývajícím v nejlepších hotelích, měly by tyto symboly odlišnou a zlověstnější kvalitu. Potom by možná slyšel ze svých výkladů podobnou výčitku, jako slyšel jeden z jeho snících, který mu podával zprávu o snové zkušenosti, která vypadala následovně:

„Kup nebo prodej 500 akcií General Motors. Já jsem Pán tvůj Bůh.“

To, že snící nedostal vedení od Boha, říkal Cayce ve svém výkladu, bylo zjevné z faktu, že instrukce typu kup, nebo prodej nebyly jasné. Varoval snícího, že takové sny označují nedostatek rovnováhy jak v porozumění, tak v činech života snícího. **Dělicí čára** mezi božskou pomocí a psychickou chorobou může být velmi jemná, ale přece je tu. Byla ve skutečnosti, podle slov, která byla věnována ambici určitého snícího udělat na jiné dojem předpověděním vlastní smrti - „nepřekročitelnou propastí“. Ne každý vážný symbolický obsah byl míněn tak, aby povzbudil srdce snícího. Mohl se stejně objevit jako silná karikatura vlastních požadavků snícího.

Může si být při této nejistotě, týkající se interpretací každého typu snových obsahů, vůbec někdo jistý interpretací snů?

Je možné být si jistý interpretací snů?

Cayceho první odpovědi na tuto otázku bylo jeho zdůrazňování úlohy „zkušenosti“ ve snu. Když úlohou mnohých snů je posunout snícího dopředu v celém jeho životě a růstu, potom takový pohyb je důležitou úlohou interpretace. **Skromná** interpretace, která odhalí jen část smyslu snu, ale přivede snícího k myšlení o důležitých aspektech jeho života, vlastně nakonec vůbec není **skromnou** interpretací. Ale samozřejmě, že ti, kteří se pokoušeli s jeho pomocí o interpretaci snů, žádali spolehlivé prostředky na ověření svých interpretací. Nabídl jim tři takové prostředky.

1. Srovnání snového materiálu jistého člověka jako takového. Častější ano než ne, několik snů z dané noci se zaměřovalo na tutéž otázku nebo problém v bdělém stavu. Co je jasné o jednom

snu, by mělo vrhnout pomocné světlo i na jiné z téže noci. Samozřejmě postupné epizody téhož snu na povrchu jakkoliv nelogicky spojené, měly být zkoumány z hlediska stejných motivů, ať už stále znovu a znovu se objevujících, nebo vynořujících se po částech. Interpretace jednoho snu měla být srovnávána s dalšími interpretacemi podobných dnů. Často Cayce používal ve svých výkladech frázi, „jak bylo viděno“, při odvolávání se na předešlé sny, a aby povzbudil snícího spíš v interpretaci ve světle celkového významu zaznamenaných snů, než jen v zaměřování se na jeden určitý sen v jedné interpretaci.

Interpretace snů mohla a měla být z části ověřována srovnáním změn, které nastaly proti dřívějšímu snovému materiálu. **Když se téma často opakovalo**, znamenalo to, že snící ještě nezachytil jeho podstatu, nebo nejednal podle něho. Ale když téma ukazovalo vývoj v postupných snech, např. omezení sexuální náruživosti a respekt k partnerovi, potom mohl snící předpokládat, že jednak interpretuje svůj snový materiál a jednak dělá pokrok, co se týká sil v něm samém, které vyprodukovaly tyto sny.

2. Snící může ověřovat svoje interpretace jejich srovnáváním s jeho subjektivním dojemem z těchto interpretací. Pocit osvobození se od vnitřní paniky může signalizovat správnou interpretaci, ať by se měl snící postavit tváří v tvář jakkoliv neradostné zprávě. A pocit zvýšené ostražitosti, který není spojen s nepatřičným strachem, může signalizovat, že snící přesně pochopil varování o svých vnějších záležitostech, které bylo ve snu naznačeno. **Relativní jistota interpretace** může následovat po zjištění, že totéž téma se opakuje v sérii snů. Protože psychologická jistota přichází stálým opakováním z pocitu pochopení zákonitých procesů. Také rozhodné uplatnění nových rozhodnutí nebo pocitů, nových postojů v životě může signalizovat, že snící odhalil podstatné poselství snů. Cayce povzbuzoval snící, aby se spolehli na ten stálý, **tichý hlas ve svém nitru**, když se už jednou naučili odhalit a rozlišit tento hlas od výčitek svědomí, hlasu váhání nebo racionalizace. Byl to hlas, který mohli používat ať už na získání vedení při interpretaci snů, nebo vedení při řízení auta, na uzavření výhodného obchodu, nebo získání vhodných argumentů.

3. Cayce nabídl svým snícím úplnější test platnosti interpretací jejich snů. Řekl jim, aby se podívali na „**kvalitu svých životů**“. Pokud rostla a fungovaly efekty v celém jejich životě, mohlo to zname-

nat, že chápou a rozumějí tomu, jak pracovat s hlavním proudem snových obsahů.

Testem jejich životů mohlo být jednoduše zjistit, zda jsou rozmrzelí. Ale ještě lepší, než zkoumat svůj vlastní život, lepší, než souhlasit nebo nesouhlasit se sebou samými, bylo prověřit kvalitu svých vztahů. Cayceho nikdy neunavilo zdůrazňovat absolutní důležitost plodů ducha při určování **progresivního typu života**, tj. jeho kvality. Trpělivost, líbeznost, ochota pomoci, zdrženlivost, to nejsou znaky slabého, zženštilého charakteru, ale právě naopak. Jsou znaky charakteru, který našel samého sebe a svého Stvořitele a nepromítá svůj strach do jiných. Snící, jehož blízcí společníci, jeho rodina a jeho příbuzní a jeho obchodní společníci dávají svůj souhlas den za dnem, že snící, který má nejlepší úplný test jakkoliv všeobecný, co se týká platnosti jeho práce se sny. To jsou **ti, kteří jsou schopni vyložit nejlépe jeho snů**. Je to hlavně proto, že oni jsou ti, kterým je bytí snícího a jeho chování nejlépe známo.

Při tomto způsobu hodnocení platnosti interpretace snů nemají být ignorovány ani **každodenní praktické schopnosti**. Když snící pracuje dobře se svými sny, měl by i lépe hrát golf, jak to Cayce řekl o jednom snu. Měl by dělat lepší obchodní rozhodnutí, lépe mluvit, měl by lépe vydělávat, i když všechny ostatní podmínky zůstanou stejné. Žena zjistí, že je ostražitější vůči nebezpečí a nemocím u těch, kteří jsou v její péči. Měla by se začít oblékat s lepším vkusem, lépe vystupovat, mít lepší a jasnější názory o politice a náboženství, lépe nakupovat, lépe vykonávat dozor na zaměstnance atd. Prostě všechno to, co Cayce ukázal svým snícím, že sny jim mohou být nápomocny.

A konečně jako část třetího typu ověřování platnosti interpretace snů podle kvality života snícího je to, že se mohou spolehnout na hodnocení, které jim poskytnou ti, kteří se s nimi nacházejí v téže **duchovní studijní skupině**, jak to Cayce doporučoval všem svým snícím v době po zániku jeho nemocnice. Ti, kteří se setkávali se snícím týden co týden, aby si spolu upřímně a s úctou promluvili o skutečných záměrech svých životů, se v něm nemohli ani lehko, ani úplně mýlit, zvláště když se za něho modlili den co den, tak jak to měli dělat. Na nich mohla být nejlépe vyzkoušena interpretace snů, protože členové skupin mohli doslova interpretovat svoje životy, nejen svoje sny.

Jak může být zvyšována užitečnost snů?

Málokteré z Cayceho tvrzení může být lépe ověřeno než tvrzení, že **sny snících se budou měnit tak, jak na nich budou pracovat.** Nejprve se mění délka snů. Zpočátku přicházejí jen útržky snů. Potom na určitý čas přicházejí dlouhé, toulavé sny, jako by snící kráčel po povrchu říše svého nitra. Potom sny dostanou ostřejší a přesnější rysy. Částečně se to stane proto, protože snící dokáže rozeznat důležité sny a zapamatovat si je. Dochází k tomu ale i proto, že jeho vlastní psychika dokáže postupně předkládat žádaný snový obsah a zkušenost v ostřejší formě, v obsažnějších komentářích, ve scénách, které nesou s sebou interpretující myšlenky.

Jak se sny v průběhu roků rozvíjejí, obsahují i více náboženských zkušeností. Část těchto změn mohla odrážet i Cayceho vlastní orientaci. Část z toho mohla přijít pod tlakem, kterému byl snící vystaven, když zjistil, že dokáže snít o akciích na burze nebo o setkání s mrtvými, o minulých životech, o chorobách a jejich léčení. Činit toto v americké kultuře bylo zvláštní, i když to mohlo být naprosto obvyklé např. v Tibetu. Sny postavily před snícího do popředí otázky posledních věcí života, ale část těchto změn mohla přijít ze zvyšující se jasnosti vědomí snícího, ze schopnosti jeho duše nebo jeho nadvědomí dostat se k němu, když se vyrovnal s tlakem bezprostředního podvědomého materiálu.

Sny ukazovaly tendenci dostávat se **přes známá témata k hlubším a hlubším úrovním.** Muž, jehož začáteční sexuální sny široce vyzdvihovaly otázku kontroly, se setkal o mnoho měsíců později s vracejícím se tématem sexu v sérii snů, které spolu s vášní vyzdvihovaly soucit. Potom ještě mnohem později přišly sny sledující zkoumajícím přehledem jeho současný sexuální život, po kterém se ozval vysvětlující hlas, který říkal, že korunou mužnosti je dávání „semene“ jiným. Semene, pro jejich úplný růst. Byla to řecká myšlenka, idea, logos spermaticus, rozvinutá ve snech byznsymena 20. století bez klasického vzdělání, který ale byl, jak říkal Cayce, v jednom minulém životě Řek.

Jak zjistili analytici, **sny tvoří cykly** s měnícími se periodami, trvajícími týdny až měsíce. Periody, které se snaží rozvinout snícího, se střídají s periodami, během nichž ho nechávají analyzovat se. Je to, jako by psychika systematicky tlačila snícího na nové "úrovně dospělosti a potom nemilosrdně uklidila nečistoty jeho psychiky až do doby, kdy se má znovu pohnout vpřed. Zarážející črtou ve snu jed-

noho muže byla **přítomnost hlasu**, který k němu mluvil ve snech. Tvořil hlavní součást jeho snů, komentoval snové scény nebo ho jednoduše instruoval nebo káral. Jiní snící těž měli ve snech tento fenomén, ale nikdy ne tak dramatický jako on.

Cayce tvrdil, že způsob snění každé osoby je stejně individuální, jako otisk jejích prstů, nebo jako otisky její duše během dlouhé cesty mnohými životy.

Další změna spočívala v **přiblížení snů k bdělým zkušenostem**. Někomu se zdálo, že mluvil s mrtvým na jiné úrovni bytí, a začal cítit jeho přítomnost a myšlenky i ve chvílích, kdy bděl.

- Muž, jemuž se zdálo o pohybech akcí předtím, než k nim skutečně došlo, začal cítit i, v hektické budově burzy, co se v nejbližším čase bude dít s určitými akcemi.
- Matka, které se zdálo o zdravotních potřebách jejího dítěte, začala i v bdělém stavu přesně vědět, kdy bylo nemocné a kdy jen simulovalo.
- Mladá žena, která byla nesmělá a stydlivá, a na druhé straně hádává ve styku s cizími, nejenže snila o tom, jak se chovat k druhým, ale také cítila spontánní pokrok v tom, jak přistupovat k lidem a jak je poslouchat.

Pozoruhodná změna ve snech, která se objevuje po několika letech studia, je **posun zájmů snícího do větší šířky**, než jsou jen jeho osobní záležitosti. Politické otázky, náboženské trendy, potřeby nerozvinutých národů, konflikt moderních hodnot, dlouhá cesta duše, kontrola epidemických chorob, tyto otázky se stávaly ohniskem snů. Bylo to, jako by snící překonával cestu přes svoje vlastní vrstvy dolů až k vrstvám, o něž se dělil s ostatními v tom čase. Můžeme si být jisti, že záležitosti, které se objevovaly tímto způsobem, byly podmíněné zájmy snícího, vyvinutými v minulých životech. Ale Cayce neminimalizoval **důležitost transpersonálního snění**, když už snící jednou uchopil pevně do rukou svůj život. Právě naopak. Věnoval těmto snům živou pozornost, protože korespondovaly s jeho vlastním přesvědčením, že **žádný život není žitý naplno, pokud není žitý pro ostatní**.

A nakonec sny těch, jež Cayce trénoval, jim nabízely během roků **nové zkušenosti**. Některé z těchto zkušeností byly radikální.

- Když jeden ze snících poprvé potkal ve snu svého už mrtvého rodiče, byl otře"sen několik týdnů.
- Efekt byl dokonce ještě větší, když snící zažili svoje, sice zřídka-

vé, ale rozhodující zkušenosti se střetnutím Krista ve snech.

- Ale také zkušenosti se „čtením“ přesných myšlenek a citů něko- ho žijícího zanechaly ve snících dojem.
- Jiné snové zkušenosti byly méně hluboké, a víc dobrodružné. Např. pohledy na scény z minulého života, obdržení nákresu vy- nálezu, pohled na mořskou krajinu zářivé krásy, zjištění, že dva li- dé sní tentýž sen v tutéž noc, sen o místě a druhu stromu, v němž je ukryt poklad, sen o příteli těsně předtím, než tento přijde atd.

Bylo typické, že sen obsahující novou skutečnost signalizoval za- řazení tohoto typu snu do stálého repertoáru snícího. Od té doby mohl snít v těchto souvislostech kdykoliv. Bylo pravděpodobné, že to bude činit. Protože, **když už psychika otevřela dveře** určitému ty- pu snů, zdálo se, že to programovalo série takových snů, aby se sní- cí trénoval v novém typu snění za předpokladu, že chtěl snít tímto způsobem. Zdálo se, že v určení typu snění panuje **možnost volby**. Cayce řekl ženě, která křičela strachem, když viděla ve snu svého mrtvého bratra, že se nemusí bát a že takové sny se nebudou obje- vovat, když si je nebude přát nebo tajně je vyhledávat pro jejich no- votu a napětí v některém koutku své duše.

Mohou být sny libovolně rozvíjeny, když se tak výrazně mění bě- hem období, v kterém jsou studovány a používány?

Cayceho první odpověď na rozvíjení jasnějších a více pomáhajíc-ích snů byla vždy stejná. Používejte sny!

- Jeden milovník fotografování, který se viděl vcházet do své tmavé komory, tam našel svoji lampu rozbitou na podlaze. Cayce mu jas- ně pověděl, že jeho vedoucí vnitřní světlo vyhasne, když je nebu- de používat s větší důvěrou.
- Mezi Cayceho nejvážnější opakovaná varování patřilo: **„Vědět a nečinit tak je hřích.“**
- Snící, který viděl starodávné bojovníky, kteří byli vystrojeni do bo- je, a místo toho lenivě hodovali na chutném ovoci, se dozvěděl, že jeho vlastní nečinnost, týkající se podněcujících snů, se dostá- vala právě do takové podivné polohy z pohledu jeho vyššího já.

Ale ani slepá aktivita, ani násilné studium snů nedokáží zlepšit kvalitu snů. Každá osoba, která **hledá růst**, ať už ve snech, nebo bě- hem bdělého stavu, musí objevit a ocenit svoje vlastní ideály. Slova nestačí. Někdo může **hlásat lásku k Bohu**, a přitom má na mysli jen lichocení Bohu, řekl Cayce během jednoho výkladu. Vyzval sní- cího, **aby rozlišoval** mezi hlubokým zvoláním: „Tak dychtivě, jako

jeleni hledají potok, tak hledá moje duše Tebe, ó Pane," a opatrnou afirmací: „Vím, že Ty jsi spravedlivý Bůh, který odměňuje ty, kteří hledají Tvou tvář." Celý rozdíl mezi velkým ideálem a slabým může být nalezen v těchto dvou biblických citátech. Ideály, o něž se jedná, se týkají problematických stránek života - moci, bohatství, slávy, smrti, sexu, co si snící o nich opravdu myslí a co v souvislosti s nimi dělá a proč.

- Je jeho ideál skutečně jeho vlastní?
- Zrozený z přemýšlení, rozhodnutí a dalšího přemýšlení?
- Nebo to je jen konvence?

Když si už někdo jednou vyjasní svůj nejvyšší ideál, jakkoli těžce je vyslovitelný a zobrazitelný, musí začít formovat svoji psychiku v souladu s ním, nebo mu jeho sny budou ukazovat stálý konflikt se sebou samým.

Části zladování psychiky se svým ideálem a konečně i se svým stvořitelem je také **odložení strachu** z dělání budoucích chyb. Existuje skutečně zdravý strach, který by duše měla mít, když se opakovaně otáčí zády k tomu, co pozná. Ale morbidní lpění na starých chybách a výstřelcích nemá žádné místo v programu zlepšování snů. Cayce byl velmi tvrdý vůči tomuto přetrvávajícímu **sebeobviňování**, kdekoliv ho viděl, a tvrdil, že minulá vina může být odstraněna současnými činy. Jakékoliv selhání, dokonce krutost, když potom snící vloží svůj život bezpodmínečně do rukou toho nejlepšího, kterého pozná, uvidí, jak se jeho hořké plody mění v průběhu let na ovoce porozumění pro druhé. To, co jednou bylo pro někoho „kamenem, na kterém klopýtl," říkal často Cayce, může se stát pro něho „schodem, po němž bude stoupat" v lásce a pomoci druhým, díky prohloubení citlivosti, která zabezpečí, že psychika je připravena dovolit této transmudaci projevit se.

Cayce zadal svým snícím i jiné postupy. Měli **vypracovat svou vlastní filozofii života** tak, že jejich celé vědomí mohlo působit přesvědčením přímo přes podvědomí v duši. Měli přenést smysl snových symbolů do symbolů, které používali v bdělém stavu. Šlo od výzdoby kanceláří až po symbolické pečeti života, které mohli upevnit na stěnu jako určitý erb své duše. Měli studovat nové typy snů, nechat se proniknout velkými symboly starých zašlých kultur, modlit se za vedení o určitých snových obsazích, zaznamenávat svoje dojmy v bdělém stavu z téhož dne, kdy se jim zdálo o jistém tématu. Takéž je učil zručnosti interpretace na předcházejících případech a pří-

kladech. Člověk by měl, jak to dělal on, určit nejprve **celkový dojem ze snu**.

- Skončil se šťastně, nebo neradostně?
- Jaké bylo celkové stanovisko nebo nálada, kterou přinesl snícimu?
- Jaký mohl být důvod jeho objevení se?
- Snící viděl, jak jeho židovský přítel nutí svoji manželku zpívat křesťanské písně. Cayce mu řekl, že by neměl mít problém vidět v tomto snu svoje vlastní tendence vnucovat svoje, přesvědčení členům své rodiny.

Jakou volbu sen předkládá, předkládá-li vůbec nějakou?

- Muž viděl sebe samého ve snu, jak se chystá odpálit ohňostroj, aby pobavil děvčata na pláži. Ohňostroj mu byl ale odňat a byl odpálen někým jiným, kdo si získal aplaus diváků, zatímco snící zůstal nepovšimnut. Ale přece, když se snící díval na ohňostroj, jeho pozornost se upřela na krásu raket vybuchujících proti obloze a odrážejících se na hladině oceánu. Byla to volba, řekl Cayce, před níž jsme často postaveni. Hrát pro **aplau**s okolí, nebo věnovat pohled jiskrák věčnosti, které je možné najít ve svých bližních a v celém stvoření?
- Manžel viděl sebe samého ve snu, jak sleduje děvče, které pohupuje boky v nápadné chůzi dolů ulicí, a taktéž zaznamenal, že když si zavolala taxík, věděla přesně, kam jde, a odolala návrhům, které jí byly dávány. Kterou cestu vztahů k jiným měl snící sledovat, ptal se Cayce? Cestu svádění, nebo cestu toho, že pozná svoje záměry tak dobře, že ostatní budou k němu spíše přitahováni, než od něho odpuzováni?

Ne všechny zprávy ve snech musejí být komplikované.

- Samotnému Caycemu se zdálo o Šalamounovi a bylo mu hned řečeno, aby hledal Šalamounovu moudrost, ale bez jeho slabosti k ženám.
- Žena, která snila o sobě, že se nachází na lodi v mlze, se dozvěděla, že byla skutečně ve svém životě „na širém moři“.
- Obchodník, který viděl ve snu **dvě postavy**, jednu silnou, druhou tenkou, se dozvěděl, že snil o obrazu dvou přístupů ke své práci. O tučném optimismu a tenkém pesimismu.

Ale znak, který se táhl jako stříbrná nit 700 Cayceho výkladů snů, kdykoliv vysvětloval jiným, jak zlepšit svoje sny a interpretaci snů, se opakoval ve všech druzích Cayceho výkladů, ať už v medicínských, životních, obchodních nebo o nezávislých tématech. Tímto

znakem byla služba.

Pro některé snící služba pomocí snů značila doslova snít pro druhé a pomáhat jim a radit. Ale takových snících bylo málo mezi těmi, kteří konzultovali s Caycem. Další povzbuzoval, aby kreslili nebo psali příběhy, které se zakládaly na jejich snech, nebo aby se podělili o tipy, týkající se akcí, které obdrželi ve svých snech. Nebo aby se naučili ze svých snů zákony lidského vývoje a učili tyto zákony dospělé, kteří o to měli zájem. Nebo měli učit jiné snít. Nebo se měli modlit za ty, kteří jim byli ukázáni ve snu. **Danost každého snícího byla jiná.**

Ať je talent jakýkoliv, řekl Cayce, **zákonitost jeho vývoje** je stejná pro všechny talenty. Jeho první použití musí být pro ty, kteří jsou nejbliže snícimu.

- Když někdo nedokáže milovat svoji manželku, žádný sen mu nedokáže pomoci rozvinout v sobě lásku k jiným.
- Když někdo nedokáže naučit svoje děti základům života, není možné, aby to dokázal podávat dále.
- Když někdo nemůže vést svého partnera pomocí snů, nemůže čekat, že bude moci vést vládu.

Takový je způsob růstu. Nejprve se snící musí změnit a růst. Potom musí najít cestu k podělení se o svůj růst v nezištné službě těm, kteří jsou nejbliže k němu v denním životě. Jen potom mohou přijít sny, které mu mohou pomoci, aby se stal vedoucí osobností, nebo mu pomohou v jeho profesi, v jeho sociální třídě, v jeho škole nebo umění, v jeho reformách hnutí atd., aby jim mohl pomoci.

Je to zákonitost, která je zdůrazněna selháním prvních Cayceho snících, aby si udrželi svůj vysoký potenciál, který v nich viděl a který realizovali jak ve svých snech, tak ve svých životech. Vzdálili se jeden od druhého ve svých rodinách. To byl úder, který napjatá psychika nemohla v době, kdy sahala po výšinách snění, přežít. Proto Cayce u svých dalších snících **nekladl důraz na schopnost vnímání, ale na schopnost milovat a produkovat.** Šlo tu o lásku a produkci v denním životě, o lásku a produkci ve společenství, které se shromáždilo a střetlo, aby spolu studovalo a modlilo se. Jen tento směr dávání, dávání a dávání dokázal udržet tok snů stále čistý a dokonce stále silnější.

Jeho rozhodnutí se ukázalo jako správné. Při tomto způsobu tréninku se ženy z domácnosti stávaly literárními autorkami, a přitom zůstaly dobrými manželkami. Námořník kapitán se stal administráto-

rem jedné výzkumné společnosti, a zůstal výborným kapitánem. Učitel se stal vedoucím modliteb, a ještě lepším učitelem. Stenograf se stal kurátorem záznamů mimosmyslového vnímání, a kromě toho se naučil řídit jiné stenografy. Matka se stala dobrým výzkumníkem psychiky, a zůstala dobrou matkou. Každý z těchto lidí pracoval se svými sny a pracoval na nich tvrdě, v průběhů dlouhých let. Ale žádný z nich **nezanedbal práci na svém životě**. Když měli snící dosahovat pokrok ve snech, měli ho dosahovat společně.

Mimosmyslové vnímání ve snech

9. Sny o budoucnosti a o neznámé přítomnosti

Století, které znovu objevilo sny, bylo i stoletím vědeckého výzkumu parapsychologických fenoménů. Dva druhy výzkumu naplnily police knihoven knihami a časopisy o telepatii, jasnovidectví, mediilitě, psychokinezi, zážitcích prožití smrti, o vizích vyvolaných narkotiky, o chování zvířat apod. Jeden typ byl souhrnem spontánních zkušeností nebo zážitků, byla to popisná práce badatelů vědomí. Další typ byl určen zákonitými variacemi těchto fenoménů a to byla práce experimentátorů. Oba tyto typy výzkumu vyprodukovaly zarážející množství údajů. A přesto „parapsychologická zkušenost“ nemůže být nazývána vědeckým faktem. První a nejdůležitější důvod je neexistence adekvátní teorie. Dokud nebude moci být přesně ukázáno, jak parapsychické fenomény pracují, jak začínají, mění se a končí, budou jejich nálezy jen působivými informacemi. Taková teorie je potřebná i ke spojení parapsychických událostí s lépe známými fenomény vědomí - s pamětí, emocemi, vnímáním a učením.

Dalším důvodem nejistého současného stavu výzkumu parapsychických fenoménů je skutečnost, že jsou často spojovány s filozofií dualismu dvou základních substancí, nazývaných hmotou a vědomím, což je filozofie neslučitelná s moderním vědeckým myšlením.

Třetím důvodem pro tento nejasný stav je fakt, že získané údaje zatím nebyly dostatečně zpracovány, aby přinesly užitek. Věda se může zabývat zvláštními jevy jen za předpokladu, že dokáže předložit nějaké výsledky.

Ale postoj chladného zaznamenávání, s nímž přistupuje k parapsychickým fenoménům moderní doba, nepotlačil výskyt zpráv o nich. E. Cayce byl odsuzován vědci své doby, a přece pokračoval v poskytování výkladů, ať už ty byly čímkoliv. A jeho výklady pokračovaly v tvrzení, že **parapsychologické fenomény jsou zákonité přírodní procesy**, které mohou být studovány, opakovány a aplikovány, a to obzvlášť ve snech.

Snění o budoucnosti

Na konci 20. let žádný jiný sen o budoucnosti nemohl být investory více ceněn než včasná informace, týkající se velkého krachu na burze v říjnu 1929, který spustil velkou hospodářskou krizi a zahnal všechny hospodářské naděje. Protože Cayceho hlavní snící předpovídali tento krach akcií, měli prvotřídní možnost použít svoje sny a ochránit se. První zmínka přišla na konci roku 1927, když jeden ze snících podával zprávu o typu snu, který se mu už mezitím stal známým. Mluvil s ním hlas nebo reportér z jeho vlastního podvědomí nebo nadvědomí.

*V interview mu bylo řečeno, že se něco děje nebo bude dít s oce-
lí, co bude vést ke dvouleté likvidaci na trhu, v němž U. S. Steel zís-
ká jen 5 bodů na konci nebo v průběhu dvou let.*

I když Cayce často říkal, že rady poskytované v interview jsou do-
slovné, stejně tak říkal, že detaily týkající se akcií mohou být symbo-
lické, jako v tomto snu. To, co snící viděl dva roky dopředu, byla je-
ho vlastní šance likvidovat nebo vydělat peníze na vlastním poznání
o kurzu akcií, které získal od reportéra svého vnitřního hlasu. Ale
současně s tím přicházelo varování, že když nebude používat svoje
mimosmyslové vnímání během nastávajících dvou let, potom už ne-
bude mít tu možnost. Až později, když přejde pětibodová nebo pěti-
letá krize. Jinými slovy, snící měl čas do roku 1929, aby vydělal vel-
ké peníze na akciích pomocí snů, ale potom bude muset čekat až do
roku 1932, aby zaznamenal nějaký důležitější zisk. O několik týdnů
později snící znovu snil o tomto časovém rozvrhu do budoucnosti.

Reportér: Podmínky vydrží ještě 1, 5 roku.

Moje odpověď: Nevidím žádné podmínky.

Reportér: Ne, teď je ještě nevidíš, ale budeš je vidět.

V interpretaci tohoto snu Cayce vyzval snícího, aby si vzpomněl,
jak si dělal starosti se zabezpečením prostředků na založení Cayce-
ho nemocnice. Sen následoval jako odpověď na tyto starosti. Podsta-
tou ubezpečení je, řekl Cayce, že ještě 19 měsíců bude snící v neji-
stotě, co se týká prostředků, a že na konci této doby, na začátku ro-
ku 1929, bude velký přítok prostředků z mnohých pramenů, ve vel-
kém počtu a ve velkém množství.

Ale Caycemu bylo jasné, že příslib velkých peněz se nerozprostí-
rá mimo tuto časovou periodu. Jak se ukázalo, snící i Cayce měli
pravdu. Bylo tu ještě 19 měsíců tvrdé práce. Potom, na začátku ro-
ku 1929, začaly peníze proudit. Snící se brzy stali milionáři a Cayce

měl velké podíly na akciích. V tomto roce byla založena nemocnice a zadány plány na univerzitu. V Cayceho kariéře to byl čas velkého bohatství.

Potom, přesně rok před krachem, sen o akciích firmy Montgomery Ward přivedl snícího k otázce o „všeobecném poklesu“, o němž cítil, že přijde. Cayce souhlasil, že nastane „všeobecný zlom“, který se začne v oblasti železnic, ale tvrdil, že když snící a jeho společníci budou pokračovat v poslušání svého vnitřního vůdce, bude jim dána moc a blahobyť.

V lednu roku 1929 sen poskytující informace od mrtvého otce o kurzu akcií vedl snícího k otázce: „Znamená to, že bychom měli prodat všechno, co máme? Kdy by byla na to vhodná doba?“ Cayce ho ubezpečil, že jeho otec mu jen ukázal začátek zlomu, který přijde později v tomto roce. Téže noci přišlo varování pro snícího ohledně zpráv, které hledal prostřednictvím média. Tento pramen byl odlišný od otce snícího, jehož zprávám obsaženým ve snech se snící naučil věřit.

Seděl jsem ve škole se svým bratrem. Byl tam učitel. Dával nám nějaké otázky. Odpověděl jsem na otázku a řekl jsem: Já a můj bratr jsme partnery na burze.“ Můj bratr mne rozčileně přerušil a řekl: „Tam je taťka.“ Potom mi učitel ukázal velmi škaredě vypadajícího člověka, dost krutě vypadající osobu. Všichni ostatní zmizeli. Učitel mi dal rukavici obrácenou naruby. Uvnitř té rukavice byla ochrana proti té osobě. Vyběhli jsme ven do haly, pokoušeli jsme se uniknout.

Podle Cayceho snící přesně viděl lekci, představovanou seděním ve škole, o tom, že existují **diskarnáti**, kteří by mu poskytli velmi sporné poznatky prostřednictvím média, i když z času na čas mohou poskytnout i skutečné poznání. Varoval, že tito dva bratři by mohli být svedeni z cesty takovou chybnou prezentací „různých fází tohoto fenoménu“, a naléhal na ně, aby hledali ochranu nebo úkryt z nitra, což bylo reprezentováno **rukavicí**, a byl tím míněn vnitřní souhlas s božským, nejen s diskarnátem.

Byla to aktivita médií, která je mohla případně vést do problémů, co se týkalo jejich aktivity na burze po krachu v roce 1929. Ale v jejich snech žádné problémy nebyly. V březnu roku 1929 měl jeden z bratrů jasný sen.

Měl jsem dojem týkající se trhu, že bychom měli prodat všechno,

dokonce i kmenové akcie. Sen se týkal mé manželky a dvou obchodních společníků. Zdálo se, že býk pronásleduje můj červený oblek. Zkoušel jsem toho býka chytit. Byly tam nějaké speciální vzkazy o akciích Westinghouse a Wright Airplane.

Snící, řekl Cayce, viděl „parabolu“, v níž býk reprezentoval býčí tendence na trhu mezi jeho společníky. Poznámka - býčí přístup - značí spekulovat na vzestup akcií a jejich přicházející postupy podpořit trh. Ale, řekl Cayce, odkaz na akcie Westinghouse a Wright Airplane, které ve snu vlastnil jeden z jeho společníků, byly varováním pro snícího, aby ochránil jednotlivá konta, která měl v držení stejně, jako by měl ochraňovat svoji ženu před nebezpečím. Protože brzy nastane „zmatek, který bude způsoben mnohými změnami, tak jak to bylo vidět v klesajícím pohybu, který bude dlouhotrvající.“ Doporučoval snícímu, aby následoval rady a „nedržel příliš velké množství akcií, dokonce ani těch, které vypadají velmi jisté,“ zdůraznil dojem snícího, že by měl „prodat všechny akcie, dokonce i kmenové, a že to naznačuje velké množství změn, které nastanou.“ Snící předtím nikdy za dobu delší než 4 roky nedostal takové snové varování.

V následujícím výkladu, poskytnutém tentýž den, Cayce řekl, že červená barva jeho obleku ve snu označovala nebezpečí v býčím přístupu k trhu, a dodal, že „může být očekáván dlouhodobý pokles.“ Ale vysvětloval, že nedojde ke skutečně medvědímu trhu, protože v poslední době, „v posledních měsících dostaly velké společnosti větší příležitosti než pravděpodobně kdykoliv předtím.“ Bude to pomalý pokles. Nastane i velký rozkol ve finančních kruzích. Dále Cayce řekl:

Boj teprve začal. Při tomto vývoji můžeme očekávat skutečný zlom a potom medvědí trh. Tento fiskální spor nastane mezi těmi, kteří věří v použití národních rezerv, a těmi, kteří se spoléhají na financování individuální. A způsobí to - dokud nepřijdou ke slovu v bankovníctví stabilnější podmínky - velké rozpory ve finančních kruzích.

Cayce odkryl rysy nadcházejícího finančního kolapsu, směřujícího k rozhodující bitvě mezi představiteli dvou odlišných peněžních politik. Těch, kteří byli přesvědčeni, že instituce by měly zakročit, a těch, kteří byli přesvědčeni, že privátní finanční podnikání zachrání situaci.

Koncem března Cayce komentoval snový materiál o akciích Mace tak, že akcie Mace a některé jiné akcie skutečně dosáhnou svoje ma-

xima a potom nastane „dlouhodobý pohyb směrem k poklesu,“ který dá podnět k předpokládanému vládnímu vyšetřování“ v oblasti bankovníctví a trhových spekulací“. Doporučoval oběma snícím bratrům, aby se zbavili jednoho místa, kterým disponovali a které měli navíc na burze akcií, protože, jak pravil, akcie se přibližují k svému vrcholu na dlouhou dobu.

O několik týdnů později přišel zvláštní sen, který přivedl Cayceho k širokým komentářům ohledně burzy. Snící mu podal zprávu, že upadl do spánku po čtení knihy Ezechielovy a „při hledání pomoci u božského“. Ve snu byl obviněn z vraždy, kterou nespáchal. Zdánlivě byl v zoufalých podmínkách, a přece nebyl příliš vystrašen. Skutečně to byl poměrně přesný obraz toho, jak ho zasáhne přicházející krize. Zaznamenal použití podkožních injekcí ve snu. Cayce nazval tento předvídací obraz obrazem injekcí finančníků, kteří se budou pokoušet podpořit trh a pokračovat.

Podpora bude rozdělena mezi ty, kteří jsou stoupenci Úřadu federálních rezerv (národní banka USA) a jeho postoje, jako kritéria pro aktivitu, a těch, kteří by použili peníze na rozličných místech pro aktivity spojené s trhem. Jako jednotlivci, tito nejsou až tak velmi členy Úřadu - protože Úřad federálních rezerv samotný je rozdělen na jednotlivce, kteří mají ideály o tom, jak by měl Úřad fungovat na jedné straně, a na ty, kteří by schopnosti Úřadu hned použili na straně druhé. Každá tato strana je podporována určitými finančními silami. Ale kdyby se některým z nich dovolilo, aby bez kontroly spěchali svým směrem, muselo by zajisté přijít ke zlomu, který by vyvolal paniku ve finančních centrech. Nejen v aktivitě na Wall Street, ale v souvislosti s úřadem a uspořádáním momentálních poměrů a peněz v mnohých finančních centrech.

Cayce a snící viděli s prorockou přesností detaily smrtonosné srážky ukázané ve snu. Viděli přicházející klesání zlatého standardu, uzavření burzy a skutečnou paniku, která následovala v říjnu a v listopadu. V červeci v r. 1929 podal jeden ze snících tuto zprávu:

Hlas: „Podrž si skutečně jen to, co jsi schopný rovnou vyplatit.“ Viděl jsem Fleischmana 82, 83, 82. Pád velké banky, který předpovídal značné množství problémů na trhu. Viděl jsem akcie Western Union na 160 atd.

Cayce ho ubezpečil, že dostal přesné rady, které mu měly pomoci při přicházejících problémech na trhu, včetně přesné předpovědi bankovního selhání. Ale pokud se snící bude držet svého vnitřního

hlasu bez strachu - a Cayce zdůrazňoval důležitost jednání bez strachu - „v oddanosti osudu“ - potom mohl dostat všechnu pomoc a vedení, které potřeboval.

Tito snící a jejich blízcí společníci skutečně přestáli bezpečně krach 29. října. O několik dní později Cayce povzbuzoval hlavní snící ze skupiny, aby si vzali volno. Jak řekl, měli by dostat definitivní vedení „s plnou jistotou“ o tom, jak mají jednat při každém větším rozhodnutí ohledně akcí.

Nedovolte trápit vaše mysl. Nenechejte příliš unavit svoje tělo. Neupadněte do mentální nerovnováhy jako důsledku nejistoty, která se objevuje v této době.

Doporučoval jim, aby si vzali několik dalších dní volno, „aby dokázali v sobě objevit tu stálost rozhodnutí, která přichází z vytrvalých modliteb s těmi, kteří by mohli poskytnout pomoc nebo vedení v této době.“ Potom, když se znovu vrátí na burzu, **znovu obdrží pomoc, protože ji obdrží ti, „kteří hledají radu při Jeho nohou.“**

Snící překonali bez výjimečných ztrát nejtěžší finanční bouřku moderní doby. Jejich sny je upozornily na každý významný pohyb akcií s předstihem. Tak, jak jim Cayce řekl před pěti lety při prvních doporučeních, aby si zaznamenávali svoje sny, byli schopni vidět obchodní podmínky kolem nich „dřív, než se dostaví jejich projev.“

Sny o osobní budoucnosti

Nebyly to však jen obchodní detaily, které se představovaly snícím v předstihu. Cayce např. řekl Francis na začátku jejího zaznamenávání snů: „**Každá událost, která se stane realitou, se nejprve zdá.**“ Měl na mysli samozřejmě velké vývojové změny, které byly podmíněny směrem a zvyky života nebo životů snícího. Řekl jí to, když byla vdána sotva týden a zdálo se jí o slabomyslném dítěti. Řekl jí, aby se nezabývala takovými myšlenkami a obavami, ale tento sen se stal pro ni realitou o 25 let později, když její jediný syn mentálně onemocněl.

- Francis snila už na začátku manželství o rozpadu, který přijde do jejího domu. Ale nebyla sama, komu se o tom zdálo. Před ránem, kdy se měl ženit, měl její nastávající manžel několik snů. Jeden sen obsahoval hlas, který ho vyzýval, aby byl velmi pozorný, a ukázal ho, jak si vybírá v obchodě šest černých **závoju na svoji tvář**. Hlas mu řekl, že tyto závoje jsou překážkami jeho lepšího porozumění a pokroku. Cayce s tím souhlasil a naznačil, že snící vi-

děl šest způsobů, jimiž se měl změnit. Ať už se něčeho zbavit, nebo chránit se něčeho s pomocí větší, než byla jeho vlastní teď, když se ženil. Byla to jakoby náhodná svatba ve věku mladším, než mu doporučoval Cayce, i když už ženich měl skoro třicet. Téže noci se mu snilo, že byl zpět v New Yorku se svou nevěstou, která byla velmi vážná a žádala, aby jí poskytl možnost připojit se k Caycemu ve studiích na parapsychickém poli. Cayce varoval ženicha před přílišnou vážností vůči jeho mladé ženě, vážností, kterou pozdější sny označily za dogmatismus.

O týden později se mu zdálo, že spolu s manželkou si prohlíželi krásnou horskou stráň, když náhle ona odešla, že si prohlédne druhou stranu, a nechala mu jen malý zápisník, v němž bylo napsáno, toto je sbohem. Snícího zasáhla panika.

Cayce mu znovu pověděl, že viděl nebezpečí jeho vlastního naléhání na manželku - dává jí víc, než mohla strávit, a nutí ji, aby viděla i druhou stranu vrcholu jeho zájmů. Později osudné spory ukončily manželství. Ale bylo tu více varování, protože sešitek, který mu zanechala, byl poznámkový blok obchodníka s akciemi. Cayce varoval oba, snícího i jeho manželku, ohledně přicházejícího pokušení získávat peníze, drahé majetky a postavení. Spíš by měli hledat **skutečné království** a dělit se o ně.

Manželské vztahy byly také objektem snu jiného mladého manžela, který se rozešel se svou manželkou o několik let později.

Viděl jsem svého tchána a sebe procházet se na dvoře našeho apartmá na Park Avenue. Zdálo se, že tu je zdůrazněna skutečnost, že můj tchán a já jsme byli bez našich manželek. Zdálo se, že jsme úplně sami, a zdálo se, že stejně se cítí i moje tchýně a také moje manželka.

Když Cayce analyzoval tento sen, pověděl snícímu, že jeho nedostatek je v tom, že nedokáže vidět věci i z úhlu pohledu své manželky a tchýně, vlastnost, která se stala kritickou, když tchýně přišla bývat k nim.

- Jistému muži vyčítali jeho příbuzní styk s Caycem a zdálo se mu, že jeho strýcové ho varují před smrtelně jedovatým škorpiónem. Ale když snící a jeho pomocník vytlačili ze škorpióna nějakou tekutinu, která vyléčila nemoc jednoho ze strýců, všichni se těšili. Tento sen, řekl Cayce, ukázal snícímu čas, který měl teprve nastat, když jeden z jeho strýců bude potřebovat Cayceho pomoc kvůli vážnému onemocnění a dostane ji.

- Obchodníkovi se zdálo o ženě, která byla celé roky jeho zarputilým nepřítelem. Seděl blízko ní v divadle s lístky, které stály více než 13 dolarů, a byli nejlepšími přáteli. Cayce naznačil, že přátelství bylo přerušeno hlavně pro činy nějakého nepřejícníka a že ve třináctém roce jejich nepřátelství budou mít šanci na opětovné spojení, šanci, které by se měl snící chopit.
- Sen o osobní budoucnosti se mohl rovněž týkat zdraví a pohody snícího nebo někoho, kdo byl pro něho důležitý. Cayceho manželka, které se často zdálo o budoucnosti a jejíž sny byly mnohem poetičtější než u většiny ostatních, hovoří o snu, který se týkal příbuzné. Sen poskytla na výklad manželovi.

Byla jsem u ní a ještě s další příbuznou mě prováděly po domě. Zolaš jsem si všimla bílých závěsů na oknech a potom jsme procházely podzemním podchodem...

Tu ji spící Cayce přerušil a pověděl: „Někdo tam bude pochovaný, brzy uvidíš.“ Ona pokračovala:

Viděla jsem přitékat vodu a pokoušela jsem se...

Znovu ji přerušil a komentoval, že **voda** byla, jak to často říkal ve svých výkladech, prvkem, z něho vzešel všechen život, a že **smrt** byla osvobozením osoby na jinou úroveň bytí, zatímco tělo se vraceo k prvotnímu prvku, z něhož vzešlo, který se dal vidět v tekoucí vodě. Pani Cayceová pokračovala:

Pokoušela jsem se pomoci dětem^..

A Cayce ji znovu přerušil, aby naznačil, že duše se vracela do dětského stavu při umírání a podstupovala čerstvý začátek na své dlouhé cestě. A potom pani Cayceová skončila:

Viděli jsme nádrž s něčím výbušným, před čím jsme pociťovali strach.

To znamená, že se jí zdálo o strachu té ženy ze smrti. Ale připomněl své manželce, že v tom snu unikly té výbušnině. To označovalo přesný přístup v ústrety přicházející smrti. Nic, čeho by se měla tato žena bát, protože „je to začátek.“ Žena zemřela o tři týdny později. Zemřela bez břemene zbytečné úzkosti ze strany její blízké příbuzné Gertrudy Cayceové.

- Ne všechny pohledy do budoucnosti byly u Cayceho snících takové slavnostní. Např. budoucí otec chvíli snil při modlení a sklouzl do disociovaného stavu. Hlas mu řekl: od 27. do 9. Třebaže to bylo v únoru, Cayce mu řekl, že hlas mu podal zprávu ohledně starosti, pro niž se modlil za zdraví své manželky a přicházejícího dí-

těte. Data, o něž se jednalo, byla 27. 3. - 9. 4., čas, kdy mělo dítě přijít na svět bezpečně a šťastně. Za dva měsíce se dítě narodilo přesně podle plánu ve snu 4. 4.

- Nemálo snů o osobní budoucnosti muselo být interpretováno podle Cayceho jako sny o něčí určité danosti, které pro muže častokrát vystupovaly v ženské formě. Jeden snící v sobě vyvinul pozoruhodnou psychickou schopnost, ale byl v pokušení používat ji čistě pro **osobní prospěch**. Byl v pokušení využívat takto i Cayceho výklady. Měl následující sen:

Někdo byl paralyzovaný silným záchvatem mrtvice. Zdálo se, že je to můj bratr, a když jsem zdvihl tělo, abych ho odnesl někam jinam, změnilo se na děvče nebo ženu, na některou z přítelkyň mé matky. Nesl jsem tělo a uvědomoval jsem si, jak strnulá byla paralyzovaná strana, až mi hlava osoby zvláštně visela přes rameno. Snažil jsem se ji napravit, když jsem se zapojil do konverzace.

Podle Cayceho názoru tento sen byl vážným varováním, kterému věnoval dva výklady. V jednom bylo **varování** snícímu, že by mohl ztratit svoje vlastní jasnovidné schopnosti, což by ho vyděsilo zrovna jako paralýza jeho bratra nebo matčiny přítelkyně. Bylo to též varování, že když se výklady vyhledávají pro osobní prospěch pomocí E. Cayceho, něco z toho sobeckého přístupu pronikne k němu a může mít fyzické důsledky na Cayceho nervový systém a oběh. Nevyvstávalo žádné nebezpečí pro Cayceho, jak vysvětlil výklad, když se zabýval akcemi jako částí tréninku snících, jak správně snít. Ale když někdo hledal radu ohledně akcí jen kvůli dolarům, pod tlakem, aby se dostal do popředí před jinými na trhu, bylo to pro Cayceho nebezpečné.

Toto snové varování bylo respektováno jen z části, jak to ukázaly pozdější varovné sny. Za zmínku stojí, že snící skutečně ztratil svoje vlastní jasnovidné schopnosti na sedem let. A Cayce, který ještě 20 let potom, co byl vydán jeho životopis, nutil sám sebe k tomu, aby poskytoval stovky výkladů každému, kdo potřeboval pomoc, zemřel po záchvatu a paralýze tak, jak to bylo ukázáno v tomto varovném snu.

- A nakonec tu byly sny o osobní budoucnosti, které jen nabádaly snícího k větším dobrodružstvím. Byly to sny o přicházejících návštěvnících, o příští cestě na oceán a o nastávající reinkarnaci přítele, o přicházejícím bohatství, o blížícím se veřejném uznání. Když se Cayce a jeho rodina připravovali na stěhování z Detroitu

v Ohiu do Virginia Beach ve Virginii, aby splnil pokyn, který dostával už dlouho ve vlastních výkladech, obdržel sérii snů, která mu ukázala celou nemocničku, která by tam měla být jednoho dne postavena, a skutečně také byla.

- A stejně měl sen týkající se rodinného zmatku se stěhováním.
Prohlížel jsem si vlak s Gertrudou jako strojvůdce, běžel jsem k autu, peří lítalo, v bedničce na nářadí jsem nesl krůty.

Výklad ho ubezpečil, že všechny tyto věci se týkaly stěhování, a tak jako v předcházejících snech jídlo hrálo hlavní úlohu. Řešení stravovacího problému rodiny bylo symbolizováno krůtami. A nástroje pro denní práci se těž najdou. Mnohé z rodinných záležitostí se zdály být stěhováním potrhány na kusy, jak to bylo vidět na létajícím peří. Ale Gertruda prokáže při balení a cestování dostatek potřebné vedoucí síly a její manžel ji měl poslouchat za předpokladu, že se nebude pokoušet „konat bez něho“, jak sen naznačoval, že by to mohla zkusit.

Sny o budoucnosti v práci a o veřejných záležitostech

Sny o budoucnosti v denní práci, které poskytoval Cayce, šly do stovek. Mnohé z nich byly sny o cenách a množstvích akcií a o společnostech a o podnicích, které reprezentovaly. Všechny aspekty denních záležitostí obchodníka s akciemi se ukázaly ve snech, včetně jeho úředníků, vedení knih, telefonních hovorů, zákazníků, konkurence, modelů úspěchu, právních procedur, soudních záležitostí, rozchodů s partnery, a dokonce i vhodné denní doby pro určité prodeje.

- Jeden z Cayceho sníčích byl uveden do snění o budoucnosti v jeho práci s následujícím scénářem:

Zdalo se mi o muži, který se mi pokoušel prodat rádia. Potom někdo umístil jed na kliku mých dveří a nutil mne, abych tam přišel a dotkl se ho. Strašně jsem se bál. Snažil se přinutit mne dotknout se otrávené kliky. Bojuje, probudil jsem se zalit studeným potem.

Cayce řekl, že tento sen byl předpovídající. Brzy měly být sníčimu nabídnuty podíly na akciích rádiových společností, představované jako úžasná příležitost. **Jed** byl obraznou reprezentací jedovatých podmínek, který by byly následovaly, kdyby byl snící přistoupil na obchod. Během 16 - 20 dní, řekl mu Cayce, se měl udržovat mimo všech akcií, které měly co do činění s rádiem.

- Perspektivy byly šťastnější, říkal Cayce, v následujícím snu téhož brokera: *Slyšel jsem L. M., jak mluví v našem bytě, ale po probuzení jsem zjistil, že nás vůbec nepřišel navštívit. Bylo to tak jasné a skutečné, že jsem si opravdu myslel, že se to stalo, dokonce několik hodin po probuzení.*

Podle Cayceho názoru dva obchodní partneři zažili setkání svých vědomí pomocí telepatie, predznačení obchodu, který bude nabídnut snícimu tím druhým mužem.

- A ještě jeden odlišný sen o obchodních společnících dal témuž snícimu praktickou radu.

Viděl jsem požární únikové schody, které pro mne představovaly cestu ven, a zdálo se, že nějak souvisejí s akciemi Pacific Gas and Electric, které už dávno vlastníme. Horác B. mi dal příkaz, abych prodal jeho akcie, a já jsem to měl na mysli. Požární schůdky se zdály být pod velkým tlakem, ale zdály se navzdory tomu tlaku pevné. Muž, který též už dlouho vlastnil akcie Pacific Gas a je členem newyorské burzy, skočil na požární schody, aby vyzkoušel jejich sílu. Schody vydržely jeho test.

Cayce ubezpečil snícího, že skutečně snil o těchto akciích a že jeho sen mu hovořil, aby následoval pokyny těchto mužů při jeho vlastním prodeji. Potom Cayce dodal, jak to často činil, že cena akcie, o niž je řeč, se bude pohybovat ve prospěch snícího 1, 65 bodu ve velmi krátké době.

- Rozličnost obchodních snů o budoucnosti byla zářející. Byly tu např. přesné předpovědi selhání určité brokerské firmy. Jiný snící viděl jednu svoji zaměstnankyni, jak ho opouští, a ona to v krátké době udělala. Jeden sen ukazoval snícího dívat se na **hřbitov**, zatímco on je v autobusu, a to znamenalo, jak řekl Cayce, probuzení mrtvých akcií - ale akcií žlutých taxíků, a ne autobusových akcií, a tyto akcie skutečně stouply o 9 bodů, jak to bylo naznačeno ve snu.
- Cayce sám měl **úzkostný sen** o své vlastní práci, když neměl žádné peníze. V tomto snu ho jeho žena nechala předvést před soud jako mentálně neschopného. V tomto snu promptně poskytoval výklady o životu všem v soudní síni. Výklad, který věnoval tomuto snu, ho upozornil na jednoho jeho přítele, který se objevil v soudní síni. Naznačil mu, že tento přítel může podpořit poptávku po Cayceho životních výkladech, a to mu může zabezpečit příjem, který potřeboval. Fungovalo to tak, jak se mu to zdálo, a velmi brzy se dostal do styku se svým přítelem.

Ale nebyl to jen pracovní život snících, který zaplňoval scénu během noci, vyvolávaje předpovědi budoucnosti, obvykle pod vedením podvědomí snícího. Snícím mohly být ukázány např. i předpovědi týkající se sociální činnosti, v níž byl zainteresovaný.

- Cayceho snící se zajímali o nemocnici a univerzitu, kterou se pokoušeli vybudovat, aby v ní mohli studovat jeho práci. Každý významnější pokrok těchto institucí byl předpovězen v jejich snech. Jedním z praktických problémů bylo najít vhodného lékaře, který by vedl nemocniční personál. Tento lékař měl být přístupný více-
rým směrům medicíny a současně měl být dobře kvalifikovaný. Jak se ukázalo, ten, kterého zabezpečili jako prvního, byl nešťastnou volbou. Cayceho varující sen to ukázal v předstihu dvou let.

Myslel jsem, že půjdu do New Yorku pohovořit si s lidmi o těchto institucích, ale oni mi řekli, že doktor je už tu, a tak jsem se vrátil. Někteří, které jsem dobře poznal, a několik lidí, které jsem nepoznal, všichni šli se mnou a přišli jsme k tomuto místu, kde, jak říkali, mají tuto instituci. Doktor měl Gertrudu a moji sekretářku ve velkém kotli vařící vody, ale zdálo se, že jim to vůbec nevádí. Jen plávaly dokola v té vodě a neměly na sobě žádné šaty. Pokusil jsem se je vytáhnout, ale spálil jsem si ruku. Když jsem se probudil, zjistil jsem, že na ruce mám červenou skvrnu nebo škrábanec.

Výklad řekl Caycemu, že si bude muset dát s lidmi v New Yorku tu práci, aby určili jasná pravidla ohledně povinností, schopností a dozoru nad lékařem, jinak všichni skončí v **horké vodě**. Poškrábání na jeho ruce bylo něco, co podvědomí zaznamenalo předtím, než upadl do spánku, a byl to stejný typ kazu pro jeho tělo, jako bylo plány ohledně lékaře pro jeho vědomí.

- Ale ne všechny jeho sny o budoucnosti nemocnice byly sny varovné. Jeden z Cayceho snících ji viděl ve snu rok a půl předtím, než byla zcela postavena, a to i s rekreačními možnostmi a sterilizačním zařízením, když tam bude případně umístěno, a dokonce uvedl i jméno jednoho z jejích prvních pacientů.
- Ale tentýž snící s předstihem označil i povahu rozkolu, který měl jednoho dne přijít mezi sponzory nemocnice. Jeho sen se objevil rok předtím, než byla nemocnice otevřena.

Prohlížel jsem si kresby rozličných věcí z Virginia Beach, týkajících se nemocnice. Viděl jsem dva vlaky. Jeden z nich byl šampion rychlostních závodů a nazýval se Pankhurst.

Tu ho Cayce opravil, že ten druhý vlak ve snu se nazýval Pan-
khurst. Potom snící pokračoval:

Vlaky jely do Chicaga a do New Yorku.

Cayce ho přerušil znovu, s přízvukem naléhavosti, a zbytek snu mu už nebyl přečten. Sen byl na dvou úrovních, jak říkal, byla to črta, kterou při snech zaznamenal často. Na jedné úrovni to byl sen o trhu s akciemi ukazující železnice, teď budou jedním z ukazovatelů přicházejícího pohybu na burze, předcházejícího velký krach, který přišel o rok později, tzv. „všeobecný pád“. Stejně se zmínil o národním konfliktu, týkajícím se finančních zájmů, který se chystal a v kterém jedna strana bude „šampiónem“ pravdy a druhá bude mít rušivý vliv. Poukázal i na nutnost spolupráce mezi velkými finančními zájmovými skupinami v Chicagu a v New Yorku, jako to viděl snící.

Ale potom dodal, že sen se zabýval i jinou problematikou. Nastane další krize, když se „návrhy“ nebo představy o tom, jak by měla nemocnice fungovat, budou předkládat na posouzení každému. V té době bude otázkou i to, zda někteří jednotlivci, jako například snící, budou sloužit jako šampióni pravdy a principů, nebo zda přinesou nesoulad tvrdostí svých požadavků, aby jiní žili podle určitých standardů.

Nemocnice byla zavřena o čtyři roky později v atmosféře nevraživosti, kdy členové správní rady vyzývali jiné, aby žili podle určitých principů. Jen málokterší se ptali sami sebe, zda oni sami sloužili jako šampióni principů, jak k tomu vyzýval sen. Není žádný zázrak, že Cayce nabádal snícího, aby si procházel tento sen znovu a znovu, připomínal mu ho při diskusi o pozdějších snech.

Jak je budoucnost symbolizována ve snech?

Cayce tvrdil, že pro podvědomí, které má schopnost vyvolávat vize budoucnosti, nejsou časové hodnoty tak skutečné jako pro vědomou mysl. Podvědomí se zdají být věci rozložené do nekonečna, a tak je jim v přítomnosti věnována pozornost až do té doby, dokud snící nepoužije svoji vůli, aby je změnil.

1. Neexistují tedy **žádné speciální symboly**, vyhrazené na označování budoucnosti, protože samotná idea budoucnosti je podvědomí cizí.

2. Ale existují i cesty hledání budoucnosti ve snech. Člověk by měl **srovnat** se snovým materiálem něco o budoucnosti, o co se vědomě zajímá. A toto by mělo být komentováno ve snech.

3. Dále jsou tu **dynamické síly nebo „duchové“**, jež člověk může najít vyjádřené ve snech. Jsou materiálem, z kterého je spletena budoucnost. Například „duch“ společnosti, která chce, aby hodnoty jejích akcí byly vysoké, je jedním „duchem“, zatímco „duch“ investorů, kteří chtějí v tomtéž čase z vlastních důvodů snížit cenu akcií, je jiný. Obě tyto síly musí být studovány ve snech o budoucích událostech. Stejně ve snech o osobních záležitostech nějaké osoby je tu „duch“ jejích vlastních záměrů a „duch“ jednotlivců a institucí, s nimiž je spojena. Dobré svatební nebo pracovní rozhodnutí by mělo být založeno na pohledu na oba druhy těchto duchů, rozprostírajících se do budoucnosti. Cayce používal termín „duch“ v tom smyslu, aby naznačil obsah nějakého termínu, např. „duch St. Louis“, „duch střetnutí“ atd. a nemyslel tím diskarnáty, tzn. duchy mrtvých lidí.

4. Odlišná cesta do budoucnosti leží v pohledech do minulosti, v níž jsou zakódovány problémy budoucnosti. Jeden z Cayceho snících - rebel - jednoho dne odešel na venkov na pozici, na níž se musel vyrovnat s tím, že sám bude představovat autoritu. Toto bylo skutečností, ať už to někdo posuzoval z toho pohledu, že dotýčný byl rebelem ve svém dětství, nebo byl rebelem v minulých životech.

Cayce sám měl takový sen, který ho varoval před jeho budoucností. Více než rok předtím, než se otevřela jeho nemocnice, viděl živou scénu o knězi, který byl vyhoštěn ze starého Egypta. Na ulici byly shromážděny davy, někteří křičeli, aby kněze vyhostili, jiní volali za jeho osvobození. Zatím stráže vedly jeho a jeho společníky před sebou.

Výklad tohoto snu ukázal, že viděl sebe samého jako kněze ve starém Egyptě, kterým tehdy skutečně byl. Jeho exil zapříčinila manželská nevěra navzdory skutečnému spirituálnímu vůdcovství, které v té době nabízel svému lidu. Dále mu výklad zlověstně předpověděl, že někteří ze stejných lidí, kteří s ním byli ve spojení v té době, přinesou mu stejné zkušenosti i v tomto životě, nespokojenost, strach, omezení. Když to nastane, měl se zachovat lépe, než to udělal svého času v Egyptě. **Měl k tomu přistupovat bez jakéhokoliv zla a jakéhokoliv přístupu, který by brzdil lepší vývoj jeho duše.**

Za pět let byla jeho nemocnice a univerzita uzavřena. Byl vyhoštěn do domu, který měl výhled na nemocnici, a odtud se musel dívat, jak se mění na noční klub. Procházel agónií. Ale podařilo se mu

překonat hořkost, tak jako nikdy předtím v jeho životě, tak jak to ukázaly jeho sny. Výsledek byl takový, že nová skupina lidí, hlavně Virgiňanů, se okolo něho shromáždila a nahradila newyorské sponzory jeho nefungujících zařízení. A u něho samotného se vyvinul, jak mu bylo slíbeno, nový dar „poradenství“, který mu umožňoval přivést své společníky k vyššímu růstu, než jaký jim byl schopný zabezpečit předtím.

Do budoucnosti se dá tedy vidět i takovým způsobem, že se díváme na dlouhé úseky minulosti.

5. Méně než reinkarnace byla Caycemu blízká v bdělém stavu **numerologie**. Ale jeho výklady tvrdily, že čísla byla starými a známými emblémy pro lidskou psychiku a přirozenou cestou na zobrazení budoucnosti. Výklady ukázaly jeho snícím, kteří se zabývali akcemi, že čísla v jejich snech obsahovala nejen ceny akcií, ale i dny, týdny růstu nebo pádu cen a relativní sílu daných akcií. Číslo 6 bylo např. všeobecně slabší než 5. Jedno číslo nebo soubor čísel mohlo tlačit všechny tyto náznaky do jedné snové představy, tak jako sen například používal tvář jednoho člověka na zahrnutí různých asociací potřebných pro novou snovou zkušenost. Jak se dalo očekávat, jeden z jeho snících byl schopnější zacházet ve svých snech s čísly než všichni ostatní. Podle Cayceho názoru měl tento fenomén tendenci měnit se od jedince k jedinci.

I před relativní indiferentností podvědomí k vědomým ideám času a prostoru Cayce vysvětloval, že může přesně označit data, když je to potřebné:

- Například pohyb akcií po dni díkůvzdání byl ukázán v podobě restaurace a množství slavnostního jídla.

- Pohyb akcií nebo vývoj akcií před jarem byl doprovázen pohledem na golfové oblečení, co spojovalo tento čas s otevřením golfové sezóny.

- Jiný sen zase nabízel pohled na Atlantic City, což ukazovalo, že určitý pohyb akcií bude probíhat v době, kdy bude výlet snícího do tohoto města.

- Jiný sen zase ukazoval prám na řece při práci, aby naznačil, že pohyb akcií nastane, když se roztopí zimní ledy.

Za zmínku stojí i to, že když má pro snícího nastat důležitý budoucí vývoj, tento má tendenci zjevit se ve snech jeho blízkých společníků nebo rodiny. Kdokoliv s ním byl spojen a zvláště spojen bez příliš egoistických zájmů, mohl pravděpodobně obdržet důležité pohle-

dy na stejné události. Vypadalo to, jako by budoucnost mohla být nejlépe určená společným posouzením snů několika osob. Cayce to víckrát ukázal na těchto „spojitých“ snech, týkajících se nejen obchodního vývoje, ale i smrti, těhotenství, narození, nemoci, svatby, hádek nebo změny pozice v životě.

Sny o neznámé současnosti

Ve snech o neznámé přítomnosti působí mnoho stejných procesů jako ve snech o budoucnosti. Podvědomí snícího používá svoje přirozené mimosmyslové vnímání, ale pohybuje se volně v prostoru, místo pohybu v čase. Jeden z Cayceho obchodníků snil o nečistém mléku ve stejnou noc, kdy se to stalo jeho bratrovi.

Byli jsem venku na party s přáteli. Já jsem zaspal u stolu a šli jsme domů velmi pozdě. Můj bratr vystoupil z auta, šel domů pěšky, opustil nás. Ale předtím jsme se ještě, bratr a já, zastavili, abychom se podívali na láhev mléka, které bylo označeno „nedestilované mléko“.

Z první části snu, řekl mu Cayce, bylo zjevné, jak mu účast na večírcích a **ponocování škodí** a unavuje ho, jak to ukazovalo jeho upadnutí do spánku na večírku. Řešení bylo v tom, že je měl opustit, až bude odpočínutý, přesně tak, jak ho jeho bratr opustil ve snu. A co se týkalo mléka, o kterém se jim oběma shodně zdálo, jemu i jeho bratrovi, bylo falšované a mělo být přezkoumáno pro dobro ostatních, stejně jako snících. Bratři poslechli Cayceho a své sny a nechali přezkoumat mléko s tím výsledkem, že mlékárna byla městskou radou zavřena.

Kvůli obchodním zájmům Cayceho snících mnohé z jejich snů o neznámých skutečnostech se týkaly akcií. Cayce měl v bdělém stavu pochybnosti o tom, že by mohl zabezpečit přesné informace o akcích. A tak měl on sám sen. V tomto snu poskytoval medicínský výklad. Byl to druh, který ovládal nejlépe, a konal svoji užitečnou práci. Avšak viděl i do nitra těla chlapce, kterého medicínsky popisoval a všiml si, že na každé kosti jsou napsána čísla. Tato čísla byla označením hodnoty akcií železnic, které se mu už objevily v první části tohoto snu. Hodnoty se ukázaly jako správné a Cayce byl povzbuzen, co se týkalo spolehlivosti jeho výkladu.

Ve snech se zjevovala široká paleta symbolů neznámých akcií:

- Aktivita akcií American Expres byla pro jednoho symbolizována šeky American Expres.

-Jízda podzemní železnicí nebo metrem značila pro jiného pohyb v akciích metra.

- Dvě auta jezdící nekontrolované varovala snícího před obchodem s akciemi motorů.

- Sen o davu lidí, který byl rozčilen, protože ztratil několik gum, byl tipem o aktivitě v obchodu s akciemi gumy. Tento malý sen se zabýval dvěma druhy akcií naráz.

Kreslil jsem čáry na chodník. Zdálo se, že je to kombinace syrů Rebuk a Gymbi. Měl jsem pocit, že teď jsou dost vysoko.

Cayce ubezpečil snícího, že obě akcie byly teď na svém vrcholu a měly se prodávat. Potom se svým charakteristickým povzbuzováním pro snícího, kterému se dařilo, dodal informaci o akciích Washash Railroad a Missouri Pacific, které snící rovněž vlastnil. Přesný sen o Havana Electric, které byly rozprodávány 5 : 1 předtím, než to bylo veřejně oznámeno, přinesl jednomu ze snících velkou hromadu peněz, jak to napsal Caycemu. V tuctech snů byly udány přesné detaily. Například pomalu a jasně zazněla tato slova: „Tak železnice 4 %, bankovky na 99 nebo 100.“ Tu snící viděl, že má koupit tyto akcie a držet je, pokud nedosáhnou úroveň 99 nebo 100 bodů. Stejný snící, asi po 300 snových výkladech od Cayceho, měl tuto zajímavou snovou zkušenost:

Zdálo se mi, že bych se mohl ptát jakoukoliv otázku týkající se akcií, kterou bych si vybral, a byla by zodpovězena. Stál jsem pod rozsvícenou lampou zhruba v době soumraku. Nějaký muž krácel nahoru ulicí a já jsem se ho ptal, jak se to skončilo s U. S. Steel. Řekl: „Skončilo to bláznivě, na 178.“ „Dobře,“ řekl jsem, „potom ocel bude stoupat nahoru až okolo 188 nebo 190. Potom se pro mne otevřel celý trh.“

„Získá ten muž, který koupil C a O, na tomto nákupu ještě více peněz?“ „Ne mnoho,“ přišla odpověď. Akcie skluzů se zdály něco naznačovat, hlavně co se týkalo Endicott Johnson.

A potom jiné, které si už nepamatuji, všechno, cokoliv jsem chtěl, se zdálo vtékat přímo do mne nebo do mého vědomí. Dokonce, i když jsem bděl, zdálo se mi, že se ptám něco o Fleischmanových akciích, a dokonce i v tomto bdělém stavu ten hlas řekl: „Použij svoje vlastní posouzení, co se týká Fleischmana.“

Jako dodatek k faktickým informacím ve snu, řekl Cayce, obsahoval tento i plný příslib, že i snící mohl získat vedení, co se týkalo jakékoliv akcie, u níž si to přál, když dokáže udržet svůj život a svoje záměry na správné cestě. Přešel zkušeností naladění se jako Cayce ve snu po stoupající spirále. Nepřekvapuje, že tento snící se stal mi-

lionářem během několika měsíců.

- Tajně uzavřený obchod byl ve snu naznačený jako **bratrstvo** poskytnutí zasvěcení.
- Pomocník v úřadu, který se pokusil ukradnout akcie, byl zobrazen ve vizi, ale spolu s varováním, aby se k němu přistupovalo jemně, s varováním, které pomáhalo vidět, že takové pokušení může přijít ke každému.
- Uboze naplánovaný obchod byl zobrazen jako **defektní dítě**.
- Sen o **banditech**, kteří olupovali cestující ve vlaku, byl varováním pro vynálezce, že někdo se snaží ukradnout jeho nový produkt.
- Ale **konkurent**, který byl viděn, jak se snaží zapálit oheň pod stolem, byl jen upozorněním na opatrnost, protože snící mohl vidět, že oheň nedosáhl desky stolu.
- Sen o **přepadnutí** šoférem vedl ke Cayceho radě, že tento muž by měl být propuštěn ze zaměstnání.
- Cayceho vlastní sen o praseti a pávu mu pomohl vidět, jak ti, kteří dělají z jeho práce show, mají jen malou cenu jako ti, kteří se mnoho vytahují a nic nedělají.

Ale sny zobrazovaly fakta o osobních záležitostech stejně volně, jako v pracovním životě:

- Otec byl upozorněn, že pěstounka jeho malé dcery si hraje s ní **hry**, které ji straší. Vyjádřil to sen o strachu budícím brouku v dceřině posteli.
- Mladou ženu, která viděla svého přítele v **kompromitující situaci** s jiným děvčetem, upozornil sen, že se jí zdála fakta velmi přesně.
- Studentovi střední školy, kterému se zdálo, že se zúčastnil **debaty**, byl ukázán jeho vztah s každým z jeho blízkých společníků způsobem, který funguje ve snech.
- Ženě, které se zdálo o jejích **příbuzných** diskutujících o medicínské pomoci pro její invalidní matku, byly ve snu jasně ukázány základní životní kvality každého z jejích příbuzných.
- Obchodník byl pomocí svého snu přiveden k novému **přátelství** s dvěma úctyhodnými právníky, kteří s ním sdíleli jeho zájem o psychické vědy, ale nikdy předtím se o tom nezmínili.

Čím se zabýval snící přes den, tím se zabýval i v noci, ale se snovými fakty, přidávanými ve snu.

10. Sny o živoucích mrtvých

Z pohledu výkladů E. Cayceho smrt je přechodem duše právě tak, jako je přechodem narození, ale není to zničení. Jak Cayce přišel k takovému pohledu na smrt, lze vidět z jeho vlastních snů. Sen, který přišel během výkladu, ukázal tento úhel pohledu se šarmem a grácií, které byly znakem Cayceho vlastního vědomí v jeho nejlepších polohách.

Připravoval jsem se poskytnout výklad. Když jsem vyšel ze svého vědomí, zjistil jsem, že jsem se kontaktoval se smrtí. Jako osobou, individuem, jako s bytostí.

Když jsem to zjistil, poznamenal jsem, vůbec nejsi taková, jak tě obvykle zobrazují, s černou maskou nebo kapuci, nebo jako kostru nebo jako otce času s kosou. Místo toho jsi pěkná a s růžovými líci, robustní a máš nůžky.

Musel jsem se podívat opakovaně na končetiny, tělo, abych viděl, jak se formuje. Odpovídá: „Ano, smrt není to, co si o ní mnozí myslí. Není to ta strašná věc, jak se často zobrazuje. Je to jen změna, jen náostěva. Nůžky jsou tedy tím nejreprezentativnějším znakem pro bytost života a smrti. Skutečně sjednocují při rozloučení a rozlučují při sjednocení. Šňůra nevychází, jak se to obvykle myslí, z centra těla, ale z hlavy, z toho měkkého místa, které vidíš pulzovat u malých dětí.

Tedy vidíme staré lidi, kteří si to sami ani neuvědomují, že získávají sílu od mládí, když je líbají, a mládí získává moudrost od věků při takových polibcích. A skutečně, vibrace se mohou zvýšit až do takového rozsahu, že se spojí šňůrou tak, jako to náš Pán učinil pro syna vdovy z Nainu. Protože on ho nevezal za ruku, která byla připoutána k tělu, jak to bylo zvykem v těch dnech, ale poklepal ho po hlavě, a tělo převzalo do sebe život sám. Tak, jak vidíš, stříbrná šňůra může být přetrhnuta, ale vibrace...”

Tu se zkušenost skončila.

Muži po třicítce, jehož otec měl na něho silný vliv v životě, se zdálo o cestě přes bariéru smrti v nezapomenutelných záběrech. Sen začínal děvčaty, která byla v jeho životě důležitá, a snovými symboly a potom se přesunul k posteli, kde viděl naposledy svého otce umírat.

Tu jsem obdržel vizi mnohých krásných žen, oblečených v různých barvách, ale ve skutečnosti to vůbec nebyly ženy, ale světla, krásně zbarvená světla, která představovala entity ducha. Zjevíly se přede mnou v jedné řadě. Zdálo se, že tam je jedno zvlášť svítící světlo, a já jsem věděl, že to je můj otec.

Cayce souhlasil, že snící dosáhl „hraniční pláň“.

Potom můj bratr řekl: „Proč nevypneš ta světla?“ a myslel tím elektrická světla v našem pokoji. To jsem udělal a můj otec se zjevil v posteli vedle mne. Já jsem byl v hlavě postele, on v nohách, ale celkem se mi zdálo, že rozeznávám jeho fyzickou formu, ale nebylo to tak, jak jsem ho předtím vidával, ale na způsob muže, světla a barvy, která byla jako slunce.

Světlo, jak řekl Cayce, představovalo řídicí sílu z vlastního nadvědomí, z vlastní říše nadvědomí snícího, jako světlo na oltáři, a mohl důvěřovat tomu, co mu ukazovalo.

Vybuchl jsem do pláče a hořce jsem nařikal v přítomnosti mého otce. Světlo trochu zablikalo a mnoho věcí problesklo mou myslí naráz. Co se toho týká, pláčem jsem nedosáhl nic dobrého, nepomohl jsem ani mému otci, proč jsem s ním nemluvil místo pláče?

Pověděl jsem mu: „Mám tě rád.“ Světlo znovu zablikalo a já jsem si pomyslel, možná nemůže porozumět slovům, tak jsem si přiložil ruku na rty a jako dítě jsem mu poslal polibek. Pohyboval jsem svými rty, šeptaje, mám tě rád. Potom světlo dostalo formu hlavy mého otce a z jeho rtů plynula slova: Já tě mám též rád, synu.“

Světlo se ke mně přiblížilo - k mému konci postele a odhalilo nějaký balík. Na vnitřní straně papíru jsem zachytil otcův rukopis. Mohl jsem rozeznat podpis, jak ho psával můj otec, a i když jsem nemohl rozeznat obsah toho, co tam bylo napsáno, rozeznával jsem rukopis.

V této chvíli jsem byl velmi blízko toho, že mě znovu přemohou city, byl jsem skutečně velmi blízko k mému otci.

Cayce souhlasil, že snící vstoupil do čtvrté dimenze existence po smrti, kde mu jeho otec pomůže porozumět, jak se věci mají, jak skutečně ukázala další část snu.

Potom se ukázala krabička fivnitř balíku, a když ji můj otec otevřel, objevily se čtyři kousky žvýkačky. „Vezmi si jednu,“ řekl otec. Učinil jsem tak, chutnala velmi dobře, a jak jsem žvýkal, řekl, abych si vzal další. Učinil jsem tak, stále zůstávaly ještě dvě.

Tato domácí scéna byla snícimu ukazována proto, aby sám procí-

til a zažil pocit existence ve čtvrté dimenzi pomocí takovéto snové zkušenosti, protože to nemohl nikdy přesně dosáhnout jiným způsobem.

„Následuj mne, ”pověděl můj otec a já jsem viděl světlo ve stěně. Bylo ploché jako zrcadlový obraz, a přece ne celkem kulaté, jak se mi zdálo poprvé, ale mělo určitý tvar. Nemohu si teď v mém bdělém stavu vzpomenout celkem na symetrii, kterou mělo světlo ve stěně, ale přeji si, abych to dokázal. Mělo tvar, ale jak ho mám popsat? Jaký tvar to byl? Zůstal jsem v posteli, tesknil za světlem, duchem mého otce.

Potom snící slyšel hlas, který ho oslovil jménem, hlas, který slyšel předtím jako hlas své vlastní nadvědomé bytosti, svého lepšího já.

Následuj svého otce. Sešel jsem z postele a následoval jsem světlo. Putovalo podél stěny, někdy ji opustilo, zformovalo se ve vzduchu, z pokoje do pokoje, a nakonec do kuchyně. Potom jsem ztratil stopu světla. Byl jsem zanechán v temnotě, hledaje mého otce, hledaje světlo mého ducha.

Snící se měl učit pravdy o životě po smrti, kousek po kousku, pověděl Cayce, vyprázdnit ze sebe své „ego”. Ale potom přišel objev, protože jako je psáno, „hledejte a najdete.” y

Sen pokračoval:

Vracel jsem se z jakéhosi večírku, zdálo se, že jsem přicházel z trávníku nějakého pěkného pozemku. Můj bratr, jeho manželka a ostatní byli na večírku. Já jsem stále hledal světlo ducha mého otce a jeho vedení. Nadevše jsem měl na mysli, co se objevilo ve snu mé ženy, že můj otec mi ukáže život ve čtorté dimenzi. Hledal jsem ho tak, jak to dělám i teď - nade všechno.

Tu snící prozradil svoji fascinaci otázkou života po smrti, fascinaci, která později přinesla svoje varování a vizi, aby vedl vyvážený život a duchovní cestu. Ale v této chvíli přišlo bezprostředně před jeho zrak ještě něco další.

Potom jsem vyprázdnil obsah láhve od whisky, kterou jsem nesl z večírku, a zacítil jsem alkoholické výpary. Hlas: „V takové atmosféře nikdy nenajdeš svého otce.” Znovu jsem byl v tmavém pokoji, hledaje světlo ducha mého otce.

V této příhodě, komentoval Cayce, snící zakusil sám, jak jeho silné pití zabíjí jeho psychické vnímání a jak jeho častá účast na večírcích odvádí jeho tvořivou energii do jiného směru než do toho, který hledal ve snu. Musel hledat něco jiné, lepší, aby to odevzdal ostat-

nim, než jen momentální účast na společenských událostech tak, jak mu to ukázala další část snu:

Ale potom se něco stalo. Představte si, že jsem byl nahý a schopný letět úžasným způsobem vzduchem. Ostatní, jak se zdálo, byli schopni dělat totéž. Nejprve jsem se podíval zespodu na ostatní, vznášející se okolo tu i tam, všude. „To jsou skutečně duchovní bytosti,“ myslil jsem si, „a jejich let reprezentuje univerzální energii, ale moje fyzické vědomí je musí vidět jako lidi, jinak bych tomu nemohl rozumět.“ Jeden z těch mužů spadl na hlavu, ale potom se hned znovu postavil a ladně znovu vzlétl „Hle,“ řekl hlas, „nejsou to žádné křehké bytosti, vůbec se nezranil.“ Potom jsem to i já zkusil a začal jsem létat. Bylo to nádherné, ladné plynutí vzduchem, ale měl jsem něco na práci, nějaký záměr, který jsem měl uskutečnit, jako to měli i jiní.

V tomto, snu, jak to často vyzdvihovaly Cayceho výklady, střetnutí s mrtvými mělo za úlohu v první řadě transformaci a urychlení vývoje snícího.

Sestoupil jsem po žebříku přes střechu domu a našel jsem tam několik mužů, provádějících vloupání. Zakřičel jsem na ně: „Ó, život tady nahore je tak krásný, tak mnoho je toho pro vás na skladě. To, co děláte, není toho hodno!“ Potom jsem namířil na ně svůj prst z mého místa na žebříku, nemáte krásu, vraždit, cizoložit, nemáte smilnit. Nemáte být falešnými svědky a máte milovat své bližní jako sebe samého.

Oni na mne křičeli: „Pokrytče, tys tak činil?“ Křičeli a vyhnali mne z domu. Běžel jsem, zasažen panikou, do jiného domu, kde jsem našel pušku, skryl jsem se za stůl a očekával jsem jejich příchod. Někdo vešel a já jsem na něho opakovaně vystřelil. Ten, kdo vešel, byl můj přítel, který nedávno zemřel. Přistoupil ke mně oblečený ve svém obleku, smál se a hovořil: „Sem, zkus další střelu, zasáhni mne sem.“

Teď, řekl Cayce, mohl snící vidět, jak ho život, který nebyl žitý dobře, přiváděl ke strachu, který ho oslepoval před skutečností života před smrtí i po smrti. Takový strach mohl přinutit člověka, aby slepě střílel na mrtvého člověka. Ale snící musel střílet, jak mu to ukázal se smíchem jeho přítel ve snu. Musel zamířit, koncentrovat energii celého svého života na cíl, který byl toho hoden, ne na zničení jiných v panice. Zdá se, že snící dosáhl toho bodu aspoň ve snu, jak to ukazovala následující scéna s odlišnou náladou.

Můj přítel v obleku a já jsme seděli u stolu a on mi vyprávěl příběh, na němž jsme se oba srdečně zasmáli.

Žert, jak řekl Cayce, byl zvláštní jako mnoho lidských činů, jako střelení na ducha, když se na ně člověk díval z perspektivy věčnosti. Pro snícího nastal čas, aby se trochu smál. Protože to bylo nevyhnutelné, „**smích a radost** jsou poselstvím pro každou entitu, v každé náladě, jen ne pro smutné chlapíky, kteří krácejí jen svou cestou.”

Pouť do říše smrti vedla daleko. Vedla přímo nazpět do denního života snícího. Poslední úsek ji tam přesně umístil.

Znovu jsem cítil přítomnost mého otce. Neviděl jsem ho jako předtím, ale cítil jsem ho. Stále jsem ho hledal. Hlas promluvil: „Chicago, Milwaukee, 69 - 75.”

Velmi praktické udání ceny železnic. Přišlo, jak pověděl Cayce, aby ukázalo snícimu, že **tvořivost v pracovním životě nebyla odlišná od typu tvořivosti při zkoumání života po smrti**. Zákonitosti pohybu akcií byly co do původu tytéž jako zákony duchovní, fyzické, morální. Přicházely od stejného tvůrce a dárce. Nepřicházely od diskarnátů, ale od samotného Boha, Pána života. Bylo to tvrzení, které Cayceho výklady nikdy nezapomněly učinit.

Sny v zájmu mrtvých

V rozporu s tím, co si mohou myslet živí, **nemálo snů, v nichž se snící střetají s mrtvými, je v zájmu mrtvých**. Někdy si mrtví prostě přáli být poznáni a rozeznáni jako ještě stále existující. Snícimu, který podal předcházející zprávu o živé zkušenosti se svým otcem, se zdálo o střetnutí s jeho mrtvou babičkou. Sen začal jako mnohé takové sny o kontaktu se záhrobím náznakem krásy.

Byli jsme spolu v pokoji, radovali jsme se jeden z druhého a plánovali jsme a zkoušeli jsme něco udělat. Slyšel jsem krásnou hudbu, zdálo se, že ostatní zmizeli a tam přede mnou, ležíc na kufru, který byl v místnosti, byla moje babička, matka mé matky, která zemřela den před mým otcem. Šťasten jsem si klekl vedle ní. Mohl jsem vidět jen její tvář a krk a položil jsem jí paže okolo krku. Zdálo se, že pláče, ale ne že skutečně pláče, ale že je velmi vystrašená. Pověděla: „Nikdo z vás si nepřejte, abych žila.” Jak můžeš takovou věc říci, babi?” odpověděl jsem jí a pokusil jsem se ji políbit, ale ona byla ještě vystrašenější. „Tvoje matka se vůbec nestará, zda žiji.” Položil jsem svoji paži pevněji okolo ní a pokusil jsem se jí vysvětlit, že moje matka se určitě stará, ale že ona tomu jen neporozuměla.

Vtom se víze skončila.

Cayce souhlasil, že toto byl skutečný kontakt, a varoval, že příliš **časté vyhledávání kontaktu s diskarnátem** přinese diskarnátovi úzkost, zdržující mrtvého na jeho vlastní pouti. Ale dodal, že tu bude i úzkost, která k nim přijde „z neporozumění, z neposlouchání volání“ - přesně tak, jak to viděl snící.

Ještě větší úzkost vyvolal sen o jeho tchánovi, který si nedávno sám vzal život. Ve snu to hlas komentoval: „On je ten nejnepohodlnější chlapík na světě.“ A snícím se objevilo jeho vlastní **dítě, plačící hladem**. Představa měla představovat hlad mrtvého muže, aby ho někdo vedl i po spirituální stránce, aby mu poskytl duchovní potravu. Další noc snící slyšel svůj vlastní hlas spolu s „bludným pocitem nepokoje“. Hlas pravil: „Hledám odpočinek. Chci to tu opustit a být s mou rodinou tam dole.“ Cayce znovu řekl, že snový kontakt byl autentický, ukazující snícím, **jak velmi byly potřebné jeho modlitby** pro jeho tchána, který byl stále diskarnátem připoutaným k zemi. Důvod, pro něž se diskarnát obrátil na lidi v pozemském životě byl ten, že lekce jsou vyučovány z té úrovně. Rozumíte?" Bylo to tvrzení, které Cayce činil často, že duše, které jednou vstoupily na pozemskou pláň, se měly naučit svoje konečné lekce na Zemi, kde vůle byla zapojena do hry způsobem odlišným od existence na jiných úrovních.

A přece kontakt mezi živými a mrtvými může být i radostný. Někdy k tomu dojde, protože mrtvý si přeje ukázat živým, jaká je vlastně smrt, a zbavit je strachu a úzkosti. Zkoumajíc možnou realitu takového kontaktu, jedna ze snících byla štípnuta svým diskarnovaným přítelem do boku tak živě, že vykřikla strachem, zatímco jiný byl na požádání zatahán za palec, a víckrát už o to nežádal. Jeden sen přivedl muže do mozku ženy umírající na rakovinu, byla to jeho příbuzná a ukázala mu přesně, jaký byl průběh smrti, když konečně přišla. Pozdější sen též ukázal, jak se duše cítí, když se probudí k vědomí po smrti a zjistí, že je se svým tělem pod zemí, a potom vyrazí hlínou ke světlu.

Zarážející fakt, pověděl Cayce, který všechny tyto snové zkušenosti snícím objasnil, je ten, že **stav po smrti je pro duši normálnější než naše pozemská existence**. Normální lidská otázka, zda pozemské vědomí přežije smrt, je nesprávně postavená. **Důležitá otázka pro duši je, nakolik dokáže její normální vnímání** (tj. tvořivost a kontakt s božským) **přežít naše narození do těla**.

Skutečnost normálnosti stavu po smrti vysvětluje, proč Cayceho, vstupujícího při jeho výkladech do transu, který se v mnohém podobal předsmrtnému komatu, napadla myšlenka, že teď tělo shromažďuje svoje normální síly, takže byl schopný najít a podat informaci potřebnou pro výklad. **Ale život na zemi je z tohoto pohledu právě tak cenný.** Poskytuje duši pohledy na proces stvoření a na Stvořitele, které mohou být získány jen na zemi, nikde jinde. Jsou to pohledy, které andělé, jež Cayce popisoval jako bytosti, které nikdy nepodstoupily zemskou inkarnaci, nikdy nepoznají.

Diskarnáti jsou odměněni nejen tím, že je živí poznají, ale dokonce i radostí z toho, že mohou učit živé. V relativně zřídkavých případech mohou i přímo spolupracovat se živými na splnění určitých zvláštních úloh.

Protože některé dobře vyvinuté duše vidí a vědí toho po smrti více, než vědí živí, s výjimkou snů živých, tito diskarnáti **mohou snícím poskytnout poznání** o mnohých věcech, ať už o zdraví, o finančních záležitostech, o sociálních záležitostech, sociální službě, o vztazích se živými. Ale platí svou cenu za to, aby to mohli učinit. **Proto varoval snící,** kteří hledali takovou pomoc, že mají zvláštní zodpovědnost a musejí napnout využívání svých vlastních schopností do absolutního maxima, když jsou v bdělém stavu.

Cayce sám několikrát dostal pomoc od diskarnátů. Tato zkušenost se objevila spontánně několik měsíců před otevřením jeho nemocnice. Tehdy něco, co se zdálo být jeho mrtvou matkou, hovořilo prostřednictvím Cayceho na začátku výkladu, který byl věnován někomu jinému. Cayce si pamatoval tento kontakt jako sen, ale ostatní, kteří s ním byli v pokoji, slyšeli, jak nahlas mluvil. Jeho matka, která ho nazývala Brat, s ním mluvila o **fontáně,** kterou Cayce plánoval postavit na památku své matky při vstupu do nemocnice. Cítila, že by měl nechat svou sestru pomoci mu při tom, a právě tak i svého otce, který byl stále naživu, ale už ne dlouho, jak přesně poznamenala. Spící Cayce promluvil a poznamenal: „Matka.“ Potom nahlas opakoval její slova:

„Matka je tu, a tys ještě nenapsal sestře a nepověděl ji o tom, sestře by se to nelíbilo, Brat, a cítila by se dotknuta, uražena. Napiš sestře, pověz jí to, i Sáře, Ole, Marry - všechny se budou chtít zúčastnit a budou se cítit přesně tak, jako se cítíš ty. Po chvíli, když všechno bude napraveno, bude tak pěkné pro vás všechny vědět, že matka bude přímo s vámi. Buď dobrý chlapec. Napiš, Brat. Mluv

s matkou. Bud' dobrý k otci. On bude už jen krátce doma. Ale napiš i sestře a pověz dětem, že matka je všechny miluje."

Cayce napsal a fontána byla postavena společnými silami. Byla to přirozeně jedna z největších ztrát, když byla nemocnice dána zpět do rukou jejích zakladatelů postižených krizí. Střetnutí s jeho matkou nebyla Cayceho jediná zkušenost, v níž byl veden zpoza bariéry smrti při tom, jak získat peníze pro svou práci. O několik roků později, když potřeboval postavit ve svém domě **protipožární skryš** jako bezpečné místo, kde by umístil záznamy o svých výkladech, měl zkušenost, o níž pověděl svým přátelům následující:

Večeř 4. 11. jsem měl sen, vizi, zkušenost. Byl jsem v naší kanceláři v místnosti pro výklady a diskutoval jsem s někým z rodiny o potřebě uložit a ochránit záznamy, které jsme už měli, a o prostředcích na to potřebných. Náhle se objevil pán (pro mne pán s velkým P) a řekl: „Mír bud' s vámi. Zeptejte se všech, kterým jste se vy pokusili pomoci, aby vám pomohli zachránit tyto záznamy, protože jsou jejich zkušenostmi a jsou jejich součástí. Ať už přispějí cihlou, trámem, oknem, dveřmi, nebo celým úkrytem pro záznamy, dejte jim příležitost, aby se zúčastnili na práci.“ Cayce napsal každému, jehož výklad byl kdy zachycen, a vysvětlil všem, jak by mohli přispět.

Dva roky nato byl protipožární úkryt vyplacen.

Ani sen s jeho matkou, ani s Kristem se nezdál být pro Cayceho konečnou zkušeností. Tvrdil snícím, jež trénoval, že **kdekoliv byli lidé v modlitbě zaangażovaní do nějakého projektu služby, přitáhnou k sobě pomoc ze záhrobí.**

Když jeden ze snících se během měsíců snažil získat sen, který by mu pomohl s akcemi za asistence jeho diskarnovaného otce, aby mohl získat fondy pro podporu Cayceho nemocnice a univerzity, měl následující příjemný sen:

Můj otec nějakým způsobem naznačoval něco, co se týkalo cigára, které jsem kouřil.

Otec byl vášnivý kuřák cigár a Cayce to komentoval jako „radost, uspokojení a souhlas“, viděný ve snu, když otec a syn mluvili o chuti dobrého cigára. Bylo to naznačení dobrého pocitu, s kterým otec a ostatní diskarnáti pracovali společně se synem. Byla to týmová práce na obou stranách hrobu, aby završili humanitní práci.

Sny vyprávějící jiným o žijících mrtvých

V pozdějších měsících se otec zjevil, aby sestavil skupinu diskarnátních finančních expertů, kteří pomáhali snícímu radami, ať už spal, nebo bděl. Cayce vzal tento vývoj jako skutečný a sehrál svoji účast na něm povzbuzováním snícího, aby si udržel jasnou hlavu v tomto zvláštním partnerství. Ale příbuzní snícího byli skeptičtí a krutí, i když je i jeho společníky učinilo jeho snažení bohatými. Podpichován jejich odmítáním měl následující sen:

Zdálo se mi, že cestuji člunem na nějaké místo, a náhle jsem spatřil, hle, pána - Ježíše Krista.

Vykřikl jsem na všechny kolem mne tak hlasitě, jak jsem mohl: „Můžeme být všichni jako on - já jsem to dokázal! Můžeme být všichni jako on - já jsem to dokázal!“ Nikdo mne neposlouchal a nevěřil mi.

Vstoupil jsem do něčeho, co vypadalo jako obchod s potravinami, a tam jsem viděl muže, který vypadal jako Kristus. Mohl, ale nemusel to být on, ale byl oblečen jako Kristus, ovšem byl mladší. Jedna žena mi řekla: „Není On nádherný Bůh?“ „Ty můžeš být jako on,“ odpověděl jsem jí. Odpověděla mi: „Oh, ty nejsi jako on. Jsi měkký, změkčilý člověk.“

Otočil jsem se, abych jí ukázal Krista, a mohla to být jeho kresba na krabici, kterou jsem jí ukázal. Ale byl tam On, jak jsem ho poznal z kreseb, které jsem viděl. - Starší muž, sympatický, a přece neotřesitelný ve své víře v pravdu, v přidržování se pravdy a její hlásání bližním.

Šel jsem k pultu obchodu a posadil jsem se tam. Tam, za pultem, jsem viděl mladšího muže podobného Kristovi, jak klečel a modlil se. Děkoval svému otci za mnohé.

Vložil jsem svoji hlavu do dlaní a trpce jsem plakal. „Zraňuje mě to tu,“ pověděl jsem, ukazuje na svoje srdce, a zdálo se, že se to vztahuje k mé neschopnosti přesvědčit ostatní, aby mi rozuměli, a zdálo se, že On trpí přesně tímto způsobem.

Pověděl jsem: Jaký je účel skutečnosti, pravdy, když pro všechny tu na zemi jsme tak směšní?“ A viděl jsem sám sebe, jak směšně vykřikují svoje poselství. „My můžeme být přesně jako on - dokázal jsem to!“ Potom jsem ho viděl znovu, kleče v děkované modlitbě, a s pláčem jsem pověděl: „Zraňuje mě to až na dno duše.“

Potom hlas - mohl to být jeho hlas - promluvil a řekl: „Vrátí se znovu na zem aby se učili. Pokleknou a budou se klanět“

Byl to serv který odrážel samotné centrum Cayceho poselství jako zkušenost pro snícího. „**My můžeme být jako on.**“ Cayce se často odvolával na tuto ústřední větu tohoto snu.

Ale sen též obsahoval smrtelné nebezpečí nafouknuté sebedůležitosti pro snícího, jak to ukázaly pozdější sny. A Cayce ho interpretoval velmi opatrně, poznamenal jen na konci tohoto výkladu, že sen by mohl být viděn jako zpráva od Krista. Snící pověděl: Vkročil do „Svátosti svátostí, získáváje sílu a moudrost od Něho, kdo je sám síla a moudrost.“ Mohl prostřednictvím svého snu začít rozumět Ježíšovu výkřiku, když se díval na dávné hlavní město Palestiny: „Ó Jeruzaléme, Jeruzaléme, kolikrát jsem chtěl shromáždit tvoje děti, jako kvočna shromažďuje kuřátka pod křídla, a vy jste nechtěli.“ A tak existoval jen jeden směr pro někoho, kdo se rozhodl přinést toto těžké poselství svým spolubližním. **Setrvávat „často v modlitbách“**, protože jen „ti, kteří často hledají pána, mohou ho najít.“ Stejně byla potřebná „síla a výdrž těla, duše a mysli“.

V určitém smyslu nejtěžší lekcí, kterou musel Cayce naučit své žáky, když už začali být přesvědčeni o skutečnosti života po smrti, a spolupracovali s diskarnáty, byla **zásada, že neměli dokazovat** svůj pohled na věci jiným osobám nějakými parapsychickými výkony. Cayce je znovu a znovu varoval, že žádný takový důkaz neměl být poskytován. Lidé mohou být pozváni, aby báдали pro sebe samé, ale demonstrace byly zakázány. Přesně tak, jak to učil Ježíš, že nemělo být dáváno žádné „znamení“. **Lidské mysli a srdce měly být získány jinou cestou**, a sice kvalitou života, o něž se s nimi dělily.

Stejný problém byl i ve vyprávění jiným o Caycem, jak to komentoval on sám při pozdějším snu, kde se vracel zpět k výkřiku snícího: „Já jsem to dokázal.“ Snící podával zprávu:

Vstoupil jsem do pokoje, kde bylo mnoho lidí, a viděl jsem tam spícího muže. Mohl to být E. Cayce. Měl jsem starosti týkající se akcii Pan petroleum a nafty. Mnozí mne v té době žádali o radu. Tehdy jsem řekl: „Dobře, nemohu konverzovat se spícím mužem tak lehce, jako kdybych s ním mohl hovořit, i když bez vyslovených slov (způsob, jakým se domlouval se svým otcem), kde získám radu od vůdce.“

Chvástal se ve snu radami o akciích a jiných věcech od svého zemřelého otce, které k němu přišly „přímou“, ne prostřednictvím spícího Cayceho. Projevil i určité opovržení těmi lidmi, kteří předpokládali, že jim pomůže: „Zdálo se, že ostatní se neptali na porozumění této radě.“

Ale potom se sen náhle změnil, aby se dostal k jeho lepším po-
hnutkám.

Potom vešel nějaký malý, chatrně oblečený chlapec. Litoval jsem ho, položil mu ruku na hlavu a řekl jsem: „Vezmu tě s sebou a budu tě mít rád.“ Potom vešel muž, který - jak se zdálo - byl otcem dítěte, a chlapec mi ho označil. Pověděl jsem mu: „Chtěl bych vzít Vašeho syna s sebou a starat se o něho.“ Muž odpověděl: „Mohl bych ho vychovávat a podporovat, kdybych byl zdravý.“ Potom mi ukázal paralyzovanou ruku. Cítil jsem velkou lítost a myslel jsem na to, že bych rád použil svoji sílu (sílu komunikace s vůdcem) obrátit tohoto muže znovu spolu se spícím mužem, a potom mluvit s těmito lidmi a vysvětlit jim v řeči, které by rozuměli, co mohou dělat.

Potom jsem uviděl spícího muže v něčem, co vypadalo jako okno obchodu. Byl tam zástup lidí, dívajících oknem na tento fenomén.

Když Cayce diskutoval o tomto snu, řekl, že spící muž reprezentoval Cayceho dávajícího výklady ve stavu, kdy mentální, kosmické a spirituální síly jsou kombinovány tak, aby dokázaly pomáhat. Spánek samotných přihlížejících, v němž mohli prostřednictvím snu dosáhnout mentální, spirituální, kosmické síly, které mohly být opatrně dávány do souvislosti se zkušenostmi v bdělém stavu, aby se získaly vědomosti, z nichž by mohlo mít prospěch mentální, materiální, morální i celkové bytí člověka.

Obrátil pozornost snícího od jeho vlastních snových výkonů k otázce, co by se jiní mohli naučit dělat ve svých snech. Ale jak měli jiní získat zájem? Sen představil **dva způsoby**, kterými se člověk mohl pokusit oslovit jiné:

«

a) Jeden způsob byl reprezentovaný mužem spícím v okně obchodu. Toto se týkalo jen části mysli přihlížejících, ne jejich schopnosti dokonale věci porozumět. Týkalo se to prvku tajemna, momentálního porozumění, smyslu pro nezvyklé.

b) Jiný způsob byl ukryt v epizodě o dítěti a otci, kde snící cítil sklon k soucitu a ochotě pomoci. Byla to cesta vzdělávání nebo poskytování vědomostí mladým, pomoc těm, kteří váhají, jsou zmrzačeni nebo v nouzi psychické či mentální. Způsob, který mohl lidi mnohem lépe přivést do vztahu k univerzálním silám, do vztahu k Bohu pomocí snů a bdělého*stavu.

Mimochodem lidé, kteří potřebovali porozumět životu po smrti, by ho našli ve svých vlastních snech, kdyby se na ně pozorně dívali.

- Mezi Cayceho snící zavítal ve snu mrtvý manžel, aby pomáhal své vdově znovu získat majetek od podvodného správce.
- Tchýně mluvila ze záhrobí, aby varovala snícího před nevhodnou společností.
- Otec, který sloužil jako vůdce snícího, hrozil, že zanechá celou svoji pomoc z jiné úrovně, když si jeho syn bude třeba jen na chvíli zahrávat se ženami.

Snící, který podával zprávu o tom, že ve snu jen tak zápasil se svým mrtvým strýcem, se od Cayceho dozvěděl, že proklouzl nevědomky ve svém snu do hraniční oblasti, kde se on a strýc radovali ze šťastného, společně stráveného času.

Sny přicházely k Cayceho subjektům, aby jim ukázaly druh těla, jaké mohli mít po smrti, jak budou vědět, že jsou mrtví, jak budou postupovat přes rozličné úrovně a jaké pomocníky najdou. V jejich snech o komunikaci s mrtvými bylo mnoho odhaleno, např. jak se zdá, že jejich vnímání jedním smyslem je vnímáním mnohých smyslů, jak přizpůsobovali energii pro kontakt se živými, jak se shromažďovali na poslouchání tam, kde žili, jak vyučovali o smrti, jak toužili vyprávět prostřednictvím psychicky nadaných jedinců, jak někteří, kteří byli nízce vyvinuti, se pokoušeli získat nadvládu nad živou osobou, která zůstala otevřena jejich vlivu svými sklony, činy nebo ubohým zdravotním stavem atd.

Kdy je člověk připraven na sny o žijících mrtvých?

Při komentování stovek takových snů Cayce poskytl i množství odpovědí.

1. Člověk je připraven na tyto sny, když je má. Jeho podvědomí by mu neposkytovalo zkušenosti, s nimiž by nedokázal zacházet, i kdyby se tak rozhodl učinit.

2. Člověk je připraven na snový kontakt s mrtvými, když není schopen o nich otevřeně vyprávět. Podle Cayceho názoru takové sny mohly označovat i nebezpečné únikové tendence.

3. Člověk je připravený na sny o mrtvých, když správně miluje a slouží živým. Takové sny přicházejí z osobních důvodů, z důvodu osobního růstu snícího, nebo kvůli nějaké konkrétní službě, v pravidelném okruhu jeho denního života. Snová poselství, která se zdají, že přišla pro širokou veřejnost, jsou hned podezřelá, protože zdravý kontakt s mrtvými nebyl vytvořen, aby fungoval pro živé tímto způsobem.

4. Člověk je připraven na sny o mrtvých, když je připraven poskytnout mrtvým pomoc právě tak, jako ji přijímat. Když modlitba za mrtvého přijde volně a přirozeně do mysli, potom může přijít i víze o nich. Každý jiný přístup má tendenci k tomu, aby se stal spekulativním.

5. Člověk je připraven na sny o mrtvých, které miloval, když se už propracoval přes svůj žal a viny, týkající se jich, a odpustil jim to, čím ho zranili. Nedostatek toho vytváří skoro nepřekročitelnou bariéru.

A nakonec se člověku může zdát o mrtvých, když se jeho vlastní život chýlí ke svému přirozenému konci a nastává pro něho čas připravit se na svoji příští pouť.

Sny o reinkarnaci

Jeden z mrtvých, kteří budou žít, řekl Cayce, je snící sám. Ve snech může člověk střetnout sebe samého, jakým byl v jiných životech. Jsou dva způsoby, kterými se mohou zjevit takové sny.

a) Jeden, relativně zřídka, je vzpomnutí si na **scény z minulého života** přesně tak, jak se kdysi staly.

b) Další způsob je **snění o současné scéně**, ale s obsahem dodanými silami z minulého života.

Podle Cayceho názoru jednotlivec nenechává minulé životy jednoduše za sebou, ale žije je všechny v současnosti v určitém stupni a v rozličném čase života. Při důkladném pohledu sny často přinášejí do popředí činy minulé osobnosti, když jsou tyto povolány do hry událostmi současného života. Takové sny ukazují snícího a jeho společníky v moderních šatech, jak to Cayce naznačoval, ale **znovu rozehrávají karmu** nebo dědictví témat minulých životů, traumat a talentů, stejně jako jiné sny znovu rozehrávají podobné motivy z dětství v tomto životě. A opět jiné sny kombinují obě tato témata.

Takový náhled dělal obtížným pro Cayceho snící rozeznání snů, které měly kořeny v současném životě, od těch, které mohly kořenit v životech minulých. Pro Cayceho nebylo toto rozlišení mimořádně důležité. **Na čem záleželo** z jeho úhlu pohledu, bylo, že snící pracuje na snu. Zda pracuje na snu z jednoho života nebo z tuctu životů, sobectví musí být vždy pokořeno, talent riskantní, láska dávaná a odmítaná a dávaná znovu. Na rozdíl od mnohých, kteří byli fascinováni ideou reinkarnace, spící Cayce ji vynesl do popředí jen tehdy, když mohla specifiky pomoci snícímu porozumět sobě samému

nebo někomu jinému. Jinak se držel současných rozhodnutí, která stála před snícím.

Ale byly tu náznaky, že všechny seriózní sny mohou být vykládány tak, jak v určité míře ztělesňují témata minulých životů. Život duše je utkán z těchto mnohých vláken, ať už je jeho současná podoba jakkoliv moderní.

- Když Cayce snil sám o sobě, že jedna jeho přítelkyně byla bandity použita jako rukojmí a ochrana proti střelám, přičemž on zastřelil vůdce pistolníků a zachránil ji, bylo mu při výkladu řečeno, že má působit jako ženin ochránce, učitel, vůdce a průvodce v jejich současných vztazích, kvůli jejich spojení v minulém životě. Skutečnost, že všichni byli ve snu v moderním oděvu, jen přizvukovala potřebu „moderní obrany“ pro její „aktivitu, myšlení a záměry“.
- Když se mu zdálo, že on a jeho syn se hádali a syn opustil dům, bylo mu řečeno, že se díval na ten problém, který spolu poznali v době starého Egypta, a že oba, on a jeho syn, by si měli dávat pozor na svoje nálady a jazyky.
- Žena, která v minulém životě ovládala muže svou krásou, snila o tom, že bojuje s jinými atraktivními ženami, aby si udržela svého manžela.
- Žena, která v jiné existenci vedla svoje lidi jako žena - bojovnice, měla se v tomto životě naučit kontrolovat svoje mocenské sklony, neboť by si odcizila všechny, kteří se k ní přibližují.
- Muži, který v předcházejícím životě zpochybňoval náboženské poslání svého bratra, se zdálo, že v tomto životě se obrací proti němu.
- Mladý muž, který byl v minulém životě králem, byl jako jižanský gentleman varován před svými náladami v tomto životě.
- Inteligentní žena, která byla dcerou filozofa, snila o tom, jak by měl její jazyk sloužit jejímu srdci.
- Muž, který v minulém životě použil svoji moc na to, aby poslal do vyhnanství jistého vůdce, snil neustále o tom, jaký je to pocit být vyhnán těmi, kteří mají moc a vliv.
- Žena, která bývala herečkou, snila o volbě mezi tím, být skutečným umělcem nebo jen chvastounem.
- Muž, který kdysi používal vojenskou sílu na to, aby ponižoval ostatní, nacházel ve svých snech sebe samého utlačovaného vojenskými osobami. „

Takto viděl E. Cayce jejich snového obsahu a zápletky. Jak mohli snící přistoupit k takovým tvrzením? Odpověděl jim - sněním skutečných vzpomínek z minulých životů.

A oni snili. Zdálo se jim o slovech, jménech, frázích, staré hebrejštině, egyptštině nebo o perštině. Zdálo se jim o živých cizokrajných scénách. O oázách, o velkém muži v arabském oděvu, který se skláněl nad snícím a ohrožoval jeho život, o stanech izraelitů, kteří se utábořili blízko Jeruzaléma při svém návratu z Babylonu, o paprscích a strojích z dávné civilizace Atlantidy, o rybolovu a galilejském jezeře v době Ježíšově, o ceremoniálním zasvěcování pyramid v Egyptě, o smrti při boji v řecké aréně, o přistávání lodí na začátku osídlování Ameriky, o konfliktech izraelitů s moabity, o římské nadvládě v Středomoří, o rozšíření hinduistického myšlení mimo Indie, o morální síle starých čínských učeních atd.

Typické bylo, že tyto sny nebyly jen nočními scénáři, ale epizodami, které byly živě **zaměřeny na současné problémy snícího**.

Když byl E. Cayce ve stresu kvůli hádkám pekařů v jeho nemocnici, krátce předtím, než byla zavřena a prodána, měl během výkladu následující sen:

Zdálo se mi, že jsem s pánem a paní Lotovými a s jejich dvěma dcerami při útěku ze Sodomy, když dštil oheň a síra. To, co bylo nazváno „obratila se v solný sloup“, protože se podívala zpět, bylo to, že skutečně procházeli horkem, které pocházelo z nebeského ohně, a všichni podstupovali tuto zkoušku. Já jsem přes oheň přešel.

K jeho velkému překvapení bylo Caycemu řečeno jeho vlastním výkladem, že tam skutečně byl s Lotem jako někdo, kdo byl vyslán, aby je varoval před tím, co přichází. Skutečně se připojil k rodině při její hrůzyplné zkušenosti, která mu byla znovu připomenuta, protože teď bude muset projít přes jiný typ ohně v trápení se svými společníky. Zda znovu unikne, bude záležet na jeho přístupech a činech. Aby se připravil, měl studovat životní příběh každého jednotlivce, kterého připomíná tento biblický příběh.

Praktický židovský obchodník, který zvažoval, jaký přístup má zaujmout k postavě Ježíše, měl následující živý sen:

Bojím se psát. Protože když toto píši, jsem stále otřesený hrůzou z této vize. Ale muselo to být důležité v mém životě a je to to, co jsem hledal.

Měl jsem vizi něčeho, co se týkalo smrti našeho všemocného Pána, a potom něčeho, co se stalo o rok a půl později.

Co se stalo a jak se to týká mého současného života?

Smrt našeho Pána a následující událost o rok a půl později mi připomínají smrt 19letého krále Tutanchamona. Jakou souvislost má smrt našeho Pána a ta následující událost (tj. smrt 19letého faraóna)?

V souvislosti s tímto snem Cayce řekl snícímu, jako mnohým, o nichž cítil, že jejich snový materiál je z minulého života, že by mohl hádanku tohoto snu rozřešit sám, vrácením svého vědomí do vlastního nitra. Člověk nemusel upadat do spánku, aby přišel do styku s takovými vzpomínkami. Snící byl kdysi velmi blízký Ježíšovi, patřil dokonce do jeho domácnosti a zažil nesmírný šok z jeho smrti. Byl tehdy teprve mladým mužem, a tak mu trvalo více než rok a půl, než si ujasnil ve své hlavě místo Ježíše jako svého pána. To se stalo, když měl jen 19. Byl velmi hlubokomyslný a byl studentem starých kultur, z nichž na něho udělala hluboký dojem milostivá vláda mladého Tutanchamona, zvláště způsob, jakým spojoval rozdílné rodiny. Mladý muž z Palestiny se ve svých 19 identifikoval s mladým monarchou, a když k němu dnes začaly proudit traumatické události a volby z jeho palestinských dob, začaly k němu přicházet i asociace týkající se Egypta, které tehdy byly v jeho myšlenkách. Teď žije v rodině rozdělené hádkami o významu Krista pro židy a musel pátrat mimo povrchního předstírání a loajality po hlubších skutečnostech, po nichž toužil. Toto byl důvod, proč ho jeho sen vzal zpět stoletími.

Cayce říkal těm, které trénoval ve snění, že studium reinkarnace je právě tak důležité jako studium života po smrti.

Seberozvíjení pomocí snů

11. Pomocí snů k zdravému tělu

Přestože Cayce zdůrazňoval moc mysli jako stavitele, který určoval život každé osoby, trval na tom, že tělo má být zúčastněno na každé fázi růstu. Jak on viděl osobní rozvoj, mysl je něžně pěstována v těle a hluboce ovlivňována funkcí endokrinních žláz stejně, jako je nepřímo ovlivňována dietou, cvičením, odmítáním, postoji a úvahami. Tímto náhledem Cayce zaujal pozici blízkou té, kterou zastává moderní psychiatrie. Historicky zaujal pozici týkající se role těla v lidském růstu, která se zdá být bližší judaismu a bibli než řeckému agnostickému myšlení, které přecházelo od uctívání lidského těla až po pojmání těla za vězení ducha.

Cayce jednou poznamenal ve svém výkladu, že tělo je pro lidskou bytost tak přirozené a blízké struktuře duše, jako je náprstek blízký prstu. V této perspektivě se sny samozřejmě zabývají starostmi o fyzické zdraví. Cayce zdůraznil, že **mnohé sny** se zabývají psychickým zdravím a jinými zájmy současně ve stejné době.

- Jeden jeho společník, který jen pomalu shromažďoval peníze pro Cayceho nemocnici, měl sen o tom, že má zácpu. Cayce interpretoval tento sen jako vztahující se jak k fyzické zácpě, které se měla věnovat pozornost, tak i zácpě týkající se jeho získávání peněz, která byla způsobena tím, že snící se příliš držel v pozadí v iniciativách, které se týkaly jeho samého.
- Jiný snící viděl sám sebe, jak upadl ve vlhkém sněhu na ulici, kde ztratil rukavice a ztratil stopu svého bratra. Viděl, řekl Cayce, že by měl omezit přehnané zimní vycházky, ale stejně tak viděl, že by měl více dbát na rady svého bratra, týkající se zdravotních problémů i problémů v obchodě.

Snění o těle

Obchodník měl velmi živý sen o příbuzné, která měla opustit nemocnici po velké operaci.

Všichni jsme byli na farmě a ona přicházela domů od lékaře, k domu přicházela sama. Když vcházela do pokoje, skryl jsem se za dve-

ře, takže mě nemohla vidět. Byla velmi bledá, třásla se a říkala něco o další operaci. Někdo z přítomných řekl, že byla téměř hysterická.

Tento sen byl vážným varováním pro příbuznou, aby si dávala na sebe pozor v pooperační době. Sen se odehrával **na farmě**, protože byla plná pocitů, co ho odlišovalo od snu o mentálních aktivitách. Snící byl ukázán, že **se skrývá**, protože sen se týkal skryté komplikace, která by se vyvinula a vyžadovala by druhou operaci, kdyby žena nebyla dostatečně opatrná. A ona sama byla ukázána „**třesoucí se a hysterická**“, aby bylo naznačeno varování, stejně jako její vnitřní naděje na uzdravení, bez opakování bolestí té první operace, bolesti, která při dostatku starostlivosti nebude potřebná.

Tomuto varování byla věnována vážná pozornost, na rozdíl od jiných varování, týkajících se zdraví, která dostal tentýž snící. Jeho manželka odporovala jeho použití osteopatie. Toto vysvětloval, jak říkal Cayce, jeho sen, jak jde na střetnutí s někým do zastrčeného hotelu. Sen naznačoval, že by měl přijmout toto ošetření, i když ostatní se o tom neměli nic dozvědět.

Dost odlišný byl sen ženy, která měla brzy otěhotnět.

Chystala jsem se plavat, skočit z jakési rozviklané plošiny, velmi nepevné ve svých základech. Když jsem skočila nebo se zkoušela ponořit, dopadla jsem na břicho. Bolelo to.

Vstup do vody byl variací na matku moře nebo matku živočišného života v evoluci a byl tu, říkal Cayce, symbolem její připravenosti na mateřství. Ale její tělo nebylo v dobrém stavu, protože vyžadovalo fyzioterapii a cvičení, aby se znovu upravily a posilnily některé orgány, proto ta „**rozviklaná plošina**“. Měla se postarat, aby dostala doporučenou lékařskou starostlivost, pro „tu nejvyšší z úloh, danou jejímu pohlaví jako ženě“.

Jak se to často stalo snícím, jež Cayce trénoval, její druhý sen během téže noci se zabýval stejnou otázkou.

Byla jsem zpět ve škole a šla jsem do internátu. Chtěla jsem dva pokoje, abych bývala ještě s dvěma jinými děvčaty, a chtěla jsem mít svoji vlastní, privátní koupelnu. Chtěla jsem dobré jídlo. Rozhodla jsem se tam nezůstat, protože jídlo bylo ubohé.

Tu^en ukázal její potřebu připravit se na budoucí těhotenství jak fyzicky, jak to ukázaly znaky jídla a koupele, tak i mentálně, jak to ukázala ve snu její touha po prostoru a soukromí.

Její manžel měl ku podivu odlišný snový materiál o těle:

Všiml jsem si velkou reklamu z elektrických světel, která zářila

na Broadwayi, říkala: „Podstata hmoty a vědomí je tatáž věc.“

Cayce řekl: „Tato pravda a porozumění jí měly být prozářeny do myslí a srdcí lidí, jak to naznačovala **světla** nad „dopravní tepnou“ života.“

Podle Cayceho názoru hmota a vědomí jsou dvěma ze tří původních součástí stvoření, které, jak řekl, jsou: hmota, vědomí a síla. A i když jsou odlišné, každá přichází a odpovídá stejnému stvořiteli. Pro něho tu **nikdy nebyl důvod k dualismu**, který by zatracoval hmotu.

Snící pokračoval ve zprávě o svém snu, který byl typický pro filozofický nebo reflexivní typ snů, který se objevil mnohokrát v Cayceho záznamech snů.

Potom jsem dodal, že rozdíl mezi hmotou a zvířetem je ten, že hmota je materializovaná změněná forma těžé substance, zatímco zvíře je tato jedna podstata organizovaná tak, aby se mohla materiálně manifestovat jako vědomí.

Názor snícího se velmi podobal názoru Cayceho. Cayce nazíral na všechny formy stvoření jako na nižší než člověk. Stvoření se pohybují pomalu k vědomí přes minerální, rostlinnou a živočišnou říši, které v tomto smyslu vládnou na zemi a potřebují lidské vědomí na korunování svého progresu. Snící pokračoval ve svém snu:

Rozdíl mezi zvířetem a člověkem je ten, že vývoj zvířecího organismu je omezený na ten úsek procesu této jedné substance, která se mění na materializovanou formu, zatímco organizace lidského vědomí obsahuje v materializované formě vývoj získaný ze všech ostatních úseků tohoto procesu týkajícího se této jedné substance.

Sen byl přesný. **Zvířecí vědomí** je omezeno na to, co se vyvine v průběhu jednoho života, zatímco lidské vědomí, díky úloze duše, obsahuje prvky z úplně odlišných říší stvoření. Člověk je uzpůsoben k tomu, aby obsáhl v sobě samém všechny vzory a typy tvořivosti, vytvořené věčností (jednoho dne jich může vzniknout víc), protože člověk je „nejvyšší stvořená tvořivá energie na materiální úrovni“. Potom Cayce hovořil o smrti, kdy odlišení se typů stvoření se stane jasným. **Při smrti „to z hmotného království zůstane materiálním, to ze spirituálního království zůstane spirituálním.** Člověk vyvíjí svoji duši v těchto zkušenostech na její úrovni existence. Tak jako zvířecí, tak i lidské tělo v smrti připojí se jako prach k prachu. Tak jako tělo zvířete, všecek prach prachu pohybuje se ve svých akumulovaných silách, jda na svoji fázi vývoje. Rozumíš? Zatímco

síla ducha jde do své vlastní sféry. A přece všechno je z jednoho pramene, my všichni jsme bratři." Podle Cayceho náhledu materiální stvoření má svoje vlastní zákony a osud, tak jako duše má svoje vlastní zákony a osud. Duše teď v pozemském životě se stávají dezorientovanými a příliš často zkoušejí cestu „**žít na způsob cesty zvířat**". Není to bezcenná cesta, ale je pro duše nesprávná ve vyznačeném plánu stvoření. Reinkarnace je způsob učení se o zvířatech, tělech, pozemském stvoření, zatímco stále sledujeme dlouhou pouť duše.

Ve vlastní krásné snové alegorii viděl Cayce tento proces. Viděl sám sebe žít a umírat v životech rozličných zvířat, střídajících se s inkarnacemi v podobě lidské bytosti. Byl hlemýžděm, rybou, krávkou, psem, ptákem. A právě tak byl rybářem, pastýřem, vojenskou stráží, indiánem a vojákem během občanské války. Jeho výklad, týkající se zvláště tohoto snu, mu řekl, že to nebylo doslovné, ale jen obrazné zobrazení, i když dotyky jeho skutečných minulých životů jako člověka mohly být vetkány do této fantazie. To, co viděl, bylo to, **co se člověk dokáže naučit ze zvířecího stvoření**. Od strachu že zničení až po mateřskou lásku, od nenávisti i jiným druhům až nakonec po službu druhým. Toto všechno bylo symbolizováno zvířaty ve snu. Stejně tak viděl velikost lidské existence a společnosti, a také to, jak to bylo překrouceno ve zmatku s učením ze zvířecí říše. Cayceho výklady vždy důrazně tvrdily, že **člověk se nikdy neinkarnuje do nelidských těl**. Ale tento sen vzal Cayceho do nitra zvířecí existence, aby mu ukázal, co se lidé učí v pozemských životech o manifestaci Jediné síly o různých druzích stvoření. Všechno ostatní kromě duší je podřízeno nekonečnému ničení a tvorbě, ale duše, tak jako jejich stvořitel, jehož věčnou představu nesou, jsou stále. Snění o zájmech těla může tedy skutečně nabýt různé formy.

Sny o tělesných funkcích

Cayceho snící mu poskytli snový materiál, který se dotýkal každého většího systému v těle. Byly to např. sny o oběhovém systému.

- Muž snil, že se mu vyhodila **vyrážka**, když se pořezal při holení.

Cayce mu řekl, že viděl přítomnost jedů ve své krvi, která potřebovala železo.

- Když se snícímu později zdálo o problémech se žlázou **v hrdle**, viděl, jak říkal Cayce, poruchu endokrinní činnosti, která byla zapříčiněna anémií.

- Když se mu zdálo o tom, že jeho **mandle** byly odstraněny, bylo to varování před různými typy cirkulačních problémů.

- Další snící podal zprávu o snu, v němž konzumace občerstvení na rodinném večírku vedla k ostré slovní výměně a **rvačce**.

Podle Cayceho viděl, že některé formy alkoholu mohly být pro něho prospěšné při mírném požívání, jak to ukázala scéna večírku, ale ne alkohol produkovaný v krvi z příliš mnoha **sladkostí**, které dominovaly ve scéně večírku těsně před rvačkou.

Byly tu sny o zažívacím traktu.

- Cayce sám měl sen o malém **kolečku ve své hlavě**, které se přestalo točit, protože potřebovalo olej.

Výklad řekl, jak jsou jeho bolesti hlavy způsobovány v snech větší potřebou zvlhčování ve střevech, aby se předešlo zácpě.

- Další snící hovořil o lékařce, která mu ošetřovala **bolavý palec**, zatímco byl v obchodě, kde mnoho lidí jedno zmrzlinu a pilo sodu.

Tato pomáhající **žena** reprezentovala, jak to často bylo v mužských snech, prvek vedení - v tomto případě prvek odvedení pryč od bolavého bodu, kterým byla snícího přílišná záliba v sladkostech.

Byly i sny o dýchacím aparátu.

- Silné prochladnutí bylo ukázáno snícímu tím, jak námořníci na moři umývají horní palubu lodi.

- Infekce průdušek byla ukázána **škrcením**.

Vyskytovaly se sny o hypochondrii, o sexuálních poruchách, o zhoršeném metabolismu nebo o nervových poruchách.

Sny o péči o tělo

- Když snící podával zprávu, jak ho ve snu **bolely nohy** po dlouhé pěší túře, Cayce mu doporučoval, aby více cvičil.

- Když snící podával zprávu o tom, že viděl svého bratra ve snu **paralyzovaného**, Cayce mu řekl, že částečně to má co dělat s nebezpečím týkajícím se bratrova zdraví, ale i s vlastní tendencí snícího stát se opotřebovaným z nedostatku odpočinku a her.

Vyskytovaly se sny o **změně stravování**. Muž snil o tom, že rajčata by byla dobrá pro jeho manželku. Další viděl sebe ve snu, jak mu přinesli jen malý šálek, když si rozkázal velký pohár kávy. Jeho podvědomí mu ukázalo, že pro svůj nervový systém požívá příliš mnoho kofeinu. Sen o rybím oleji vedl k tomu, že snící ho začal užívat, zatímco jiný sen mu ukázal, aby se sexuálně nestýkal se svou ženou během její menstruace. Série snů o golfu přivedla jednoho sní-

čího k hraní golfu, zatímco jiný sen, že trolejbus přešel snícímú přes jeho plášť do deště, ho vedl k tomu, aby se do přírody lépe oblékl. Jako výsledek snů matka dávala lepší pozor, aby její dítě nespadlo, a změnila svoje zvyky a více je nechávala na slunci.

Cayce měl živé sny, že je v kostele na začátku mše, když se **podlaha náhle začala propadávat**. Výklad mu řekl, aby přestal se službou pro jiné pomocí výkladů do té doby, než jeho tělo nebude všeobecně v lepším stavu pro tuto úlohu. Vzal si dovolenou, protože jeho rodina i on si velmi dobře pamatovali těch několik strašných případů, když se jeho trans přeměnil na kóma, z něhož se nemohl probudit, i přes všechna podávaná sugesia.

Sny o medicínské starostlivosti

Nemálo snů označilo **konkrétní lékaře**, někdy i s jejich specializací, a někdy vyjádřily nespokojenost, která vedla ke změně lékaře. Jiné vyzdvihly účinek určitých **léků** na snícího. Jednou Cayce snil o kompletním devítisložkovém farmakologickém předpisu na léčbu jeho nachladnutí a zjistil, že mu pomohl. Vyskytovaly se specifické sny varující a radící, jak předejít **nebezpečí diftérie** nebo epidemie obrny. Vyskytovaly se sny, které radily **poceni a postění se**.

A přirozeně vyskytovaly se sny o modlitbách a o tom, jak mohou být součástí léčby. Jedné ženě se zdálo o dvou lékařích, ale dokázala si zapamatovat jen jednoho z nich. Cayce jí připomněl, že ten druhý ve snu byl „velký lékař“, jehož pomoc byla potřebnější spolu s medicínskou starostlivostí pro její umírající matku. A když muž hledal ve snu porozumění, proč jeho **modlitby za uzdravení** jiných nebyly efektivní, zdálo se mu v jedné části snu o tom, že „dvě a dvě se rovná čtyři“. Cayce vysvětlil, že při takovém léčení jsou zúčastněna dvě vědomí, která se musí manifestovat podle jednoho psychického nebo spirituálního zákona. Pochybnosti a strach ve vědomí jednoho mohou blokovat vědomí druhého, zákon, který je stejně reálný jako matematika.

Jak možno nejlépe využít sny o těle?

Cayce nikdy nepovzbuzoval své snící k tomu, aby byli svými vlastními lékaři. Nazíral na většinu jejich snů o těle jako na sny, které je činily citlivějšími k starostem, které už měli, ale zanedbávali je. Nebo viděl tyto sny jako nabádající je k tomu, aby navštívili svého lékaře. Nepodporoval je v tom, aby brali **sny o smrti a těžkých choro-**

bách jako doslovné. Podvědomí může totiž častokrát představovat v takovýchto šokujících představách jen tendence, které mohou až v dlouhém časovém období vést k zdravotním těžkostem. V těch několika případech, kdy skutečná **smrt byla blízko**, naznačil, že snový materiál se častokrát zabývá méně záležitostmi těla než problémy psychologickými a emocionálními. Takto sny připravují snícího a ostatní na přijetí přicházejícího přechodu.

Ve snech o těle vyzdvihl početnost některých snových elementů o skutečných tělesných funkcích. Jde o případy, kdy jsou do ohniska zájmu postaveny jídlo, medicína, bolest nebo část těla nebo doktor a sestra, kteří jsou po ruce. Tělesné sny nejsou nějak obskurně symbolické. Nejsou ani izolované. **Když je varování důležité**, opakují se a nezřídka se zdají i příbuzným.

Ale tělo se může ve snech vyskytovat i náznakově. Mnohé mohou být náznakem postoje nebo pevných základů někoho, bolest může představovat utrpení. Např. pro jednoho snícího **kučery** v jeho vlas-tech byly vrtochy v jeho myšlení.

Málo Cayceho snících mělo opakované sny o zvířatech, které, jak říkal, představovaly tělesné funkce, a co je důležitější, psychologické přístupy, které symbolizuje takové zvíře. Aby jim pomohl porozumět těmto symbolům, vyzval některé své snící, aby studovali **představy mytologie** a dokonce Knihu zjevení v Bibli. Vytvořil pro ně skutečnou teorii o funkci endokrinních žláz v souvislosti s psychologickými faktory. Byl to zvláštní aspekt jeho interpretace snů a symbolů, ale pro spícího Cayceho byl stejně skutečný jako bolesti v hrdle, potrat nebo prospěšnost plavání pro usedlého finančníka.

12. Orientace života prostřednictvím snů

Podle Cayceho výkladů si nikdo nemůže a ani by si neměl úplně naplánovat svůj vlastní život. Je tu příliš mnoho neznámých, aby je vědomí dokázalo všechny uchopit:

- Jsou tu různé impulzy, talenty, ale také problémy z minulých životů.

- Jsou tu současné sociální, politické a náboženské změny, proudící pod hladinou času, v němž člověk žije, které vyžadují od jednotlivce nepředpokládané reakce.

- Jsou tu duše, které čekají na to, aby se narodily jako něčí dítě

nebo vnouče, když je učiněna určitá volba.

- Je tu jiskřička božského v každém z nás, která má být objevena a rozfoukána do plamene.

- Jsou tu diskarnáti, shromáždění okolo lidí s dobrou vůlí a usilovností, a někteří čekají na příležitost lidi učit a jiní čekají na příležitost jim pomoci.

- Dokonce i andělé se mohou nečekaně zjevit.

Vezmeme-li do úvahy všechny tyto neznámé, **žádný člověk nemůže očekávat**, že si vymyslí ten nejlepší průběh svého života, svého zaměstnání, svatby, společnosti, záležitostí lidí. Ale je toho dost pro kteréhokoliv člověka, aby začal s tím nejlepším, co umí.

Duše nejsou souzeny podle absolutních standardů. Jsou souzeny podle své věrnosti svým nejlepším ideálům, jejich vlastnímu porozumění. A nejsou ani tak souzeny podle svých selhání, jako podle jejich ochoty znovu vstát a znovu zkusit.

Cayce často říkal, že pro jedince je lepší, **aby dělal něco se svým životem**, a to dokonce i tehdy, kdyby to bylo nesprávné. Je to lepší, než nedělat vůbec nic, jen postávat. Když je život uveden do pohybu na bázi toho nejlepšího, co člověk umí, jakkoliv odpovídající může být jeho vize, pomocné síly jsou vždy přivolány do hry, a to jak uvnitř, tak mimo individuum, které může upřít svoji cestu na kurzu vedoucí k dobrodružství růstu.

Člověk si nemusí vymýšlet svoji existenci. Musí jen používat to, co je po ruce, a to další mu bude dodáno. Protože dvě pomocné síly jsou vždy v činnosti, aby řídily rozvoj a zaměření lidského života:

a) Jednou silou je vlastní, **původní jiskřička tvořivé energie** v osobě. Je to síla, která byla do něho umístěna při stvoření a nesoucí potenciál pro lásku a kreativitu, stejně velkou jako stvořitel sám.

b) Tou druhou silou je **duch tam venku**, v univerzu, duch pomoci nekonečné kreativity, milosrdenství a vedení. Cayce ho ztotožňoval s Kristem, protože Kristus ho tak plně vyjadřoval jako duše. Tato druhá síla bude hledat to svoje vlastní uvnitř individua, když jí to bude dovoleno, a tak pozdvihne cokoliv, co je v osobě dobré.

Podle Cayceho názoru sny jsou prvořadě důležitosti při střetnutí dokonalé tvořivé síly v člověku s tou jinou silou, která ho vždy hledá, aby mu pomohla.

- Maklěř na burze, který zápasil s otázkou, co vlastně Bůh zamýšlí s lidskými dušemi, snil vlastní nezapomenutelnou vizi, kde Bůh sám přišel do jeho bytu. Sen začal zaostřením na denní práci snícího.

Byl jsem v něčem, co se zdálo být železničním nádražím, a kupoval jsem množství sladkostí. Platil jsem dolar za každou krabici a předpokládal jsem, že je prodám za 2 dolary za kus.

Tu snící viděl, říkal Cayce, jeho vlastní povolání, v koupi a prodeji akcií, které se mu často zdály být luxusem jako sladkosti mezi potřebnými věcmi světa, ale ve skutečnosti byly nevyhnutelností. Už předtím pověděl tomuto snícimu, že Bůh byl Bohem „Wall Street“ (centra financí) stejně jako Bohem chrámu nebo nemocnice. Sen pokračoval osvětlením touhy snícího sloužit ostatním:

Zatímco jsem nesl sladkosti ven do automobilu, viděl jsem ženu s dětmi, které se skláněly nad balíky. Cítil jsem, že bych jí s tím měl pomoci. Řekl jsem: Jen co dokončím tuto práci, tj. dám toto ven do auta, pomohl bych vám.” Odpověděla: „Ale to je v pořádku. My máme auto venku a není to tak těžké a není to ani tak daleko.” Všiml jsem si, že byla dobře oblečená, měla auto a nesla něco, co se podobalo bateriím do rádia, dítě neslo též nějaké.

Bylo tu vidět jeho touhu být nápomocný více, než to dovolovaly jeho současné podmínky. Ale její tvrzení, že si může pomoci sama, bylo pro něho připomínkou, že jeho **nejlepší službou** bude vždy pomoci ostatním, aby objevili to nejlepší v sobě.

Potom v průběhu času budete schopni učit a psát, vysílat poselství, která byla symbolizována zmínkou o **rádiu**. Měl kráčet cestou povinnosti ve svém každodenním životě a uviděl by, že to bude vést k příslibu spojení s božským, nabízenému každé duši jako osud. Toto byl obsah další části snu.

Vrátil jsem se do svého zaměstnání. Zdálo se to tam být neradostné. Bylo nevyhnutelné pracovat a zdálo se, že já jsem klesl, co se týkalo postavení a druhu práce. Pamatoval jsem si slib daný v jednom z předchozích snů, že mám být vyzdvižen k němu, a našel jsem štěstí v tomto slibu. Začal jsem si zpívat, když jsem pracoval, vynášeje krabice.

Jakoby na zdůraznění této myšlenky sen teď přešel k praktickým radám ohledně akcií, kde snící viděl svého obchodního společníka, dělajícího něco směšného na burze.

Seděl jsem v pokoji na poschodí spolu s W. L. Zdálo se, že hraje na nějaký hudební nástroj. Potom se mne zeptal, zda jsem koupil nějaké akcie Hupmobilu.

Snící si měl všimnout, řekl Cayce, že už **nezvyklost** celé scény byla varováním snícimu před uvedenými akciemi.

„Ne,“ odpověděl jsem. „Nechci žádné.“ Potom se nezúčastníš toho pohybu, jehož se zúčastňujeme my.“ Viděl jsem prodávat množství akcií Hupmobilu, tisíce v té době. Hup je prodáván okolo 21 - 22.

Cayce znovu pověděl, že sen varuje před těmito akciemi, i když budou brzy velmi aktivní, jak to sen naznačil. Varování bylo dále zdůrazněno neschopností snícího uplatnit svoji objednávku.

Spěchal jsem koupit 100 akcií, ale nemohl jsem je objednat. Sáh jsem po burzovním telefonu, abych si je objednal sám (koupí 100 akcií Hupmobilu na trhu), když úředník pan L. vzal telefon z mé ruky a řekl: „Toto není Vaše záležitost.“ Řekl mi: Já podám tu objednávku pro Vás,“ a také to učinil. Potom jsem šel zpět a sedl si spolu s L. a uviděl jsem, že začal hrát na kytaru nebo na bendžo.

Cayce jasně komentoval tento sen - snící byl varován nepodnikat nic ohledně těchto akcií v současnosti. Místo toho je měl studovat a použít při tom svůj vědomý úsudek. Když budou z vědomého úhlu pohledu perspektivy i později vypadat dobře, mohl se spolehnout na podvědomý souhlas, „to, co je v této souvislosti nevyhnutelné udělat, mu bude ukázáno v té době.“

Měl snící kontrolovat takové akcie jen ve snech, nebo i v bdělém stavu? Cayce řekl, že následující část snu mu ukázala, že by mohl dosáhnout vedení v obou směrech, kdyby na tom pracoval:

Potom jsem byl doma v našem starém obývacím pokoji, jak se zdálo, v našem domě na horním konci města.

Cayce naznačil, že zapojení **starého domu** a asociací spojených s ním do snu bylo míněné jako označení jednak hodnot spojených s domácím životem, tak i s možností vědomého vedení od teď už mrtvého otce snícího. Snící už cítil, že při zaměření svého života na nejvyšší hodnoty a při dostatku času a starostlivosti věnovaných tomu by mohl dospět ke spojení. Pomocí **telepatie** začínal přivolávat více vedení, než o tom vůbec věděl, jak to ukázala následující část s odkazem na spojení navzdory vzdálenosti.

Rádio hrálo a moje matka, bratra já jsme si užívali, tancovali jsme podle jeho zvuků a já jsem vsedě poslouchal. Zdálo se, že nemůžeme chytit žádnou vzdálenější stanici. Zkoušel jsem ji vyladit, ale nemohl jsem. Omotal jsem nějaké dráty okolo cívky a zabudoval tento nástroj do stroje, pokoušeje se přivést je k dokonalosti a naladit ho, ale nefungovalo to. Vzdal jsem to a poslouchali jsme místní stanice...

Snící to neměl na žádný pád vzdát, tvrdil Cayce. Pomoc byla na blízku.

Potom vešla naše služka a řekla: „Měli byste být blíže k předním dveřím, protože Bůh může přijít dovnitř. Vejde touto cestou.“ Můj bratr a matka jí věnovali jen malou pozornost, ale já jsem celý ožil a vykročil vpřed.

Služka byla ukázána, jak jim to oznamuje, protože, řekl Cayce, „kdo má být pánem, musí být sluhou všech“ a „povede je malé dítě.“

Potom služka oznámila tu očekávanou návštěvu, že „Bůh“ nás navštívuje. Pospíchal jsem do haly ke dveřím. V polovině cesty ke dveřím jsem potkal Boha, skočil jsem k němu a položil jsem mu svoje ruce okolo krku, objímaje ho. I On mne objal.

Připomenutí příběhu o marnotratném synovi spočívalo v hlubokém zármutku snícího, týkajícího se jeho vlastního otce, který se mu zjevil v jiných snech jako jeho první náznak „Nebeského otce“.

Potom jsem si všiml vzhledu Boha. Byl to vysoký, dobře stavěný muž, čistě ostříhaný, hladce oholený, měl oblečen hnědý oblek a na hlavě šedý klobouk. Měl inteligentní vzhled a jeho oči byly laskavé, ale pronikavé. Měl výraz přísnosti a ostře řezané rysy. Vpadal velmi zdravě, robustně jako obchodník a přímý člověk, a přece milosrdně, spravedlivě a jistě. Nebylo na něm nic nejistého, bezradného, sentimentálního. Muž, o kterém bychom mohli říci, že bychom s ním rádi obchodovali. Byl to Bůh v dnešním těle - obchodník nebo průmyslník, ne duchovní, ne oblečený do černého, ne slaboch. Byl to silný, zdravý, inteligentní muž, v němž jsem rozeznal muže dneška. A v tomto dobrém, přímém muži, kterého jsem vítal a byl jsem rád, že ho vidím, jsem poznal - ne někoho obyčejného - ale Boha.

Cayce tvrdil, že k snícím přišla „vize, jaká byla poskytována v starých dobách, když se Bůh zjevil Abrahamovi, v dnech zničení míst na pláních.“ Sen ukazoval Boha jako muže, ne jako služebníka, ale jako rovnocenného v každém směru a způsobu, výzoru, konverzaci, v oblečení z toho důvodu, aby to vpálilo do vědomí snícího přesvědčení, že **Bůh** si přeje člověka, který představuje sebe samého ve své plnosti, plnosti svého já, rovnocenného s touto plností, jak bylo napsáno. „Učiníme člověka na náš vlastní obraz.“ Dáváje člověku část tvoření do samotné lidské duše, jehož impulzem bude, že „člověk se může stát takovým jako Bůh a jedním z nich.“

Byl to odvážný snový obraz o obsahu samotného stvoření, kde osudem člověka je stát se rovnocenným spolutvůrcem s božským,

i když ne úplně. Tento vzor není tak cizí, řekl Cayce, nebo zvláštní, protože byl už ukázán, když „syn člověka v těle se objevil na světě a stal se jedním z lidí - a přece jeho vůle, jeho síla, jeho zdroje vycházely z Univerzální síly."

V tomto příslibu není nic automatického, tvrdil Cayce. **Každá osoba se musí rozhodnout** pro odložení všeho, co ji oslepuje, co ji mate, toho, „co zabraňuje člověku v současnosti rozeznat sílu, moc, manifestaci Boha, který je sám přítomný v člověku v každodenním životě." Tento problém může být rozeznán v následujícím úseku snu zasazeného do dní prohibice.

Potom jsme přišli k mé skryši lihovin - byla napůl otevřená. Bůh se podíval dovnitř, a já jsem mu ukázal pootevřenou skryši. Ale potom jsem si pomyslel, že on není obyčejný člověk, který se dívá, ale Bůh, který ví všechno. A tak bylo jedno, zda mu ukáži všechno, nebo budu cokoli předstírat.

Byla to reakce, která neměla daleko k lítosti.

A tak jsem otevřel skryši doširoka, aby se mohl podívat. Ukázal jsem mu moje lihoviny, zvláště gin, který jsem používal do koktejlů. „Pro případ nemoci," řekl jsem Bohu. „No, jsi dobře připravený," odpověděl Bůh sarkasticky.

Ale není to jen **porušování zákonů**, podvod, slabosti, narkomanie, co oddaluje člověka od božského. Sen se teď obrátil k hlubšímu problému, k nedostatku myšlení, k nedostatku tiché introspekce, které vedou člověka k tomu, že „ztratí velkou lásku, která se mu ukazuje, a velkou sílu a moc, která je projevená." A tak přichází o velké dobro, které může být viděno, které září přímo na něho a transformuje „dokonce tyto slabosti a i to, co je považováno za hřích."

Postoupili jsme do obývacího pokoje, kde stále hrálo rádio, a můj bratr s matkou se tím bavili. Chtěl jsem, aby přivítali Boha, ale zdálo se, že ho nepoznávají.

„Přirozeně, že ho nemohou poznat," pomyslel jsem si. Jak by ho mohli rozeznat, když nevěří, že se zjevil už v dávné minulosti v těle jako Kristus a že by se mohl zjevit v těle opět právě v takovém muži, jaký byl přede mnou. Když nerozumějí tomu, jak se Bůh zjevil v těle Krista, jak mohou rozeznat boží tělo dnes?

Jak mohou rozumět tomu, že skutečný stav skutečné dokonalosti v nás obsahuje projev Boha, ať už v této době, nebo v jiné? A tak ho neviděli, nebo přinejmenším mu nevěnovali pozornost.

Tato část snu vyvolala naléhavou odpověď Cayceho, který řekl, že každý jednotlivec musí vědět, že "když jsou v souladu s nekonečnem, jaká velká musí být ta síla, která je uvedena do pohybu, aby vyvolala projev božského, který je v nich, a musí to vědět za tím účelem, že lidé, ostatní tvoji bratři se mají dozvědět, že Bůh je a že je tím, kdo odměňuje lidi, kteří ho usilovně hledají." Taková pomoc se nezískává zásluhami, ani není nalezena vzdáním se sebe. Není jako dar, který je koupon, ani něco, co zaujme místo individuálního já, ale jako přirozený důsledek lásky otce k jeho stvoření, pro jeho Já v duši, v tú část člověka, která bude v jednotě s ním."

Boží pomoc člověku, říkal Cayce, není nějakou neurčitou, abstraktní asistencí, ale je tak konkrétní a bezprostřední jako denní práce a denní modlitba, jak to ukázala následující snová scéna.

Sešel jsem si na gauč, abych s ním promluvil. Pověděl mi: „Mohl bys pracovat usilovněji.“ Už jsem začínal odpovídat, ale potom jsem si uvědomil, že Bůh přece ví všechno, nic se nedá dělat. Rozpačitě jsem zmlkl. „Věru těžko bys mohl pracovat méně,“ pokračoval.

Jak jsi dopadl ohledně Hupmotors?“ zeptal se. Mohl jsem jen říci, ne tak dobře, jak to vypadalo. „To je nákup pana L. a doporučení pana L., ne?“ zeptal se Bůh. Věděl jsem, že Bůh to věděl už předtím, než se zeptal. „Ano,“ odpověděl jsem. „Na to všechno, cos dělal v poslední době, je d'eba kapitál, ne?“ řekl Bůh, pohnul palcem k mé matce, od níž jsem si právě půjčil. „Ano, tak nějak,“ souhlasil jsem.

Bůh se podíval směrem k rádiu. Vstal jsem, dívaje se na rádio, když Bůh zmizel.

Cayce řekl, že tímto jednoduchým způsobem a formou bylo snícím ukázáno, kde má začít. Tak jak rádio umožňuje přenos od jedné lidské bytosti k jiné, a to „věcí, podmínek, dobra, zla, toho, co se nachází v člověku, o co víc potom pomocí nekonečných sil musí plác a volání každého jednotlivce **stoupat k otci na výsosti!**"

Byl to, poznamenal Cayce, pro snícího čas, aby vzal „akcie samého sebe" ve světle této vize, aby prověřil sám sebe jako „služebníka jediného", jako služebníka, který příliš často nevidí, kvůli oslepeným očím svého já. Ale přesto nemá být zoufalý, ale **naladit sám sebe**, jak to naznačovalo rádio, protože „příslib je daný těm, kteří se spojují s ním, který je dárcem všech dobrých a dokonalých darů." Nejen akcie byly jeho, aby je dával, ale mnohem víc. Mohl přivést k rozkvětu celý život, „protože v Něm žijeme, hýbeme se a existujeme."

Váha takového snu byla taková, že ani nepřekvapuje, že pokoušela snícího, aby shlížel z vrchu na jiné, kteří takový sen neměli. Odpovídajíc tomu měl jinou vizi, která upravila jeho názor. Byla jednoduchá, ale přímá:

Otočil jsem se v posteli a uviděl jsem přede mnou mramorovou sochu. Zdálo se, že stojí při mně nebo blízko mé postele přímo v pokoji. Byla to socha bez hlavy, taková, jaká představovala z mramoru vytesaného řeckého boha Dia. Jako obvykle jsem dostal strach (bylo to tak živé), ale potom jsem se upokojil, když jsem si to vysvětlil tak, že ta socha je jen představa nebo odraz světla, kterých jsem si teď všiml na stropě. Jen představa těchto světla. Upokojoval jsem znovu sám sebe. Ale socha tu zůstala, stejně jako ta světla.

Cayce souhlasil s pocitem snícího, že socha a světla byly spojené, protože viděl reprezentaci spirituální síly a materiální výsledek světla, která přinášejí lidské výrobky a výtvořiny. Každý člověk, připomněl Cayce snícímu, konec konců buduje svoji sochu božského tím nejlepším, co umí, ať už tomu dává jakékoliv jméno, nebo žádné. To, že nemůže poznat pramen této jediné síly, je ukázáno tím, že socha je bez hlavy. Ale každý dělá, co může, aby zobrazil ve formě to, čemu věří, že je to „všemocné“ ve vesmíru, a žádný člověk nemůže pořádně změřit nebo posoudit toto snažení svého bratra.

Každý jednotlivec musí místo toho **bojovat se svým vlastním zlem**, s těmi pokušeními, která mohou zranit jeho a ostatní. Nejsou tak obtížně rozeznatelná, řekl Cayce snícímu. Protože tak, jak „to bylo dobře dáno, tři podmínky zabraňují člověku v pozemské rovině vizualizovat spirituální elementy ve všech projevených formách ve fyzickém světě: hrdost očí, slabost těla a touha po slávě.“ Každý z nich vytváří strach a pochybnosti v jednotlivci, způsobuje, že ztrácí svoji perspektivu, jak to bylo ukázáno snícímu v živé vizi:

Byl jsem všude v kterékoliv době. Kontemploval jsem zážrak vnitřní síly všech projevů našeho Pána.

Pozoroval jsem směřování této síly forem pryč od jednoho já - hypnotizujícího část, jak to uvádí Bergson tak, aby se zjevila v individuální tělesné formě a materiálním projevu.

Těž jsem viděl moje životní zkušenosti v této formě a byl jsem velmi šťastný v této mojí dvojité vizi vnější formy a vnitřních procesů.

Potom děvče, zjevně představující moudrost a vědomí této vnitřní síly, které se zdálo být perfektně vědomé si mých omezených zna-

lostí, hodilo do prostoru kámen. Proletěl jako padající hvězda přes nebesa a zasáhl nějaké zvíře v prostoru.

Je tam něco, co neočekával," povědělo děvče, obraceje se ke mně. A hle, bylo to tak, protože kámen, který udeřil zvíře v prostoru, ho přinesl k zemi. Byla tam dvě zvířata v klecích. Po zemi se plazila po břichu jak odporňí hadi, a přece s krkem a hlavou vztyčenou jako mocní draci. Pohybovala se dokola a svoje klece nesla s sebou.

Někde jinde Cayce popisoval **draky** jsou souhrn lidských vášni a zvířecích energií, když diskutoval o symbolice Knihy zjevení.

Přišli blízko k děvčeti a blízko k jiným věcem. I když vypadala nebezpečně, a já jsem se velmi bál o každého a všechno, k čemu se zvířata přiblížila, zdálo se, že nepůsobí žádnou zkázu. Ve skutečnosti pomáhala. Jak, to neumím říci, protože já jsem je cítil jako hrozbu, díval jsem se na ně se strachem, ale zjistil jsem, že nedělala žádnou škodu. Strach byl ve mně. Odporná interpretace toho, co jsem poznal v sobě. Ale zdálo se, že v nich je dobro, protože se náhle přeměnila na pěkné malé děti, tancující radostí.

Potom, pověděl snící, byl stejný bod ukázán jiným způsobem.

Byl jsem v domě s tím děvčetem, které, jak se zdálo, představovala sílu, vnitřní popud, Pána stvoření - nebo jak byla tato síla reprezentována ve mně, moje podvědomé já, které je v nižších dimenzích též přítomno ve všech věcech.

Byl jsem v hmotném domě a věděl jsem, že moje přízračná krásná společnice je tam též. Ale musel jsem se o ní ještě mnoho naučit, a ona se rozhodla dát mi lekci. A i když teď vím, že tam byla, a viděl jsem ve vízi lekci, kterou mě plánovala překvapit, tehdy jsem si její plán pravděpodobně neuvědomoval'.<

Vyšel jsem nahoru schody domu, a když jsem to udělal, děvče někomu povědělo: „Dobře, překvap ho a uč ho.“ Toto všechno, tak řečeno, za mými zády. Když jsem vstoupil do pokoje, místo krásného děvčete, o kterém jsem předpokládal, že je tam najdu, jsem uviděl odporňou, černou toář, tak škaredou a odstrašující, že jsem omdlel strachy. Když jsem se probral, uviděl jsem, že zjev se znovu změnil na pěkné děvče. Stála nade mnou krásná, smála se, dodávala mi odvahy. Byl jsem šťastný, rozeznáváje jejího ducha, protože jsem se ještě bál.

Snící sám uhodl, že mu sen ukázal, jak **strach mate lidské zkušenosti, lidské energie**. Cayce mu řekl, že to bylo přesné. Strach a egoismus jsou prvořadé činitele v tom, co lidé nazývají **peklo**. Pro-

'tože „ony jsou první, které oddělují jednotlivce od Boha.“ Děvče, jak to bylo často v jeho snech, bylo síla pravdy jeho života, která ho učila.

Lidské vášně mohou být strašné nebo hravé, odporné nebo krásné, v závislosti na tom, co lidské bytosti s nimi učiní. V nich samých je jen moc nebo energie. Cayce zdůraznil toto téma i v mnohých jiných snech, které mu byly poskytnuty.

Sny o vášni

Mezi těmi stovkami, které byly poskytnuty Caycemu, byly mnohé sny o sexu a využívaly různé symboly.

- Např. snící zapletený do nezákonného milostného poměru viděl sebe samého, jak chytá zářivě bílé prase.
- V jiném snu viděl sám sebe, jak padá přes padací dveře a je chycen do změti drátů okolo svých nohou. Podle Cayceho výkladu - **past a zapletení se.**
- Jiný snící snil o sobě, jak je v bahně, a jeho sekretářka se ho snaží vytáhnout." Když to nemohla udělat, pověděl, „tak mne stáhni dolů." Tento sen nebylo pro Cayceho obtížné interpretovat.
- Ale Cayce neznevažoval sexuální energie, místo toho stále pobádal své snící, **aby žili dobře uspořádaným životem.** Ženě, která žila odděleně od svého manžela, bylo doporučeno, aby si tento problém sama promyslela, a ne aby od něho žádala výklady, které by ji soudily.

Hněv má právě tak svoje zákonité místo v lidských záležitostech. Podle toho, jak Cayce interpretoval sny o nepřátelství, člověk může, jak Pavel řekl v Novém zákonu, **hněvat se, ale nezhřěšit.** Avšak hněv spojený s krutostí, se strachem, nesmělostí má svoje vlastní způsoby, jak otrávit hněvajícího se a to nejen mentálně, ale dokonce i fyzicky. Snící, který viděl sám sebe ve snu jako generála bez milosti zabíjejícího nepřítele, viděl, pověděl Cayce, svoji vlastní pomstychtivost, která ho tak často vedla k tomu, že se mu zdálo, že je pronásledovaný Ku-Klux-Klanem.

Nebezpečí **sobeckého upnutí** se bylo zdůrazněno, pověděl Cayce, ve snu muže, který byl velmi pyšný na svoje předky a rod. Tento muž zoufale lpěl na své ženě, zatímco vlak se nebezpečně houpal na kolejích. Částí odpovědi na volání vášni jsou podle Cayceho názoru hry a hravost. Člověk musí věnovat čas tomu, aby dělal přesně mnoho těch věcí, které mu byly ukázány ve snu - aby šel do divadla,

pohovoril s přáteli, četl, hrál golf, dělal výlety nebo cokoliv, co člověk ze zkušenosti ví, že **mu to dělá nejlépe**.

Sny o dosažení úspěchu

- Jeden z Cayceho snících měl památnou snovou zkušenost Krista. Ale ve snu se Palm Beach ukázalo silnější než Kristus, protože snící ztratil směr na cestě k němu, když **poklonkoval** před bohatými společníky v lázeňském hotelu. S tímto snovým varováním neměl Cayce příliš mnoho práce.
- Stejný snící viděl sám sebe v jiném snu, jak přichází ke dvěma mostům, vyššímu a nižšímu, a vybral si ten nižší, i když musel dokonce jít po čtyřech, aby ho přešel, jen proto, že mu byl známější. Cayce řekl, že tento sen stavěl před něho **výběr mezi dvěma cestami v životě**. Ale volba, před kterou stál snící, nebyla volbou mezi asketismem a okolím plným života. Cayce neviděl žádný problém v bohatství a postavení za podmínky, že nebyly konečným cílem.
- Když snící viděl sám sebe, že mu vyčítají, že poškodil fasádu něčeho moderního newyorského domu, Cayce mu řekl, že jeho myšlenky jsou na cestě odstrašit některého z jeho moderních společníků. Ale škoda nebude trvalá ani pro něho, ani pro ně, když se bude držet pravdy, že „Bůh je Bůh, dokonce i v newyorském domě.“
- **Vábení bohatství** nepřicházelo ve snech jen k jiným, ale i k samotnému E. Caycemu. Nejednou viděl sám sebe, jak odchází s pěkným děvčetem, opouští její rodinu. Jako dodatek k otázce sexu mu ještě výklad řekl, že viděl svoje vlastní pokušení dát přednost bohatství před prvořadými hodnotami. Nevyhnul se ani snům o zakázaném získávání slávy přednášením v ženských klubech, nebo hledáním pokladů, nebo dokonce kontaktováním se s mrtvými. Získá svoje místo v dějinách, ubezpečily ho jeho výklady, ale ne takovými představeními, ale místo toho kvalitou služby jiným.
- Snící, který byl křehké postavy a velmi emocionálního temperamentu, **toužil být slavný** před svými bližními, jak mu to ukazovaly jeho sny. Cesta pompy byla ukázána, když viděl sám sebe jako kapitána velké lodě. Odlišná, a lepší cesta byla ukázána, když chlapec jménem Tom opravoval a zlepšoval **antény na rádiích** v celém městě. Ukazoval lidem, jak se mají dostat do lepšího souzvuku ve svých každodenních životech. To byla lepší služba, než být kapitánem oceánského parníku.

- **Vábení parapsychických schopností** se častokrát vyskytovalo u těch, kteří se seskupili okolo Cayceho, ať už kvůli jeho příkladu, tak i kvůli jejich vlastním zkušenostem pod jeho tréninkovým vedením. Ale toto vábení přinášelo s sebou varování. Jeden muž viděl sám sebe jako zodpovědného za to, aby dostal Cayceho z transu, ale nechal ho tam ve smrtelném nebezpečí jen proto, aby neurážel hosty večírku zvláštním pohledem na hypnotizovaného člověka. Měl si vybrat, řekl Cayce, mezi láskou k vnějšímu efektu a rozvojem skutečných hodnot.
- Stejně nutkání bylo pro Cayceho snící voláním moudrosti, zesílené ještě tím, když se dostali na hranici vědomostí, ke kterým se dostal Cayce. Jistý muž snil o vědomostech jako o **psu**, který se otočil a kouzlil ho.
- Jiní snili o pravdě jako o **krásné ženě**, která schází dolů schody, nebo dokonce stojí u baru, ale je schopná změnit se a vypadat velmi škaredě a klást panovačné požadavky.
- Cayce sám snil o moudrosti jako o hadovi. Ve snu s ním **had** rozprávěl, řka, že už mu nebude více ubližovat poté, co ho Cayce přitlačil velkou palicí - „palicí života“, podanou těm, kdo jsou věrni Bohu, jak řekl výklad k tomuto snu.

Pro Cayceho bylo obtížné naučit své snící s nově objevenými silami snů, aby je uvedly do dobře vyváženého života. Jistý muž snil, že dostal pomoc při své golfové hře od diskarnáta, který mu řekl, že mu nebude moci pomoci, když bude tak velmi pospíchat. Následujícího dne, když meditoval o tomto snu, zahrál nejlepší golfovou hru svého života. Stejná otázka vyvstává v obchodě a v domácím životě stejně jako v psychologickém vývoji.

Sny o službě jiným

- Muž, který byl oddaný příliš mnoha slovům, viděl ve snu, jak soupeří vědomosti se službou. Viděl malé dítě, které chtěl vzít na plavbu kanoí. Ale cesta byla blokována z toho nebo onoho důvodu. Viděl, řekl Cayce, že není možné sloužit bez oddání se prameni, bez toho věci nikdy nepracují, jakkoliv obdivuhodné by mohly být závěry.
- Obchodník snil o tom, že jeho bratr byl znuděn, když s ním diskutoval o své zálibě. Bylo to připomenutí toho, že když chce někdo získat zájem jiných, musí se také **zajímat o jiné**, řekl Cayce. A skutečně, konvenční hodnota všeho, co snící pověděl a udělal

pro jiné, byla podvědomě srovnávána jinými s kvalitou jejich přístupu k nim v malých věcech života.

- Snící vystavený fantaziím o své osamělé ušlechtilosti při hledání duchovních věcí dostal sen, v kterém viděl sbor děkujících děvčat. Do té doby, dokud se nenaučí **pracovat s ostatními** přinejmenším tak, jak to uměla děvčata ve snu, to ve svém vývoji daleko nedotáhne.
- Byla to stejná myšlenka v odlišném podání, která způsobila, že Cayce snil o studijní skupině, zatímco jim poskytoval výklad. Viděl Kristovu tvář a všiml si, jak se měnila podle toho, který člen skupiny dostával poselství ve výkladě. Při pozorování těchto výrazů Kristovy tváře bylo Caycemu řečeno, že by mohl pomoci každému členovi skupiny naučit se něco o jeho vlastní **ochotě a neochotě spolupracovat** s jinými při studiu, které je čekalo.
- Staré **napětí mezi křesťany a židy** bylo častokrát zobrazované ve snovém materiálu poskytovaném Caycemu jeho židovskými sníci. Jeden z nich viděl rozhodnutí, které Cayce doporučoval. Byl v obchodě s oděvy, v kterém se vyprodaly šaty, a říkal majiteli, že by věděl, kde se dají za velkoobchodní cenu dostat šaty, které potřebuje. Bylo to v obchodu na East Side, v obchodě s horší pověstí, který měl ale vysoký obrat. Ty obchody, řekl Cayce, to byly křesťanská a židovská společnost a potřebovaly navázat partnerství, protože každý z nich mohl dát něco tomu druhému.
- Ale změny, které musejí nastat, aby přivedly člověka k jeho plné výšce, k moderní civilizaci, nemohou být dosaženy jen náboženskými vůdci nebo vůdci států. Když bohatý muž snil o tom, že ztratil práci a sociální postavení kvůli knize, kterou psal, Cayce mu řekl, aby pokračoval knihou a myšlenkami, které reprezentovala. V tom, že se viděl chudobný, viděl to, že kdokoliv chce **skutečně sloužit**, „všechny jeho věci musejí sloužit všem lidem.“ A navíc viděl něco, čemu intuitivně rozuměl, že „musí vzejít ten balzám, ty kvasnice, které vykvasí, celá cesta od obyčejných lidí.“ **Klíč k dosažení sociálních změn byl v pomoci obyčejným lidem, aby dokázali pomoci sami sobě.**
- Každá skutečná služba jiným začíná doma, říkal Cayce svým snícím. Když muž snil, že jeho těhotná žena má trojčata, Cayce mu řekl, že viděl, že jedna a jedna jsou tři, a to nejen tím způsobem, jakým dva rodiče přivádějí na svět potomstvo, ale i tím způsobem, že **manžel a manželka** doplňují jeden druhého mnohými způso-

by a produkují více dobra, než je jen součet jejich individuálních daností.

- Ale rodinné záležitosti jsou složité. Když muž viděl, jak někdo ve snu bije do tváře jeho matku, bylo mu řečeno, že obětoval její dobro vnějšimu zdání rodinné harmonie. Podle Cayceho názoru služba jiným je nejdůležitější částí lidského osudu. Ale často je předmětem překroucení motivů tak, jak se to stává i vášni a úspěchu. Podle jeho názoru služba a souzvuk jdou ruku v ruce. **Služba bez souzvuku**, bez naladění se, vede k manipulaci jiných, konajíc dobro, které nikdy nefunguje. Ale na druhé straně **souzvuk bez služby** vede k inflaci snícího k jeho eventuální paralýze, protože „**vědět, a nečinit je hřích.**”

Sny o svobodném životě

Výklady E. Cayceho obsahují slib cesty života, která nabízí svobodu a radost ducha v souladu se zákony a podmínkami, které vládnu lidské existenci. Cayce podává zprávu, že on sám ztratil tento **pocit radostné svobody** na mnoho let a potom po utrpení a vlastní změně ho znovu objevil.

Když jsem po obědě meditoval, pronikl mne jakýsi zářivý pocit, jaký jsem míval před dávnými roky a který jsem neprocítil během posledních 25 let

Když podrobil tuto zkušenost výkladu, bylo mu řečeno, že „překonal zkušenost vnitřního **sebeprobuzení** k těm potencionálním silám, které se mohou stát aktivnějšími v těch, kteří meditují.” Od té doby věnoval Cayce **tiché meditaci** širší místo ve svém životě a naváděl k tomu často i ty, které k tomu trénoval.

Stejný výklad spontánně pokračoval. „Jak bylo dáno, aby se to stalo v pozdějších dnech, tvoji mladí muži i>udou snít sny, tvoji staří muži budou vidět vize, tvoje panny budou prorokovat.” Toto se má stát s mnohými převratnými událostmi, které právě teď stojí před světem v mnohých jeho částech. (Tento výklad se uskutečnil v r. 1932.)

- Jeden z jeho snících mu podal zprávu o stejné zkušenosti poté, co pracoval na svých snech něco více než rok.

Zatímco čtu knihu „Variace náboženských zkušeností” od Jamesa, předkládám vám toto, protože nedokáži určit, zda to byla moje vlastní náboženská zkušenost, nebo to byla jen záležitost nervů, popřípadě fyzická nebo patologická.

Cayce ho přerušil, řka: „Zkušenost, ne nervy.“ Potom muž pokračoval:

Zatímco jsem četl, přešlo mnou náhlé chvění. Cítil jsem každou pulsaci mého srdce, nervů a krve. Uvědomil jsem si vibrující sílu, pohybující vším v mém těle. Dokonce i křeslo, ve kterém jsem seděl, se zdálo být v pohybu. Nespál jsem.

Cayce ho znovu přerušil a zpráva nebyla dokončena. Pověděl muži, že měl zkušenost fyzického účinku „zasvěcení svého já, impulzů já, vnitřního já“ do projevu jediné síly v jeho životě. Podstoupil autentickou spirituální **zkušenost**. Ve skutečnosti, dodal Cayce, toto byla zkušenost, která mohla být sledována „přes rozličné doby vývoje člověka“ a nabídl tyto ilustrace:

- Swedenborg, jak studuje,

- Sokrates, jak medituje.

- Apoštol Pavel, jak meditoval, a jeho vnitřní záměry se střetaly se spirituální silou v člověku, která přinesla jeho sebezpřesvědčení, a entita potom byla zastíněna silou.

- A stalo se u Budhy v té poloze, když meditace v lese přivedla do vědomí entity nejvyšší jednotu všech sil projevených fyzikálním aspektem v materiálním světě.

Cayce řekl snícimu, že v tomto momentě oživení viděl a zkusil typ **osobního křtu** uváděného v Bibli: „Můj duch nese svědectví s tvým duchem, zda jste synové boží, nebo ne.“ Tato radost, tento vibrující pocit spirituální reality pracující v lidském životě nebyl žádným klamem. Ale byl zamýšlen tak, aby přinesl konkrétní ovoce. Protože Cayce řekl muži, že od nynějška neobdrží jen hlubší náhled do lidského údělu, ale bude také muset radit mnoha lidem, spontánně hledajícím jeho pomoc týkající se jejich každodenních životů.

Takové vyzdvihnutí dá člověku nový pocit svobody. „Ale láska je zákon a zákon je láska,“ řekl mu Cayce. Svoboda ho uvrhne do zajetí. Do zajetí těch, kteří ho potřebují. Není to bolestivé zajetí, není to smutné zajetí, ale je to **zajetí plné radosti**.

O mnoho měsíců později se Cayce vrátil zpět k tomuto zážitku, který se odehrál během čtení Jamesovy knihy, když mu snící podával zprávu o tom, že měl sen, že jeho malé dítě se nebojí. Tento sen ukázal přesně pravý význam takovýchto zkušeností. Protože jak praví Bible: „Když se nestanete takovými, jakými jsou **malé děti**, nikdy nevejdete.“ Takovýto souzvuk může od základu očistit a obnovit člověka tak, že i když udělal drastické chyby, jeho duch bude čistý jako duch dítěte.

- Stejný snící udělal druhou chybu, co se týká posouzení akcí, která stála jeho a jeho společníky tisíce dolarů. Byla to poslední chyba této velikosti, kterou udělal, protože se z ní poučil, že má **lépe následovat své vnitřní vedení**. Ale odsuzoval se za to, jak to bylo vidět v malém fragmentu snu, který obsahoval dvě slova: „Moje vina.“ Komentuje tento útržek, Cayce tvrdil, že člověk se nikdy nemá bát chyb, které udělal z poctivých úmyslů, když jeho záměry byly správné. Člověk může a má kráčet osvobozen od sebeobviňování, protože takový způsob sebeničení nikdy nebyl určen pro člověka.
- Bystrý obchodník podal zprávu o tomto snu na začátku své práce s Caycem:

Nějaký muž se zjevil mnohým, včetně mne, v něčem, co se zdálo být hotelovou halou. Když se tam zjevil poprvé, měl vzhled detektiva, ale když se přiblížil, měl jsem pocit, že je to Ježíš Kristus.

Tento malý sen, řekl Cayce, zachytil celou sílu božího přístupu k člověku na zemi. Můžeme ho najít, jak přichází ke každé osobě jako člověk k člověku, přicházejí z davu hotelové haly. Může vypadat obyčejně jako kterákoliv tvář, kterou vidíme, ale je schopen změnit každého jednotlivce, každou skupinu, dokonce masy a zástupy, když je jednou vážně vpuštěn do života. Jeho způsoby se nejprve mohou zdát omezující, ale nejsou. Přišel lidi osvobodit. Ale i snící by mohl přecházet mezi svými bližními stejným způsobem a za stejným záměrem, stačilo by jen, aby učinil stejnou volbu.

Podle Cayceho názoru sny, které přicházejí k snícimu člověku, mu mohou odhalit samotnou strukturu stvoření, když jí potřebuje porozumět. Interpretoval sny, o nichž říkal, že jsou o osudu, o Jediné síle, o zlu, o vnější prázdnotě, o matce Mori a o nebeském Otci, o zákonech, o milosti, o duši a její cestě na lodi psychiky. Tyto problémy jsou důležité, protože vedou k porozumění a k přesvědčení, které může dosáhnout nejbližší hloubky vědomí a srdce.

- Ale **začít orientovat život podle snů** znamená začít mnohem blíž než v těchto vzdálených končinách. Takový začátek byl naznačen v jednom z Cayceho vlastních snů. Sen, který k němu přišel právě tehdy, když zavírali nemocnici a univerzitu a když mu mnoho snů dodávalo odvalu.

Sen o starém koni, který ve skutečném životě zemřel před 20 let. *Vycházel na kopec. Odvázali jsme ho, a tak mohl jít vpřed sám a my jsme kráčeli za ním, ve stopách, které udělal. Pověděl jsem, že*

to byla dobrá věc, že kůň šel přímo před námi, že jeho nohy zanechaly stopy, v kterých můžeme jít nebo se šplhat.

Výklad tohoto snu interpretoval **koně**, jak to Cayceho výklady často činily, jako nositele spirituálního poselství. Cayce v bdělém stavu mohl mít pocit, že jeho život toho přinesl jen málo. Ale měl udělat ještě jeden krok. Kdyby se potom ohlédl, viděl by, že za sebou zanechal stopy, v nichž se dalo kráčet. Nebyla to jen místa pro nová koňská kopyta, ale také pro toho, kdo poselství vyslal, toho, kdo kráčí před každým člověkem, aby ho vedl, „jistým krokem, ale stále stoupá.“

Kromě jasné představy, jako vzpomínky na starého koně, tento jeho sen mu dal ještě slib.

Byl to vyplněný slib díky jeho náročným výkladům a jeho tréninku plnému pomoci pro ty, kteří ještě přijdou.

Byl to sen, kde věčné bylo skryto v obyčejném. Toto byl příslib, který výklady E. Cayceho odhalily ve všech snech, všem snícím v tomto století, které znovu objevilo svět snů.